

MICUȚA BALERINĂ
de corina_conny

Prolog

Stadionul AT&T Stadium din Dallas răsună puternic de urale în timp ce echipa locală, Dallas Cowboys, se luptă pentru calificarea în semifinalele NFL (Național Football League). Publicul aclamă, strigă, fluieră și urlă susținându-și favoriții în ultimele câteva minute de joc, atmosfera devenind incendiară. Crainicul stadionului, atât de răgușit încât aproape că nu mai are voce, comentează extaziat ceea ce pare să fie ultimul atac al celor de la Cowboys.

— *Și... mingea ajunge la tânăra speranță a celor de la Cowboys, fundașul de 21 de ani, Jay Hamilton. Deși aflat la primul meci cu această echipă, Jay s-a descurcat memorabil. Reușește să păstreze mingea și se apropie de zona de marcaj. În față are doi apărători... trece de ei șiiii.... touchdown! Dallas Cowboys sunt în semifinale!!!!* Urletele de pe stadion ajung la cote alarmante când meciul se termină. Pe teren, întreaga echipă alb-albastră îl asaltează pe Jay, bătându-l pe umeri sau lovind în casca albă cu stea albastră. Bărbatul acceptă fericit fiecare gest, ignorând durerea generată de gesturile exagerate, în timp ce camerele stadionului îi prind imaginea și o transferă pe ecranele uriașe aflate din loc în loc. Își dă jos casca, lăsând la iveală un păr întunecat și răvășit. Un zâmbet minunat, ușor ironic, îi luminează fața tânără, arătându-i fericirea, în timp ce ochii verzi îi strălucesc încântați, fiind scoși în evidență de cele două linii întunecate aflate pe pomeții bine definiți.

Clayton Gibbs, antrenorul echipei, se alătură și el grămezii extaziate și îl strânge puternic în brațe pe Jay.

— Bravo, fiule! Nu m-ai dezamăgit!

De undeva, de nicăieri, un butoi cu apă și gheață se revarsă peste capetele lor golit de un coechipier surescit, dar nimic nu poate să le știrbească bucuria.

Jay privește atent în jurul lui, la colegii de echipă și, mai ales, la stadionul care îi aclamă numele. Asta a fost ce a visat și și-a dorit din prima clipă în care a pus mâna pe minge. „*Am reușit!*” își spune mulțumit și se îndreaptă încet spre vestiare.

După un duș menit să îi destindă mușchii obosiți, Jay se îmbracă încet, ascultând fericit comentariile și râsetele coechipierilor.

Încă nu se simte *de-al lor*, dar înscrierea de azi l-a adus cu câțiva pași mai aproape de cei care sunt veterani în echipă.

— Ne întâlnim la mine, Jay! Astăzi o facem lată! îi spune Chase dându-i un pumn în umăr în joacă.

Chase Reed este tot mijlocăș și primul dintre Cowboys care l-a acceptat pe Jay. Sunt asemănători ca statură, amândoi sunt înalți de un metru nouăzeci, cu mușchii bine definiți. Chase e puțin mai masiv, poate și datorită celor trei ani pe care îi are în plus, dar Jay e mult mai bine structurat. Deși e lat în umeri, picioarele lungi și talia îngustă îl fac să semene mai mult cu un fotomodel decât cu un jucător de fotbal, spre deliciul sutelor de admiratoare. În timp ce Jay este brunet cu ochii verzi, cu un aspect tipic de „băiat rău”, Chase este blond cu ochi albaștri, arătând ca un adevărat „îngerăș”.

— Jay! se face auzită vocea antrenorului Gibbs. Pot să te rog ceva?

— Bineînțeles!

— M-am lăsat luat de val și am dat câteva pahare de bere pe gât de bucurie, uitând că mai trebuie să și conduc.

— Oricum mergeam și eu la petrecerea de la Chase, puteți veni cu mine! îi răspunde Jay amabil.

Gibbs își freacă ceafa cu o mână, părând încurcat.

— Păi, tocmai asta e! Eu nu vin, cel puțin, nu încă. Taylor, băiatul meu cel mic, are spectacol de balet la liceu și i-am promis că ajung să-l văd. Mă poți lăsa în drumul tău?

Jay aprobă tăcut și se îndreaptă amândoi spre parcarea rezervată jucătorilor.

— Unde vă duc, mai exact?

— Dallas High School.

După câteva minute de tăcere, Jay își calcă pe inimă și pune întrebarea care îl sâcăie pe interior.

— Cum se face că fiul dumneavoastră e dansator?

— Da, și eu m-am necăjit la început! oftează Gibbs. Credeam că măcar el va face fotbal, dar a ales dansul. Însă e foarte bun la ceea ce face și foarte apreciat! adaugă imediat. Și tot ce îmi doresc este să fie fericit! Vrea să danseze, să danseze! Băiatul cel mare, Brad, care e de vârsta ta, a încercat măcar să joace dar nu are talent, așa că a ales dreptul.

Parcarea liceului e plină de mașini și Jay găsește cu greu un loc de parcare.

— Nu vrei să intri și tu? întreabă Gibbs și, spre surprinderea lui, Jay i se alătură după o mică ezitare.

Îl cunoaște pe fiul cel mic al antrenorului, un puști simpatic, și chiar își dorește să îl vadă dansând. Probabil că îl va necăji mai târziu cu asta, își spune în sinea lui, și își urmează antrenorul zâmbind.

Ajunși în sala de spectacol, Gibbs își caută soția și se așează pe locul păstrat de aceasta pentru el, iar Jay rămâne în picioare, lângă ușa de la intrare. Se simte ușor stingher și ne la locul lui, iar privirile curioase ale celor care l-au recunoscut nu îl ajută să se simtă mai bine. Se sprijină nonșalant de zid, cu mâinile în buzunare, gândindu-se că poate rezista câteva minute, cât va dura dansul lui Taylor, apoi se va duce direct la Chase.

Sala se scufundă în întuneric în timp ce scena este luminată multicolor. O melodie ritmată începe să răsunе și pe scenă apar, în pași de dans modern, mai multe fete și băieți. Linia melodică și stilul de dans, care se apropie destul de mult cu stilul street dance, îl fac pe Jay să tresară plăcut impresionat. Se aștepta la un balet clasic, nu la așa ceva.

Ochii i se măresc surprinși când pe scenă apare, în mijlocul dansatorilor dezlănțuiți, o balerină. Pare să vrea să demonstreze că baletul se poate face pe orice fel de muzică și asta îl incită. Poziția lui nu mai e relaxată acum, din contră. Desprins de perete, ușor încordat, privește cu uimire mișcările grațios executate de micuța balerină care pare înconjurată de o aură proprie. Plutește ușor pe scenă într-o înșiruire de unduiri și sărituri, apoi se oprește brusc și fuge în culise.

Jay se încruntă acum. Ce naiba s-a întâmplat? Dar mișcările dansatorilor continuă ca și cum ar parodia balerina și înțelege că așa e coregrafia, o luptă între clasic și modern. Oftează ușurat și, totodată, cu regret. Îi pare rău că nu o mai vede dansând, iar asta îl miră.

Dar iat-o revenind, deși este schimbată. Tutu îi este înlocuit de o fustă până la genunchi și poantele cu o pereche de pantofi sport. Jay înghite în sec când fata se dezlănțuie în mișcări lascive, apoi ritmate, în timp ce fusta care nu e decât o grămadă de fâșii prinse în talie, îi lasă picioarele goale la vedere. Cu un gest sexi, își desface cocul prins în vârful capului, lăsând să-i cadă părul blond, cu onduleuri largi, până la talie. Dansează mai bine decât oricare altă fată de pe scenă, atrăgând ropote de aplauze în duelul de dans pe care îl începe.

Când totul se termină, Jay se trezește aplaudând și el. Privirea îi rămâne pe micuța blondă până ce aceasta părăsește zâmbitoare scena, regretând că nu a fost mai aproape ca să o vadă mai bine.

Așteptându-l pe Gibbs lângă mașină, Jay se întreabă ce l-a apucat. În jurul lui se învârt o grămadă de femei, mai ales de când a devenit un jucător destul de cunoscut, dar nici una nu i-a captat atenția atât de tare ca micuța dansatoare.

„Te-ai tâmpit de tot, Hamilton!” își spune și se întoarce bucuros când aude vocea antrenorului apropiindu-se de el. Dar nu mică îi este mirarea când soții Gibbs se apropie însoțiți de un tânăr și... de ea.

— Jay, dă-mi voie să ți-o prezint pe soția mea, Kate. Pe fiul meu, Taylor, îl știi prea bine, iar ea este partenera lui de dans.

— Încântat, mormăie el în timp ce dă mâna cu primii doi.

Apoi, privirea îi coboară cu vreo treizeci de centimetri mai jos, întâlnind cei mai negrii ochi pe care i-a văzut vreodată și care îl privesc curioși.

— Rya, îi spune micuța blondă cu glas cristalin în timp ce îi strânge ușor mâna și mai că își rupe gâtul încercând să se uite în ochii lui.

Capitolul 1

Jay

Privesc spre fata din fața mea, uimit de strălucirea pe care o împrăștie în jur. Întreaga ei ființă radiază lumină și seninătate, îmbinate într-o aură aproape palpabilă. Fără să bănuiască puternica impresie pe care mi-o face și nici efectul ei asupra mea, mă privește cu ochi mari, zâmbind, nederanjată de modul în care mă holbez efectiv la ea. Pare stingheră doar când trebuie să-și tragă puțin mai tare mâna micuță, încercând să o elibereze din mâna mea.

— Să mergem! îmi spune Gibbs după ce își ia rămas bun de la soție. Avem ceva de sărbătorit!

— Vreau să vin și eu! intervine Taylor surescitat. Nu vă calificați în semifinale în fiecare zi!

— Nu, ăla nu e chef pentru tine! intervine Kate. Ai doar optsprezece ani și nu ai ce căuta acolo! Iar tatăl tău are altceva de făcut decât să te păzească. Și apoi, aveți propria voastră petrecere, colegii vă așteaptă!

— Jay are doar cu trei ani mai mult și nu pare să fie vreo problemă! O să stăm doar puțin!

— O *să stați?* întreabă mirat Gibbs. Doar nu-ți trece prin cap să o tragi pe Rya după tine?! Are doar șaptesprezece ani, ce Doamne, iartă-mă să caute între nebunii ăia?

Șaptesprezece ani? Privirea îmi fuge din nou la fata de lângă mine dar, de data asta, nu ochii ei îi caut. O măsoar atent și înghit în sec. Da, e micuță de înălțime, dar are tot ce trebuie. Are din plin, mai mult decât ar trebui să aibă pentru vârsta ei. Și, dacă mă gândesc mai bine, nici nu e chiar așa micuță. Are în jur de un metru șaiszeci, poate puțin peste, ceea ce reprezintă o înălțime medie pentru o fată dar alura ei, fină și delicată, în comparație cu statura mea, o face să pară atât de mică.

— Păi, venim cu voi, stăm puțin, apoi luăm un taxi și mergem la petrecerea noastră! Rya va sta cu mine tot timpul, nu va păți nimic! insistă Taylor.

— Am eu grijă de ei! mă trezesc că spun și habar nu am de ce am făcut asta. Și îi duc și la petrecerea aia, doar nu o să circule noaptea cu taxiul!

Gibbs acceptă oferta mea de parcă eu aș fi cea mai responsabilă persoană din lume și iată-ne oprind în fața vilei lui Chase. Mă dau jos din mașină și îi deschid portiera Ryei, care stătea pe locul din spatele meu.

— Să nu te miști de lângă mine! îi șoptesc și sunt mulțumit când acceptă cu o înclinare ușoară din cap, apoi o prind de mână și mă îndrept spre intrare.

Gibbs a intrat deja, stârnind un cor de urlete și țipete, dar Taylor ne așteaptă și privește ușor încruntat spre mâinile noastre unite. În ciuda faptului că nu-mi doresc să-i dau drumul, îi depun mâna micuță în cea a lui Taylor și le fac semn să intre.

— Să fiți cuminți! apuc să le mai spun înainte să fiu înconjurat de băieții care strigă de fericire.

— În sfârșit, a venit eroul nostru! strigă Chase. Pentru Jay! își ridică paharul, urmat de majoritatea celorlalți.

— Jay! Jay! Jay! se aude numele meu scandat și inima îmi crește în piept.

Sunt cel mai tânăr din echipă, iar faptul că veteranii îmi strigă numele nu poate decât să mă încânte. Am avut noroc azi să fiu în formă maximă și sunt extaziat că eu am fost cel care a reușit touchdown-ul care ne duce în semifinale.

Mă trezesc cu un pahar de whisky în mână și, fără să mă gândesc, duc paharul la gură. O mână mică îmi prinde mâna liberă și doi ochi negrii mă privesc măriți ușor. Nu-mi spune nimic, dar înțeleg că îmi atrage atenția că am promis ceva și mai am de condus în seara asta.

Oftând ușor, îmi pun paharul pe o masă și apuc două doze de coca-cola, apoi desfac una și i-o întind.

— Să nu bei nimic din ce nu e la doză și pe care s-o desfaci chiar tu!

— De ce? mă întreabă nevinovată.

— Ca să nu te trezești drogată, în patul unui nenorocit, regretând! îi explic și nu-mi pot abține un zâmbet când văd ce față face atunci când îmi înțelege cuvintele.

— Se practică așa ceva la petrecerile voastre? pare neîncrezătoare.

— Nu știu, dar mai bine te păzești! Și e valabil și pentru petrecerile voastre! o avertizez și sunt șocat cât e atât de inocentă.

Pare să se gândească la ceea ce i-am spus în timp ce bea câteva guri din sucul acidulat.

— Eu nu prea merg la petreceri! îmi spune după o scurtă pauză.

— De ce?

Sunt curios cum de o fată ca ea nu merge la chefuri. Mă așteptam să fie sufletul petrecerilor, la felul ei de a fi.

— Pentru că nu sunt invitată prea des, îmi explică. Fetele... nu se simt bine, în general, în preajma mea, îmi explică.

Da, bănuiesc că asta e un motiv serios. Bănuiesc că nici o fată nu e încântată să invite o alta, mai frumoasă decât ea și care, doar dansând, să atragă și mai mult privirile asupra ei.

— Măcar o prietenă trebuie să ai și tu!

— Nu, își scutură vehement capul. Taylor e cel mai bun prieten al meu. De fapt, singurul. Fetele nu mă suportă, iar băieții... știi tu, întotdeauna vor mai mult decât sunt dispusă să ofer.

Da, știu, și eu am fost la fel. La naiba, sunt așa și acum. Nu ratez nimic și niciodată nu e prea mult. Singura diferență este că acum sunt ceva mai selectiv decât acum cinci ani.

Dar ei, la șaptesprezece ani, trebuie să-i fie greu. Eu am prea mult, ea prea puțin. Într-un fel, suntem afectați de aceeași problemă, dar suntem în părți diametral opuse de centrul ei. Cât despre Taylor, privirea pe care mi-a aruncat-o când o țineam pe Rya de mână arată clar că simte mai mult decât prietenie pentru ea, dar nu o să fiu eu cel care îi spune Ryei asta.

Chase aproape sare pe mine și, după chiotul pe care îl scoate, bănuiesc că e destul de amețit.

— Jay, vino să-ți prezint pe cineva! îmi spune în timp ce o măsoară pe Rya cu o privire obraznică. Cine-i puicuța?

— Rya, prietena lui Taylor Gibbs, îi răspund deranjat de privirea lui.

— Rya, scumpo, ți-l răpesc puțin Jay, nu te superi, nu-i așa?

Nu așteaptă răspunsul ei și mă trage spre un grup de vreo opt bărbați aflați în cealaltă parte a încăperii. De brațele sau gâturile lor atârnă câte una sau două fete, îmbrăcate destul de sumar. E plin de ele în jurul meu, decorând petrecerea. Băieții mă atrag într-o discuție despre fazele controversate din timpul meciului și mă trezesc cu o roșcată agățată de brațul meu. O măsoar ironic din cap până în picioare, dar nu pare deranjată. Știe că arată bine și e încrezătoare că va primi atenția pe care și-o dorește.

Îmi continui discuția și îi permit roșcatei să mă mângâie pe braț și pe piept, doar fiindcă în noaptea asta aș vrea să sărbătoresc și altfel victoria avută. Iar tipa arată bestial!

Discuția se întinde și habar nu am de cât timp stau acolo

când roșcata îmi întinde un pahar cu băutură. Asta îmi aduce brusc aminte de Rya și mă întorc spre locul unde am lăsat-o, dar nu mai e acolo. O caut din privire și încep să mă neliniștesc doar când nu o văd nicăieri, nici pe ea, nici pe Taylor.

— Chase, ai văzut-o pe Rya? îmi întreb prietenul și el se uită la mine cu o privire ciudată, de parcă habar nu are despre cine vorbesc. Rya, prietena lui Taylor Gibbs! insist eu.

— A! se încruntă Chase, chinuindu-se să-și amintească. Cred că a urcat cu cineva la etaj, bombăne indiferent.

— Ce? Când? Cu cine? întreb în timp ce fiori de gheață mi se scurg pe șira spinării.

— Habar n-am! bălmăjește Chase.

O iau la fugă pe scări și nu am încotro decât să iau camerele la rând, sperând să o găsesc pe Rya înainte de a fi prea târziu. Ignor cu desăvârșire privirile curioase pe care le stârnesc și blestem dimensiunea uriașă a vilei lui Chase pe care, spre norocul meu, am mai vizitat-o de câteva ori, acest lucru fiindu-mi de folos acum.

Cum naiba am putut uita de ea? Încep și bat ca nebunul pe la uși și bombăn scuze deplorabile celor pe care, evident îi deranjez. A treia ușă la care bat rămâne închisă, în ciuda insistențelor mele și aproape trec la următoarea când un plâns se aude din interior. Mă izbesc cu umărul în ușă și intru vijelios, apoi încremenesc în fața imaginii care mi se înfățișează.

Stevens e tot grămadă peste Rya, mort de beat, și fata abia mai poate plânge. Turbat de furie, îl smulg de pe ea, mârâind.

— Ce dracu crezi că faci?! se răfoie Stevens la mine, aproape sărind la bătaie.

Privirea îi e atât de injectată încât abia mă poate fixa. Sunt sigur că habar nu are cine sunt, că nu mă recunoaște și, în mod cert, nu are de gând să stea la discuții cu mine, așa că îi spun singurul lucru care sper să treacă prin aburii alcoolului.

— E minoră! Are doar șaptesprezece ani! Vrei să faci pușcărie? Stevens rămâne cu gura căscată câteva clipe, apoi își scutură

capul de câteva ori, încercând să-și limpezească creierul.

— Minoră? bâguie amețit, întorcându-se și aruncând o privire spre Rya, fapt ce o face să tresară. Ce dracu' caută o minoră aici? Da, bună întrebare! Eu sunt tâmpitul care am adus-o și, în ciuda promisiunii făcute, nu am avut grijă de ea. Trebuia să știu că băieții, ca de obicei, îmbătați de alcool și aburii victoriei, sărbătoresc alături de femeile care se învârt prin anturajul echipei. La cât este de amețit, probabil Stevens nici nu i-a văzut bine chipul Ryei. Dar nu are rost să pierd timpul cu explicații tardive, îl împing pe ușă afară și mă apropiu ușor de patul pe care Rya stă ghemuită, tremurând.

Cămașa ei, făcută bucăți, e împrăștiată pe lângă pat, iar fusta îi e făcută ghem pe mijlocul subțire. Își strânge mâinile pe pieptul ascuns acum doar de sutienul de dantelă. Brațele și picioarele ei au urme roșiatice de la modul brutal în care a fost strânsă și îmi imaginez cu groază că mâine pielea ei frumoasă va fi plină de vânătăi.

Apropierea mea o sperie și mai tare, făcând-o să hohotească și să-și ascundă fața pe genunchi.

— E în regulă, s-a terminat! Nu îți mai face nimeni nici un rău! îi spun ușor, așezându-mă pe pat la o distanță rezonabilă de ea, dar nu pare să mă audă.

— Rya! Sunt eu, Jay! Nu îți fac nimic!

Își ridică ușor capul și mă privește cu ochi mari, întunecați de groază.

— J-Jay?

Îi citesc pe față momentul când mă recunoaște, în sfârșit, și aproape mă blochez când mi se aruncă în brațe, plângând.

Aproape, fiindcă brațele mele o cuprind strâns, lipind-o cât mai mult de mine. Îi sărut ușor părul și o mângâi pe spate, încercând să o liniștesc.

— M-ai lăsat singură! îmi reproșează în șoaptă, cu fața îngropată la pieptul meu și cu mâinile strângându-mi în pumni tricoul.

— Îmi pare rău, scumpo! Nu mi-am dat seama că...

Mă opresc, strângând din ochi, cu gândul la ce s-a întâmplat. Habar nu am cât de departe a mers Stevens, dar nu e momentul să o întreb acum. Prima mea grijă e să o scot cât mai repede de aici, să o fac să se simtă în siguranță.

— Vino! O să te duc acasă! Îi spun și dau să mă ridic, dar se agață cu disperare de mine.

— Nu mă lăsa singură din nou!

— Nu te las, iubito! Vreau doar să-ți caut ceva de îmbrăcat!

Îmi dă drumul ezitând și mă ridic să caut prin dulapurile din cameră ceva cu care să se îmbrace. Găsesc în cele din urmă un tricou de-al lui Chase și i-l întind, încercând să nu-mi fixez prea mult privirea pe pielea dezgolită a Ryei și, mai ales, pe sânii superbi care se întrezăresc. Și-l trage repede peste cap și, dacă nu ar fi situația groaznică în care se află, aș râde de ea. Și ea ar râde de ea! Tricoul uriaș îi ajunge aproape până la genunchi, dar îl strânge în jurul corpului micuț, de parcă ar fi o armură.

Însă îmi dau seama și de faptul că nu poate coborî îmbrăcată așa căci ar atrage atenția imediat și nu cred că asta își dorește.

— Vino aici! Îi spun ușor când îmi vine o idee.

Prind marginea de jos a tricoului și, după ce mă chinui câteva clipe, reușesc să îi fac un nod într-o parte.

— Așa! Acum arăți mult mai bine! Îi zic în timp ce îi ridic tricoul pe un umăr.

Nu rezolv nimic, celălalt se dezgolește și oftez resemnat. Cu asta nu am ce face.

— Spală-te puțin pe față și aranjează-ți părul! Îi arăt ușa băii.

— Vii cu mine? Întreabă speriată și o iau de mână ducând-o la chiuvetă.

Rămân la doar un pas de ea, privind-o cum se spală rapid și își prinde părul într-un coc lejer, fără să aibă nevoie de elastic sau agrafe. Cum naiba a făcut asta?! Îmi scutur capul să alung gândul care nu își are locul aici și acum și o prind de mână, trăgând-o spre ușă.

— Ești pregătită să plecăm?

Aprobă doar din cap, privindu-mă în ochi și trage adânc aer în piept. E curajoasă micuța, doar mâna ei care mă strânge cu putere îi mai arată zbuciumul interior. Coborâm la parter, încercând să o ascund privirilor cu propriul meu corp și ajungem aproape de ieșire.

— Rya? Jay? Ce s-a întâmplat? aud vocea mirată a lui Taylor.

Îmi arunc privirea peste umăr la el și îl văd încercând să se elibereze din brațele unei blonde cu cel puțin cinci ani mai mare decât el.

— Nimic, mârâi către el și mă abțin să nu îi dau una din cauză că nu s-a gândit la Rya nici o clipă toată seara. Plecăm! Vii și tu?

Aruncă o privire spre Rya care stă bine ascunsă în spatele meu, apoi spre blonda care rânjește la el.

— Aș mai rămâne, îmi răspunde făcând un gest spre tipa care îl așteaptă. O conduci tu pe Rya?

Bine măcar că te-ai gândit la asta, idiotule, îi spun în gând, dar tac și ies cu Rya conducând-o spre mașină. Și totuși, îl înțeleg. La optsprezece ani, sângele îi fierbe în vene, iar tentația unei experiențe cu cineva mai în vârstă decât el este greu de învins.

— Ești bine? o întreb când liniștea din mașină devine apăsătoare și aprobă doar din cap, cu privirea în poală, frământându-și mâinile. Vrei să mergem la spital sau la poliție? și neagă vehement din cap. Unde locuiești?

Își ridică capul brusc, privindu-mă cu ochii măriți.

— Nu vreau să merg acasă! Nu acum! Nu... așa! îmi spune arătând spre ea.

Da, are dreptate! Nu cred că ar fi o idee prea bună să o vadă părinții în halul ăsta! Ar ieși un scandal monstru, deși Stevens ar merita-o pe deplin!

— Atunci... la mine? o întreb ezitând, căci chiar nu cred că e o idee bună.

— Da, du-mă la tine! îmi răspunde și mă privește cu o încredere pe care știu că nu o merit.

----- Capitolul 2

Cu un gest ușor, o invit pe Rya să intre în apartament. M-am mutat destul de recent aici, după transferul la Cowboys. Nu e nici foarte mare, nici extravagant, dar e perfect pentru mine.

Rya pășește peste prag și se oprește timidă, uitându-se în jur curioasă.

— Mai e ceva aici? mă întreabă înroșindu-se ușor.

— Dacă asta e modul tău de a întreba dacă am pe ceva, răspunsul este nu. Momentan nu am nici o relație serioasă și nu locuiesc cu nimeni.

— Mă gândeam la părinții tăi, spune părând încurcată de răspunsul meu.

— Scumpo, nu mai locuiesc cu părinții din ziua în care am împlinit 18 ani! o lămuresc râzând. Suntem doar noi doi aici. O văd încruntându-se ușor și îmi dau seama, în sfârșit, de ce a pus întrebarea.

— Nu trebuie să-ți fie frică de mine! Îți jur că nu îți fac nimic! Și, dacă te-ai răzgândit, te duc imediat acasă! Încerc s-o liniștesc dar, dacă ar fi să mă liniștesc și pe mine, ar trebui s-o urc imediat în mașină și să o las pe mâinile părinților ei.

Însă Rya mă surprinde când își dă capul pe spate și mă privește cu ochii ăia negrii, mari, plini de încredere.

— Nu mi-e frică de tine, Jay! Și simt că pot să am încredere în tine! Părinții mei lipsesc în noaptea asta și nu doresc să stau singură acum. Așa că, te rog, pot să rămân până mâine la tine? În ciuda faptului că știu și simt că nu e o idee bună, nu o pot refuza, așa că o conduc în una din camerele de oaspeți.

— Du-te și fă un duș, îi arăt ușa băii, până atunci îți caut ceva ca să te schimbi!

O privesc cum merge cu umerii căzuți, obosită de tot ceea ce s-a întâmplat, arătând ca și cum ar urma să cedeze la fiecare pas.

Abia când aud apa curgând, mă întorc și caut ceva de îmbrăcat în care să doarmă. Am câteva haine femei lăsate sau uitate de femeile care au trecut pe-aici, dar nu cred că i-ar plăcea să le poarte. Până la urmă, mă duc la mine în cameră și mă întorc cu un tricou de-al meu. Îi va fi la fel de mare, dar măcar este al meu. Îi pun tricoul pe pat și dau să ies din cameră când, peste zgomotul apei care curge, o aud plângând.

— Rya, e totul în regulă? o întreb ca un idiot, căci e clar că e oricum, numai în regulă nu.

Insist cu bătaile în ușă, dar singurul răspuns sunt hohotele de plâns care se întetesc. La naiba, ce să fac acum? Știam că o să cedeze, dar aș fi preferat s-o facă mai târziu, nu acum. Nu acum când e goală și udă și nu mă pot apropia de ea.

Hohotele se răresc, lăsând locul suspinelor întretăiate cu ușoare icnituri și recunosc începutul unui atac de panică. Deschid puțin ușa băii și, prin geamul mat al cabinei de duș, îi văd conturul trupului. Stă ghemuită pe jos, tremurând și încerc să o liniștesc prin vorbe.

— Rya, scumpo, e totul în regulă! Încearcă să te liniștești! Îi spun cât pot de calm.

— J-J-Jay! îmi spune numele printre clănțănitul dinților pe care îl aud de aici.

— Da, scumpo!

— N-nu pot s-să mă ri-ridic!

O, Doamne!

Privesc dezorientat în jur, gândindu-mă ce pot să fac în situația asta. Chiar dacă știu că nu este o idee bună să intru peste ea, nu pot nici să o las să zacă pe podeaua cabinei de duș, plină de disperare. Așa că înhaț cel mai mare prosop pe care îl găsesc și mă apropii de cabina de dus, înghițind în sec.

— Rya, o să deschid ușa acum și o să te învelesc cu un prosop. Ești de acord? o întreb fiindcă nu vreau să se sperie și mai mult din cauza mea.

— D-da! îi aud răspunsul șoptit.

Trag aer adânc în piept și deschid ușa de sticlă încercând să îmi fixez privirea oriunde altundeva decât pe corpul ei. Opresc apa și mă aplec, acoperindu-i trupul micuț cu prosopul. Abia apoi îmi fac curaj să o ridic și să merg cu ea în cameră.

Corpul îi tremură puternic și nu știu dacă e de la frig sau altceva. Din părul lung, apa îi picură pe față și ochii îi strălucesc de lacrimi, făcând-o să arate și mai fragilă decât până acum. Cu teamă să nu o sperii și mai mult, îmi trec ușor mâinile peste prosop, pe brațele ei, încercând să o șterg și să o încălzesc în același timp.

Sunt conștient de faptul că nu îi face bine acum atingerea mea sau a oricărui bărbat, dar cum mama mă-sii să o șterg fără să o ating?!

Dar clănțănitul puternic al dinților și modul în care îi tremură întregul corp îmi alungă reticența, făcându-mă să mă gândesc doar la cum să o încălzesc mai repede. Mai iau un prosop pe care i-l înfășor în jurul capului, apoi o învelesc cu o pătură și mă așez pe pat trăgând-o în poala mea și strângând-o în brațe.

La câte am pus pe ea, sper din toată inima să se încălzească căci, deși nu îi simt formele deloc, ard deja în flăcări din cauza simplei noastre apropieri.

— E mai bine? o întreb după minute bune în care ea s-a liniștit, iar eu m-am încins.

— Da, îmi răspunde și sunt fericit că nu mai plânge.

Atacul de panică pare să fi dispărut, lăsând în urmă doar oboseala.

— Te-a.... A... , mă bâlbâi ca un prost, încercând să aflu dacă Stevens chiar i-a făcut ceva.

— Nu! îmi șoptește și scutură violent din cap, iar eu oftez ușurat căci dacă Stevens chiar i-ar fi făcut ceva, nimic nu mă mai putea opri să nu o duc pe ea la spital, iar eu să merg la poliție.

— Te las să te îmbraci. Ți-am adus un tricou de-al meu, altceva mai mic nu am. Bagă-te în pat și îți aduc imediat un ceai.

O las din brațe și dau să plec, iar stomacul mi se strânge de regret când văd că începe să tremure din nou.

— Să nu stai mult! mă roagă și aprob din cap, fără să pot să scot nici un cuvânt în fața ochilor care mă privesc cu atât de multă încredere.

Când mă întorc cu ceaiul, câteva minute mai târziu, o găsesc dormind. Corpul ei micuț se pierde în patul mare, arătând a copil mai mult ca niciodată și făcându-mă pe mine să mă blestem pentru dorința pe care o simt și care mă face să mă simt josnic. Îi las cana de ceai pe noptieră și mă întorc la mine în cameră unde, după un duș scurt, mă trântesc în pat și încerc să adorm, chinuit de imaginea a doi ochi negrii.

— Nu! Te rog, lasă-mă!

Țipetele disperate ale Ryei reușesc să mă trezească și dau fuga în camera ei unde o găsesc ținând și zvârcolindu-se. Nu-mi este greu să bănuiesc ce visează, ce coșmar o bântuie și știu în sinea mea că o va mai bântui ceva timp de-acum încolo.

— Rya, trezește-te! E doar un coșmar, scumpo! Îi spun în timp ce încerc să o trezesc.

Mă doare sufletul să îi văd chipul terorizat și plin de lacrimi, așa că îi scutur umărul puțin mai tare. Mâna ei bâjbâie în aer, apoi mă prinde de braț cu putere. Se ridică în șezut și, cu ochii măriți de groază, îmi strigă numele în timp ce eu realizez că, deși are ochii deschiși, nu a ieșit încă din coșmar.

— Sunt aici! Rya, trezește-te!

În sfârșit, reușește să se desprindă de coșmar și mă recunoaște. Inima îi bate puternic și răsuflă cu greutate, făcându-i pieptul să se ridice ritmic. Privirea îmi coboară fără să vreau asupra pieptului ei și înghit sonor în sec. Iar ea, fără să bănuiască măcar ceea ce simț sau ce gândesc, se ghemuiește lângă mine și îmi rostește sentința la o noapte de nesom:

— Dormi cu mine, Jay! Te rog!

Deși sunt îmbrăcat doar într-o pereche de boxeri, nu am puterea să îi refuz rugămintea, așa că mă strecor în pat și o

strâng la pieptul meu, gemând în sinea mea la dulcea tortură de o simți atât de aproape și, totuși, fiindu-mi interzisă. Însă, spre surprinderea mea, adorm la câteva minute după ce îi aud răsuflarea ușoară și regulată a somnului mai liniștit în care a căzut.

Mă trezesc cu plăcerea creată de un corp cald lipit de mine, după ce am visat-o pe Rya toată noaptea. Doarme cu capul pe pieptul meu în timp ce mâna i se odihnește pe talia mea, iar un picior îl are strecurat printre ale mele și dureros de aproape de un loc sensibil. Instinctiv, mâna mea îi mângâie spatele cu mișcări ușoare și o sărut pe păr, încruntându-mă atunci când simt materialul tricoului sub palmă și întrebându-mă de ce îl poartă. Fără să stau o clipă pe gânduri, îl prind în mâini și îl trag încet peste cap, reușind astfel să o trezesc și pe ea.

Cu o singură mișcare, o întorc pe spate și mă ridic deasupra ei, privirea mea admirând priveliștea proaspăt dezvelită.

Doi ochi mari, atât de negrii încât nu pot face distincție între iris și pupilă, mă privesc cu intensitate. O singură secundă îmi permit să analizez expresia lor și îmi cobor gura spre buzele senzuale pe care doresc atât de mult să le cunosc. Câteva clipe stă nemișcată, nerăspunzându-mi la sărut, apoi buzele i se desfac ușor, permițându-mi să-i simt gustul.

Îmi prinde părul în mâinile micuțe și gem de plăcere când o simt mișcându-se ușor sub mine. Gura îmi coboară pe gâtul lung, mușcând ușor pielea catifelată, ajungând încet la sânii obraznici care mă invită parcă să le simt textura. Un geamăt îi scapă printre buze când prind un sfârc în gură, sugând ușor, un sunet care mă atinge în cele mai ascunse locuri.

Mâna îmi coboară pe talia subțire, apoi pe coapsă, mângâiată la rândul-i de pielea pe care o întâlnește pe drum, și se apropie de locul magic. Răsuflă sacadat sub mine, dar nu mă pot abține să nu o mângâi prin chilot. Sunetele sexi pe care le scoate mă fac să mă întorc la gura senzuală, gustând-o din nou.

— Atât de dulce! Atât de minunată! îi șoptesc și corpul meu

începe să se frece de al ei în mișcările știute de când lumea.

Nu e un act sexual, e doar o imitație a lui și corpul meu simte asta, dar știu și că nu e pregătită pentru mai mult. Mâinile ei îmi alunecă pe spate, agitate, și îi simt trupul tremurând cu câteva clipe înainte să atingă extazul maxim. Îi privesc chipul în timpul ăsta și plăcerea care o face să strălucească mă face și pe mine să termin.

Îmi sprijin fruntea de a ei până ce respirațiile ne revin la normal și abia apoi realizez că am trecut din vis la realitate și ce tocmai s-a întâmplat și cu cine.

O, Doamne! Rya! Ce am făcut?!

Capitolul 3

Rya se uită doar la mine, fără să scoată niciun cuvânt, așteptând să zică ceva. E uluită, copleșită și bulversată de ceea ce tocmai s-a întâmplat.

Îi privesc buzele pline, umflate de săruturile care tocmai le-au chinuit, apoi îmi ridic din nou privirea spre ochii ei care, spre surprinderea mea, îmi privesc gura. Un geamăt de dorință îmi scapă și o mai sărut odată, mai adânc și mai carnal decât am făcut-o până acum, iar ea îmi răspunde, docilă și doritoare. Înainte să îmi pierd și ultima fărâmbă de control pe care o mai am și să fac ceva pentru care nu m-aș ierta niciodată, mă ridic și ies din cameră fără să mai arunc o privire în urmă.

Odată ieșit din cameră, mă sprijin de ușă câteva secunde și încerc să-mi liniștesc respirația care e mai precipitată decât după un meci, apoi mă duc la mine în cameră și privesc pierdut în jur.

Înainte să-mi pierd mințile de tot și să mă întorc la ea, mă bag la duș și dau drumul la apă rece încercând să-mi liniștesc hormonii și corpul încins.

Ce naiba am făcut?!?

Niciodată nu am fost un sfânt. Nici nu aș fi putut să fiu. Din cauza sportului, fetele au roit în jurul meu încă dinainte de a ști ce să fac cu ele! Pe la șaptesprezece ani, când era evident că a doua mea pasiune, după sport, a devenit populația feminină a planetei, tata m-a atras într-o discuție „ca între bărbați”, discuție pe care și acum o mai țin minte.

Ciudat, nu m-am simțit jenat. Tata a știut să îmi atragă în mod inteligent atenția, făcându-mă să înțeleg că fetele nu sunt doar simple cuceriri. Că trebuie să le tratez pe fiecare în parte în așa fel încât să se simtă speciale și, totodată, cu respect. Să le protejez sentimentele. Da, să le protejez și altfel, dar asta era de la sine înțeles. Mi-a explicat că săritul dintr-un pat în altul, fără niciun discernământ nu e un mod de viață. Să mă port cu fiecare fată așa cum aș dori să fie tratată propria mea soră.

Până acum, i-am ascultat sfaturile și nu am nici un regret. Sunt încă prieten cu toate fetele sau femeile cu care am avut vreo legătură. Nu am avut remușcări legate de nici una dintre ele. Până acum. Până la Rya. Până la micuța balerină. Până la fata nevinovată pe care am lăsat-o în camera alăturată, aproape goală, nedumerită și bulversată după ce am sărit ca un nebun pe ea, la câteva ore după ce era să fie violată.

La dracu'! Sunt un idiot nenorocit!

Însă Rya a atins ceva în mine, ceva despre existența căruia habar nu am avut. Pe ea am dorit-o instinctiv, mai mult decât pe orice altă femeie și intensitatea a ceea ce simt mă sperie.

„E doar un copil!" îmi spun, încercând să uit ceea ce tocmai am făcut. Dar modul în care Rya mi-a răspuns, mișcându-se odată cu mine, potrivindu-se perfect sub corpul meu... asta nu pot să uit!

La naiba! Dușul rece nu mă ajută cu nimic! Aproape că nici nu simt apa rece care îmi biciuiește trupul, așa că trebuie să găsesc o altă metodă prin care să-mi alung gândurile sau dorința. Trebuie s-o duc acasă cât mai repede și să mi-o scot din sistem!

Mă îmbrac cât pot de repede și mă întorc în camera ei, hotărât să plecăm imediat și sperând că o s-o uit cât de curând. E deja îmbrăcată și stă stingheră în mijlocul camerei, neștiind ce să facă. Are tricoul meu pe ea, legat cu același tip de nod pe care i l-am făcut eu aseară și asta mă face să mă bucur și să zâmbesc în sinea mea.

— Te duc acasă! îi spun fără să am curajul să o privesc în ochi.

Trece pe lângă mine fără să spună nimic și pare... supărată.

Singurul lucru pe care îl vorbim este adresa pe care mi-o spune când ne urcăm în mașină, continuându-ne drumul tăcuți. Cu toate că amândoi suntem pierduți în gândurile noastre, tensiunea dintre noi este aproape palpabilă și aș da orice să fie din nou deschisă cum era aseară când îmi povestea despre viața ei.

Norocul meu este că ajungem extrem de repede, căci Rya locuiește la doar câteva străzi distanță de mine.

— Mulțumesc! îmi spune sec și se întinde să deschidă portiera.

— Pentru ce? mă scăpă gura să întreb și aproape îmi plesnesc singur una.

Se întoarce și se uită mirată la mine.

— Pentru tot, răspunde simplu. Pentru aseară... Pentru că m-ai lăsat să stau la tine după... Pentru că ai fost tu!

O privesc atent în ochii negrii și rămân surprins că nu pot citi nimic în ei. De unde ieri era ca o carte deschisă, acum are o mască de indiferență care mă doare. Fără să știu ce fac, mă întind spre ea și îi prind ceafa în pumn, trăgând-o spre mine. O sărut ca și cum ar fi pentru ultima oară și, spre surprinderea mea, ea face la fel.

— O să te sun, din când în când, să văd ce mai faci, bine? îi spun când o eliberez și surprins să îi zăresc durere în ochi când înțelege că e un mod frumos de a spune că nu o să ne mai vedem.

— Da, sunt sigură că o s-o faci! îmi răspunde pe un ton ce îmi arată că e convinsă de contrariul și coboară repede.

Rya

Reușesc să intru în casă fără să îmi întorc privirea spre mașină și fără să plâng. Picioarele îmi tremură violent după ce intru și îl aud când pleacă și mă sprijin de ușă încercând să nu mă împrăștiu în mii de bucățele. Fiindcă asta e tot ce simt acum. Singurul lucru care mă bucură acum e faptul că ai mei nu sunt acasă. Tata e plecat cu nu știu ce afacere câteva zile, iar mama e de gardă la spital. Asta a fost și motivul pentru care aseară nu voiam să vin acasă. Nu voiam să fiu singură, iar Jay era singura

persoană care era lângă mine.

Mă dezbrac și las pe mine doar tricoul lui, care încă îi păstrează mirosul, și mă ghemuiesc în pat, dând drumul lacrimilor care îmi ustură ochii. În mod ciudat, nu plâng din cauză că am fost la un pas de a fi violată și nici din cauza a ceea ce s-a întâmplat de dimineață. Plâng după el. Plâng după Jay. Iar asta mă sperie.

Am mai fost sărutată de câteva ori până acum, atunci când vreun băiat și-a luat inima în dinți, dar niciodată nu am simțit ce am simțit în brațele lui Jay!

Din prima clipă în care l-am văzut, m-a intrigat. L-am observat pe când dansam, statura lui uriașă a fost cea care mi-a atras privirea. Asta și faptul că stătea sprijinit lângă ușă, părând plictisit și parcă pregătindu-se să fugă. Sunt obișnuită cu privirile oamenilor asupra mea după zecile de spectacole pe care le-am avut, dar e doar o senzație generală. Nu e ceva centrat, individualizat. Însă privirea lui Jay am simțit-o pe mine, arzându-mi corpul, scoțându-l pe el dintre restul oamenilor, individualizându-l. M-am simțit ca și cum dansam pentru două lucruri odată: restul lumii și... *el*.

Spre surprinderea mea, aseară mi-a plăcut petrecerea. Mi-a plăcut să stau cu el, să povestim. L-am înțeles chiar și când a plecat cu Chase, lăsându-mă singură. Am fost însă uimită de ceea ce am simțit când roșcata aia sexi s-a agățat de el, fiindcă nu aveam nici un drept să simt gelozie. Jay nu era al meu! Ne știam doar de câteva ore și eram o puștoaică de care a promis să aibă grijă într-o lume în care nu aveam ce căuta.

Aș vrea să știu ce a gândit despre mine când m-am agățat așa de el aseară. Bănuiesc că a fost atât de drăguț cu mine din obligație. Sau de milă.

Dar ce s-a întâmplat de dimineață... Îmi simt pielea și acum încingându-se numai când îmi amintesc modul în care i-am simțit corpul asupra mea, felul în care i-am simțit mângâierile... Nu pot să cred că eu am putut fi așa de îndrăzneță! I-am răspuns săruturilor și am acceptat să... O, Doamne!

Ceea ce m-a durut cel mai tare și mă doare și acum, este modul în care s-a purtat după aceea. Atât de rece, atât de distant! Părea că regretă tot ce s-a întâmplat... Apoi, sărutul din mașină... „*O să te sun, din când în când, să văd ce mai faci*”. Parcă îi era milă de mine...

Nu am nevoie de mila nimănui! Îmi șterg lacrimile și mă îndrept spre duș, hotărâtă să-l uit pe Jay Hamilton. Oricum, nu cred că o să îl mai văd vreodată, așa că îmi ascund cât mai adânc ceea ce simt și o să trec mai departe!

Azi e duminică și îmi petrec întreaga zi citind și urmărind câteva filme. În fiecare duminică după-masă, Taylor trece pe la mine și povestim, ne uităm la un film sau ieșim în oraș. Astăzi nu a venit și nici măcar nu mi-a dat un telefon! Poate că e ciudat, dar îi simt lipsa singurului prieten pe care îl am!

Acum mi-aș dori să am și eu o prietenă cu care să discut. O prietenă care să îmi asculte toate prostiile, căreia să pot să-i povestesc ce s-a întâmplat și cu care să mă sfătuiesc fiindcă, în momentul ăsta, singurătatea mă apasă mai mult ca niciodată!

— Rya! N-ai mai venit sâmbătă la petrecere!

Sunt în vestiarul studioului de dans, schimbându-mă. În jurul meu, într-o gălăgie obișnuită, fetele povestesc despre petrecerea la care nu am mai ajuns. Lângă mine, o brunetă tunsă scurt, cu ochi mari și căprui, îmi zâmbește ușor. S-a mutat de curând la liceul nostru și vine la studio doar de vreo două săptămâni.

— Amanda, nu-i așa? Încerc să-mi amintesc numele ei și aprobă din cap părând bucuroasă că știu cine este. Am fost... în altă parte și nu am mai ajuns, îi răspund și mă aplec să-mi leg poantele.

— Ai fost la alt chef? Unde? mă întreabă curioasă, așezându-se lângă mine în timp ce se schimbă și ea.

— Cowboys au sărbătorit calificarea în semifinale, spun fără să gândesc.

În jurul meu se lasă o tăcere mormântală. Câteva fete, în frunte cu Darla Curtis - mica scorpie, se apropie de mine.

— Dallas Cowboys?!? Vrei să spui că *tu* ai fost la petrecerea lor? mă întreabă ironică, cu o mână în șold.

— Da! și mă încrunt ușor în timp ce fetele mă privesc neîncrezătoare.

Bănuiesc că unele dintre ele ar da orice să participe la o astfel de petrecere, chiar dacă nu ar avea ce să caute acolo, așa cum nici eu nu am avut.

— Cu cine ai fost? mă întreabă Darla cu tonul unui polițist în camera de interogatoriu.

— Cu Taylor. Jay ne-a dus! răspund din nou fără să gândesc.

În jurul meu se aud câteva exclamații de surprindere și chiar și câteva oftaturi, în timp ce vocea Darlei răsună ascutită.

— Jay?!? Jay Hamilton? Vrei să spui că îl cunoști pe Jay Hamilton?

— Da, îl cunosc! și simt că încep să mă enervez.

— Minți! strigă Darla la mine ironică și mă simt de parcă mi-ar fi dat o palmă.

— Nu cred, intervine Barbara, tata a spus că l-a văzut pe Jay sâmbătă în sală, la spectacol.

— Știti ceva? Nu îmi pasă dacă mă credeți sau nu!

Am ieșit din vestiar destul de nervoasă pe situația creată și știu că am lăsat în urmă un viespar agitat. Nu îmi ajungea faptul că îmi fuge gândul atât de des la Jay, îmi mai trebuiau și comentariile răutăcioase ale Darlei!

— Ai ajuns cu bine acasă? se apropie Taylor de mine și mă privește îngrijorat.

— Da, de ce nu aș fi ajuns? și mă întreb dacă știe ce s-a întâmplat la petrecere.

— Ai plecat cu Jay! o spune de parcă îmi reproșează asta.

— Am plecat cu el fiindcă tu erai prea ocupat!

— Îmi cer scuze că m-am purtat ca un nesimțit și te-am lăsat singură toată seara! îmi spune cu ochii în pământ, rușinat și pare să regrete sincer.

— Te iert dacă mă scoți la o cafea săptămâna asta! încerc să

scap de momentul jenant și să opresc alte întrebări la care să răspund.

— La oricâte cafele vrei! zâmbește ușurat.

După două ore de muncă în care repetăm pentru un spectacol pe care o să-l avem peste o lună, coregrafa ne anunță că suntem liberi și mă îndrept obosită spre vestiar.

— Rya! mă strigă Taylor, venind în urma mea și întinzându-mi telefonul lui. E pentru tine! îmi spune părând agasat.

— Cine mă sună pe telefonul tău? întreb intrigată.

— E Jay! Vorbește cu el și îmi dai telefonul după ce ne schimbăm! zice ușor încruntat și pleacă la vestiarul băieților.

În jurul meu e din nou liniște deplină și simt cum mă ard privirile fetelor. De parcă faptul că o să-i aud din nou vocea nu mă face să fiu suficient de agitată!

Îmi aduc aminte de felul rece în care s-a purtat și mă gândesc să îi întorc aceeași monedă.

— Ce vrei? îl întreb agasată.

— Poftim?! pare surprins de tonul meu.

— De ce ai sunat, Jay?

Câteva secunde nu spune nimic, probabil mirat de comportamentul meu.

— Ți-am spus că o să te sun! îmi amintește de promisiunea din mașină.

— Da, ai spus „din când în când”. Nu ne-am văzut de ieri și deja suni. Nu ți se pare prea curând? și încerc să nu bag în seamă exclamațiile de surprindere care răsună în jurul meu.

— Ești supărată pe mine, Rya? mă întreabă și pare că își dorește sincer să afle asta.

— Nu, Jay, de ce aș fi? răspund cu un oftat.

— Pentru că ai toate motivele să fii! și știu că se referă la ceea ce s-a întâmplat ieri dimineață și vocea îi este caldă, ca și cum ar înțelege starea mea.

Am stat cu el atât de puțin timp și a reușit să-mi dea lumea peste cap. Între noi e o distanță uriașă, plină de diferențe pe care

nu le putem elimina nici dacă am vrea. Mi-e teamă de ce aş putea ajunge să simt pentru el dacă îmi va fi din nou aproape, așa că prefer să termin totul aici, înainte să fiu rănită.

— Asta ar însemna să-mi pese și crede-mă că nu o fac! spun pe cel mai indiferent ton pe care îl am. Acum trebuie să închid, am ceva treabă! adaug repede și închei apelul înainte de a-i da ocazia să mai spună ceva.

Capitolul 4

Fără să arunc nicio privire fetelor care se uită acum cu gura căscată la mine, intru în vestiar bombănind. Aici o găsesc pe Amanda care, se pare, a fost singura care nu a tras cu urechea la convorbirea mea și îmi zâmbește înțelegător.

— Ești lesbiană? o aud pe Darla la doi pași de mine și mă uit roată să văd dacă mie mi se adresează. Cu tine vorbesc, Rya! mă lămurește ea.

— Nu, nu sunt!

— Atunci ești nebună! Cum dracu' poți să îi închizi telefonul lui Jay Hamilton?!

O privesc atentă și pare într-adevăr depășită de gestul meu, dar prefer să nu o întărât mai tare. Știu cât poate fi de scorpie și o dispută cu ea, mai ales pe tema „Jay”, nu mă încântă deloc. Așa că ridic doar din umeri, mă schimb cât de repede pot și aproape fug din vestiar.

— Unde mi-e telefonul? întreabă Taylor care mă așteaptă în fața ușii povestind cu Amanda.

Îmi plesnesc una peste frunte de ciudă că trebuie să mă întorc, dar nu apuc să fac nici un gest mai mult că apare Darla.

— Ți-ai uitat telefonul! rânjește spre mine și nu pot să nu mă întreb de ce e așa de fericită.

Tremurând de nervi, alung gândul și îl trag pe Taylor spre ieșire.

— Cred că ar fi bine să mă duci *acum* la cafeaua aia! îi spun mârâind.

După doar doi pași, îmi aduc aminte de singura fată care a avut un comportament normal față de mine. Mă întorc și o văd pe Amanda venind încet în urma noastră.

— Vrei să vii și tu cu noi? o întreb și zâmbetul ei mă face să nu regret invitația.

Spre surprinderea mea, Amanda e deosebit de deschisă și sinceră și pare să avem o groază de lucruri în comun, pe lângă dans, bineînțeles. Rămânem în cafenea câteva ore, chiar și după ce Taylor s-a scuzat și a plecat.

Când afară e deja aproape noapte pornim și noi spre casă. Râdem ca două nebune când descoperim că locuim pe aceeași stradă, la vreo zece case distanță.

— Mă mir că nu ne-am întâlnit dimineața, în drum spre școală! îmi spune ea când se oprește din râs.

— Și eu! recunosc. Ar fi trebuit să știu că s-a mutat o fată nouă în vecini, dar nu sunt prea atentă la lucrurile astea.

— Nu-i nimic! Ne întâlnim mâine dimineață? mă întreabă și sunt încântată că, pentru prima dată, mă duc la școală cu cineva.

Au trecut două săptămâni de când am vorbit cu Jay la telefon și m-a sunat destul de insistent câteva zile. Iar eu nu i-am răspuns. Deși asta a fost ce mi-am dorit, mă doare că nu a insistat mai mult și sunt surprinsă cât de dor îmi este de el. Surprinsă de faptul că cineva pe care l-am văzut atât de puțin și pe care nu îl cunosc deloc, îmi face inima să-mi bată ca nebuna în piept. Probabil că m-a și uitat până acum, așa că încerc să gândul la el.

Ceva bun s-a întâmplat totuși în timpul acesta. Amanda și cu mine am devenit prietene și petrecem tot mai mult timp împreună, spre disperarea lui Taylor care se simte dat deoparte. Am ajuns să ne povestim viețile și ce ne-a determinat să dansăm, visurile și speranțele.

Viața Amandei seamănă izbitor de mult cu a mea, mai ales în ce privește lipsa prietenilor.

— Îmi doresc atât de mult să fiu cea mai bună! îmi spune. Din cauza asta, fiecare clipă liberă mi-o petrec dansând.

Da, parcă mă aud pe mine!

— Uneori, mă duc la un... depozit, continuă ea și pare rușinată.

— Ce fel de depozit?

— Nu chiar un depozit, râde ea. Un fel de... Mă rog, o clădire foarte mare, aflată la marginea orașului și unde se întâlnesc mai multe persoane.

O privesc cu ochii măriți, curioasă să aflu despre ce e vorba.

— Nu te uita așa la mine! mă dojenește. Nu este ce-ți închipui! E un loc unde dansează oameni care nu au bani pentru studiouri ca al nostru. Fete și băieți talentați care iubesc dansul la fel de mult ca mine și ca tine! Nu se dansează balet, ci dansuri de stradă, cu mișcări de ghetou. Street dance în cea mai pură formă! Am învățat foarte multe de la ei.

— Și nu ți-e frică să mergi acolo?

— Mi-a fost puțin, la început. Am aflat despre ei din greșeală. Eram cu gândul aiurea și m-am urcat în autobuzul greșit, trezindu-mă la marginea orașului. Muzica care se auzea m-a atras. M-am speriat când am văzut mulțimea multicoloră și felul în care se mișcau dar, surprinzător, nimeni nu s-a uitat ciudat la mine. Puteam să dansez sau, pur și simplu, să stau și să privesc. Acolo nimeni nu te judecă după culoarea pielii sau contul din bancă al părinților, nici dacă dansezi bine sau nu.

— Parcă vorbești din filme! Îi șoptesc cu admirație. Știi tu, Step Up, Street Dance...

— Da, râde Amanda, le știu. Și ai dreptate, seamănă foarte mult! Dar eu nu merg să mă întrec cu ei! Le-am studiat mișcărilor și încerc să-mi îmbunătățesc stilul. Un fel de studiu suplimentar, pe lângă orele de la studio. Ar trebui să mergem odată împreună! strigă ca și cum ar fi o idee nemaipomenită.

— Nu, nu cred că...

— Ba da! O să îți placă! Te-am văzut dansând ca ei și ești foarte bună!

Trebuie să recunosc că m-a făcut curioasă și îmi doresc să văd un asemenea loc și eu.

— Bine, mergem sâmbătă, spun destul de nesigură. Dar dacă nu îmi convine ceva...

— Plecăm imediat! mă asigură Amanda. Dar tu o să fii cea care nu va mai vrea să plece!

Prinse în discuție, tresărim amândouă când Taylor se aruncă pe noi, luându-ne cu mâinile pe după umeri.

— Am o surpriză pentru voi! strigă el fericit și am senzația că surpriza nu mă va bucura la fel de tare ca pe el.

— Te muți în alt oraș și scăpăm de tine! glumesc cu el.

— Nu, nu scăpați așa ușor de mine! râde el și scoate din buzunarul de la spate trei hârtii pe care ni le flutură sub nas.

— Ai câștigat la loterie! Încearcă să ghicească Amanda.

— Nu, deși aș vrea eu! răspunde strâmbându-se. Am fost toți trei invitați! chiuie de bucurie.

— Invitați... unde? sunt nedumerită.

— La semifinale! Sâmbătă! Jay ne așteaptă să-l susținem la meci!

Șoc! Asta simt. Șoc pur. Am uitat și să respir. Jay ne așteaptă la meci? De abia am reușit în ultimele zile să nu mă mai gândesc la fel de des la el, ultimul lucru pe care mi-l doresc acum este să mă aflu la mai puțin de un kilometru de Jay!

— Noi nu putem veni, încerc să par indiferentă. Avem altceva programat pentru sâmbătă.

— Jay mi-a dat invitațiile și a spus că nici nu se gândește să nu mergem la meci! specifică Taylor, sperând că asta mă va face să mă răzgândesc.

— Oricum nu-mi place fotbalul! spun ridicând din umeri și sper, dar simt un gol în stomac doar la gândul că aş putea să îl revăd.

Dar Taylor mă privește dintr-o dată foarte serios și atent, în timp ce Amanda studiază pământul de la picioarele ei.

— Rya, ți-a făcut Jay ceva? mă întreabă Taylor.

— Ce?! Nu, de ce întrebi asta? încerc să par indignată.

— Fiindcă v-ați înțeles foarte bine până ați plecat împreună de la petrecere. Iar a doua zi, i-ai închis telefonul în nas și apoi nu i-ai mai răspuns în ultimele două săptămâni.

Simt că iau foc în fața privirii inchizitoriale a lui Taylor.

— De unde știi tu asta? încerc să evit problema.

— Jay mi-a spus că i-ai închis telefonul. Mi-a cerut numărul tău și apoi, după câteva zile, a vrut să verifice dacă i-am dat numărul bun fiindcă tu nu răspundeai.

— Nu s-a întâmplat nimic, Taylor. Doar că nu înțeleg de ce mă mai caută, încerc să mint.

Niciodată nu l-am văzut pe Taylor atât de serios și arată mult mai matur decât l-am văzut vreodată.

— Atunci de ce e îngrijorat în privința ta?

— Nu știu, întreabă-l pe el! aproape strig fiindcă deja mă enervez.

— L-am întrebat și nu a vrut să-mi spună, se strâmbă Taylor. Dar dacă zici că nu s-a întâmplat nimic, nu ai nici un motiv să nu vii!

Și aici m-a prins! Sunt conștientă că, dacă voi continua să refuz, îl voi face și mai bănuitor pe Taylor.

— Bine, venim! accept și încerc să nu mi audă disperarea din voce.

Și iată-mă, sâmbătă după-masă, pregătindu-mă să merg la meci și, de acolo, la depozit. Trebuie să mă îmbrac cu ceva ce se potrivește pentru ambele locații, așa că aleg o pereche de blugi. Sunt perfecți pentru meci, iar faptul că sunt foarte strâmți și au câteva tăieturi îi fac potriviți și pentru dans. Un maieu mulat merge pentru depozit, dar nu pentru stadion, așa că pe deasupra iau un fel de bluză fără nasturi, lungă până la jumătatea coapsei. Încălțăminte nu e o problemă, o pereche de pantofi sport fiind ideală pentru ambele ocazii. Părul mi l-am prins într-o coadă de cal și m-am machiat discret.

Acum sunt gata, îmi spun când mă uit în oglindă.

Pe cine mint? Măinile îmi tremură, genunchii la fel. Și, dacă sunt sinceră cu mine, tremur toată! Sunt emoționată să-l revăd pe Jay! Uite că am spus-o! Știu că îmi place de el, dar mi-e teamă să aflu cât de mult.

Ceea ce s-a întâmplat în dimineața aceea a fost... wow! Dar nu m-am speriat de Jay sau de ceea ce s-a întâmplat. M-am speriat de modul în care am răspuns și de faptul că mi-a plăcut atât de mult. Și că din cauza mea s-a întâmplat. *Eu* am fost cea care m-am agățat de el și l-am rugat să doarmă cu mine. Jay este un bărbat care are o vastă experiență și care, mai mult ca sigur, este obișnuit să se trezească cu cineva alături. Nu cred că a realizat de la început cine sunt, iar modul distant în care s-a purtat după aceea denotă că regretă.

Știu că e copilăresc modul în care am refuzat să mai vorbesc cu el, dar sunt conștientă că nici nu aş avea vreo şansă ca între noi să fie ceva. Adică, să fim serioși! E Jay Hamilton, cunoscutul

fundaș! Ce șanse sunt ca el să fie atras de mine?! Și, chiar dacă ar fi, sunt prea mică pentru el. Patru ani diferență nu sunt atât de mulți, dar nu acum. Sunt o puștoaică față de el și nu sunt pregătită încă să renunț la statutul de puștoaică.

Așa că o să mă duc azi la meci și o să mă comport ca și cum nu s-a întâmplat nimic! Fiindcă nici nu s-a întâmplat!

E pentru prima dată când vin pe stadion la un meci de fotbal și sunt uimită de cât de mult îmi place atmosfera! Muzica ce răsună din boxe, agitația celor din jur, majoretele care își agită pompoanele... mă fac să vibrez! Și, pe lângă toate astea, se adăugă emoția de al revedea pe Jay. Însă cu Taylor și Amanda de o parte și de alta a mea, chiar dacă aș vrea să fug nu aș putea.

Jucătorii încep să iasă pe teren și inima îmi bate și mai tare când îl observ pe Jay. Nu are încă pusă casca pe cap, așa că îl văd cum ochii îi fug imediat spre locurile noastre. Un zâmbet imens îi luminează fața și, înainte să îmi dau seama ce fac, îi zâmbesc și eu. Când ajunge în dreptul nostru, se oprește. Ochii lui verzi strălucesc și mă privește fix, apoi mă salută cu o înclinare ușoară a capului la care îi răspund la fel, în timp ce știu că sunt roșie ca sfecla. Chase se oprește mirat lângă el și îi urmărește privirea iar când mă vede, râde ușor, clătină din cap și îl bate prietenește pe umăr. Toată lumea din jurul nostru mă privește curioasă și mă simt inconfortabil, jenată. Norocul meu că Taylor și Amanda îl salută cu mâna, distrăgând atenția aflată asupra mea.

Meciul începe și nu înțeleg nimic din mișcarea jucătorilor pe teren, dar nici nu contează. Privirea mea nu s-a mișcat nici o clipă de pe Jay. L-am surprins de câteva ori uitându-se în direcția noastră și, de fiecare dată, m-am emoționat. Nu am fost singura care am observat atenția lui Jay. Amanda mi-a dat câteva coate, rânjind și șoptindu-mi că am niște explicații de dat, iar Taylor... îmi aruncă priviri încruntate. Se pare că bănuiește tot mai mult că a fost ceva între mine și Jay și asta nu-i convine.

În timpul pauzei, Taylor se chinuie să ne explice, Amandei și mie, regulile jocului, când îi sună telefonul. Se încruntă și

răspunde ezitând, apoi îmi întinde aparatul.

— E Jay! spune acru și mă întreb de ce se poartă așa.

— Jay? îi spun numele cu voce tremurândă.

— Da, el! îl aud râzând. Trebuie să vorbim. Așteaptă-mă după meci, o să ies cât pot de repede!

Să vorbim? Despre ce? Doar nu vrea să vorbim despre... O, nu!

— Rya, te rog! îmi spune când vede că nu răspund.

Deși nu știu despre ce ar putea dori să îmi vorbească, rugămintea din vocea lui îmi face inima să se înmoaie.

— Bine, te așteptăm în parcare! accept în cele din urmă.

Oare ce vrea să discutăm? Și mai sunt și Amanda și Taylor, doar nu o să zică ceva de față cu ei, nu? O, Doamne, mai bine nu veneam! Încep să bat din picior, agitată, și îmi mușc buza de jos, iar gălăgia stadionului devine un simplu zumzet în fața gândurilor care mi se învâlmășesc în cap.

O mâna mi se așează pe genunchi, încercând să-mi liniștească nervozitatea care se pare că e evidentă și pentru cei de lângă mine.

— Nu te las singură cu el dacă nu vrei! îmi șoptește Taylor.

Mă cunoaște foarte bine și știe că s-a întâmplat ceva, deoarece niciodată nu am reacționat așa în fața unui băiat. Sper doar să nu insiste să-i spun ce, fiindcă nu aș putea să o fac.

Jucătorii reintră pe teren după pauză, iar Jay se oprește din nou să îmi zâmbească. De data asta, din cauza agitației, nu îi răspund cu nici un gest, iar Taylor îl privește și el foarte serios și asta îl face pe Jay să se încrunte.

Pentru prima oară îmi permit să îl studiez atentă. Prima impresie: e superb! Nu e nimic la el care să nu îmi placă! Deși e foarte înalt, cu mult mai înalt decât mine, mă simt... bine lângă el, protejată. Și asta nu vine doar de la statura lui, ci și de la felul lui de-a fi. Cu toate că e foarte lat în umeri, nu pare masiv și se mișcă cu o agilitate datorată, mai mult ca sigur, sportului. Dar ceea ce îmi place cel mai mult la el sunt ochii. Verzi. Mari și frumoși. Și

felul în care mă privesc. La naiba, mă îndrăgostesc de Jay!

Sunt ultimele minute din meci și lumea din jurul meu e în delir, deci bănuiesc că cei de la Cowboys câștigă, așa că strig și eu alături de prietenii mei, dar mintea mea e blocată pe întrebarea: cum fac să nu afle Jay?

— ...și *Dallas Cowboys sunt în finală!!!!* aud vocea crainicului, apoi nimic altceva decât urlete.

Jucătorii se îmbrățișează, se aruncă unii peste ceilalți și se felicită. Jay râde cu gura până urechi și inima mea face triplu salt pe spate când îl văd. Începem să ne îndreptăm spre ieșire, luați de valul de oameni și nu mă pot opri să nu privesc înapoi, pe teren. Jay mă privește serios, parcă temându-se că nu o să-l aștept. Îmi dau seama că, din cauza seriozității cu care l-am privit în pauză, nu mai e convins că a să ne întâlnim, așa că îi zâmbesc timid și îi fac semn înspre parcare, iar asta îl face să zâmbească din nou.

— Nu vă grăbiți, fetelor, ne spune Taylor, va dura ceva până apare Hamilton! O să fie atacat de presă, apoi de fani, abia apoi o să poată veni la noi.

Ajunși în parcare, ne sprijinim de mașina lui Taylor și râdem de el când încearcă să comenteze meciul cu noi deoarece nici una nu am înțeles mare lucru. Mult mai curând de când mă așteptam, îl văd pe Taylor uitându-se peste umărul meu și devenind serios.

— Suntem lângă tine, îmi șoptește cu câteva clipe înainte că Jay să ajungă la noi.

Băieții dau mâna și îi facem cunoștință lui Jay cu Amanda. El își întoarce privirea spre mine, cu o sprânceană ușor ridicată, amintindu-și că i-am spus că nu am nici o prietenă. Îi zâmbesc timid, iar înclinarea din cap îi confirmă că situația s-a schimbat.

— Mă bucur să o cunosc pe prietena Ryei, spune zâmbind, apoi se întoarce spre mine. Pot să vorbesc cu tine?

Și el pare la fel de încurcat și nesigur cum mă simt și eu, dar accept și mă îndepărtez câțiva pași cu Jay alături de mine, iar mâna lui este pe mijlocul meu. Pielea îmi arde în locul în care mă

atinge și îi simt căldura mâinii ca și cum hainele ar fi inexistente. Când ajungem la o distanță suficient de mare să nu fim auziți, se oprește și se întoarce spre mine.

— Uite, Rya, eu... și este întrerupt de câțiva băieți care îi cer autografe.

Deși nu îi convine, dă autografele zâmbind. Înainte să apuce să mai zică ceva, alți fani se apropie și cer același lucru. Le face semn cu mâna să aștepte puțin, apoi mă trage mai încolo.

— Așa nu apucăm să vorbim deloc, spune agasat. Trebuie să mergem undeva unde să nu ne deranjeze nimeni.

— Unde? îl întreb eu derutată de cum evoluează lucrurile.

— Nu știu, la o cafea, undeva.

— Crezi că acolo scapi? spun sceptică.

— Ai dreptate, după meciul ăsta, în nici un caz! Atunci... la mine?

Tresar când îmi aduc aminte că exact la fel m-a întrebat și *atunci*. Și, în ciuda faptului că îmi doresc să vorbesc cu el și sunt curioasă să aflu ce dorește, știu că nu e o idee bună să mergem la el.

— Nu, la tine nu! spun mult prea repede și îl văd încruntându-se.

— Îi luăm și pe Amanda și Taylor cu noi, dacă asta te liniștește.

Mă privește parcă... trist. Da, îi pare rău că nu am încredere în el. Dacă ar ști! Am încredere în el, în *mine* nu am!

— Bine, dar întâi vezi-ți de fani! îi spun și arăt spre grupul care îl așteaptă cu nerăbdare.

În timp ce Jay acordă autografe cu zâmbetul pe buze deși este nerăbdător să plece, le explic Amandei și lui Taylor că vom trece puțin pe la Jay și, chiar dacă sunt surprinși, nu comentează. Au văzut și ei că nu am reușit să schimbăm mai mult de câteva cuvinte.

— Rya vine cu mine cu mașina, iar tu mă urmezi! spune Jay grăbit când se întoarce lângă noi și, fără să aștepte răspunsul lui

Taylor, mă ia de mână și mă trage spre mașina lui.

Capitolul 5

de corina_conny

Jay

O urc pe Rya în mașină și pornesc repede spre casă, nerăbdător să pot să fiu singur cu ea. E foarte agitată. Văd asta din felul în care își strânge mâinile în poală, cum îmi ocolește privirea și se încruntă uneori.

Am încercat săptămânile astea să mi-o scot din cap și singurul lucru pe care l-am reușit a fost să o visez în fiecare noapte. Am sperat că o reîntâlnire cu ea ar putea fi rezolvarea, că obsesia mea față de ea va trece dacă o revăd, așa că am profitat de ocazia pe care mi-a dat-o meciul și am trimis invitațiile.

Dar... m-am înșelat! Când am văzut-o în tribună, inima mi-a stat în loc pentru un moment. Este la fel de frumoasă cum îmi aduceam aminte și strălucirea aia a ei, pe care am crezut-o o închipuire de-a mea, era și ea acolo. I-am simțit privirea asupra mea tot timpul meciului și știu că nici asta nu mi-am imaginat deoarece, ori de câte ori am privit-o, se uita la mine.

Nu știu ce s-a întâmplat în pauză de i-a dispărut zâmbetul, nici Taylor nu părea foarte vesel, și m-am temut că nu o să mai rămână după meci. Dar acum e lângă mine. Agitată, dar lângă mine. Habar nu am ce o să-i spun, probabil că mă voi orienta după cum decurge discuția, după modul în care îmi va răspunde. Mă întind peste spațiul dintre scaune și îi iau mâna stângă în a mea, încercând să o calmez. Spre surprinderea mea, nu o retrage și îmi zâmbește.

— Luati loc, simțiți-vă ca acasă! spun odată ce toți patru am intrat în apartament.

Amanda și Rya se așează pe canapeaua din living, iar Taylor pe un fotoliu. Îi servesc cu câte un suc, fără să spunem niciunul nimic. Știm cu toții de ce suntem aici, așa că nu o mai lungesc.

— Pe noi ne scuzați puțin! spun și o trag pe Rya după mine

pe hol.

Acolo, mă opresc nehotărât.

— În camera ta sau în a mea? o întreb, lăsând-o pe ea să aleagă.

— Camera *mea*? mă întreabă mirată. Am camera mea?

— O ai de două săptămâni! îi răspund zâmbind, dar apoi îmi vine să îmi plesnesc una când văd cât de stânjenită devine.

Cum naiba pot fi atât de prost câteodată? Normal că nu mai vrea să intre în camera aia, nu după ce s-a întâmplat acolo ultima oară, iar dormitorul meu nu e nici el o soluție, nu dacă mai vreau să mai pot să adorm vreodată acolo.

— Alta cameră, spun și o trag după mine spre cel de-al doilea dormitor de oaspeți, iar ea pare ușurată.

Intră timidă în cameră, aruncând priviri curioase în jur și încruntându-se când nu vede nimic pe ce s-ar putea așeza decât patul.

— Treci în pat! îi zic arătând cu capul spre el.

— P-Poftim? o văd că se albește la față.

Bună treabă, Hamilton, ai speriat-o! Mă așez turcește pe pat, o poziție care ar trebui s-o liniștească, și îi fac semn să se așeze în fața mea.

— Povestește-mi de Amanda! încep cu un subiect neutru și bine am făcut.

Îmi zâmbește și se așează și ea pe pat, în aceeași poziție ca și mine.

— Ce vrei să știi?

— Păi, ai putea să începi cu modul în care v-ați împrietenit și cum este acum, când ai o prietenă, îi zâmbesc.

— Ai ținut minte tot ce ți-am povestit în seara aia? mă întreabă mirată.

Știu că nu mă crede, dar sunt sincer. În ultimele două săptămâni, am repetat în gând fiecare cuvânt pe care l-am schimbat cu ea, fiecare privire, fiecare atingere, încercând să înțeleg ce anume mă atrage atât de mult la ea. Și nu am reușit

decât să devin mai obsedat de ea,

— Da, te-am ascultat și am ținut minte.

— E nou mutată în oraș și, culmea, locuiește cu mine pe stradă, mergem la același liceu dar, mai ales, dansează! Ne asemănăm atât de mult de parcă am fi surori!

S-a destins acum și e foarte încântată de ceea ce îmi povestește. Sunt surprins de cât de tare mă bucur că are o prietenă. Știu că m-a întristat povestea ei și tot nu-mi vine să cred că are așa de puțini prieteni. De fapt, are doar doi, Taylor și Amanda. Și eu. Chiar dacă nu o știe, îi sunt prieten. Măcar atât, fiindcă altceva nu îi pot fi. Nu încă...

— Cine e Darla? întreb fără să mă gândesc și aproape imediat îmi pare rău că am întrebat.

— De unde o știi tu pe Darla? mă întreabă bănuitoare și e clar nu o are pe tipă la inimă.

— M-a sunat acum două săptămâni și mi-a zis că e prietena ta, că tu i-ai dat numărul meu de telefon și dorea să mă întâlnesc cu ea ca să vorbim despre tine.

Rya mă privește uluită, cu gura căscată, câteva secunde.

— Nu pot să cred! exclamă într-un sfârșit. Te-ai întâlnit cu ea?

Încerc să îmi ascund zâmbetul care mă chinuie. Din tot ce am spus, ea doar atât a reținut, că Darla mi-a dat întâlnire. Oare e gelozie ce i-am auzit în voce? Iar inima mea își mărește bătăile, sperând.

— Nu, Rya, bineînțeles că nu! I-am spus că *știu* că nu e prietena ta și că nu mă interesează ce are de zis!

O văd suflând ușurată, dar rămâne încruntată.

— Nu i-am dat eu numărul tău! Încearcă să se justifice și nici nu credeam asta. Știu! strigă și mă face să tresar. Când m-ai sunat pe telefonul lui Taylor, a auzit cu cine vorbesc. Am uitat telefonul în vestiar și ea mi l-a adus. Mai mult ca sigur că atunci ți-a luat numărul!

Mă uit la ea, cum stă ghemuită pe pat alături de mine, povestind și uitând de inhibiții. E atât de frumoasă! Și fiecare clipă pe care o

petrec alături de ea mă face să o admir și mai mult, să îmi doresc... ce nu ar trebui.

Îi prind mâinile în ale mele și o mângâi ușor pe ele în timp ce o privesc în ochi, atent la reacția ei. Nu își retage mâinile și îmi susține privirea.

— De ce nu mi-ai răspuns la telefoane? îmi fac curaj să o întreb. Se înroșește puternic și își apleacă ochii, doar pentru câteva secunde, apoi mă privește fix în ochi, dat tot nu spune nimic.

— Îmi pare rău dacă te-am speriat! îmi fac curaj să îi spun tot ce am pe suflet. Nu îmi pare rău că s-a întâmplat, dar regret că din cauza asta mă ocolești. Nu am plănuit să se întâmple, Rya.

Visam... *te visam* și nu mi-am dat seama când am trecut din vis în realitate. Iar când mi-am dat seama... mi-a fost greu să mă opresc. Însă mă bucur că nu am mers mai departe de atât, fiindcă știu că nu ești pregătită.

Spre surprinderea mea, mă privește și ascultă atentă tot ceea ce am de spus.

— Nu m-am speriat, Jay! spune după câteva secunde. Nu sunt chiar atât de copil pe cât mă crezi, împlinesc optsprezece ani în curând și știu și eu câte ceva, zâmbește ea. Am înțeles că împrejurările au fost de așa natură încât te-au făcut să... faci ce ai făcut, dar te puteam opri oricând. Nu am făcut-o pentru că nu am vrut.

Și e rândul meu să rămân cu gura căscată!

— Dar nu te-aș fi lăsat să mergi mai departe! continuă ea la fel de senină. Deoarece oricât de matură mă cred sau mă simt, nu sunt pregătită să fac pasul ăsta. Nu încă.

— Atunci de ce m-ai ocolit?

— Am avut nevoie de timp. A fost prima oară când am avut...
știu tu...

Da, știu. A fost evident. Și uimitor. Și al naibii de frumos de privit!

— Iar tu te-ai purtat atât de... distant după aceea și am crezut că am făcut eu ceva greșit sau...

— Doamne, cum poți să crezi așa ceva? o întrerup când înțeleg la ce s-a gândit. M-am comportat așa fiindcă m-ai zăpăcit de tot și eram la un pas să nu mă mai pot stăpâni!

— Nu mi-a fost teamă de tine, Jay! Și nici nu am fost supărată pe tine. Am fost supărată pe mine însumi.

— De ce? întreb ușor, nebun de bucurie că discută atât de lejer despre situație.

— Pentru că mi-a plăcut!

Și cu asta m-a dat gata! Nici una dintre femeile cu experiență cu care am avut de-a face nu ar putea vorbi cu atât ușurință și sinceritate despre propria sexualitate și despre ceea ce simte. Încă o dată, Rya mă surprinde. În mod plăcut.

Dar problema principală rămâne. Ea nu e pregătită pentru mai mult, iar eu vreau.... enorm de mult!

— Jay...

— Rya...

Începem amândoi să vorbim deodată și îi fac semn să spună ea prima.

— Știu că ți se pare ciudat că am vorbit cu tine toate lucrurile astea, dar așa mi s-a părut cel mai potrivit. Totul este mult prea... personal ca să mă simt în largul meu discutându-le cu altcineva. Și nu vreau să te simți obligat în vreun fel de ceea ce s-a întâmplat sau am vorbit. Mi-ar plăcea să rămânem prieteni, dar doar atât.

Și... din nou sunt surprins! Realizez că în fața mea nu este o copilă speriată, așa cum mă așteptam, ci o fată suficient de matură să știe ce vrea. Și nu mă vrea pe mine! Tocmai mi-a spus-o clar și răspicat. Culmea, deși doream să îi ofer și eu simpla mea prietenie, încercând să ascund ceea ce simt, doar în speranța să o pot avea aproape mai des, acum nu mă mai pot mulțumi doar cu atât. Nu după ceea ce a recunoscut. Și dacă până acum nu am știut exact ce simt față de Rya, ultimele clipe mi-au arătat-o foarte clar: m-am îndrăgostit de ea!

La naiba!

— Și dacă vreau mai mult? risc să întreb.

Mă privește uimită cu ochii ei mari și negri, încercând să înțeleagă ce presupune întrebarea mea.

— Nu contează ce vrem, nu o să meargă! spune aproape șoptit și un oftat îi scapă.

Deși sunt năucit de faptul că Rya tocmai a recunosc că ar dori și ea o relație cu mine , îi dau dreptate. Parțial.

— De ce crezi asta?

— Eu am școala și dansul, iar cele două îmi lasă foarte puțin timp liber. Tu ai fotbalul, care îți lasă la fel de puțin timp. Momentan, fiecare trebuie să ne concentrăm pe carierele noastre.

Știu în sinea mea că are perfectă dreptate dar, în momentul ăsta, nu mă mai pot mulțumi doar cu atât.

— Și ești gata să renunți la ce simțim unul pentru celălalt fără să încercăm măcar?

Mă privește serioasă câteva clipe, apoi aruncă întrebarea pe care o așteptam.

— Ce anume crezi tu că simțim, Jay?

Și îi arăt ce cred! Fără să mai gândesc o secundă măcar, îi prind fața în palme, o culc pe pat și mă întind deasupra ei, zdrobindu-i buzele. O sărut de parcă ar fi ultima femeie de pe pământ, iar ea îmi răspunde la fel de disperată. Îmi pun tot dorul strâns în două săptămâni în modul în care o gust și o mângâi. Geme ușor sub asaltul meu, iar sunetul îmi atinge sufletul. Uit de faptul că e prea tânără, că nu ar trebui să fac asta. Uit de tot și de toate, fiind conștient doar de femeia care se potrivește perfect cu mine.

Mâinile ei, timide la început, îmi mângâie acum pieptul și urcă pe spatele meu, trăgându-mă mai aproape. Gem de plăcerea pe care o simt și mă doare sufletul din cauză că știu că nu o pot avea. Dar mă mulțumesc și cu puțin, cu simplele săruturi care mă amețesc și îmi dau lumea peste cap.

— Cred că asta arată foarte clar ce simțim! îi șoptesc cu

fruntea lipită de a ei în timp ce încercăm să ne recăpătăm răsuflările.

Zâmbetul pe care mi-l aruncă mă ridică în al nouălea cer. O sărut din nou, de data asta cât pot de tandru, încercând să o fac să înțeleagă că negarea sentimentelor nu e o soluție.

— Tot ce îți cer e să încercăm! îi șoptesc în timp ce o sărut mărunt pe toată fața.

— Nu pot să-ți răspund când tu continui să faci... asta! și geme ușor când o mușc ușor de gât, apoi ling și dezmiard locul.

— Măcar gândește-te la asta! continui să mă apropii încet de gura ei.

— Nici asta nu pot s-o fac. Din același motiv! îmi răspunde șoptind și, împletindu-și mâinile în părul meu, mă sărută.

Îi mușc buzele ușor și apoi o gust. Și o gust. Și nu mă mai satur. Ea geme de plăcere, eu mârâi din același motiv. Îmi strecor mâinile sub ea, lipind-o și mai mult de mine și mă mir cât de perfect se potrivește corpul ei micuț cu al meu.

— Ești atât de dulce! Atât de perfectă! Perfectă pentru mine! recunosc cu voce tare.

— Jay... , îmi geme numele și sunt încântat de felul în care o face.

— Da, iubito?

— Trebuie să ne oprim...

— De ce? o întreb amețit de aburii dorinței.

— Fiindcă peste un minut sau două nu cred că mai putem...

Și îmi dau seama că are dreptate. Sunt aproape de punctul în care nu mă mai pot opri, și se pare că și ea. Mă rostogolesc pe spate, cu ea deasupra, apoi mă ridic în șezut, ținând-o în continuare lipită de mine, cu picioarele ei înconjurându-mi mijlocul.

— Doar un sărut, iubito...

Dar nu-mi ajunge unul. Nici două. Nici următoarele. Nu cred că o să-mi ajungă o viață întreagă de sărutări!

— Rya, trebuie să plecăm! o auzim pe Amanda strigând de pe

hol și amândoi izbucnim în râs, un râs care e mai mult un geamăt de frustrare.

— Vin imediat! răspunde Rya și se desprinde ușor de mine, cu același regret pe care îl simt și eu.

— Deci, cum o să fie? o întreb cu teamă. Promit că nu o să îți cer mai mult decât ești dispusă să oferi. Încercăm?

Capitolul 6

de corina_conny

-Nu o sa ne fie usor! imi spune Rya reticenta.

-Nu, recunosc si eu. Dar nimic din ceea ce merita nu e usor. Si noi doi stim asta foarte bine! fac referire la faptul ca amandoi muncim si pierdem mult timp cu dansul si fotbalul.

-Bine, incercam! accepta in cele din urma si nu ma pot abtine sa nu o sarut din nou.

-Rya! striga, de data asta, Taylor.

-O, Doamne! Ce o sa creada Amanda si Taylor? spune ea sperata.

-Sunt prietenii tai, ar trebui sa se bucure pentru tine! ii zic, dar nu pare convinsa.

-Si daca lumea va comenta? Esti foarte cunoscut si...

-Rya! Taci si saruta-ma! ii spun si o trag din nou in bratele mele, bucuros ca ma asculta.

RYA

Cand iesim totusi din camera, Amanda si Taylor nu spun nimic, stau doar si se holbeaza la noi, curiosi. Nu stiu ce sa le spun si prefer doar sa ma prefac ca nu s-a intamplat nimic.

-Trebuie sa plecam daca mai vrei sa mergem acolo! imi sopteste Amanda.

Oh! Am uitat ca am promis ca mergem la depozit! "Discutia" cu Jay m-a facut sa uit absolut orice altceva. Ii arunc o privire rapida si vad ca ma priveste curios. Sunt sigura ca a auzit soapta Amandei si asteapta sa-i spun unde mergem. Oare trebuie sa-i spun? Nu cred ca ar avea nimic impotriva sa ma duc undeva la

dans, dar daca ar stii exact unde mergem, nu cred ca mai scap asa usor. Mi-ar interzice sa ma duc?

Cand vede ca nu spun nimic, ridica usor o spranceana si pare si mai curios.

-Mergem la o sala de dans, mai exersam si noi niste dansuri mai moderne, ii spun fara sa pot sa-l privesc in ochi si nu-mi place ca trebuie sa-l mint.

De fapt, nu mint, doar nu dau amanunte. Dar tot ma simt prost. Si nu e un inceput prea bun...

Jay ma ia de mana si ma trage dupa el in bucatarie, in timp ce Taylor striga dupa noi:

-Nu, nu din nou! Ati discutat deja mai mult de o ora!

-Acum, imi explici si mie unde aveti de gand sa va duceti si de ce pari asa de vinovata din cauza asta? ma intreaba Jay serios.

-Mergem la dans, nu te-am mintit! ii spun privindu-l de data asta in ochi. Doar ca nu e o... sala asa cum iti imaginezi tu. E... un fel de street dance.

-Rya, e periculos! Acolo pot fi tot felul de indivizi! Nu vreau sa patesti ceva!

Il inteleg si ii inteleg grija, dar vreau sa merg, macar o data.

-Jay, stiu sa am grija de mine! Si nu voi fi singura, Amanda va fi cu mine. Ea a fost acolo de mai multe ori, singura, si nu a patit nimic!

Il vad cum se incrunta si incearca sa-si infraneze dorinta de a-mi interzice sa ma duc.

-Ai incredere in mine, te rog! ii soptesc in timp ce imi pun palma pe obrazul lui.

Se uita in jos la mine si pare disperat de incapatanarea mea. Apoi isi zdrobeste buzele de ale mele intr-un sarut in care isi pune toata frustrarea.

-Trebuie sa invatam sa avem incredere unul in altul, imi spune cand aproape ca nu mai pot respira. Iar pentru asta trebuie sa nu ne mintim sau sa ne ascundem lucruri! si regret ca nu i-am spus de la inceput, deschis, unde vreau sa ma duc. Asa ca

o sa am incredere in tine, dar ma pui pe apelare rapida la telefon si, in caz de ceva, ma suni imediat, ne-am inteles?

li arunc cel mai dulce zambet al meu si, drept multumire, ma lipeste din nou de el si ma saruta.

-As veni cu tine, dar trebuie sa apar si eu la cheful echipei, macar putin.

Deci si el va iesi in seara asta! Stai, chef? Imi aduc aminte de toate femeile care bantuiau cheful la care am fost si eu si asta nu-mi place.

-Promiti sa fii si tu cuminte? il intreb serioasa si vad pe fata lui ca a ghicit la ce ma gandesc.

-Promit! Si te-as fi luat cu mine, dar se tine la Stevens si nu cred ca te-ai simti bine acolo!

Nu-mi pot retine un fior cand pomeneste numele lui Stevens. Nici nu se pune problema sa merg in casa lui!

-Ma suni cand ajungi acasa? ma intreaba, dar tonul lui e undeva intre intrebare si ordin.

-Da!

Si iata-ne in masina lui Taylor, care s-a oferit sa ne duca el pana la depozit. De cand am plecat de la Jay, nici unul nu am spus nimic si au trecut minute bune de tacere deja.

-Ce e intre tine si Jay? ma intreaba nervos Taylor cand opreste la un semafor. Sunteti impreuna?

Siii.... incepem!

-Da, suntem impreuna! recunosc si il aud rasufland agitat.

Amanda chicoteste de pe scaunul din spate.

-De parca nu stiam! spune ea si rade cand ma intorc incrunzata. Ce? Doar nu vrei sa te credem ca numai ati discutat mai mult de-o ora, inchisi singuri intr-o camera? Si daca urmele de pe gatul lui Jay ne mai puteau induce in eroare, pot sa-ti spun ca cele de pe gatul tau nu erau acolo inainte de "discutie"! si pufneste intr-un hohot de ras.

Am urme pe gat? Si i-am facut eu urme lui Jay? O, Doamne!

Nu apuc sa spun nimic ca Taylor pune brusc frana si se intoarce sa se uite la gatul meu.

-Sa nu-mi spui si ca v-ati tras-o in timp ce noi eram in living! scuipa cuvintele catre mine iar eu raman fara aer si Amanda se ineaca.

-Taylor! Asta e parerea ta despre mine? il intreb indignata.

Ma priveste lung, cateva clipe si se incrunta.

-Nu mai stiu ce sa cred, Rya! Te-ai schimbat de cand l-ai cunoscut pe Hamilton. Mult. Si faptul ca ai ascuns asta, relatia asta sau ce aveti voi, dovedeste cat de mult te-ai schimbat. De cand dureaza? De doua saptamani, nu-i asa? Te-ai culcat cu el de atunci, din prima noapte, de aia era ingrijorat pentru tine! si vocea ii urca de la nervoasa la urlet in timp ce vorbeste.

-Opreste masina! ii spun calma si el se intoarce mirat catre mine. Opreste naibii masina odata pana nu sar din mers! tip eu la el de

data asta si ma asculta si trage pe dreapta.

Coboram din masina si eu si Amanda si aproape trantesc portiera. Ma doare ca prietenul meu, care ma stie de cand eram copii, are o asemenea parere despre mine. Daca el, care ma cunoaste mai bine decat oricine altcineva, poate crede asa ceva despre mine, la ce sa ma astept din partea celorlalti?

-Imi pare rau daca asta crezi despre mine, Taylor, ii spun cat pot de calma. Nu m-am culcat cu Jay, nici atunci, si nici azi. Ne-am sarutat de cateva ori, dar atat. Astazi am discutat despre noi si despre ceea ce vrem in continuare. Am stiut ca lumea va barfi, dar nu ma asteptam ca tocmai tu sa reactionezi asa, in loc sa te bucuri pentru mine. Nu poti sa ma judeci fara sa cunosti toate datele! Si ca sa stii si tu, Jay era ingrijorat pentru mine fiindca acum doua saptamani Stevens aproape m-a violat! Jay m-a salvat si a avut grija de mine in timp ce tu, cel care m-ai dus acolo, ti-o trageai cu o blonda!

Vad fetele socate alor amandoi printre lacrimile care imi curg pe obraji, dar nu-mi pasa. Trantesc de data asta portiera si ma indepartez de masina cat pot de repede, cu Amanda fugind dupa mine, in timp ce Taylor ramane uitandu-se dupa noi, blocat.

-Rya! Imi pare sincer rau! imi spune Amanda cand ma ajunge din urma.

Ma opresc si imi sterg lacrimile cu podul palmei, nervoasa, dar nu ma intorc spre ea.

-Nu stiam ca Taylor o sa reactioneze asa, nu as mai fi glumit legat de urmele de pe gat! si vad pe fata ca ei ca regreta sincer. Credeam ca el stie ca e ceva intre tine si Jay. Adica, e evident la felul in care va uitati unul la altul! Trebuie sa fii orb sa nu vezi cum va sorbiti din priviri! Dar trebuie sa il intelegi si pe Taylor, chiar daca a gresit cu tot ceea ce a zis!

-Poftim? o intreb uluita ca ii ia apararea.

-Taylor e doar gelos, Rya!

-Nu, neg vehement, suntem doar prieteni! Eu...

-Da, tu niciodata nu ai simtit mai mult pentru el, ma intrerupe Amanda. Toata lumea stie ca te place, numai tu nu. E gelos si asta l-a facut sa uite ca iti este si prieten si a reactionat asa cum a facut-o. E ranit acum, dar cand o sa se gandeasca la rece, mai ales dupa tot ceea ce i-ai spus, o sa regrete si o sa te inteleaga.

-Exact de asta imi era teama! ii spun si Amanda ma priveste confuza. De faptul ca lumea nu va intelege, ca vor fi barfe, ca vor crede ca eu... Sunt cinci ani diferenta intre noi, iar eu sunt minora si lumea nu ne va ierta.

-Rya, il iubesti pe Jay? ma intreaba Amanda bland.

-Da! Nu am vrut, dar s-a intamplat! ii raspund zambind a scuza.

-Si el te iubeste, stii asta, nu-i asa?

Nu mi-a spus-o, dar mi-a aratat foarte clar ce simte pentru mine. Aprob din cap, mai putin sigura pe mine.

-Te iubeste, daca te indoiesti de asta! Se vede dupa cum te priveste! Nu-si poate lua ochii de pe tine un minut macar! Relatia voastra va fi oricum, numai usoara nu. O sa fiti ocupati, tu cu scoala si repetitiile, el cu meciurile si cantonamentele. O sa fie suficient de greu sa va gasiti timp sa fiti impreuna, nu trebuie sa mai luati in seama si ce spune lumea. Fa ce simti, nu ce trebuie, Rya, si vei fi fericita!

Privesc uimita la fata de langa mine. De unde atata intelepciune? A intuit toate nelinistile mele si a stiut exact ce sa imi spuna ca sa le alunge.

-Iti multumesc! ii spun si o iau in brate. Ce am facut sa merit asa o prietena buna ca tine?

-Nimic deosebit! rade Amanda. Noi doua semanam mai mult decat iti inchipui, de asta te inteleg. Acum, daca am terminat cu lacrimile, mergem si noi sa dansam?

Aprob hotarata deoarece stiu ca numai dezlantuindu-ma

prin dans o sa scap de tensiunea pe care o mai simt in mine.

Spre norocul nostru, am coborat din masina lui Taylor destul de aproape de depozit. Muzica si basii rasuna puternic cand ne apropiem, facandu-mi stomacul sa tremure.

Depozit... Amanda avea dreptate sa-l numeasca asa. E o cladire uriasa, un fel de hala, probabil apartinand unei fabrici dezafectate. In fata intrarii este o zona inverzita, larga, plina de tineri care au iesit la o gura de aer. Unii danseaza, altii stau intinsi pe iarba. Nimeni nu ne baga in seama, iar asta ma linisteste.

Muzica salbatica imi face sagele sa clocoteasca si de-abea astept sa intru. Dintr-un impuls, imi desfac parul din coada in care era prins, lasandu-l liber pe spate. Nu stiu de ce, dar vreau sa par la fel de salbatica si pe exterior cum ma simt si pe interior.

Intram pe usa dubla, uriasa, si ochii mi se maresc in fata multimii dansand. Parca am fi intr-un hangar de avioane, atat de mare e locul! Intr-o parte, urcat pe un fel de podium, un DJ se agita privind multimea de oameni. Probabil alege melodiile in functie de atmosfera din depozit.

Ne plimbam putin, incercand sa vad cat mai mult din locul asta.

-Ei, ce zici? ma intreaba Amanda curioasa.

-Imi place! Enorm! ii raspund incantata.

Oamenii danseaza in jurul nostru, fiecare in stilul lui, fara sa le pese de parerea celorlalti. Amanda avea dreptate. Locul e bestial! Singurul lucru care ma surprinde este faptul ca nu sunt doar adolescenti, ca noi. Vad si persoane care au, probabil, si cu zece ani mai mult decat noi, dar asta nu pare sa deranjeze pe nimeni. Aici nu conteaza decat dragostea pentru dans! Ma simt ca si cum, printr-o minune, am intrat intr-un film! Nu credeam sa existe asa ceva in realitate!

Undeva pe la mijlocul incaperii, e format un cerc urias. Pe rand, dansatorii intra in mijlocul lui si fac cateva miscari, apoi fac loc altora. In functie de performanta, cei din jur aplauda sau rad,

facand glume, dar fara sa fie rautacioase, fara sa fie critice.

Stam si noi in cerc, privind si razand, aplaudand. Un tip blond, inalt si bine facut, intra in cerc si ochii mi se maresc cand vad cum danseaza. Miscarile ii sunt perfecte in timp ce executa figuri pe care putini le-ar putea face. Iti trebuie ani intregi de dans sa poti dansa asa!

-Yei, Shane! se aude in jur si pare ca toata lumea il cunoaste si il admira.

Se opreste si, cu un zambet multumit pe fata, face un semn spre multime, aratand ca poate intra urmatorul dansator, el retragandu-se pe margine. Si vine exact spre noi!

Se opreste la un pas de mine si Amanda si ne masoara curios, cu o spranceana usor ridicata. Se pare ca stie ca suntem noi pe-acolo. Ochii lui albastri ma masoara atent, din cap pana in picioare, dar fara sa fie obraznic. E doar curios. Doar cand ma priveste in ochi pare intrigat. Ochii lui sunt de un albastru intens, electric. N-am mai vazut asemenea culoare si inghit in sec in fata privirii atente.

-Ai venit sa dansezi? ma intreaba cu o voce usor ragusita.

-Da! imi fac curaj sa-i raspund si incerc sa-i sustin privirea.

-Atunci, ce mai astepti? Hai sa dansam! imi spune si ma ia de mana si ma trage in mijlocul cercului, incepand sa danseze in jurul meu.

Pentru cateva secunde, in jurul nostru nu se mai aude decat muzica, toti cei din jur privindu-ma curiosi, in liniste.

-Danseaza! imi sopteste Shane.

Soapta lui ma scoate din transa in care am intrat. Inchid o clipa ochii, lasand muzica sa ma cuprinda, apoi incep sa ma misc. Nu-mi gandesc miscarile, fac doar ceea ce simt, fara sa ma gandesc la nimic. Las muzica ritmata sa preia conducerea asupra corpului meu, uitand de orice altceva.

In jurul meu aud exclamatii si strigate de incurajare, si aplauze. Ma opresc doar cand imi dau seama ca mi-au fost adresate mie. Shane sta nemiscat langa mine, privindu-ma uluit.

-Unde ai fost pana acum? ma intreaba usor, cand ne retragem din nou in cerc.

Capitolul 7

Cum adică, unde am fost până acum, mă întreb fără să-mi pot lua privirea din ochii albaștri.

Înainte să pot să spun ceva, o brunetă focoasă se apropie de noi și se agață posesivă de brațul blondului.

— Cine sunt prietenele tale, Shane? întreabă privindu-ne ușor ironică.

Shane nu-și mută privirea din ochii mei nici când o simte lângă el, nici când vorbește.

— Asta încerc să aflu și eu! spune el. Eu sunt Shane, și îmi întinde mâna.

— Rya, îi răspund, și Amanda, fac semn către prietena mea care se înroșește ușor.

Când devine evident faptul că Shane nu are de gând să o prezinte și pe ea, bruneta ne întinde și ea mâna.

— Carmen, spune ea forțându-se să zâmbească, apoi trage de blond. Hai să dansăm!

Shane îi aruncă o privire scurtă, apoi se întoarce către mine.

— Să nu plecați!

Rămânem amândouă cu privirea la ei și la modul în care dansează. Carmen ne surprinde pe amândouă. E bună! E foarte bună!

— Ce spui de Shane? îmi șoptește Amanda.

— Dansează foarte bine! recunosc eu. La fel și Carmen.

— Da, e cel mai bun de pe aici! spune ea și o privesc curioasă să aflu mai multe. Are vreo douăzeci de ani și e un fel de... șef, el se ocupă cu organizarea. Și te-a observat imediat! chicotește ea.

— Probabil că sărim în ochi în mulțimea asta! Se vede că nu suntem niște obișnuite de-ale locului! găsesc eu explicația.

Însă discuția ne este întreruptă de un tip care apare lângă noi cu două pahare de plastic roșii, pline cu băutură și îl privim mirate.

— Nu vrei să beți ceva, fetelor?

Fața lui nu-mi inspiră deloc încredere, iar rânjetul afișat nici atât. Brusc, îmi revin în memorie cuvintele lui Jay.

— Da, două doze de cola, te rog. Nedesfăcute, adaug, le bem mai târziu, și îi zâmbesc.

Rămâne surprins și mă privește cu ochii mijiți.

— Le-ai auzit! spune Shane lângă noi și îi face semn tipului să plece. Ești prevăzătoare, îmi place! zice spre mine și pare uimit de asta.

Nu mai spune nimic, dar toată seara sta pe lângă noi și îi simt privirea pe mine în permanență. De câte ori mă uit la el, mă analizează, parcă contrariat. Atenția lui asupra mea nu scapa neobservată. Carmen mă fulgeră cu privirea și pot să bag mâna în foc că e geloasă, deși nu am făcut nimic pentru asta. Chiar și alte persoane se uită curioase la mine și nici asta nu îmi place.

— Rya, ai observat cum se uită Shane la tine? îmi șoptește Amanda.

— Ți se pare, îi răspund încercând să par cât mai indiferentă.

— O, așa zici? Înseamnă că atât eu, cât și cel puțin jumătate din persoanele de aici suferim de halucinație colectivă! râde ea.

— Știi bine că nu mă interesează! îi spun seriosă.

— Da, Rya, știi. Și, dacă mă întrebi pe mine, Jay e mult mai drăguț decât Shane. Dar și blondul are ceva... aparte. Uită-te și tu! E înconjurat de atâta lume, dar iese imediat în evidență, parcă ar fi deasupra tuturor. Și are niște ochi...

Fără să vreau, privirea îmi fuge spre Shane. Îi văd de aici ochii albaștri. Mă fixează atent, susținându-mi privirea. Dar Amanda are dreptate. Are ceva... al lui aparte, care atrage atenția, pe lângă fizicul de invidiat.

E înalt, nu atât de înalt că Jay, și bine făcut. Maieul alb, mulat pe tors, permite ochiului să vadă mușchii bine definiți și, spre surprinderea mea, o bucățică dintr-un tatuaj aflat pe piep.

Felul lui de a fi, însă, împreună cu modul în care se mișcă, te face să te oprești din drum și să-l privești mai atent. Și... O, Doamne! A observat că îl studiez și acum îmi zâmbește cu colțul gurii în timp ce mă măsoară la fel de atent cum am făcut-o eu până acum!

Chipul lui Jay îmi apare în fața ochilor spunându-mi să fiu cuminte și că are încredere în mine. Iar eu ce fac? Stau aici și admir cu nerușinare un alt bărbat! Mă încrunt când îmi dau seama că nu este corect ceea ce fac și îmi mușc buza nervoasă, aruncând o ultimă privire spre Shane. Ochii lui sunt fixați acum pe gura mea și pot să jur că l-am văzut înghițind în sec. La naiba, Rya, revino-ți!

— Ador melodia asta! strigă Amanda și mă trage de mână în cerc.

Începe să danseze, mimând prin mișcări o ceartă cu mine. Râd ușor când văd ce serioasă este, dar nu pot să nu apreciez felul în care o face. Nu am văzut-o de multe ori dansând, la studio repetăm mai mult balet, dar e minunată. Are ceva aparte în mișcări, ceva al ei, care atrage atenția. Și e mai bună decât Carmen!

Îi răspund prin dans, la fel, și mă simt minunat! Aproape mai bine decât când dansez balet! Muzica îmi face sângele să fiarbă, inima îmi bate cu putere și simt că trăiesc!

După câteva ore, suntem rupte de oboseală, dar tot am mai sta și rămân șocată când văd că e deja aproape miezul nopții. Oh! Nu l-am sunat pe Jay! Oare ce va zice că nu am ajuns încă acasă?

— Trebuie să plecăm! îi spun Amandei arătându-i ceasul precipitată și face și ea ochii mari.

Ne grăbim spre ieșire, când Shane ne ajunge din urmă.

— Rya! Plecați deja? Cu ce plecați?

— Cu un taxi, îi răspunde Amanda.

— Da, succes cu asta! Nu aveți nici o șansă să găsiți unul în zonă, mai ales la ora asta. Vă duc eu! spune Shane și ne face semn să îl urmăm spre o mașină parcată în apropiere.

Nu sunt convinsă că ar trebui să plecăm cu el, dar Amanda îmi face semne să accept, așa că îl urmăm spre mașină.

Aerul de afară e răcoros pe pielea noastră încinsă, așa că îmi prind părul din nou într-o coadă, sperând să mă mai răcoresc puțin. Shane deschide ușa din spate a mașinii și îi face semn Amandei să intre, apoi o deschide pe cea din față pentru mine. Privirea îi fuge pe gâtul meu și îl văd că se încruntă. Ce naiba au toți cu gâtul meu?

Blondul pornește mașina după ce Amanda îi spune adresa, dar e tot încruntat și aș vrea să știu de ce. Iar asta mă deranjează. Nu ar trebui să mă intereseze de ce este el încruntat sau vesel!

Dintr-o dată, îmi aduc aminte că mi-am închis telefonul când am ajuns la depozit și îl scot grăbită și îl deschid. Oftez adânc când văd vreo cinci apeluri de la Taylor și vreo zece de la Jay. Pe lângă un număr impresionant de mesaje! Știu că Jay o să mă certe, dar deja îmi e dor de el, așa că îl sun, chiar dacă știu că o să mă certe și nu sunt surprinsă când îmi răspunde după primul apel, de parcă ar fi stat cu telefonul în mână, așteptând.

— Ești bine? e primul lucru care mă întreabă.

— Da, sunt ok, îi răspund râzând ușor. Ce-ai crezut?

— Nu știu, Rya. Ești plecată de câteva ore bune și eu habar nu am unde decât că e un loc mai dubios. Și ai avut telefonul închis. Cam ce-aș putea să cred? M-am dat de ceasul morții! aproape strigă la mine și îmi dau seama că e foarte îngrijorat și nervos.

— Jay...

— Unde ești? Ai ajuns acasă? mă întreabă puțin mai calm.

— Nu, acum plecăm.

— Vin după voi, îmi spune repede.

— Nu trebuie să vii, suntem deja pe drum. Ne duce o cunoștință cu mașina, îi spun și, fără să vreau, privirea îmi fuge la Shane.

Blondul privește fix în față, la drum, dar buzele îi sunt strânse.

— Bine, ne vedem la tine peste câteva minute! îmi spune Jay hotărât, iar eu tresar.

— La mine? Acum? întreb surprinsă. Nu e nevoie să... și mă întrerup când aud niște hohote de râs pe fundal. Unde ești? Tot la Stevens? și îmi este ciudă că vocea îmi dă de gol gelozia care m-a cuprins brusc.

— Da, acum plec! și îmi închide telefonul, iar eu oftez din nou.

Amanda chicotește de pe scaunul din spate și mă întorc spre ea, uitându-mă urât.

— Cineva o să fie certată în seara asta! spune ea.

Shane îmi aruncă o privire cercetătoare, încercând să înțeleagă probabil cât mai mult din convorbirea telefonică și din comentariul Amandei.

— O să ai probleme? mă întreabă și pare sincer îngrijorat.

— Nu, doar un prieten gelos și superprotectiv! chicotește Amanda din nou, înainte să pot eu răspunde.

Ok, dacă nu aș ști sigur că nu a băut nimic, aș zice că Amanda

e beată! Mă uit din nou urât la ea, dar ea îmi tot face niște semne spre Shane și habar nu am ce vrea să-mi spună.

— Nu, Shane, nu o să am nici un fel de problemă! îi spun zâmbind, dar nu pare convins.

— Dar e mai mult decât un prieten? mai mult afirmă decât întreabă și mă privește în ochi.

— Da, e mai mult decât un prieten. Și a fost doar îngrijorat că mi-am închis telefonul!

Privirea îi fuge din nou la gâtul meu, apoi se concentrează la drum. Până aici! Trebuie să vorbesc cu Jay să nu-mi mai lase urme pe gât! Se pare că toată lumea le observă și trage tot felul de concluzii!

— Sper că v-a plăcut astăzi la depozit și că o să mai veniți! ne spune Shane dar privirea îi e fixată din nou în ochii mei.

— Bineînțeles! spune Amanda în același timp în care eu murmur un "nu știu" nehotărât.

— Ești o dansatoare nemaipomenită! Amândouă sunteți! se corectează Shane. Trebuie să faci ce-ți place și să nu lași pe nimeni să-ți dicteze altfel!

De data asta este clar că vorbește cu mine și mă simt prost că trebuie să justific comportamentul lui Jay. Nici nu ar trebui să o fac. Este strict problema lui și a mea, dar nu vreau ca Shane să creadă că am un iubit care mă ține în lesă! Tresar când îmi dau seama că m-am gândit la Jay ca la iubitul meu, dar da, chiar dacă suntem abia la începutul unei relații, este iubitul meu.

— Jay nu îmi dictează ce să fac! Mă înțelege și mă susține, dar asta nu îl oprește să își facă griji din cauza mea!

— Atunci de ce te-a lăsat să vii singură acolo?

— Poftim?! îl întreb uimită.

— Dacă ai fi fost iubita mea, nu te-aș fi lăsat să mergi singură într-un loc ca depozitul ăla! îmi spune privindu-mă cu ochii fulgerând.

— Pe mine mă poți lăsa aici! întrerupe Amanda momentul jenant și abia acum observ că am ajuns pe strada noastră. Sună-

mă mai târziu, Rya! spune ea și coboară, lăsându-mă cu un Shane care a făcut o afirmație la care nu știu cum să răspund!

Ohh! Vrajitoare ce ești, mârâi în sinea și îmi promit să mă răzbun pe Amanda cu prima ocazie. Habar nu am ce au însemnat semnele pe care mi le-a tot făcut și nici ce a urmărit cu chicotelile ei! Așa că mă întorc spre Shane să lămuresc problema.

— Dar *nu sunt* iubita ta, Shane! Și ar fi venit cu mine dacă putea și dacă îl lăsam! Îi spun cât de indiferentă pot. Oprește aici, am ajuns! Mulțumesc că ne-ai adus! și cobor din mașină fără să mai arunc o privire spre el.

— Rya! se dă și el jos pe jumătate din mașină și strigă după mine. Îmi cer scuze, nu trebuia să spun asta! îmi zice când mă întorc spre el și pot doar să dau din cap.

Mașina lui Shane nu se îndepărtează prea mult când Jay oprește lângă mine și coboară grăbit. Înainte cu o secundă că Jay să-mi prindă fața în palme și apoi să își zdrobească buzele de ale mele, observ că Shane pune frâna și se oprește, probabil privindu-ne în oglindă retrovizoare, apoi pornește în trombă.

Dar toate gândurile îmi sunt spulberate de modul în care Jay mă sărută și simt că mă topesc în brațele lui.

— Doamne, ce dor mi-a fost de tine! îmi șoptește cu buzele lipite de ale mele când trebuie să se oprească ca să respirăm.

— Dar ne-am văzut acum câteva ore! chicotesc în fața vocii lui disperate.

— Mi s-a făcut dor din secunda în care ai plecat! îmi spune și mă strânge la pieptul lui de parcă nu ar mai vrea să-mi dea drumul niciodată.

Îl observ privind peste umărul meu spre casă și mă mir când se încruntă.

— Părinții tăi nu sunt acasă?

— Nu, sunt plecați până mâine seară. Vrei să intri? îl întreb în timp ce mă înroșesc.

— O, da! acceptă imediat și ochii lui verzi, minunați, licăresc ca două stele.

MICUȚA BALERINĂ - Capitolul 8

Jay

Chiar dacă știu că nu e o idee bună să intru cu Rya, nu o pot lăsa singură. Noi doi, singuri în casă, clar nu este o idee bună! Dar intru totuși, încercând să mă înarmez cu cât mai multă răbdare și conștient că o să mai am o noapte albă. Din nou.

— Mă scuzi puțin, îmi spune zâmbind, mă duc să fac un duș și să mă schimb.

Rya mă pofteste în sufrageria largă, decorată cu mult bun gust. Habar nu am ce sunt părinții ei, dar se vede că au o situație materială bună. Totul din jurul meu arată asta. Îmi dau seama că știu, totuși, atât de puține despre Rya. În afară de pasiunea ei pentru dans și faptul că are puțini prieteni, nu știu nimic altceva. Și nici ea nu știe prea multe despre mine. Se pare că nici nu contează. Pentru noi contează doar ceea ce simțim unul pentru celălalt. Momentan.

Încă sunt năucit de modul cum a decurs discuția cu ea din seara asta. Oricât de atras m-am simțit de ea, voiam doar să îmi cer scuze pentru dimineața aia și să fug cât mai repede. Da, am fugit, dar în direcția opusă decât trebuia. Direct în brațele ei. Cum naiba m-a putut ameți în halul ăsta o puștoaică? Amintirea modului în care am simțit-o sub mine și cum mi-a răspuns la săruturi îmi dă răspunsul.

M-am îndrăgostit de ea atât de repede încât nici nu am realizat că s-a întâmplat! Dar nu asta e problema. Problema care mă roade pe dinăuntru este că nu știu dacă sunt bun pentru ea.

Diferența de vârstă își spune cuvântul, fir-ar ea să fie de diferență! Eu vreau mai mult decât îmi poate oferi și știu că i-am promis că o să am răbdare și o să aștept, dar am învățat că viața nu te lasă întotdeauna să faci ce vrei.

Gândul că în momentul ăsta Rya e goală și udă la câțiva metri de mine, în casa în care suntem singuri, mă face să mă încing. Am acceptat să încercăm o relație de doar câteva ore, iar eu deja mă perpelesc în chinurile iadului. Cum naiba o să rezist încă un an, cel puțin?

A avut perfectă dreptate când a spus că va fi greu... Dar greul ei și greul meu diferă foarte mult! Ea s-a referit la faptul că toată lumea va fi împotriva noastră și că ne va fi greu să ne sincronizăm programele pentru a putea petrece timp împreună. Dar problema mea este cum o să reușesc să nu trec limita pe care i-am promis-o!

Mie nu-mi pasă ce va spune lumea despre mine, sunt învățat să fiu sub lupă de ani de zile, dar al dracu' să fiu dacă voi permite cuiva să spună ceva rău despre Rya!

O văd coborând scările, îmbrăcată doar într-o pereche de pantaloni scurți și un tricou larg. Și desculță. Jumătate din stăpânirea de sine pe care încerc să o controlez se duce pe apa sâmbetei la vederea ei și înghit în sec, pierdut, când îmi zâmbește dulce.

— Vrei să bei ceva? mă întreabă înainte să se așeze lângă mine pe canapea.

— Nu, mulțumesc! îi răspund, apoi o trag mai aproape de mine.

Nu cred că e indicat că mințile mele să fie amețite și de băutură,

pe lângă amețeala generată de Rya!

Mă întind pe canapea, cu Rya culcată peste mine. Mirosul ei, combinat cu gelul de dus, îmi gâdilă nările și îmi trezește hormonii în timp ce îi mângâi spatele cu mișcări leneșe și o sărut ușor pe frunte.

— Cum a fost seara ta? o întreb cu gândul să stăm într-o zonă cât mai neutră.

— A fost minunat! îmi spune foarte încântată, ridicându-și pentru o clipă capul și privindu-mă în ochi.

— Povestește-mi! o îndemn în timp ce îi așez din nou capul pe pieptul meu, căci luminița din ochii ei mă încălzește și mai tare.

— Știi filmele alea cu tineri și concursuri de dans? mă întreabă și eu aprob din cap, deși habar nu am despre ce vorbește. Cam aceeași atmosferă este și la depozit!

Depozit?! Parcă era un fel de sală de dans!

— M-am simțit atât de... vie! Să nu mă înțelegi greșit, baletul rămâne preferatul meu, dar nu m-a făcut să vibrez așa cum am simțit astăzi! Nici nu pot să explic! Cred că așa te simți tu când înscrii!

Asta înțeleg mult mai bine!

— Cine v-a adus acasă? întreb curios și nu-mi place faptul că o simt crispându-se ușor în brațele mele.

— Shane, îmi răspunde scurt.

— L-ați cunoscut acolo? insist, deranjat de sentimentul de gelozie pe care îl simt.

— Da, e unul din cei cu care am dansat.

Unul dintre ei? Oare câți au fost?

— Ce e depozitul ăsta? o întreb, deși am senzația că nu o să-mi placă răspunsul.

— O hală uriașă, dezafectată. Un loc în care se adună diverse

persoane, pasionate de dans. Acolo te poți desfășura, descătușat, poți dansa așa cum simți, fără ca cineva să te critice.

— Nu pare un loc în care au ce să caute două fete singure, îi spun încercând să nu par critic.

— Așa a zis și Shane, murmură contrariată parcă de faptul că eu și tipul ăla gândim la fel.

— Promite-mi că nu mai mergi acolo decât cu mine!

— Poftim? De ce? Și ce ai să faci tu acolo? se încruntă la mine.

— O să am grijă de tine! Și să nu crezi că o să mă plictisesc! Să fiu cu tine, să te văd dansând și fericită e tot ce îmi doresc!

Mă surprinde când îmi prinde fața în palmele ei mici și mă sărută, iar eu nu pot să fac altceva decât să adâncesc sărutul, mârâind de plăcerea de a-i simți gustul. Îmi strecur mâinile pe sub tricoul larg și gem când îi găsesc sâni plini. O, Doamne, nu poartă sutien! Îi ridic marginile tricoului, încet la început, admirând fiecare bucățică de piele ce mi se arată, apoi scap de el cu un gest rapid. Gura îmi coboară pe sâni, sărutând și ațâțând. Geamătul pe care îl scoate când îi prind un sfârc în gură și sug ușor este cel mai dulce sunet pe care l-am auzit vreodată!

Mâinile ei îmi mângâie pieptul și, la fel de brusc, îmi trage și ea mie tricoul peste cap, iar gemetele noastre împletite umplu camera când ne lipim piepturile goale. O rostogolesc sub mine și mă minunez de cât de perfect mi se potrivește. Dar când îmi cuprinde mijlocul cu picioarele și se freacă ușor de mine aproape îmi pierd controlul.

— Rya... iubito... oprește-te! îi șoptesc deși continui să o sărut și o mângâi.

— Jay, te rog! și vocea ei răgușită mă mai omoară puțin.

Doamne, habar nu are ce îmi cere și cât aș vrea să îi îndeplinesc rugămintea! Dar știu că nu e bine și chiar dacă acum își dorește să ducem totul până la capăt, mâine va regreta. Așa că săruturile îmi devin încet, încet, mai ușoare până îmi sprijin fruntea de a ei, în timp ce amândoi respirăm sacadat.

— Iubito, oricât de mult îmi doresc asta, nu e încă momentul!

încerc să-mi justific reținerea.

— Momentul ni-l alegem noi, îmi șoptește ușor supărată.

— O să o facem. Dar nu acum. Nu încă. Măine o să regreti! încerc să-i explic, deși îmi este și mie tot mai greu.

— Așa o să fie tot timpul? mă întreabă la fel de supărată.

Înghit în sec când îmi dau seama la ce se referă. Realizează și ea că nu prea reușim să stăm prea departe unul de altul.

— Probabil, recunosc eu. Dar va trebui să mai răbdăm. Vreau să te cunosc mai bine și, la fel, să mă cunoști și tu, pentru ca atunci când va veni momentul, să nu regreti nicio secundă măcar! Trebuie să evităm să mai ajungem atât de departe și, poate, ne va fi ceva mai ușor! iar ea acceptă cu o înclinare ușoară a capului.

Mă întorc din nou pe spate și o culc deasupra mea, mângâind-o ușor, fericit să o simt aproape, oricât de chinuit aș fi din cauza asta.

— Am avut amândoi o zi și o seară plină. Hai să încercăm să dormim! îi așez capul pe pieptul meu și trag cuvertura de pe canapea peste noi.

— Mulțumesc, îmi șoptește ușor. Că mă înțelegi! adăugă când îmi simte nedumerirea, apoi în câteva minute, respirația i se liniștește și adoarme.

Doarme în brațele mele, pe jumătate goală, chinându-mi trupul și sufletul. Și totuși, nu am fost nicicând mai fericit, așa că adorm și eu curând, cu zâmbetul pe buze.

Rya

Mă trezesc în sunetul soneriei de la intrare. Încă sunt lungita peste Jay, pe canapeaua din sufragerie. Deși nu sunt obișnuită să dorm așa cu cineva, am dormit mai bine ca niciodată. Jay nu pare deranjat de sonerie, dar brațele lui se strâng mai tare în jurul meu când vreau să mă ridic.

— Unde pleci? mă întreabă cu o voce răgușită de somn și al naibii de sexi.

— Sună cineva la ușă! îi răspund și nu pot să mă abțin să nu-i sărut buzele bosumflate.

Îl simt tare sub mine și mă înroșesc când îmi aduc aminte ce s-a întâmplat în dimineața când am dormit la el. Nu m-ar deranja dacă am repeta experiența, dar nu cred că acum ne-am mai putea opri.

— Nu e o idee bună, iubito! îmi spune zâmbind.

A ghicit la ce m-am gândit?!

Mă ridic repede și îmi trag tricoul pe mine, fugind la ușă, observând în drum ceasul care arată că e doar ora opt dimineața. Sunt uluită când în fața mea găsesc un Taylor spășit și cu cearcăne.

— Ce cauți aici? îl întreb brutal, uitând de buna cuviință.

Privirea lui fuge peste corpul meu și înghite în sec înainte să și-o fixeze în ochii mei.

— Pot să vorbesc cu tine? Te rog!

Înainte să îi pot răspunde, privește peste umărul meu și se încruntă, făcându-mă să mă întorc curioasă. Jay apare în spatele meu, la bustul gol și desculț, trecându-și mâinile prin părul ciufulit. E atât de sexi încât mă abțin cu greu să nu-i închid ușa în nas lui Taylor și să mă arunc pe Jay! Acum e rândul meu să înghit în sec.

Simțind tensiunea dintre mine și Taylor, Jay ne privește ușor încruntat.

— Ce s-a întâmplat?

— Vreau să vorbesc ceva cu Rya, spune Taylor cu o voce de parcă e strâns de gât și îi fac semn să intre.

Jay se uită pe rând la noi, nedumerit, apoi își mijește ochii mine.

— Mă duc să fac o cafea până vorbiți voi, spune și merge la bucătărie, însă mă strigă imediat. Pentru Dumnezeu, Rya, pune ceva pe tine sau ia-ți sutien! mârâie la mine când ajung lângă el.

Șocată, mă uit în jos și nu văd nimic lipsă sau nelalocul lui la mine.

— Iubito, arăți ca o femeie tocmai zmotocită bine! îmi explică când vede că nu am înțeles ce vrea. Pe mine nu mă deranjează, ba chiar ador să te văd așa după ce te trezești în brațele mele, dar nu vreau să te vadă și altul așa! Deci, până fac eu cafeaua, du-te și schimbă-te! și mă împinge spre scări, dându-mi de înțeles că nu am altă cale decât să îl ascult.

— Îmi pare sincer rău pentru ce ți-am spus ieri! îmi spune Taylor jenat când mă întorc la el.

— Da, și mie! nu pot să îmi abțin replică ironică. Erai ultima persoană la care m-aș fi gândit că ar putea crede așa ceva despre mine!

— Am fost... gelos, îmi zice privindu-mă fix, și am luat-o razna! Iar ce mi-ai spus după ce ai coborât din mașină... m-a făcut să-mi dau seama cât de tâmpit și nesimțit am fost! Sper să mă poți ierta!

Mintea mea nu înregistrează tot de spune. S-a blocat pe cuvântul „gelos”. Amanda a avut dreptate tot timpul! Cum naiba am putut fi atât de oarbă?

— Nu știam că simți așa ceva pentru mine, îi răspund după cele câteva secunde de care am nevoie ca să-mi revin. Taylor, întotdeauna ai fost cel mai bun prieten al meu, dar atât. Și ar fi păcat să stricăm o prietenie că a noastră pentru ceva ce nu se va întâmpla niciodată.

Îi observ cu regret durerea din privire, chiar dacă își pleacă repede capul, încercând să o ascundă. Sunt șocată că nu am observat nimic până acum, însă nu îmi doresc ca sentimentele lui să ne distrugă prietenia. Probabil nici el nu dorește asta, de aceea a și venit să își ceară iertare.

— Te iert cu condiția să uităm tot ce am discutat atât acum, aici, cât și discuția din mașină! Tu alegi!

Mă privește câteva secunde înainte să răspundă, umezindu-și buzele nervos. Chiar dacă nu îi convine, știe că nu are nicio șansă împotriva lui Jay.

— Bine, o să uităm! acceptă oftând oferta mea, apoi se

întoarce și pleacă.

Rămân o clipă în holul de la intrare, gândindu-mă cât de puțin îl cunosc și eu pe el. Da, m-a judecat greșit, dar nici eu nu am fost o prietenă mai bună dacă nu am înțeles ce simte pentru mine în timp ce toți din jurul nostru o făceau.

— Ești bine? mă întreabă Jay și îl văd stând sprijinit de tocul ușii de la bucătărie, cu o cană cu cafea în mână.

De când stă acolo și oare cât a auzit?

— Îi va trece, adăugă el, fiindcă îți prețuiește prea mult prietenia. Din cauza asta nici nu și-a deschis până acum sufletul în fața ta. Nu vrea să piardă o prietenă bună pentru o iubită puțin probabilă.

Mă lipesc de corpul lui tare, încercând să preiau și eu din tăria lui și îi încercuiesc talia cu brațele.

— Cum de ești atât de înțelept la vârsta ta? îl întreb dându-mi capul pe spate ca să-l pot privi în ochi.

— Ai fi surprinsă să afli de câte ori am greșit și eu! Dar am învățat din greșeli și dacă experiența mea te poate ajuta, atunci greșelile mele au avut un rost! îmi spune serios, apoi mă sărută ușor.

Nu pot să nu mă întreb la ce greșeli se referă, dar avem destul timp să ne cunoaștem mai bine.

— Ce facem azi? îl întreb în timp ce mă rog că răspunsul lui să fie că o să stăm în pat.

Probabil fața mea îi dă vreun indiciu la ce mă gândesc sau deja mă cunoaște, căci rânjește șmecherește spre mine, cu o sprânceană ridicată.

— În nici un caz la ce tocmai ți-a trecut prin căpșorul ăla! Oricât de tentant ar fi! adăugă zdrobindu-mi brutal buzele. Trebuie să mă întorc la club, avem o conferință de presă la ora unsprezece și Gibbs vrea să fim toată echipa. Habar nu am cât o să țină, dar cred că după-masă pot fi al tău cu totul. Unde vrei să mergem?

— Surprinde-mă! îi spun în timp ce mă întind pentru un alt

sărut.

Capitolul 9

Jay Am reușit să plec de la Rya, cu greu, abia pe la ora zece și imaginea ei, privind tristă și cu buzele umflate de la cât am sărutat-o, aproape că m-a făcut să dau naibii conferința de presă, să o iau în brațe și să mă întorc pe canapeaua aia chinuitoare. Acum, că s-a terminat, jurnaliștii sportivi ne-au atacat, încercând să obțină interviuri cu fiecare dintre noi. Am răspuns la câteva întrebări despre ultimul meci, apoi o întrebare m-a făcut să mă încrunt.

— Jay, cine e blonda pe care ai salutat-o la intrarea pe teren și cu care ai plecat la terminarea meciului?

Am preferat să ignor întrebarea și m-am întors să plec, dar următoarele m-au făcut să mă întorc aproape turbat de furie.

— Ai o relație cu ea? Pare cam... tinerică. E majoră?

Am fost la un pas să sar la gâtul jurnalistului care, observându-mi reacția, rânjea la mine. Chase a fost cel care m-a tras de acolo și m-a adus în barul ăsta să mă calmez.

— Deci, spune el, îmi explici și mie care e treaba cu blonda aia? Nu i-aș spune nimic, dar simt nevoia să mă descarc și, de ce nu, să primesc un sfat. Așa că îi povestesc lui Chase cum ne-am cunoscut, cum a atacat-o Stevens și că a ajuns la mine acasă, bineînțeles fără amănuntele care nu îl privesc.

— Sunteți împreună? mă întreabă Chase parcă vrând să clarifice situația, iar eu îi confirm printr-o înclinare a capului. Bine! Și acum, întrebarea de un milion de puncte: câți ani are?

— Aproape optsprezece, spun cătrănit fiindcă știu cum sună.

— Ești nebun, omule? strigă atât de tare că atrage atenția celor din jur asupra noastră. E minoră! La dracu', vrei să faci pușcărie? continuă de data asta aproape șoptit, dar mult mai furios.

Îmi închid ochii strâns și mă strâmb la auzul cuvintelor, amintindu-mi că același lucru i l-am spus și eu lui Stevens.

— Nu m-am atins de ea, Chase! îi spun cu un oftat care îmi dă de gol dorința.

— Cum adică nu te-ai atins de ea?! mă întreabă nedumerit. Vă uitați doar unul la altul? Faceți schimb de priviri galeșe? Ai zis că sunteți împreună!

Mă uit la el cu ochii mijiți și încerc să-mi dau seama dacă chiar nu pricepe sau își bate joc de mine. Cred că puțin din amândouă.

— Nu m-am atins de ea în modul *ăla*! Suntem împreună și ne atingem destul de mult, dar nu așa cum îmi doresc și cum dorește și ea. Acum îmi înțelegi dilema? iar Chase mă privește cu o față de om șocat și incredul.

— Nu ați făcut-o încă?!? Tu, care nu ratezi nici o ofertă?! Stai puțin! E perfect atunci! Poți să-i dai păpucii și să termini povestea asta mult mai ușor! Nu te poate acuza de nimic!

— Nu înțelegi! Nu vreau să termin nimic! Asta e problema! îi explic când văd că nu înțelege.

— Ce?? Ești nebun! Dacă se află, și ai văzut deja că sunt pe urmele tale, o să ai numai probleme. Fata asta te poate costa cariera pentru care ai muncit atât și, poate, chiar libertatea! Nici o puștoaică nu merită asta!

Tonul lui e aproape disperat. Știu că îmi vrea binele și are dreptate în tot ce spune, dar nu o să renunț la Rya. Nu pot!

— Ea merită! îi spun hotărât și Chase face ochii mari în fața hotărârii mele.

— Și ea... cum ai zis că o cheamă?

— Rya!

— Rya ce spune?

— Contrar a ceea ce crezi, Rya știe că nu va fi ușor și care sunt problemele, și eu le știu, dar suntem amândoi dispuși să ne asumăm riscurile.

Chase se lăsă pe spate, sprijinindu-se de bancheta de vinilin roșu a barului și mă privește atent minute bune.

— Înseamnă că sunteți într-un mare rahat! Un rahat cât statul Texas de mare și care, cât de curând, va începe să pută!

Deși ar trebui să râd la comentariul lui, nu-mi arde de râs. Doar oftez. Să-mi aud propriile gânduri și temeri spuse cu voce tare de altcineva sună mai rău decât credeam.

— Deci sunteți hotărâți să mergeți mai departe! oftează și el. Păi, atunci, nu vă pot ura decât mult noroc! Și încercați să vă ascundeți cât mai bine. Tu știi deja la ce să te aștepți, dar ea știe? Va fi tocată mărunt, analizată și etichetată. Înainte să apuce să se dezmeticească, va avea pusă o etichetă cu „târfă” pe frunte, scrisă cu litere mari și roșii, etichetă care o va urmări toată viața. E pregătită pentru asta?

Pentru prima dată, mă gândesc mai bine și la ce se presupune că ar fi consecințele asupra Ryei dacă legătura noastră este făcută publică. Nu îmi pasă de mine, mă pot descurca, dar nu sunt sigur că ea va reuși. Este mult prea tânără, sensibilă și inocentă pentru a putea face față unui scandal. Deși nu mi-au plăcut cuvintele lui Chase, au descris exact modul în care Rya va fi etichetată.

— Nu o să permit nimănui să vorbească așa despre ea! spun printre dinți.

— Da, de parcă nu i-ai cunoaște pe cei din presă! Nu o să le pese de adevăr, o să vadă doar o altă poveste picantă care le va face fițuicile să se vândă! Jay, gândește-te bine! Renunță acum, până mai poți! Până e mai ușor! Chiar dacă doare, va dura mai puțin decât după ce vă implicați mai mult! Fă-o până nu treceți la alt nivel!

— Am încercat, Chase! îi spun gândindu-mă la cele două săptămâni trecute. Dar nu pot! Suntem atât de atrași unul de altul încât ies scânteii de câte ori ne întâlnim! Încercăm să nu... trecem la alt nivel, cum ai spus tu, dar e al naibii de greu. Ca să rezist tentației și, în același timp, să nu-mi pierd mințile, trebuie să evităm să fim singuri prea mult. Iar dacă ieșim, riscăm să se afle de noi. O iubesc! Ce mama mă-sii să fac?

Sunt șocat că recunosc atât de deschis și cu voce tare faptul că m-am îndrăgostit, mai ales că totul s-a petrecut atât de rapid

dar, pur și simplu, puțin îmi pasă că o puștoaică mi-a venit de hac, atâta timp cât puștoaica e Rya!

— Părinții ei știu? atinge Chase un alt subiect sensibil.

— Nu, îi spun scurt și încruntat.

— Perfect! Vezi să rămână așa sau ve-ți avea o problemă în plus!

Și, dintr-o dată, mă simt ca și cum întregul univers e împotriva noastră!

Rya

Sonerie de la ușă mă anunță că Amanda a ajuns și mă grăbesc să-i deschid. Ah, habar nu are ce o așteaptă din partea mea!

— Rya! strigă ea veselă, intrând în sufragerie și trântindu-se pe un fotoliu în timp ce își aruncă privirile roată. Ești singură?

Rânjetul pe care îl afișează îmi arată clar că se aștepta ca un anume tip să fie cu mine.

— Dacă te așteptai că Jay să fie aici, te-ai înșelat! îi spun punându-mă în fața ei, cu mâinile în sold. Acum, poți să-mi explici ce naiba ai încercat să faci aseară cu toate apropo-urile și semnele alea?

— Haide, Rya, nu fii supărată! M-am distrat doar! L-ai văzut pe Shane cum se uita la tine! De când merg la depozit, nu l-am văzut niciodată interesat așa de o fată!

— O are pe Carmen! i-o tai scurt.

— Nuuu, ar vrea ea! Sunt doar prieteni. Și nu aș fi făcut sau zis nimic dacă nu-i vedeam privirea când ți-a văzut semnele de pe gât. Știi tu, alea care au apărut în mod miraculos după *discuția* cu Jay! spune mimând niște ghilimele cu mâinile. L-a deranjat! A înțeles că ai pe cineva sau, cel puțin bănuia. Eu l-am făcut să fie sigur! râde ea și mie îmi vine să o plesnesc.

— Am crezut că îmi ești prietenă. Acum nu mai sunt așa de sigură! îi spun bosumflată, dar parcă mi-a mai trecut supărarea.

— Prin semnele alea încercam să-ți atrag atenția cât de... deranjat era Shane de ceea ce-a aflat. Și faptul că asta înseamnă că îl interesezi! trage ea concluzia că un detectiv care tocmai a rezolvat o crimă.

— Ești nebună! îi spun râzând și mă așez și eu pe un fotoliu lângă ea.

Privirea îmi fuge la canapeaua pe care am dormit cu Jay și, fără să vreau, mă înroșesc. Amanda îmi observă privirea și reacția și chicotește.

— Să înțeleg că aseară ai avut musafiri?

— Da, Jay a trecut pe aici, mă strâmb la ea.

— Doar a trecut sau a rămas? Ce e între voi, mai exact, Rya?

Îmi frec fruntea cu o mână și nu-mi pot opri un oftat. Simt nevoia să mă descarc, să vorbesc cu cineva, să eliberez din presiunea care mă apasă. Așa că îi spun Amandei tot. Cum a început și unde am ajuns. Spre surprinderea mea, nu mă întrerupe și ascultă atentă până la sfârșit.

— Deci.... ați făcut-o? e primul lucru care mă întreabă, mișcându-și sprâncenele într-un mod caraghios.

— Nu! Dar am vrut să o fac! șoptesc rușinată.

— Și Jay s-a abținut?! Oh, asta e ceva! exclamă uluită.

— Ceva, ce? întreb curioasă să-i aflu părerea.

— Înseamnă ca țiine suficient de mult la tine încât să-i pese că ești prea tânără!

— Știi bine că avem o grămadă de colege care deja au făcut-o! Așa că, de ce nu aș face-o și eu? o întreb pe un ton ce vrea să pară indiferent.

— Pentru că tu nu ești așa, Rya! Și mai e problema că nu ai face-o pur și simplu, ci ai face-o cu Jay! Jay Hamilton este o persoană cunoscută, nu un puști oarecare. Chestia asta, cu voi doi, se va afla până la urmă, și atunci să vezi bomba! Trebuie să aveți grijă, Rya! îmi spune pe un ton îngrijorat.

Da, știam și eu asta! Lumea mă va bârfi și va comenta. Dar pe Jay îl va afecta și mai mult. Poate fi acuzat de corupere de minore, chiar dacă mai este doar puțin până voi fi majoră, și asta îi poate distruge cariera. Poate chiar să-l aresteze! O, Doamne!

— Părinții tăi știu de Jay? mă întreabă Amanda.

— Nu, și nici nu vreau să le spun. Nu încă.

— Perfect, nici nu trebuie să știe! Ați avea o problemă în plus!

După plecarea Amandei, mă învârt ca o leoaică în cușcă. Discuția cu ea m-a ajutat și nu prea. M-a făcut să fiu conștientă că relația mea cu Jay nu e una obișnuită și că putem avea probleme mai mari decât un cuplu obișnuit și decât m-am așteptat. Îl iubesc pe Jay prea mult ca să las ca legătura noastră să-l distrugă!

Stai! Tocmai am recunosc că îl iubesc pe Jay! Perfect! Nici nu se putea mai bine!

Și, alegându-și perfect momentul în care sunt mai zăpăcită, telefonul îmi sună. Jay!

— Mai vrei să ieși cu mine? mă întreabă nesigur.

— Bineînțeles, de ce m-aș răzgândi?

— Fiindcă presa a început să se intereseze de tine, îmi spune încet și părând că îmi așteaptă reacția.

— Oh! Deci rămânem acasă! răspund cu doar o secundă întârziere și îl aud râsuflând ușurat. Părinții mei se întorc diseară, dar putem merge la tine.

— Oh, nu, iubito! Noi doi, singuri... nu e o idee bună! Ieșim undeva unde nu ne va putea urmări nimeni, dar nici singuri nu vom fi! Îmbracă-te lejer, vin să te iau în două ore!

Chase

— Te rog să te abții de la comentarii dacă nu-ți convine ceva! E prima dată când ies undeva împreună, iar Rya e tânără și timidă, cel puțin așa mi s-a părut.

— Adică eu nu știu ce și când să vorbesc? mă întreabă Kim, aruncându-mi o privire pe sub sprâncene.

Kim și cu mine suntem împreună de aproape doi ani și știu foarte bine că, atunci când nu-i convine ceva, spune ce are de spus. Indiferent de părerea celorlalți și nu o face într-un mod tocmai elegant! Dar asta e unul din lucrurile care îmi plac atât de mult la ea!

— Draga mea, tu ești perfectă, dar nu toate femeile pot fi ca tine! îi spun și o trag în brațele mele, sărutându-i părul roșcat.

O mașină parchează în față și mă uit pe geam. Jay coboară relaxat și, imediat după el, Rya. Bun, nu e o fițoasă care așteaptă să i se deschidă portiera! Privesc uimit cum Jay îi prinde ceafa cu o mână și mijlocul cu cealaltă, lipind-o de el și sărutând-o cu foc. Am câteva secunde în care pot să examinez fata fără să mă vadă cineva, așa că o măsoar, critic, din cap până în picioare.

E îmbrăcată într-o banală pereche de blugi și un maieu strâmt, dar corpul nu e banal de loc! Picioare lungi, talie și solduri înguste, alături de un piept criminal. O față de păpușă și un păr blond, bogat și lung până în talie, păr în care te poți înfășura și uita de tine. Rya e o capcană mortală și Jay tocmai s-a lăsat prins! Acum îl înțeleg perfect, dar nu-mi doresc să fiu în

locul lui!

— Ați ajuns! le spun când deschid ușa larg. Perfect, pentru că mi-e o foame de lup!

Când facem cunoștință, Rya mă privește cu un zâmbet deschis, nepărând impresionată de cât de cunoscut sunt. Ținând cont că majoritatea femeilor care îmi sunt prezentate ori se pierd cu firea și nu mai pot lega două cuvinte, ori se dau la mine, naturalețea blondei mă încântă.

— Ea este Kim, iubita mea! o prezint când roșcata mea ni se alătură.

Două secunde se privesc una pe alta și apoi își zâmbesc ca și cum ar fi prietene de-o viață! Bravo, Rya!

— Vino cu mine să vedem de grătar! spun către Jay și el se desprinde cu greu de lângă Rya, abia după ce o sărută ușor pe buze.

Fata îi acceptă gestul fără să se fâstâcească. Atracția dintre ei se vede cu ochiul liber și îi dau dreptate lui Jay: va fi greu să stea departe unul de altul!

Cina luată afară, pe terasă, se desfășoară perfect până când Kim începe cu întrebările.

— Mai e o săptămână până la vacanță. Cum te simți acum, că termini liceul? iar mie îmi vine să-i dau una.

— Nu îl termin. Mai am un an! răspunde blonda senină în timp ce Kim rămâne cu gura căscată, iar Jay oftează.

— Nu te supăra, dar câți ani ani? întreabă roșcata și îmi dau seama că nu i-am spus asta când am vorbit cu ea.

— Împlinesc optsprezece peste două săptămâni!

— Când, mai exact? întreabă Jay foarte curios, întrebarea lui permițându-i lui Kim să-și revină.

— În ziua finalei. Iar cadoul pe care îl vreau este să câștigați! adăugă ea chicotind și, cu asta, m-a cucerit de tot.

Kim nu mai pune întrebări stânjenitoare și ne relaxăm toți patru, după cină. Jay o trage în poala lui pe Rya și o sărută, lung și temeinic, iar ea se ghemuiește apoi în brațele lui, ca o pisicuță.

Nu-mi pot abține un rânjel când îi văd, dar trebuie să recunosc că sunt făcuți unul pentru celălalt. Și la cum se prezintă lucrurile, mă îndoiesc că vor mai aștepta o lună măcar, darămite un an!

— Jay! Rya! o aud strigând pe Kim care tocmai ce a intrat în casă după ceva. Veniți repede!

Dăm buzna toți trei și privim televizorul spre care ne arată Kim îngrozită. Pe ecranul mare se vede imaginea lui Jay și a Ryei, coborând din mașină în fața casei mele și sărutându-se. Și, de parcă asta nu ar fi destul, comentariul din fundal răsuțește cuțitul și mai tare în rană:

„După conferința de presă a celor de la Dallas Cowboys, fundașul Jay Hamilton a refuzat să răspundă întrebărilor referitoare la relația pe care o are cu o misterioasă blondă. Ei au fost văzuți vizitându-l, împreună, pe Chase Reed, coechipierul lui Hamilton, chiar în această seară. Precum vedeți, relația dintre cei doi pare destul de serioasă. Gurile rele afirmă însă că domnișoara este minoră...”

Capitolul 10

JAY

Cineva, Kim sau Chase, a stins televizorul, dar totuși patru privim încă ecranul negru. Instinctul preia conducerea și o trag pe Rya în bratele mele, tinând-o strans, de parcă așa aș putea să o protejez. Dar știu că nu am nici o șansă, că asta e doar începutul. Odata tinta fixată, presa nu iartă nimic. Își urmarește prada și o chinuie până nu mai rămâne nimic din ea. Sau până apare altceva în colimator.

Imi vine să mă pleznesc singur de ciuda că am fost atât de distras. Trebuia să mă aștept că, după ieșirea pe care am avut-o la interviu, cineva să mă urmărească. Doar am mai trecut prin asta! Iar dacă au făcut-o, știu unde locuiește Rya, fiindcă am fost s-o iau de acasă. Nu imi pasa ce vor spune despre mine, singurul lucru pe care îl doresc este ca Rya să fie ținută cât mai departe de

sacalii aia!

-Imi pare rau! ii soptesc intre doua saruturi.

-Si mie, Jay, dar ne asteptam la asta. Chiar daca nu atat de repede, stiam ca o sa se intample. O sa ne descurcam! imi spune sigura pe ea si chiar are puterea sa-mi zambeasca.

-Poate aveti noroc, spune Chase, chipul Ryei nu s-a vazut clar in imagini. Negati orice afirmatie, nu au cum sa dovedeasca nimic! Poate fi orice blonda cu parul lung!

-Ai dreptate, ii spun ceva mai usurat, dar tot trebuie sa o duc pe Rya acasa si sunt sigur ca cineva tocmai asteapta sa fac asta.

-Sa-i ia naiba! Am o idee! spune Kim nervoasa si incantata in acelasi timp.

O jumatate de ora mai tarziu, aproape ca nu o mai recunosc pe Rya. E imbracata cu o rochie de-a lui Kim, neagra, foarte stramta si scurta care o face sa arate mortal si care ii pune in evidenta atat talia subtire, cat si picioarele lungi si perfecte. Sanii ii sunt strans imbratisati si se vede ingrijorator de mult din ei prin decolteul generos. Dar socul il am cand imi ridic privirea la chipul ei. Minunatul ei par blond este ascuns acum sub o peruca neagra, lunga doar pana la umeri. Ochii ei negrii si superbi sunt scosi in evidenta de machiajul intunecat si puternic, in timp ce buzele rujate cu un rosu sangeriu parca cersesc sa fie sarutate. Rya din fata mea nu mai este o pustoica! Este cea mai sexi femeie pe care am vazut-o vreodata! Chiar si Chase a ramas cu gura cascata in fata transformarii ei.

-Domnilor, sper sa va reveniti pana imi conduc prietena acasa! ne spune Kim, abia abtinandu-se sa nu rada de noi. Si Chase... inchide gura, dragule!

Ma fortiez sa-mi revin in simtiri cand Rya se apropie timid de mine si ma abtin cu greu sa nu o iau in brate si sa o duc intr-o camera din care sa nu mai iesim o perioada de timp. O lunga perioada de timp! Privirea imi coboara pe buzele care ma aduc in pragul nebuniei si i le zdrobesc intr-un sarut disperat pe care il intrerup doar cand ma obliga nevoia de aer. Tinand cont de

imprejurari, nu stiu cand voi mai reusi sa fiu atat de aproape de ea, asa ca nu prea imi vine sa o las sa plece.

-Te sun mai tarziu, ii soptesc cand Kim imi face semn spre ceas si o las sa plece cu roscata.

Privirea imi ramane pe usa inchisa in urma lor si nu pot sa alung sentimentul care imi urca ca o mana de gheata pe spate, sentimentul ca nu o s-o revad curand.

-Si rahatul a inceput sa puta!

Afirmatia lui Chase nu doar ma scoate din gandurile mele, dar ma si aduce cu picioarele pe pamant, si inca intr-un mod dureros.

-Vreau sa-ti spun ceva, Jay, si gandeste-te putin inainte sa sari in sus! continua el pe un ton foarte serios. Rya e o fata minunata si inteleg perfect de ce te-ai indragostit de ea. La naiba, ne-a cucerit si pe mine si pe Kim in nici cinci minute! Dar daca tii cu adevarat la ea, daca nu vrei ca povestea asta s-o distruga, o sa o lasi sa plece! E singurul mod in care poti sa o protejezi!

Ma intorc nervos si incrunat la el, dar nu spun nimic. Ce as putea sa spun? Are perfecta dreptate! Desi ma simt rupt in doua de dorinta de a o avea si aceea de a o proteja, deja stiu ce am sa aleg, indiferent de cat de dureros va fi.

RYA

-Cred ca ne-a reusit figura! spune Kim privind atenta in oglinda retrovizoare. Nu pare sa ne urmareasca nimeni. Cum te simti? ma intreaba in timp ce ma priveste cercetator.

-Sunt bine! incerc sa fiu cat mai convingatoare. Ma simt ciudat, dar sunt bine.

-Ciudat? A, din cauza transformarii! rade ea. Ai vazut ce fata a facut Jay? Credeam ca o sa sara pe tine si o sa te manance!

Dau doar din cap si zambesc usor. Nu imi vine sa rad. Nu cand inca am senzatia ca sarutul lui Jay l-am simtit ca pe unul de despartire.

Kim incetinesc cand ajunge pe strada mea si privim amandoua atente in jur, dupa oricine care ar parea suspect.

-Rya! ma opreste Kim inainte sa deschid portiera. Sa ai grija!

Fii atenta la tot ce faci si spui, unde mergi si cu cine! Si eu am fost in situatia ta la inceputul relatiei cu Chase. Stiu ce inseamna sa ti se urmareasca fiecare miscare, ascultat fiecare cuvânt! Si cu voi situatia e si mai complicata. Suna-ma oricand daca ai nevoie de ceva, de un sfat, orice! imi spune foarte serioasa si stiu ca e sincera in ajutorul oferit.

-Iti multumesc, Kim! Pentru tot! ii raspund zambind si cobor din masina stiind ca mi-am mai castigat o prietena.

Spre fericirea mea, parintii mei nu s-au intors inca, altfel ar fi fost nevoie sa le explic de ce vin acasa imbracata asa. Ajunsa in camera mea, ma opresc si ma privesc in oglinda. Nu-mi vine sa cred ca eu sunt cea din reflexie! Rochia nu e pe gustul meu, dar culoarea parului si machiajul imi plac. Daca voi hotara vreodata sa ma vopsesc, imi voi face parul negru!

Miezul noptii ma gaseste cocotata in varful patului, cu telefonul in mana, asteptand ca Jay sa ma sune. Cand devine evident ca nu o s-o faca, ma gandesc sa-l sun eu, dar cand vad ca nu imi raspunde incep sa ma panichez. Amintirea ultimului sarut navaleste peste mine si imi dau seama ca am crezut bine. A fost un sarut care spunea adio!

Gandul ca Jay renunta la noi asa usor imi provoaca durere! Ne asteptam sa nu fie usor, dar nu ma asteptam ca el sa renunte atat de repede! Sau, poate, m-a mintit tot timpul. Poate tot ce si-a dorit a fost sa se culce cu mine, dar pretul a devenit prea mare. Gandurile mi se invalmasesc, ametindu-ma si impiedicandu-ma sa ajung la vreo concluzie. Lipsa de experienta isi spune cuvântul, accentuand starea de anxietate pe care o simt.

Lacrimile imi curg deja nestavilite pe obraji cand observ ca e deja ora doua din noapte si telefonul meu este tot mut. Incet, mintea mea, blocata pana acum, realizeaza ca Jay nu va mai suna. Nici acum, nici altadata.

Nu am crezut nici o clipa ca legatura mea cu Jay ar tine o vesnicie. As minti daca as spune asta. Suntem foarte diferiti si lumile noastre nu doar ca nu se intersecteaza, sunt chiar

paralele. Poate ca e mai bine ca s-a intamplat asa. Acum, inainte sa pot sa sper la mai mult. Dar asta nu face sa doara mai putin.

Desi e ultima zi de scoala, nu pot sa ma alatur bucuriei generale. Toata saptamana am fost ca un zombie, incercand sa zambesc din cand in cand ca lumea sa nu ma creada nebuna. Amanda si Taylor m-au bombardat cu intrebari, dar au renuntat in cele din urma cand au vazut ca nu numai ca nu le raspund, dar incep si sa-i ocolesc. Ce le-as putea spune? Ca ma simt rupta in bucati pe interior? Ca ma doare sufletul? Nu conteaza, orice mi-ar spune ei nu mi-ar putea aduce alinare. Singurul care ar putea-o face ar fi... el, si asta nu se va intampla.

Nu m-a mai sunat sau cautat de o saptamana si asta spune tot.

Singurul loc in care mi-am permis sa las tot ceea ce simt sa iasa la suprafata a fost studioul. Am pus in fiecare dans cate putin din mine si din suferinta mea. Dar nu imi e de ajuns! Asa ca, iata-ma, sambata seara, la o ora destul de tarzie, in fata depozitului. Muzica rasuna puternic, invalundu-ma si, pentru prima data, ma simt mai bine.

Inainte sa apuc sa intru, telefonul imi vibreaza in buzunar si ma incrunta cand vad aparand numele lui Kim. Ce ar putea dori? Da, a fost draguta cu mine, dar a facut-o doar fiindca e prietena cu Jay. Ma hotarasc sa ii raspund totusi, desi stiu ca o discutie cu ea imi va rasuci doar cutitul in rana care, oricum, sangereaza.

-Rya! vocea ii suna surprinsa ca am raspuns. Ce mai faci?

Oare chiar o intereseaza?

-Sunt bine, de ce nu as fi? intreb incercand sa par vesela, iar tonul meu probabil ca o uimeste fiindca tace cateva secunde.

-Unde esti? ma intreaba curioasa, auzind muzica care rasuna in jur.

-Cu niste prieteni, ii raspund incercand sa nu las sa se vada din vocea mea cat sufar.

-Bine, te las atunci, si pare resemnata. Ai grija!

Sa am grija? La ce? Ce as mai putea pati mai dureros decat am patit-o?

Raspunsul la aceasta intrebare il aflu insa cand deabea apuc sa fac cativa pasi in depozit.

SHANE

-Tu chiar nu dansezi deloc azi?

Imi intorc privirea spre Carmen si incerc sa ma abtin de la a fi nesimtit. Toata seara a tras de mine si mai am putin pana explodez. Dar nu e ea de vina pentru cum ma simt, deci nu merita sa imi descarc nervii pe ea.

-Momentan nu am chef! ii raspund mormaind si privirea imi fuge, pentru a nu stiu cata oara, spre intrarea in depozit.

-Degeaba stai cu ochii pe usa, asta nu o va face sa vina!

-Poftim? ma intorc mirat spre Carmen. Cine sa vina?

-Micuta blonda pe care, evident, o astepti!

-Nu astept pe nimeni! reusesc sa mormai, deranjat de faptul ca m-a citit asa de usor.

Ma priveste nervoasa, molfaindu-si buzele si pare ca vrea sa se abtina de la un comentariu rautacios.

-Continua sa visezi, scumpule! Fata aia se potriveste aici ca nuca in perete! Chiar daca i-a placut atmosfera, nu va deveni o obisnuita a locului! si pleaca lasandu-ma cu ochii atintiti, din nou, spre usa.

Chiar daca nu imi place, trebuie sa recunosc ca are dreptate.

Aparitia Ryei in locul asta a fost ca aparitia unei raze de soare intr-o padure intunecata. Fata asta straluceste! A fost ca si cum ar fi avut un reflector asupra ei in permanenta, noi ceilaltii ramanand in intuneric.

Iar felul in care danseaza... Dumnezeuule! Nu tehnica sau calitatea dansului. Nu! Astea sunt ceva ce poti dobandi cu munca multa si perseverenta. Dar Rya ar atrage privirile si daca numai s-ar legana pe muzica! Ea pune suflet in fiecare miscare, facandu-te sa te simti mic si neinsemnat pe langa magia pe care o tесе!

E balerina, pot sa bag mana in foc! Mersul si tinuta ei striga asta.

Si as da orice sa o vad dansand balet!

Atentia mi-e atrasa de Amanda, pe care o vad intrand si privirea mea cauta innebunita in jurul ei, sperand sa o vad si pe Rya. Dar nici o blonda nu apare si ma simt mai mult decat dezamagit.

Trebuie sa aflu daca vine si Rya, asa ca ma duc direct la bruneta care, de data asta, e insotita de un tip.

-Ai revenit! ii spun zambind si sperand sa aflu ceva fara sa fiu nevoit sa intreb.

-Da, vin aproape in fiecare sambata! imi raspunde vesela. De data asta am venit cu Taylor, imi prezinta tipul de langa ea.

-Rya nu vine? imi scapa intrebarea inainte sa ma pot abtine.

Cei doi fac un schimb de priviri al caror inteles imi scapa, dar simt ca ceva este in neregula. Tipul se incrunta suficient incat sa-mi dau seama ca intrebarea mea il deranjeaza dintr-un motiv evident: simte ceva mai mult pentru Rya.

-Nu, nu vine, primesc raspunsul Amandei intr-un tarziu.

-Va doresc distractie placuta! le spun si ma retrag din nou in coltul in care am stat intreaga seara.

Privesc distrat spre cei din jurul meu. E deja tarziu si ar trebui sa plec, dar nu imi vine inca sa o fac. Atentia mi-e atrasa de un tip care nu are ce cauta aici. Are in jur de patruzeci de ani si e evident ca nu il intereseaza dansul sau ce se petrece aici. Privirea lui inconjoara hala, parand sa caute pe cineva. Sau asteptand pe cineva.

Raspunsul il primesc cand, spre uimirea mea, o vad pe Rya intrand. E singura, dar nu asta ma socheaza, ci cat e de schimbata. Poarta o pereche de pantaloni scurti, de blugi, care ii lasa picioarele lungi la vedere si un maieu extrem de stramt si decoltat care atrage privirea spre bustul mortal. E incaltata in ghete. Ghete?? Machiajul, insa este cel care socheaza. Puternic si intunecat, facandu-i ochii negrii sa iasa si mai mult in evidenta.

Ochii aproape imi sar din orbite cand, fara sa arunce macar o privire in jur, opreste primul baiat intalnit si ii ia paharul din mana, dandu-l pe gat imediat. La naiba! Nici macar nu se stramba

in urma tariei! Si stiu ca e tarie fiindca berea s-a terminat de vreo doua ore! E clar, ceva s-a intamplat!

Nu doar eu am observat schimbarea ei. Ii vad pe cei din jur recunoscand-o si privind-o la fel mirati. Mai am doar cativa pasi pana sa ajung la ea cand tipul suspect o acosteaza, bagandu-i ceva sub nas si facand-o sa tresara.

-Ati fost vazuta in ultimul timp in compania fundasului Jay Hamilton. Ne puteti spune care este natura relatiei dumneavoastra cu el?

Rya il priveste cu ochii mari si inghite in sec, dar vocea ii suna sigura si indiferenta cand raspunde.

-Nu am nici un fel de relatie cu Jay. E o simpla cunostinta.

-Filmarea sarutului dintre voi sugereaza mai mult. Sau asa va sarutati cu toate cunostintele?

Nu mai astept raspunsul ei si intervin inainte ca mitocanul sa o mai jigneasca.

-Iubito, ai intarziat! ii spun bagandu-ma intre ei si luand-o in brate.

Ma priveste uimita, neintelegand ca ii ofer o portita de scapare. Si tipul pare derutat de aparitia mea, privirea lui trecand de la unul la altul. Ma aplec si o sarut, spunandu-mi in gand ca o fac doar ca sa fiu mai convingator, dar stiu ca ma mint. O fac pentru ca doresc asta. Am dorit sa o fac din prima clipa in care am vazut-o.

Nu imi raspunde la sarut, inca socata de gestul meu. Buzele i se intredeschid doar cat sa lase sa ii iasa rasuflarea de surprindere, dar pentru mine e suficient ca sa imi fac loc si sa o gust, adancind sarutul. O mana i se aseaza pe pieptul meu si, inainte sa imi pot da seama daca o face ca sa ma respinga sau sa ma mangaie, suntem intrerupti.

-Se pare ca am primit raspunsul la intrebare, il aud pe tip spunand ironic.

-Poftim? ma intorc la el incrunatat si nervos pe afirmatie.

-Jay stie despre asta? continua tipul aratand spre mine dar

ignorandu-ma cu desavarsire.

Jay? E numele pe care am auzit-o spunandu-l la telefon acum o saptamana. Numele celui care a venit grabit la ea sa vada daca este bine. Cel despre care spunea ca este mai mult decat un prieten.

Il infig mana in gat ticalosului si aproape ii dau una cand Rya ma prinde de brat, linistindu-ma instantaneu.

-V-am spus ca Jay Hamilton e doar o simpla cunostinta, ii spune pe un ton sec. Nu stiu pe cine ati vazut sarutandu-l, dar nu am fost eu. Precum vedeti, iubitul meu e chiar aici!

Se intoarce spre mine si isi impleteste mainile in parul meu, apoi ma saruta. Adanc. Ezit o singura clipa, apoi ii cuprind mijlocul si o lipesc de mine, maraind de placerea pe care o simt. Uit unde sunt si de oamenii care ne inconjoara, de tipul cu reportofon, de iubitul ei, de tot. Singurul lucru de care sunt constient e doar fata din bratele mele, de gustul ei si de modul in care o simt in bratele mele.

Rya intrerupe sarutul mai repede decat sunt pregatit eu sa o fac, dar ramane in bratele mele, privindu-ma cu ochii mariti.

-Inca nu sunt convins, spune tipul atragand din nou atentia asupra lui.

-Nu ma intereseaza cine esti si ce doresti, ma dau din nou spre el, impingand-o pe Rya in spatele meu. Vreau doar sa o lasi pe iubita mea in pace. Si sa pleci! si arat usa ranjind.

Deschide gura sa mai spuna ceva, dar o inchide cand vede ca suntem inconjurati. Toti prietenii mei stau in jurul nostru, privindu-l urat. Realizeaza ca a pierdut batalia si se strecoara spre iesire. Dupa cativa pasi, se intoarce si priveste fix spre Rya.

-Stii ca asta nu se va termina asa! Nu m-ai convins si nu renunt asa usor! si pleaca urmarit de privirea inspaimantata a Ryei.

Ignor linistea din jurul nostru si privirile curioase si o trag pe Rya dupa mine in coltul in care mi-am petrecut seara asteptand-o. O lipesc de zid si imi pun mainile pe langa capul ei, aplecandu-

ma si privind-o in ochi.

-Acum, imi spui si mie ce naiba a fost asta?!?

Ma priveste fix cateva secunde, apoi doua lacrimi ii curg pe obraji, urmate imediat de altele, si asta e un lucru la care nu ma asteptam.

-Rya, ma sperii! Ce s-a intamplat? o intreb si acum sunt chiar ingrijorat.

Raspunsul ei, insa, e ultimul la care m-as fi asteptat.

-Saruta-ma! imi sopteste atat de incet incat deabea o inteleg. Te rog! adauga putin mai tare atunci cand eu stau si doar o privesc.

-Nu e nevoie sa ma rogi! ii spun cu o secunda inainte sa-i zdrobesc gura.

Gustul ei ma imbata mai tare decat ar putea-o face orice bautura. De data asta imi raspunde, permitandu-mi sa-i cercetez pe indelete fiecare coltisor al gurii. Ii prind soldurile in maini si o trag cat pot de aproape, adorand felul in care o simt. Mainile ei urca usor pe pieptul meu, prinzandu-mi in cele din urma gatul si tragandu-ma mai tare spre ea. Ma pierd in ea, in gustul ei, in felul in care o simt.

-Ia-ti... mainile... de... pe... ea! aud un marait langa mine si ma intorc hotarat sa-l lovesc pe cel care indrazneste sa intervina, dar soapta mirata a Ryei ma opreste.

-Jay!

O singura secunda mi se intalnesc ochii cu ai tipului si imi devine clar ca nu il suport si sentimentul e reciproc. Privirea ii fuge imediat la Rya, pe care o soarbe din priviri.

-Iarta-ma! ii spune usor.

Atat. Un singur cuvant. Dar privirile pe care le schimba contin o mie de cuvinte, stiute doar de ei.

Capitolul 11

de corina_conny

JAY

A trecut o saptamana de cand nu i-am vazut chipul Ryei si nu

i-am auzit vocea. O saptamana in care nu am atins-o sau sarutat-o. O saptamana de chin si de nesomn. Si nu cred ca mai rezist. I-am innebunit pe cei din jurul meu cu firea artagoasa si, cel mai mult, pe Chase si Kim, singurii carora le pot destainui tot ce simt si care ma inteleg.

Sunt din nou la ei, stricandu-le o seara frumoasa de sambata, plimbandu-ma ca un leu in cusca prin sufragerie. Privirea imi fuge la ceasul de pe perete si nu ma pot opri sa ma gandesc ca sambata trecuta, la ora asta, Rya dormea in bratele mele.

-Gata! Pana aici! aud vocea exasperata a lui Kim. O sun!

Pasii mi se opresc brusc in timp ce privesc cu speranta spre roscata care pune mana pe telefon. Ma indoiesc ca Rya ii va raspunde, dar sper totusi sa o faca. Sa pot afla ceva despre ea. Zilele astea i-am sunat si pe Taylor si Amanda incercand sa aflu ce face Rya, dar nu au vrut sa vorbeasca nici unul cu mine.

Inima mi se opreste si imi tin sufletul la gura cand ii raspunde lui Kim. Convorbirea scurta, aproape monosilabica, nu ma linisteste deloc.

-Spune ca e bine, dar nu o cred! imi zice Kim privind spre mine si incruntandu-se usor. Se auzea muzica pe fundal, de aceea am intrebat-o unde este. Nu mi-a raspuns decat ca e cu niste prieteni.

-La naiba! Iarasi e la depozit! imi dau seama, ingrijorat s-o stiu acolo in miez de noapte.

-Depozit? Ce depozit?

Nu am rabdare sa le explic si ies vijelios pe usa. Abia cand pornesc masina imi dau seama ca habar nu am unde sa ma duc. Desi este tarziu, imi incerc norocul si o sun pe Amanda cu speranta ca, de data asta, imi va raspunde.

-Da? ii aud vocea somnoroasa si aproape chiui de bucurie.

-Amanda, sunt Jay. Te rog, nu inchide! Spune-mi unde e blestematul ala de depozit. Rya e acum acolo, singura.

Faptul ca nu comenteaza si imi da imediat adresa nu ma linisteste, ci doar imi confirma ca si ea e ingrijorata.

Habar nu am cat timp am facut pana aici, singurul lucru la care m-am putut gandi a fost ca o sa o vad curand. Cladirea si imprejurimile, desi pline de oameni, arata deplorabil si simt ca ma infurii gandindu-ma ca Rya isi petrece timpul aici. Oare chiar nu realizeaza cat este de periculos?

Odata intrat, o caut disperat cu privirea, indiferent la privirile curioase si exclamatiile scoase de cei care ma recunosc. Picioralele mi se inmoaie cand o zaresc intr-un colt, sarutandu-se cu un tip.

-Ia-ti... mainile... de... pe... ea! marai si nu-i arunc decat o privire tipului cand se intoarce surprins.

Ochii mi se fixeaza pe Rya si simt ca renasc cand imi sopteste numele.

-Jay!

-Iarta-ma! e singurul lucru care il pot spune cu voce tare, dar ochii mei incearca sa-i explice totul.

Nu spune nimic, doar ma priveste. Observ urme de lacrimi pe obrazii ei si ma incrunta. Cumva, *stiu* ca a plans din cauza mea. Chiar daca se saruta cu altul acum cateva secunde, *stiu* ca eu sunt cauza lacrimilor ei.

-Vino, te duc acasa! ii intind mana dar nu mi-o prinde, se uita doar la ea.

-Nu trebuie sa pleci! ii spune tipul care banuiesc ca este Shane.

Ma intorc spre blondul care nu e la fel de mare ca si mine, dar pe aproape. Desi as fi incantat sa ii dau una pentru ca tocmai a sarutat-o pe Rya mea, ma abtin. Stiu ca el e cel care a avut grija de ea si data trecuta si care a dus-o acasa. Si mai stiu ca ea nu ar aprecia sa il lovesc. Asa ca inghit nodul din gat, incercand sa ma calmez.

-Te rog, Rya, hai acasa!

Nu imi ia mana, dar se indreapta incet inspre iesire, iar eu o urmez tacut. Dupa doar cativa pasi, Shane ma prinde de brat si ma intoarce spre el.

-A asteptat-o aici un tip, un jurnalist. I-a bagat un reportofon sub nas si a hartuit-o cu intrebari. Rya a negat totul, dar tipul a plecat amenintand-o ca nu e convins si nu se lasa batut, imi spune ingrijorat. Ai grija de ea! Si, Jay... daca o mai faci sa planga, o sa ai de-a face cu mine! Nu-mi pasa cine esti! ma ameninta la sfarsit. Dau doar din cap, nelinistit de faptul ca nebunia a inceput. Cu toate ca nu am nici un motiv sa ma justific in fata lui Shane, totusi o fac, in speranta ca va intelege ca nu am nici cea mai mica intentie de a o rani.

-Am vrut sa o feresc de toate astea, sa o protejez!

-Chinuie-te mai mult, amice, pentru ca nu prea ti-a iesit! imi spune ironic, dandu-mi drumul la brat.

Imi grabesc pasii sa o ajung pe Rya care ma asteapta langa masina. Ii deschid portiera si urca tacuta, fara sa imi arunce o privire macar. Ma doare asta, dar nu spun nici eu nimic. E cu mine acum si avem timp destul sa lamurim lucrurile. Si, daca am putin noroc, sa ma ierte si sa ma accepte din nou in viata ei.

RYA

Privesc pe geam in timp ce Jay conduce tacut. Inca nu pot sa cred ca e langa mine. Ca a venit dupa mine. Chiar daca nu stiu de ce a venit si ce mai vrea de la mine.

Iarta-ma! Un cuvand cu o mie de intelesuri si care deschide tot atatea posibilitati. Dar, cumva, modul in care l-a spus si in care m-a privit atunci, le cuprinde pe toate. M-a gasit sarutandu-l pe Shane si tot el isi cere iertare.

O, Doamne! L-am sarutat pe Shane! Nu doar atat, l-am *rugat* sa ma sarute! Stiu ca sunt data peste cap si toate s-au adunat, dar asta nu este o scuza. Eu nu sunt asa! Am fost socata cateva clipe cand m-a sarutat prima oara, dar am inteles ca a facut-o doar de ochii jurnalistului. Si eu am facut-o din acelasi motiv, sperand cu disperare ca tipul ma va crede ca nu am nimic cu Jay si ma va lasa in pace.

Amenintarea deloc subtila pe care a lansat-o la plecare m-a speriat cel mai mult. Si am constientizat ca am suferit degeaba.

Ca Jay s-a despartit de mine degeaba. Nu am scapat de ceea ce voia sa ma pazeasca. Pentru asta au fost lacrimile care l-au speriat pe Shane. Ingrijorarea din vocea si din ochii lui mi-au aratat ca ii pasa si, pentru o clipa plina de ratacire, am vrut sa simt ca sunt iubita. De asta l-am *rugat* sa ma sarute. Nu m-am asteptat insa la modul in care a facut-o. Nu m-am asteptat la sentimentele pe care mi le-a transmis prin acel sarut. Si nici la faptul ca mi-a placut. Nu, nici macar nu se apropie de avalansa de sentimente pe care le starneste Jay in mine atunci cand ma saruta, dar mi-a placut. Si asta nu este corect. Nici fata de Jay, nici fata de Shane, nici fata de mine.

Ma incrunt usor cand observ ca ne apropiem de apartamentul lui Jay. Imi intorc privirea spre el si il gasesc uitandu-se la mine, fara sa spuna un cuvant, asteptand parca decizia mea. Iar eu aleg sa tac...

Abia dupa ce suntem in apartament si inchide usa in urma lui, Jay se intoarce spre mine.

-Iubito..., si inima imi creste la auzul cuvatului de alint de care mi-a fost atat de dor.

-Taci si saruta-ma! ii spun simtind ca innebunesc daca nu o face. Gura lui se loveste de a mea cu brutalitate, inainte sa apuc sa termin de vorbit, zdrobindu-mi buzele intr-un mod aproape dureros. Aproape, fiindca placerea pe care o simt depaseste durerea. Simt ca plutesc si imi dau seama ca m-a ridicat in brate doar cand observ ca suntem in dormitorul lui. De data asta nu mi-a mai dat ocazia sa aleg camera, dar nu spun nimic. Pe asta as fi ales-o si eu.

Ne sarutam cu disperare in timp ce tragem unul de hainele celuilalt si gemetele noastre de placere rasuna in linistea incaperii. Cand ramanem amandoi doar in lenjerie, ma ridica si ma depune usor pe pat, apoi se apleaca peste mine. Ma saruta din nou, tandru si dulce de data asta, si simt ca ma topesc. Gura ii coboara pe gat, apoi pe umar, tragand jucaus cu dintii de breteaua sutienului, pe care mi-o coboara pe brat, trecand apoi si

la cealalta. Nu imi dezgoleste sanii, saruta doar partile care ies din sutien, tachinandu-ma. Doar cand nu mai suport si imi bag mainile in parul lui, tragandu-i capul mai aproape de locul unde doresc sa il simt si marai nerabdatoare, mainile lui desfac bucata de dantela si o fac sa dispara.

-Jay! ii gem numele de placere atunci cand buzele lui imi cuprind un sfarc intarit si excitat, pe care il linge si il suge usor, innebunindu-ma. Deja ard toata cand, dupa ce si celalalt san a avut parte de acelasi tratament, gura ii coboara spre pantec in zeci de saruturi marunte ce lasa urme umede pe pielea mea. Inghite zgomotos in sec cand ajunge la dantela bikiniului si isi ridica privirea intrebatoare spre mine. Il privesc si eu, fara sa schitez nici cel mai mic gest de teama sa nu se opreasca. O singura clipa imi cantareste decizia, apoi dantela dispare.

Ma inrosesc toata sub privirea lui cercetatoare care ma devoreaza. Nici un barbat nu m-a mai vazut atat de goala si imi duc mainile sa ma acopar.

-Nu! imi sopteste dandu-le la o parte. Esti superba! Si dulce... si minunata!

Se ridica din nou si ma saruta, de data asta mai adanc, si mai salbatic, in timp ce o mana i se strecoara intre picioarele mele. Ma mangaie usor, gemand de placerea de a ma simti in palma. Recunosc deja spirala ce se formeaza in mine si vreau mai mult, asa ca imi desfac putin picioarele, permitandu-i mai mult acces. Ii simt maraitul gutural pana in gat atunci cand isi strecoara un deget in mine si imi tin respiratia in fata invaziei care imi produce, in acelasi timp, atat o durere usoara cat si placere. Mainile mele ii strang muschii duri ai spatelui in pumni si ma ridic mai mult spre mana lui, tremurand. Inainte sa imi dau seama, orgasmul ma loveste intr-o explozie de lumina si placere,

storcandu-ma de puteri. Cand, in sfarsit, ma linistesc, si deschid ochii, il gasesc pe Jay privindu-ma cu ochii stralucind.

-Asta a fost cel mai frumos lucru pe care l-am vazut vreodata! imi spune cu voce tremuratoare si ma saruta dulce.

Se ridica de pe mine si scapa si el de boxeri, iar eu ii privesc, cu ochii mariti, goliciunea. E superb! Corpul ii pare sculptat de Michelangelo insasi. Fiecare muschi e bine definit, atragand privirea, tentand mana sa mangaie. Dimensiunea sexului sau ma sperie putin, dar nu suficient incat sa-mi mut privirea. E urias si habar nu am cum o sa-i fac fata, dar stiu ca Jay va avea grija de mine, ca nu ma va rani mai mult decat e inevitabil.

Privesc fascinata cum isi pune un prezervativ si nu ma pot opri sa inghit in sec, sonor, emotionata, cand se intinde din nou asupra mea. Imi simte retinerea si teama si ma saruta din nou si ma mangaie pana cand uit de absolut tot in afara de barbatul din bratele mele. De Jay.

Bratele i se strecoara sub mine, cuprinzandu-ma cu totul si lipindu-ma de el. Il simt intrand in mine usor, cu grija, apoi, cu un gest prelung, adancindu-se cu totul. Tipatului meu usor, absorbit imediat de buzele lui, ii raspunde geamatul lui de placere.

-Dumnezeule! E atat de bine in tine! Esti perfecta!

Durerea pe care o simt nu este atat de mare pe cat ma asteptam si este intrecuta, rapid, de senzatia de plinatate si de placere. Imi lasa cateva clipe sa ma obisnuiesc cu el in interiorul meu, apoi incepe sa se miste. Cu miscari prelungi si lente la inceput, apoi mai rapide cand corpul meu incepe sa se miste in acelasi timp cu el.

-Infasoara-ti picioarele in jurul meu! imi sopteste.

Il ascult si acum il simt mai adanc in mine. Durerea a disparut aproape cu totul, iar placerea creste din ce in ce mai mare. Orgasmul ma loveste din nou, ametindu-ma, ridicandu-ma pana la nori si facandu-ma sa plutesc. Imi infig fara mila unghiile in spatele lui in timp ce ii strig numele, iar el il geme pe al meu. Jay ramane nemiscat cateva clipe, adancit pana la refuz, savurand spasmele mele in jurul lui apoi, cu un geamat prelung, termina si el.

Ma tine strans in aceeasi pozitie, sarutandu-ma tandru, pana cand respiratiile ni se linistesc.

-Esti bine? ma intreaba privindu-ma in ochi, atent la orice disconfort pe care l-as putea arata.

Aprob din cap, zambind timid. Nu exista cuvinte sa pot descrie ce tocmai am simtit!

-Esti... perfecta! N-am mai simtit niciodata asa ceva! M-ai facut sa uit cu totul de mine! imi sopteste incantat, printre saruturi.

Jay se intoarce pe spate, tragandu-ma dupa el, fara sa ma lase o clipa din brate, parca temandu-se sa nu dispar. Imi impletesc picioarele cu ale lui in timp ce capul mi se odihnesta pe pieptul dur.

Nu spunem nimic, niciunul, despre ce s-a intamplat acum o saptamana. Nu mai conteaza nimic altceva decat ca suntem impreuna. Momentan.

Capitolul 12

-Jay, ce faci? intreb somnoroasa cand simt ca ma ridica in brate si iese cu mine din dormitor.

-Ne mutam! imi raspunde chicotind si ma infierbant doar la auzul sunetului pe care il scoate.

-Ce? Cum adica ne mutam? Unde?

De data asta deschid ochii. Sunt goala, in bratele lui, si n-am iesit din apartament. Asta e bine. Nu sunt pregatita sa-i cunosc vecinii purtand... doar bratele lui pe mine. Si el pe mine pe post de esarfa, cand constat ca e la fel de gol ca si mine. Dar grija expunerii goliciunilor noastre dispare rapid cand ma trezesc asezata pe patul din "camera mea", cu Jay deasupra, maraind jucaus.

-De ce ne-am mutat? intreb razand de *noul* Jay, cel caruia ii place sa se joace.

-Mai tii minte dimineata aia, cand ai dormit la mine? ma intreaba acum serios, privindu-ma in ochi.

-Daaa, ii raspund zambind, curioasa unde vrea sa ajunga.

-Ei bine, in noaptea aia te-am visat, de aceea am tabarat asa pe tine. Atunci a trebuit sa ma opresc dar acum, ranji smechereste , vreau sa-mi transform visul in realitate.

O, Doamne! Nu stiu daca sa fiu incantata sau sa ma sperii, dar curioasa sunt. O, da!

Si, spre mirarea mea, Jay repeta toate miscarile si mangaierile de atunci, de parca le-ar fi repetat in gand de multe ori. Ma atinge cu

aceeasi blandete ca si tu atunci, cu aceeasi veneratie. Pana la un punct. Pana se intoarce pe spate, cu mine ridicata deasupra. Parul meu ne invaluieste pe amandoi, ca o perdea aurie.

-Asta am visat, imi spune cu o soapta ragusita. Tu, deasupra mea, gemandu-mi numele, cu parul tau in jurul nostru, parca izolandu-ne de tot ce ne-nconjoara.

Ma simt atat de frumoasa si de speciala cand imi vorbeste asa, incat ma topesc pe dinauntru!

-Nu stiu ce sa fac, recunosc timid cand vad ca asteapta sa fac o miscare.

Mainile lui imi cuprind soldurile si ma ghideaza, ridicandu-ma putin si apoi apasandu-ma pe el, in tot acest timp privindu-ma in ochi. Pleoapele mi se zbat cand il simt mai adanc de data asta, iar ochii lui de jad stralucesc admirativ.

-Acum fa ce simti tu ca vrei sa faci. Orice ai face, nu poate fi decat perfect!

Incurajata de vorbele lui, incep sa ma misc, usor la inceput, apoi cu tot mai multa incredere. Mainile lui imi strang tot mai tare soldurile si il vad chinandu-se sa-si tina ochii deschisi ca sa ma poata privi. Un marait salbatic ii scapa printre dintii stransi cand se ridica si imi musca buzele. O mana ii urca pe ceafa mea, tinandu-mi gura prada gurii lui flamande, in timp ce cealalta imi cuprinde cu totul trupul, zdrobindu-ma de pieptul lui. O placere uriasa ma cuprinde si ajung la orgasm in acelasi timp cu Jay, gemandu-i numele. Stoarsa de vlaga si sleita de puteri, ma culc pe pieptul lui fara sa-l las sa iasa din mine. Si, cu o secunda inainte sa adorm din nou, il aud soptindu-mi dulce:

-De o mie de ori mai bine decat in vis! De o suta de ori mai mult decat perfect!

Ma trezesc din nou, de data asta din cauza saruturilor pe care Jay mi le depune pe tot corpul si ma intind si torc de placere exact ca o pisica. Ochii imi fug spre geam si tresar atat de tare cand vad soarele puternic de afara incat il fac si pe Jay sa tresara.

-Cat e ceasul? intreb panicata.

-Habar nu am! imi raspunde continuandu-si explorarea dulce. De ce?

-Jay, ai mei nu au nici o idee unde sunt! Probabil ma cauta deja cu politia!

-La asta nu m-am gandit! spune serios, incrunandu-se usor si se ridica din pat. Sa nu te misti! ma avertizeaza si fugе dincolo cautand, probabil un ceas.

-E numai ora doua! si pare dezamagit ca vreau sa plec.

Il vad in mana telefoanele noastre, pe care le-am inchis candva, in cursul noptii. Mi-l intinde pe al meu si ma priveste zambind incurajator. Le deschidem deodata si tresarim amandoi cand vedem numarul apelurilor pierdute si al mesajelor.

-Cate ai? ma intreaba curios, cu o spranceana ridicata.

-Saptesprezece apeluri si unsprezece mesaje! spun disperata.

-Ha! Te-am luat la apeluri, dar ma bati la mesaje!

Pe bune?! Ce-i asta, concurs?! Ma incrunta la el deoarece nu-i inteleg bucuria. Eu ma agita aici ca o disperata si lui ii arde de glume!

-Cate de la ai tai, iubito? ma intreaba de data asta serios si, parca, putin ingrijorat.

-Niciunul! exclam socata. Si nici un mesaj! Toate sunt de la Amanda si Taylor si... un apel si un mesaj de la... Shane!

-Vezi ce vrea! imi spune Jay care, spre surprinderea mea, nu pare suparat, mai degraba nelinistit.

"Spune-i lui Jay sa ma sune."

-De ce sa-l suni? intreb curioasa.

-Nu stiu! Da-mi numarul lui si o sa aflu. O sa vorbesc cu el pana iti citesti tu mesajele!

Ma incrunt cand vad ca iese din camera dupa ce ii dau numarul. Ce ar putea vorbi ei doi? S-au intalnit doar pentru cateva minute si... Acum imi amintesc ca, la plecare, Shane l-a oprit pe Jay si i-a spus ceva. Nu s-au certat, cum m-as fi asteptat, dar erau foarte seriosi amandoi, incruntati si... ingrijorati?

Inainte sa pot analiza mai bine, telefonul imi suna si aproape il scap din mana.

-Esti nebuna? o aud urland pe Amanda inainte sa pot sa spun un cuvant macar. Unde naiba umbli? Te-a gasit Jay? N-am inchis un ochi toata noaptea de grija ta! Nu puteai sa dai si tu acolo, macar un mesaj amarat, daca tot nu ai vrut sa raspunzi la telefon?

Spre norocul meu, mai trebuie sa si respire, asa ca profit de faptul ca face o scurta pauza ca sa-i raspund.

-Sunt bine, Amanda. Sunt la Jay.

-Cum adica esti la Jay?! Ai... dormit la el? si un chicotit imi scapa cand vocea i se transforma intr-o soapta conspirativa. Ati facut-o? Te-ai culcat cu el! trage singura concluzia din tacerea mea, doar ca de data asta s-a intors la urlet. Vreau sa stiu tot, cu amanunte! ma anunta ferm. Cand vii acasa?

Si asta imi aduce aminte de ai mei si imi da o idee.

-O sa le spun parintilor mei ca am dormit la tine si mai stau pana deseara. Ma acoperi?

-Da, dar asta o sa te coste!

Li inchid inainte sa apuce sa imi spuna "pretul" ajutorului ei si, cu inima cat un purice, imi sun parintii. Spre usurarea mea, nu par ingrijorati, probabil pentru ca intotdeauna am fost un copil cuminte, dar sunt categorici cand spun ca luam cina la ora opt.

Tot e ceva, am mai castigat cateva ore pe care le pot petrece alaturi de Jay.

JAY

Nu-mi place ca trebuie sa ma ascund de Rya ca sa vorbesc cu Shane, dar stiu ca daca el ar fi vrut ca ea sa stie despre asta, ar fi vorbit cu ea.

-Ce s-a intamplat? intreb direct cand imi raspunde.

-Au mai cautat-o doi tipi aseara pe Rya, imi raspunde in acelasi fel. M-am invartit prin jurul lor si i-am auzit ca azi o vor pandi unul acasa, iar celalalt la studioul de dans.

O injuratura urata imi scapa de pe buze si ma invart prin bucatarie nervos.

-Da, ceva asemanator am zis si eu, spune ironic Shane. Uite, din cauza ta e in situatia asta, asa ca fa ceva. Tipul de ieri a speriat-o ca naiba, desi a incercat sa nu o arate. Spune-i sa nu iese din casa astazi, poate pana maine se plictisesc aia si pleaca.

-Nu e acasa, e la mine, imi scapa fara sa vreau si linistea care urmeaza devine deranjanta.

Injur pe tacute cand imi dau seama ca tocmai am recunoscut ca Rya si-a petrecut noaptea la mine si inca e aici. Nu trebuie sa ne justificam fata de nimeni, dar nu cred ca asta era un lucru pe care Shane dorea sa-l stie.

-Uite, Shane, iti multumesc si vreau sa stii ca apreciez ceea ce faci! incerc s-o dreg cat de cat.

-Nu o fac pentru tine, o fac pentru ea si stii bine asta! imi raspunde taios si evident deranjat.

-Stiu, tocmai de aceea apreciez!

Raman pe ganduri, incercand sa gasesc ce sa ii spun Ryei, dar nu vreau nici sa o mint. Daca stie la ce sa se astepte, nu va fi luata

prin surprindere. E mult mai curajoasa si mai dura decat am crezut, imi dau seama si un zambet larg mi se intinde pe fata. Un zambet care dispare imediat ce imi aduc aminte ca mai am sa-i dau o veste care nu o va bucura nici pe ea, cum nu m-a bucurat nici pe mine.

Ma intorc in camera spunandu-mi sa aman cat mai mult momentul cu vesti proaste si cu speranta ca Rya nu trebuie sa plece deja acasa, dar camera e goala.

-Iubito? o strig si, cand nu raspunde, ma duc la mine in dormitor pe care il gasesc la fel de gol.

-Rya!

Unde e?! In bucatarie sau sufragerie nu-i, tocmai ce am fost eu acolo. Dar de ce nu raspunde? Si, pentru o clipa, ma cuprinde panica. A plecat? Nu, nu, nu! Aproape ma pleznesc singur cand imi amintesc ca mai am o camera si dau buzna in ea, dar ma opresc langa usa.

Rya doarme linistita in patul din "camera pentru discutii" cum a numit-o in gluma. Se pare ca imi continua jocul, imi spun cu zambet incantat pe fata. Dar zambetul imi pierе cand privesc mai atent imaginea din fata mea. E culcata pe spate, acoperita doar cu un cearceaf pana peste sani, dar materialul subtire ce o inveleste doar ii scoate in evidenta formele apetisante. Capul ii e intors usor intr-o parte, iar parul lung si bogat sta imprastiat in jurul ei. O mana i se odihnestе pe talie, in timp ce cealalta o are ridicata langa cap, cu palma in sus si degetele usor indoite.

Insa chipul ei este cel care ma lasa aproape fara respiratie! Calm si linistit, aproape de copil. Aproape. Fiindca genele lungi si intoarse si buzele pline, usor intredeschise si arcuite intr-o urma

de zambet, sunt clar ale unei femei. Emană senzualitate prin fiecare por al pielii. Arată ca o femeie ce tocmai a fost satisfăcută. Și e femeia *mea*. Satisfăcută *de mine*.

Înghit în sec, apoi oftez și, în ciuda faptului că am o erecție de proporții, ies ușor din camera decis să o mai las să doarmă puțin. Comand ceva de mâncare când stomacul meu scoate sunete ciudate, dar gândul nu mi-l pot lua de la Rya. Cu toate că și-a petrecut ultimele douăsprezece ore în brațele mele, nu mă pot satura de ea. De modul în care o simt sub mine sau pe mine, felul în care se ghemuiește lângă mine, sunetele dulci pe care le scoate și modul în care îmi geme numele când ajunge la orgasm. *Rya*. În mod normal, acum aș fi lângă ea sau, mai exact, în ea, adânc în ea, cât pot fi de mult îngropat, dar sunt conștient că încă mai simt un disconfort, chiar dacă nu s-a plans. Corpul ei încă mai are nevoie să se adapteze, să învețe cum să mă accepte. Încă. O, Doamne! O iau răzna din cauza fanteziilor pe care le am cu ea!

Ma întorc la Rya după ce mâncarea a sosit și imaginea ei mă chină din nou. Acum e aproape dezgolită, cearceaful deabea acoperindu-i mijlocul. Cui naiba îi mai arde de mâncare? Oftez la gândul că mi-am promis să o iau mai ușor și încerc să o trezesc cu mangaieri usoare. Se întinde ca o felină înainte să deschidă ochii somnoroși.

-Jay, de ce ești îmbrăcat? e primul lucru care îl zice și mă ia cu ametele.

-Deoarece nu puteam să-i deschid în pielea goală băiatului care ne-a livrat mâncarea.

-Mâncare? Sună divin! spune și ochii îi se măresc pofticioși.

Divin? Mâncarea? Ea e divină, așa cum arată acum, întinsă

goala, in patul meu. De parca mi-ar citi gandurile, isi strecoara mana pe sub tricoul meu, zgariindu-ma usor cu unghile.

-Ai cuptor cu microunde? ma intreaba continuandu-si mangaierile si facandu-ma sa nu mai am habar de electronicele din bucatarie.

-Cred ca da... Da! reusesc sa ingaim intre doua gemete produse de gesturile ei.

-Atunci putem s-o incalzim mai tarziu..., imi sopteste zambind si tragandu-mi tricoul peste cap.

Doua ore mai tarziu, stam tolaniti pe canapeaua din sufragerie, satui si satisfacuti. Rya e imbracata doar cu un tricou de-al meu care imi place enorm de mult cum ii vine si cum ii lasa picioarele lungi dezgolite. Si, in loc sa ma bucur de momentul asta, eu ma intreb cum sa-i dau vestile care vor strica atmosfera relaxata.

Se aseaza in bratele bratele mele si ma priveste in ochi.

-Jay, s-a intamplat ceva? ma intreaba usor, surprinzandu-ma cu intuitia pe care o are.

O sarut usor si oftez.

-Iubito, avem probleme!
Capitolul 13

Ma priveste cu ochi mari, asteptand sa continui.

-Se pare ca va fi tot mai greu sa ne intalnim. Shane a zis ca te-au

mai cautat ieri la depozit doi paparazzi si i-a auzit spunand ca unul te va pandi acasa iar celalalt, la studio. Bag mana in foc ca e cel putin unul chiar acum si aici, in fata blocului. Habar nu am cum o sa te scot de-aici fara sa te vada cineva!

-Ce e atat de rau daca ne vad impreuna? intreaba cateva clipe mai tarziu.

-Iubito, nu intelegi! Nu faptul ca ne *vad* este problema, ci ceea ce vor scrie. Crede-ma, iti spun din proprie experienta! In ultimii ani, toate femeile cu care am iesit au fost urmarite si pozate. Majoritatea dintre ele au fost incantate de atentia primita, iar mie nu mi-a pasat. Au cautat in trecutul lor orice rahat si l-au prezentat exagerat. Au fost urmarite si pozate la cumparaturi, la coafor, peste una au intrat la sauna si chiar si la dusurile de la sala de fitness. Erau imbracate prea bine sau fara gust. Erau prea destepete sau prea proaste. Ma iubeau prea mult si ma sufocau, sau ma inselau cu primul intalnit. Indiferent ce declaram eu sau ele era rastalmit sau scos din context. Foarte rar s-a scris ceva de bine. Sunt obisnuit cu toate astea si nu ma mai afecteaza, fac parte din faptul ca sunt cunoscut, un efect secundar al celebritatii. Insa orice prostie as face eu, voi fi iertat. Dar tu nu! Tu vei fi cea care va suferi cel mai mult! Vei fi urmarita, haituita si agresata. Nu fizic, dar nu m-as mai mira de nimic! De toate astea am vrut si vreau sa te feresc. De asta mi-am calcat inima in picioare acum o saptamana si nu te-am mai cautat. A fost cea mai groaznica saptamana din viata mea! Daca ar mai fi trecut o zi fara sa te vad sau sa te aud, cred ca as fi clacat! Te iubesc prea mult ca sa pot sta departe de tine!

Tot timpul cat am vorbit ne-am privit in ochi. La inceput, Rya nu a facut nici cel mai mic gest, dar acum lacrimi ii curg pe obraji si fiecare lacrima de-a ei e ca un cutit infipt in mine.

-Iubito, te rog, nu plange! Nu am vrut sa te sperii, am vrut doar sa intelegi la ce poti sa te astepti.

-Asta a fost cea mai frumoasa declaratie de dragoste pe care am primit-o! imi spune printre suspine si eu raman uimit.

Potim?! Tocmai i-am explicat ca o relatie cu mine ii va da viata peste cap si ea....

-Stai putin! Cine ti-a mai facut declaratii de dragoste? o intreb simtind cum gelozia imi strange inima in pumn.

-Nimeni! ofteaza ea usor. Doar tu! Dar tot asta e cea mai frumoasa! si imi zambeste dulce, printre lacrimi.

O, Doamne! Femeia asta e uimitoare! Cand nu credeam ca pot sa o iubesc mai mult decat o fac, imi mai da un motiv sa ma indragostesc mai mult de ea!

Isi sterge lacrimile nervoasa si ma priveste hotarata.

-Ok, acum spune-mi ce putem face!

Primul lucru pe care pot sa-l fac e s-o sarut. Si o fac! Temeinic si fara echivoc! Abia apoi ma concentrez pe problema.

-Avem trei variante. Continuum sa ne ascundem si negam orice legatura intre noi, sau ne afisam impreuna. Orice alegi, nu scapi.

-Si a treia varianta? intreaba curioasa desi nu as fi vrut s-o faca.

-A treia nu intra in discutie! spun hotarat si imi pare rau c-am socotit-o.

-Jay! imi spune exasperata.

-Ne despartim. Daca asta este ceea ce iti doresti! ii raspund cu glas pierit si numai faptul ca am zis-o ma omoara.

Cateva clipe doar ma priveste, iar eu astept sentinta ca un posibil condamnat la moarte. Imi tin respiratia si ii astept decizia hotarat sa i-o respect. Oricare ar fi ea si oricat de mult m-ar durea.

-Deci mai raman doar doua! spune intr-un tarziu si eu ma simt ca naufragiatul ce tocmai a fost salvat. Tu ce propui?

-Pe prima am incercat-o si n-a dus nicaieri. Au aflat de tine si nu vor renunta usor. In plus, lasa loc de speculatii. Si daca ar fi dupa ce doresc eu, as oficializa relatia. Le oferim putin din ceea ce vor, suficient cat sa nu ne muste prea tare. Nu imi doresc nimic mai mult decat sa putem iesi impreuna fara sa ne ascundem! Esti prea frumoasa si minunata ca sa fii ascunsa! Dar asta va ridica alte probleme.

Ochii ei superbi se maresc doar putin cand ma aude, hotararea nedisparandu-i de pe fata.

-Daca negam totul, se va merge pe speculatii, cum ti-am zis. Dar daca oficializam... Prima problema vor fi parintii tai. Nu stiu cum vor reactiona si daca vor accepta situatia. Dar mi-ar placea sa ii cunosc pe cei care au creat-o pe iubita mea. Asta in cazul in care tatal tau nu ma omoara! Apoi vor fi prietenii si cunostintele tale. Cei din anturaj. Te vor judeca si critica. Putini vor fi cei care se vor bucura pentru tine. Ai vazut si tu, la chefurile si in jurul echipei se invart tot timpul diverse femei, unele dintre ele doar pentru a agata un barbat cunoscut, femei... usoare, ca sa fiu bland. Te vor acuza ca esti una dintre ele. Nu se vor gandi ca te iubesc sau ma iubesti. Ai vazut cum a reactionat Taylor!

Buzele ei frumoase se strang formand un "O" perfect care ma fac sa inghit in sec. Prefer sa o sarut inainte sa permit ca mintea mea sa fabuleze iarasi si sunt mai mult decat fericit ca nici macar

nu s-a gandit la despartire.

-Si ar mai fi ceva, continui cand ii eliberez intr-un tarziu gura delicioasa. Peste trei zile plec la Chicago si nu ma intorc decat sambata noaptea, dupa meci. Asa ca, orice hotarasti, saptamana asta esti singura, nu o sa pot fi langa tine.

-De ce plecati asa devreme? ma intreaba bosumflata.

-Nu putem juca veniti direct de pe drum! Iubito, nu o sa pot fi langa tine, dar o sa te sun in fiecare clipa libera pe care o s-o am! Te iubesc si nici nu vreau sa ma gandesc cum ar fi viata mea fara tine! M-ai cucerit din prima clipa! Dar o sa fiu si mult plecat, la meciuri sau in cantonamente. Duc o viata care a distrus casnicii, nu doar simple prietenii. Asta este ce te asteapta daca ma accepti. Si daca vrei sa mergem mai departe, avem ocazia perfecta! In fiecare an, dupa finala campionatului, primarul Dallasului da o receptie. Pe langa noi, echipa si staff-ul clubului, mai vin tot felul de persoane importante din societatea orasului. As fi mai mult decat onorat si incantat sa fi partenera mea! Pana atunci, ai timp sa te gandesti si sa te hotarasti.

Rya se ridica si se plimba prin camera cateva clipe. Se gandeste intens si o vad ca se incrunta uneori, oprindu-se brusc, apoi isi continua plimbarea. As da oricat sa aflu ce gandeste!

-Stii ce ma sperie cel mai mult din toate astea? ma intreaba usor incrunzata. Reactia parintilor mei! Sunt singurii a caror parere si atitudine chiar conteaza. N-am mai avut nici un iubit pana acum, dar nu cred ca ar avea ceva impotriva ta!

Da, pot doar sa sper sa o iubeasca suficient de mult incat sa ii accepte deciziile. Am vorbit serios cand i-am spus ca ma astept ca tatal ei sa vrea sa ma omoare. Eu unul as face-o daca as fi in locul lui si un nenorocit mi-ar zapaci fata, asa cum am facut-o eu.

-Imbraca-te, te duc acasa! ii spun dupa ce o mai sarut o data. E tarziu si nu vreau sa se supere parintii tai!

RYA

In timp ce ma imbrac, gandul imi fuge la toate lucrurile pe care mi le-a spus Jay. Si stiu ca nu mi-a spus chiar tot. Nu ma

asteptam insa ca lucrurile sa fie chiar asa de complicate. Am fost intotdeauna o fire mai retrasa, iar sa ajung acum in centrul atentiei nu ma incanta deloc.

Si chiar ma tem de reactia alor mei. Habar nu am cum vor reactiona fiindca nu am mai fost in situatia asta. Jay e primul meu iubit! Am fost intotdeauna foarte apropiata de mama si mi-a zis ca pot vorbi cu ea orice, oricand. Dar nu cred ca se referea la... asta. O, Doamne! Am facut dragoste cu Jay! Oare am gresit? M-am grabit? Inima imi bate si acum atat de repede de parca vrea sa imi sara din piept! Oare se vede? Mama isi va da seama? Dau fuga si ma uit in oglinda si ma privesc atenta. Nu pare nimic schimbat, doar ochii imi stralucesc mai tare. Sau poate mi se pare.

-Rya! E aproape opt, esti gata, iubito? il aud pe Jay strigand de pe hol si toate gandurile imi fug.

Ador cum suna numele meu pe buzele lui! Il spune intr-un fel aparte, asa cum nu l-am mai auzit spus de nimeni. Dar cand imi spune *iubito* ma topesc. Fiindca nu il zice de dragul de a-l spune. Intotdeauna pare sa *creada* ca sunt iubita lui. Spus de catre Jay, nu suna doar ca un alint, e ca si cum mi-ar spune ca ma iubeste de fiecare data. Asa il simt.

-Esti pregatita? ma intreaba cand ies si eu pe holul unde ma asteapta deja imbracat si aprob doar din cap.

Oare ce m-a intrebat? Eram mult prea atenta sa il studiez. Sa ii admir trupul perfect si sa ma intreb ce am facut de un barbat ca el s-a oprit din drumul lui ca sa se uite la mine, o pustoaica. Imi prinde barbia intre degetul aratator si cel mare si imi ridica fata spre a lui. Faptul ca trebuie sa-mi dau capul atat de tare pe spate ca sa-l privesc in ochi ma face intotdeauna sa ma simt mica si in puterea lui.

Imi studiaza atent ochii si imi zambeste parca trist. Stie ce amalgam de ganduri ma chinuie acum si ma intelege. Nu ma intreaba nimic. Mi-a spus ca imi da timp sa ma gandesc si chiar o face, iar pentru asta il iubesc si mai mult.

Iesim din bloc tinandu-ne de mana, fara sa ne pese de nimic.

Nici de blitzul care strifulgera langa noi, nici de intrebarile pe care un barbat le pune. Ne indreptam spre masina linistiti, constienti doar unul de celalalt. Noi doi, intr-o lume nebuna. Pastram aceeasi atitudine de calm si indiferenta si cand ajungem la mine acasa desi suntem asteptati si aici. Ma conduce pana in fata usii si ma saruta tandru inainte de a-mi sopti:

-Te sun mai tarziu!

Trei zile mai tarziu, stau tolanita pe pat, vorbind cu Jay la telefon, cand mama intra in camera si se aseaza langa mine.

-Te sun mai tarziu! ii spun lui Jay scurt si el isi da seama ca nu mai sunt singura, si astept curioasa sa vad de ce a venit mama.

-Ai fost visatoare toata seara, imi spune ea privindu-ma atenta. Esti bine?

-Da, reusesc sa ingaim, dar simt ca fata imi ia foc.

-Pot sa sper ca de vina e vreun baiat? ma intreaba razand.

Pentru o clipa, am vrut sa neg. Dar are dreptate, am fost mai mult decat visatoare astazi. Dorul de Jay ma chinuie, chiar daca vorbim foarte mult la telefon. Am fost cu Amanda la cumparaturi, am fost la studio, dar nimic nu mi-a putut lua gandul de la el. Nu pot sa cred ca a ajuns, intr-un timp atat de scurt, sa imi umple atat de mult gandurile!

-Da, e vorba despre un baiat! recunosc zambind. Jay. E plecat saptamana asta si mi-e dor de el.

-O sa-l cunoastem si noi? Adica, as vrea sa-l cunosc si eu pe baiatul de care s-a indragostit fata mea!

-O sa-l cunoasteti, mama, dar mai incolo! ii spun incercand sa-mi imaginez reactia lor atunci cand il voi prezenta pe Jay.

Zambetul mamei imi alunga insa toate temerile. Pare incantata si fericita. Ce ar putea sa nu le placa la el? Da, chiar mi-ar placea ca ai mei sa-l cunoasca pe Jay.

Capitolul 14

de corina_conny

JAY

Dupa o scurta bataie in usa camerei de hotel, Chase intra fara sa mai astepte invitatia mea. Ma stramb la el, deranjat de faptul ca imi intrerupe convorbirea cu Rya. Rade de mine si, cum nu ma astept la asta, reuseste sa imi smulga telefonul din mana.

-Rya, scumpo, ce mai faci?

Nu am idee ce ii spune blonda, dar Chase rade in hohote. Daca nu as cunoaste-o suficient si nu as stii cat de fidel ii este Chase lui Kim, as fi gelos. Ii mai las sa schimbe cateva cuvinte, fara sa fiu atent la ce vorbesc, apoi imi cer hotarat telefonul inapoi. O aud pe Rya inca razand si rasul ei e muzica pentru urechile mele. Nu am prea auzit sunetul asta in ultimele zile si cunosc foarte bine motivul. Acelasi pentru care si eu am fost morocanos: ne este dor unul de celalalt.

-Sa nu crezi nimic din ce iti spune Chase! ii zic, fericit ca e mai vesela.

-Esti sigur? Tocmai mi-a spus ca ma iubesti! chicoteste ea. Sa nu il cred?

-Nu! Ba da! raspund confuz. Stai putin, m-ai zapacit! Normal ca te iubesc! Credeam ca ti-a zis altceva!

-Ceva ce nu ai vrea sa stiu? incerca sa para serioasa, dar ii simt zambetul din voce.

-Nu am nimic de ascuns, iubito!

De cand sunt plecat, mi-am petrecut aproape fiecare clipa libera vorbind cu Rya. De toate si nimic. Lucruri marunte care ne definesc pe noi ca persoane. Am ajuns sa ne cunoastem mai bine. De la culoarea preferata la filmul care a facut-o sa planga cel mai mult. O singura data am intrebat-o daca a mai oprit-o cineva si mi-a spus scurt ca se descurca. Si se pare ca o face foarte bine! Intr-un singur ziar am vazut o poza cu noi, iar articolul m-a lasat masca. Eu eram "baiatul rau", iar ea era laudata. Nu stiu ce a spus sau a facut, dar se pare ca ori i-a facut sa taca, ori i-a cucerit.

Si iata-ma, duminica seara, in sufrageria lui Chase, alaturi de el, asteptand sa ne coboare partenererele.

Da, am castigat campionatul, asa cum i-am promis Ryei. Si, desi m-am intors sambata noaptea, inca nu m-am intalnit cu ea. A spus ca are ceva treaba cu mama ei si nu am insistat. Dar am simtit de vineri ca s-a intamplat ceva. E mai retinuta. Mi-a cerut s-o iau de aici, spunand ca nu poate pleca in tinuta de gala de acasa, chiar daca si ai ei sunt invitati in oras. Asa ca, iata-ma, chinuit de dorul de a o revedea.

-Kim! Rya! Mai plecăm azi? striga Chase in sus pe scari, pierzandu-si rabdarea.

Si iata ca cele doua apar, ca doua zane, lasandu-ne cu gura cascata! O blonda si-o roscata, amandoua superbe! Dar daca pe Kim am mai vazut-o asa aranjata pana acum si nu ma mai surprinde, Rya ma lasa fara rasuflare.

E imbracata intr-o rochie neagra, lunga pana in pamant, superba si eleganta prin simplitatea ei. Corsajul stramt, cu delcoteul in forma de inima, ii scoate pieptul in evidenta si-i defineste talia fina. Dar crapatura adanca de pe piciorul stang, pe care mi-l arata in toata splendoarea lui atunci cand incepe sa coboare scarile, imi schimba parerea. Rochia nu e simpla deloc, e sexi si facuta anume sa ma chinuie pe mine! Parul il are prins intr-o gramada de bucle in crestetul capului, lasandu-i fata de papusa la vedere. Machiajul e discret, dar facut in asa fel incat atrage privirea asupra ochilor negrii in care te poti pierde cu usurinta daca nu te-ar ispiti buzele pline de culoarea piersicii! E clar, Rya e cea mai frumoasa femeie de pe pamant! Inghit in sec, apoi oftez cand ma gandesc la seara lunga ce ma asteapta!

-Mi-a fost atat de dor de tine! e primul lucru pe care il soptesc cand, in sfarsit, o strang in brate. Si esti atat de frumoasa! Voi fi cel mai invidiat barbat de la afurisita asta de receptie! Si cel mai chinuit! Cum crezi ca o sa rezist o noapte intreaga, cu tine aratand... asa, si sa nu te ating?

Rya isi ridica o mana si imi mangaie obrazul, ochii ei cutreierandu-mi fata de parca ar vrea sa-si *memoreze* fiecare trasatura a mea. In ochi ii vad un licar de tristete sau regret ce-mi face inima sa se opreasca, dar dispare atat de repede incat banuiesc ca mi s-a parut. Apoi, cu cel mai dulce zambet al ei, imi

spune:

-Si mie mi-a fost la fel de dor! si mi-o arata prin sarutul tandru pe care mi-l da si care ma face sa uit de tot ce e in jurul nostru.

Ajunsi in fata hotelului Marriott, incerc sa nu ma gandesc nici o clipa la jurnalistii care se imbulzesc la intrare. Sunt aici pentru ca e unul din evenimentele anului, nu pentru noi in mod special. Ii zambesc incurajator Ryei cand o ajut sa coboare din masina si, cu ea la brat, alaturi de Chase si Kim, ne indreptam incet spre intrare.

Spre stupefactia mea, in jurul nostru nu vad decat zambete admirative si exclamatii de felicitari. Nici o intrebare rautacioasa, nici o aluzie ne la locul ei. Rya nu doar ca nu se fereste de ei, ci chiar le zambeste larg, de parca ar fi prieteni. Si, tocmai cand sa intram, aud un tip din multime:

-Distractie placuta, Rya!

Ne oprim brusc in hol si toti trei si ne uitam la ea socati.

-Ce dracu' le-ai facut la astia de iti mananca din palma? intreaba Chase, primul care isi regaseste glasul. N-am mai vazut asa ceva!

-I-am invitat la un spectacol! raspunde ea zambind timid si eu incep sa inteleg. Joi am avut spectacol, continua ea la fel de senina. Le-am spus ca, daca vor sa afle mai multe despre mine, sa vina sa ma vada dansand. Si au venit! Mai multi decat am crezut! Iar de atunci... asta e reactia!

Chase si Kim o privesc de parca ar fi vorbit in limbi straine.

-Nu o sa intelegeti decat vazand-o pe Rya dansand! incerc sa-i

lamuresc, dar ma privesc la fel de nedumeriti. Nu pot explica in cuvinte, trebuie sa vedeti cu ochii vostri si atunci ve-ti intelege. Asa m-a cucerit si pe mine! adaug privind cu drag spre ea si aducandu-mi aminte de impresia puternica pe care a avut-o asupra mea cand am vazut-o pe scena.

Odata intrati, nu sunt surprins deloc cand Rya este acceptata pe loc de coechipierii mei si partenererele lor. Ii cucereste pe toti prin felul ei minunat de a fi din primele minute si sunt mai mandru de ea decat de faptul ca am castigat campionatul!

Un singur moment mai tensionat exista cand Stevens se apropie jenat de noi si o simt pe Rya incordandu-se si strangandu-se mai mult langa mine.

-Nu am cuvinte sa iti spun cat de rau imi pare pentru ce am facut, ii spune el, si toate scuzele din lume nu vor putea sa repare gestul meu. Am fost beat si nu am mai gandit.

E rosu ca un rac si se vede de la o posta ca regreta. Eu nu ii spun nimic, i-am spus ce am avut de zis a doua zi dupa intamplare, alaturi de vreo doi pumni si mai multe amenintari cu moartea daca se mai apropie de ea. Acum e randul Ryei si, daca il va plesni, nu pot decat sa fiu de acord cu ea si sa o felicit. Il priveste atenta, cantarindu-i sinceritatea.

-Nu pot promite ca o sa te iert, dar o sa incerc sa uit! ii spune usor si, tinand cont de imprejurari, este mai mult decat intelegatoare.

Ne asezam la masa noastra si nu pot sa mananc nimic. Sunt prea ocupat sa o observ pe Rya. Rade si glumeste, ametindu-i pe toti din jurul ei. Stiam ca e desteapta, dar sunt surprins de usurinta cu care face fata diverselor subiecte. Cu o exceptie: nu stie nimic

despre fotbalul american, dar despre asta o sa fiu incantat sa o invat eu.

Cand muzica incepe sa cante in surdina si perechile incep sa iasa pe ringul de dans, ma simt emotionat si incep sa transpir. Nu am mai dansat cu Rya niciodata si ma tem ca nu voi fi la inaltimea asteptarilor ei. Imi iau insa inima in dinti si o invit la dans, iar zambetul cu care sunt rasplatit ma asigura ca nu conteaza daca am doua picioare stangi. Iar eu sunt fericit ca pot sa o tin in brate, sa-i simt trupul lipit de al meu. Sub mana micuta ce o are sprijinita de pieptul meu, pielea imi arde si nu pot sa imi iau privirea din ochii ei superbi.

-Acum inteleg ce ai vrut sa spui! imi sopteste Kim care danseaza cu Chase in apropierea noastra.

Ma uit la ea mirat, nestiind exact la ce se refera si imi face semn spre cei din jur. Imi rotesc privirea si constat ca majoritatea o privesc pe Rya. Imi cobor privirea spre ea si *stiu*, inainte de a o vedea, ca stralucirea aceea apartine care o invaluieste de cate ori danseaza, e acolo. Ca un far intr-o noapte intunecata, iti atrage privirea, tinand-o captiva, acaparandu-te total. Si, ca de fiecare data, ma simt vrajit si subjugat de ea, de femeia uimitoare din bratele mele.

Cand melodia se termina, o sarut usor, dar tresarim amandoi cand auzim o voce surprinsa de femeie.

-Rya?!

Rya se rasuceste atat de brusc in bratele mele incat aproape ca ametesc eu si priveste uimita la cuplul de langa noi. Privirea mea ii studiaza doar doua clipe si deja banuiesc cine sunt, iar vocea tremuranda a Ryei imi confirma.

-Mama? Tata?

Drace! Acum e acum! Inghit in sec si sunt mai emotionat decat la primul meci de liga pe care l-am jucat! O simt pe Rya tremurand usor si am impresia ca mai are putin si se ascunde in spatele meu, asa ca ii pun o mana usor pe talie, aratandu-i, cat mai discret posibil, ca sunt alaturi de ea.

Femeia ne priveste cu acelasi zambet luminos pe care il are si Rya, dar evident curioasa. Barbatul, in schimb, se uita doar fix la mine, strangand din buze.

-Ce cauti aici? intreaba el incet, coborandu-si privirea spre Rya, iar eu o simt ca se apropie mai mult de mine.

-Am fost invitata! raspunde usor, cu glas tremurat.

-Mi-a spus ceva acum cateva zile, dar nu am fost atenta! ii sare mama in ajutor, zambindu-i Ryei incurajator apoi privindu-ma pe mine cu o spranceana ridicata, in timp ce barbatul priveste incurcat de la una la cealalta. Banuiesc ca tu esti Jay!

-Da, doamna Jones. Jay Hamilton. Incantat sa va cunosc! raspund incercand sa nu-mi arat uimirea ca stie cine sunt.

-El este sotul meu si tatal Ryei! imi spune dupa ce ii sarut mana.

Intind mana spre barbatul care ezita o secunda, masurandu-ma din nou, si apoi imi strange mana sanatos.

-Eu, unul, sunt in dezavantaj, tinere, fiindca habar nu am cine esti! imi spune usor iritat.

-Dragule, dar e evident! intervine doamna Jones. Jay e iubitul

Ryei! si ne trage cu ochiul.

Gata! E oficial: o iubesc pe mama Ryei! O simt si pe Rya relaxandu-se putin si nu imi pot opri un zambet, chiar daca domnul Jones s-a incrunatat mai tare si pare depasit de situatie.

-Ce naiba... Iubit? mormaie el. De cand dureaza... asta? Si eu de ce nu stiu nimic?

-Nu de mult, tata, si voiam sa-ti spun si tie, doar ca nu stiam cum! vorbeste Rya pentru prima data si il vad pe tatal ei uitandu-se cu drag la ea.

-Oricum ar fi fost mai bine decat sa aflu asa! rade el. Ce credeai, ca o sa te incui in casa daca aflu?!

Si cu asta am rasuflat usurati amandoi! Desi sunt mirat cat de deschisi sunt parintii ei, trebuia sa ma astept la asta. Rya nu putea fi atat de minunata cum este daca ei nu ar fi fost asa.

Dupa cateva minute in care am schimbat impresii despre receptia la care luam parte, parintii Ryei au spus ca se retrag deoarece mama Ryei intra a doua zi de garda la spital.

-Sa nu vii prea tarziu! ii spune tatal ei si nu-mi pot opri un chicotit cand o vad incruntandu-se la el.

-De fapt, as vrea sa va rog sa o lasati sa stea toata noaptea, intervin eu si toti ma privesc surprinsi. Vom continua cu o petrecere de sarbatorire a castigarii titlului si as fi incantat sa fie si Rya cu mine.

-Bineinteles! raspune doamna Jones dupa o secunda de ezitare. Dar nu uita ca maine trebuie sa-ti faci bagajul, adauga uitandu-se cu subinteles la Rya, apoi pleaca.

-Bagaj?!? Ce bagaj? intreb incrunat intorcandu-ma spre Rya. Unde pleci? si o vad frangandu-si mainile.

-Jay...

Ma priveste trista si aproape are lacrimi in ochi si imi aduc aminte de toata retinerea pe care am simtit-o la ea in ultimele zile. Brusc, toata bucuria si fericirea zilei de azi dispar ca si cum nu ar fi fost. Imi imaginez tot felul de lucruri si tacerea Ryei nu ma ajuta deloc.

-Iubito, te implor, spune-mi ca am inteles gresit si nu pleci nicaieri!

-Nu pot sa-ti spun asta! imi sopteste usor, la un pas de a plange.

Imi arunc o privire roata, uitandu-ma la oamenii care rad si se distreaza in timp ce eu simt ca imi fuge podeaua de sub picioare.

-Vrei sa mai stam? o intreb in ciuda faptului ca de-abea ma abtin sa nu o trag dupa mine undeva unde sa putem vorbi linistiti.

Neaga din cap si ma prinde de mana si ne indreptam spre iesire. Drumul pana la mine il petrecem in liniste. Nu stiu ce naiba se intampla, dar stiu ca nu este de bine. Simt asta. Incerc sa ma calmez si ma gandesc ca exista o explicatie pentru faptul ca Rya nu mi-a zis nimic pana acum. Ca nu are incredere in mine.

Ma asez intr-un fotoliu si imi frec fata intre maini inainte de a ma uita la ea. Faptul ca sta stinghera in mijlocul camerei ma face sa ma incrunat. Arata ca si cum i-ar fi frica de mine sau de reactia mea si asta imi rupe sufletul!

-Vino aici! ii soptesc si se apropie timida.

O asez in poala mea si ii sarut tampla, oftand.

-Acum imi spui si mie despre ce e vorba inainte sa innebunesc?

-Vineri am primit o invitatie sa particip la un curs de dans. E un fel de... tabara de pregatire. Nu pot ajunge acolo decat un numar limitat de dansatori, cei mai norocosi, care sunt atent

selectionati din toata tara. Se face un curs intens de pregatire, apoi fiecare prezentam un numar de dans la alegere. Nu doar balet, ci si dans modern, contemporan, orice. In functie de prestatie, unora li se ofera sansa unei burse de un an de zile in aceasta scoala. Jay, e o sansa poate unica in viata! Nu pot refuza!

Nu spun nimic. Nu pot sa spun inca nimic. Fiecare cuvânt zis de Rya ma aduce mai aproape de disperare. Incerc sa iau totul pas cu pas, sa nu ma gandesc ca, dupa asta, ar putea pleca un an intreg.

-Cat dureaza cursul?

-Patru saptamani, imi raspunde si nu pot sa nu oftez.

Incepand de luni!

-Exact cat tine vacanta mea! Iar apoi plec eu in cantonament patru saptamani! si Rya face ochii mari.

Ne uitam tristi unul la altul. Asta inseamna ca nu ne vom vedea doua luni! Doua luni in care nu o sa-i vad chipul sau zambetul. Doua luni in care nu o sa pot s-o tin in brate sau s-o sarut. Cum, Doamne iarta-ma, o sa rezistam cand era sa innebunim dupa o saptamana?! Rya se uita la mine cu ochii aproape in lacrimi si stiu ca se gandeste la acelasi lucru. Si la faptul ca nu putem face nimic ca sa evitam asta. Asa cum a spus si ea, e o sansa unica sa ajunga la scoala asta, iar daca i-as cere sa renunte as fi cel mai mare ticalos. Oricum, nu as putea sa o fac, nu cand stiu cat de mult inseamna dansul pentru ea.

Inima mi se sfarama in mii de bucatele cand vad cum lacrimile ii curg pe obraji.

-Te, rog, iubito, nu plange! Timpul o sa treaca repede, o sa vezi! Voi veni sa te vad in fiecare weekend si poti sa vii si tu la fel!

Stiam de la inceput ca vor fi si perioade din astea, dar vom trece peste tot! Daca ne iubim cu adevarat, nu conteaza nici distanta nici timpul.

-As vrea sa fie atat de usor! imi spune incercand sa-si stearga lacrimile. Dar daca o sa ma uiti? Sau o sa te indragosteti de

altcineva?

Îi zdrobesc gura cu un sărut înainte să poată spune și alta prostie.

-Cum poți să spui așa ceva? Chiar nu îți dai seama cât de mult te iubesc și ce însemni tu pentru mine? O întreb sprijinându-mi fruntea de a ei, separat ca nu are încredere în mine. Cum te-ai simți dacă ți-aș spune eu că o să mă uiti? Sau că îți vei găsi pe altcineva?

O vad strângând din ochi și clatinând vehement din cap.

-În inima mea nu mai e loc pentru altcineva, întotdeauna vei fi tu. Doar tu! Îmi răspunde cu un ton hotărât și privindu-mă fix.

Ochii ei negrii, stralucitori din cauza lacrimilor, mă privesc încercând să-mi transmită tot ceea ce ea nu poate prin intermediul cuvintelor. Și lacrimile ei îmi aduc aminte de ceva. Scot din buzunarul hainei cutiuta pe care am pregătit să i-o dau în seara asta dar nu găsisesem momentul potrivit.

-La mulți ani, iubito!

Priveste uimită cutiuta lunguiată, apoi la mine.

-Jay, nu trebuia să-mi cumperi nimic! Mi-ai trimis atâtea flori ca am umplut întreaga casă cu ele! Și am zămbit imaginându-mi reacția ei când le-a primit. Și apoi, mi-ai dat cadoul pe care l-am dorit: ati castigat campionatul!

-Stiu, iubito, dar asta e adevăratul cadou. Celelalte au fost bonusuri!

Îmi ia cutia din mână și o deschide, cu teama parca, ținându-și respirația când vede lăntisorul.

-O lacrimă! Sopteste uimită.

-Da, o lacrimă. Mi-ar placea să-l porți tot timpul și, de câte ori vei vrea să plângi, indiferent din ce motiv, să te gândești că lacrimile tale sunt ceva prețios și nu trebuie varsate. Pentru nimeni și nimic. Nici pentru mine! În mod special nu pentru mine! Ultimul lucru pe care mi-l doresc pe lumea asta este că tu să plângi! Nu există nimic mai frumos decât zămbetul și râsul tău!

Degetele ei mangaie diamantul micut in forma de lacrima si imi zambeste. Se ridica si mi-l intinde sa i-l prind la gat fara sa spuna un cuvant. E emotionata si ar plange, dar se abtine.

-Multumesc! E minunat! imi spune intinzandu-se sa ma sarute.

Li ies in intampinare sarutandu-i gura flamand, chinuit de dorul pe care l-am simtit zilele astea. Nu vreau sa ma gandesc la saptamanile care vor urma, la chinul de a o stii atat de departe de mine. Vreau sa ma bucur din plin de momentul asta. De clipa asta scurta in care e in bratele mele, raspunzandu-mi. Cand e a mea, asa cum imi doresc.

Asa ca o ridic in brate si ma indrept spre dormitor, dornic sa profit de fiecare clipa in care mai este langa mine, sa uit de orice altceva pana maine, cand va pleca si imi va smulge inima din mine.

Capitolul 15

Ajuns in dormitor, o pun cu grija jos pe Rya, fara sa-mi iau mainile de pe ea. Li mangai pielea satinata a gatului, coborand usor spre fermoarul rochiei. Toata seara mi-am imaginat cum ar fi s-o dezbrac de rochia asta si acum, cand o fac, vreau sa savurez fiecare moment. Cand, in sfarsit, ramane doar in lenjerie, privirea imi fuge flamanda pe trupul ei. Doamne, e atat de frumoasa! Dar Rya nu ma lasa sa continui. Se intinde spre gatul meu si imi desface cravata, apoi imi da jos haina. Incet, innebunitor de incet, imi desface nasturii camasii, mangaind pielea expusa. Inghit in sec cand imi desface si pantalonii si scap de ei rapid, simtind ca nu mai suport tortura dulce.

Scapam de lenjerie si gemem in sarut cand ma intind deasupra ei. Se misca sub mine nerabdatoare dar, de data asta, vreau sa o facem lent, sa prelungesc fiecare moment, sa tina cat mai mult. Sa savurez fiecare clipa in care o simt infiorandu-se sub mine, in care e a mea. Sa ma pierd in gustul ei si in mirosul ei. Si totodata,

ma ma regasesc in ea.

-Jay! imi geme numele, nerabdatoare, si ma scufund in ea incet. Patrund cat pot de adanc si ma opresc, uimit de sentimentul pe care il simt. O viata de-as simti-o asa, in jurul meu, si tot nu m-as satura! Dar Rya isi aduce aminte ce i-am cerut intaia oara si isi inconjoara picioarele lungi in jurul meu, facandu-ma sa uit ce mi-am propus. Si ne miscam impreuna, in dansul iubirii, pana cand amandoi ajungem la final.

RYA

-Sa fii cuminte! imi sopteste Jay cu buzele lipite de ale mele. Si sa nu ma uiti! Si sa nu lasi pe nimeni sa te atinga!

-Jay! Ma duc sa dansez. Cu baieti! Cum crezi ca pot s-o fac fara sa ma atinga?! imi stapanesc cu greu rasul.

Suntem pe aeroport si mai sunt doar cateva minute pana plec. I-am convins pe ai mei sa-l lase pe Jay sa ma duca la avion, incercand sa profitam de fiecare secunda in care putem fi impreuna.

-Alege si tu un dans in care nu e nevoie sa fii atinsa! imi spune usor bosumflat.

-In timpul pregatirii ni se va sugera ce tip de dans sa alegem. Eu sper sa fie balet!

-Iubito, tu orice dansezi este perfect! Nu vrei sa alegi altceva? Baletul este cel in care vei fi atinsa cel mai mult! si pare chiar suparat din cauza asta.

-Esti gelos?

-Bineinteles! imi raspunde categoric.

-Nu ai de ce! E ca si cum eu as fi geloasa pe mingea ta, atunci cand joci! O strangi in brate..., fugi cu ea....

-Da, dar la final dau cu ea de pamant! imi atrage atentia. Asa sa dai si tu de pamant cu cei care vor pune mainile pe tine!

O voce placuta se aude in difuzoare, anuntandu-mi avionul. Ne strangem din nou in brate si ne sarutam, disperati ca a sosit clipa despartirii.

-Sa ma suni cum aterizezi! Si imediat dupa ce te-ai cazat! Si afla daca poti pleca in weekend din campus... sau tabara... sau ce-o fi aia unde te duci! imi ordona intre saruturi.

-Domnisoara, va rog sa va grabiti! imi spune o stewardesa zambind, dar ochii ii stralucesc si il privesc pe Jay.

-Te iubesc! imi spune aproape inversunat. Al naibii de mult! *Asta*, mai ales, sa nu uiti!

-Si eu te iubesc! Nici tu sa nu uiti! ii soptesc si aproape plang, dar imi aduc aminte de lacrima ce imi atarna la gat si incerc sa ma stapanesc, asa cum i-am promis.

Si, dupa un ultim sarut in care punem amandoi tot ce simtim, ma indepartez usor, incercand sa-mi infranez dorinta de a fugi inapoi. La el.

-Am ajuns! ii spun lui Jay cand sunt deja in taxi si il sun.

-Ai toate bagajele? Cu ce mergi?

-Cu taxiul, chicotesc usor cand il aud ingrijorat. Jay, sunt bine si ma descurc! Tu ce faci?

-Ma gandesc la tine! Stau in pat, in camera ta si imi aminteam de prima noapte cand te-am tinut in brate, imi spune cu glas ragusit.

-Asta o sa faci toata saptamana?

-Nu, o sa innebunesc daca raman aici. Fiecare camera imi aduce aminte de tine! O sa ma duc acasa, la ai mei, in Huston. Si asa nu i-am mai vazut de ceva timp.

Mama lui Jay e medic stomatolog, iar tatal e avocat si a fost foarte suparat cand Jay, singurul baiat, nu a vrut sa il urmeze in cariera ca sa poata prelua afacerea. In schimb, sora lui Jay, Maya, este deja studenta la drept in primul an. Dar acum, amandoi sunt foarte mandri de el si, banuiesc, le este dor de el.

-Si cand pleci? il intreb.

-Deseara. Nu pot sa dorm aicea fara tine, nu cand patul inca iti pastreaza aroma!

Incerc sa nu ma mai gandesc la ultimele zile si sa ma concentrez la peisajul din jurul meu. Am mai fost de cateva ori in

Los Angeles dar nu am stat suficient de mult incat sa il cunosc.

Taxiul opreste in fata a ceea ce pare un campus universitar. Cateva cladiri impunatoare, imprastiate pe o zona verde. Din loc in loc, grupuri de banci si mese. O multitudine de arbusti infloriti si o gramada de palmieri. Parca as fi intr-o statiune! Verdele viu imi incanta ochii fiind o schimbare placuta fata de zona mult mai arida a Texasului.

O fata subtirica, cu parul rosu ca focul, tuns foarte scurt si rascolit, ma priveste curioasa, apoi se apropie de mine. Banuiesc ca e cam de aceeasi varsta cu mine.

-Buna! Ai nevoie de ajutor? ma intreaba zambind amabil.

-Daca ai putea sa-mi spui care e cladirea administrativa, ar fi perfect!

-Vino, te conduc! Eu am ajuns de doua zile si deja cunosc locurile. Apropo, ma numesc Bryanna si sunt din New York.

-Iar eu Rya si sunt din Texas!

-Rya Jones? Nu se poate! exclama surprinsa. Esti colega mea de camera!

Cu ajutorul Bryannei, am reusit in timp record sa imi anunt sosirea si sa ma cazez. Camera noastra e la etajul trei din cladirea ce adaposteste dormitoarele. Pe holurile lungi, grupuri de fete si baieti povestesc, privind curiosi cand trecem. Sunt mirata cand vad baietii, dar Bryanna ma lamureste repede.

-E un camin comun. Primele doua etaje sunt ale baietilor, ultimele doua ale fetelor. Fiecare camera are baia proprie, deci nu exista sansa sa dea peste noi vreun nebun la dusul comun! rade ea.

Camera noastra e mare si luminoasa si impartita in doua zone, cate una pentru fiecare dintre noi. Imi pun bagajele pe patul liber si vreau sa despachetez, dar Bryanna nu ma lasa.

-Vino sa-ti arat cum stau lucrurile pe aici, ai timp sa despachetezi mai tarziu!

Sala de mese e intr-o cladire fara etaj, singura de acest fel, chiar langa camin. Doua cladiri uriase cuprind salile de curs, dar

cea mai mare constructie e sala de spectacole, acolo unde, la sfarsitul celor patru saptamani, vom fi testati si evaluati.

-Si aici e clubul! imi spune Bryanna intrand intr-un fel de... bar. Aici o sa ne petrecem putinul timp liber si o sa ne cunoastem mai bine colegii!

Privirea imi fuge roata, curioasa. Da, club este denumirea corecta. Intr-o parte, mese si fotolii pe care te poti tolani si sta la povesti, iar in cealalta, trei mese de biliard, pentru distractie. Intre ele, o zona libera amenajata ca un ring de dans. Oare mai are cineva chef de dans dupa zece ore de repetitii pe zi?!

Abia dupa doua ore de plimbari si o gramada de prezentari din care nu am retinut nici un nume, reusesc sa imi despachetez si eu lucrurile si sa fac un dus.

-Si acum, ce spui despre baieti? ma intreaba Bryanna care sta asezata turceste pe patul ei.

Baieti?! Ce e cu ei?

-Am un iubit, nu ma intereseaza subiectul! ii spun serioasa.

-Per-fect! striga ea bucuroasa. Raman mai multi pentru mine!

Doamne, fata asta e atat de plina de viata ca obosesc doar uitandu-ma la ea! Se bucura de fiecare lucru din jurul ei si totul o extaziaza! Nu stiu de unde are atata energie!

-De fapt, continua ea, am si pus ochii pe unul! Inalt, blond, ochi albastri! Jumatate din fete deja suspina dupa el!

-L-am cunoscut? intreb si incerc sa-mi amintesc daca am vazut pe cineva care sa corespunda descrierii.

-Nu, se incrunta ea, cred ca a fost plecat azi. Dar pana la cina trebuie sa vina toata lumea, asa ca o sa ti-l arat atunci.

-Nu stii ce program avem in weekenduri? Putem iesi din campus? intreb ceea ce ma doare cel mai mult si astept cu teama raspunsul.

-Suntem liberi de vineri seara de la ora sase si putem merge unde vrem in weekend, cu conditia ca duminica la opt seara sa fim in campus.

Rasflu usurata cand aud raspunsul ei si deabea astept sa-i

spun lui Jay. Asta inseamna ca o sa il pot vedea curand si parca deja nu mai sunt atat de trista.

Cand, in sfarsit, Bryanna pleaca doar ea stie unde si raman singura, il sun pe Jay.

-Ce a durat atat? ma intreaba usor nelinistit.

Li povestesc incantata despre campus, despre Bryanna, despre tot si las intentionat la sfarsit faptul ca pot pleca la sfarsit de saptamana, curioasa sa-i aud reactia.

-Perfect! Ne vedem vineri, la sase si cinci! imi spune bucuros.

-Vii de vineri? il intreb surprinsa.

-Iubito, nu o sa fac 2300 de kilometri ca sa stau cinci minute cu tine! Vreau sa fim impreuna in fiecare clipa libera pe care o ai!

Si povestesc cu Jay pana cand Bryanna se intoarce sa ma ia la cina. Nici nu am observat cat de repede a trecut timpul!

-Si acum o sa ti-l arat pe tipul de care iti spuneam! zice ea incantata, tragandu-ma de brat spre sala de mese. Am auzit ca danseaza ne-mai-po-me-nit si ca i s-a mai oferit de vreo doua ori ocazia sa vina aici si a refuzat de fiecare data. Toata lumea e surprinsa ca acum a acceptat!

Sala de mese e plina si rasuna de voci vesele. Cei pe care i-am cunoscut astazi ne saluta voiosi iar ceilalti ne privesc curiosi. Majoritatea se cunosc deja intre ei, dar eu sunt printre ultimii sositi, de aici privirile curioase.

-Uite-l acolo! imi sopteste Bryanna. Sta singur, la masa din colt. Si noi o sa-i tinem companie! spune si ma trage atat de brusc dupa ea incat aproape imi scap tava cu mancare din mana.

Nu cred ca tipul s-a retras in coltul ala fara sa aiba vreun motiv si nu as vrea sa deranjez, dar Bryanna nu pare sa gandeasca la fel asa ca, ignorand privirile invidioase ale fetelor care nu avut destul curaj sa o faca, ne indreptam spre masa din colt. Tipul sta cu spatele la noi si la intreaga sala de mese, parand sa nu-l intereseze nimic din jurul lui.

-Te deranjeaza daca stam cu tine? intreaba ea desi isi pune deja tava pe masa.

-Nu, deloc. Din contra, va asteptam! il aud spunand in timp ce ma apropii jenata.

Vocea lui ma face sa tresar si privesc uimita in doi ochi albastri pe ai caror posesor nu ma asteptam sa il vad aici.

-Buna, Rya! Credeam ca nu mai ajungi!

-Shane?!? reusesc sa exclam mirata.

-Voi va cunoasteti? striga in acelasi timp Bryanna mai mirata decat mine.

Shane isi muta o secunda privirea spre ea, apoi ma priveste din nou, zambind.

-Da, spunem amandoi deodata si pufnim in ras.

Capitolul 16

-Deci... De unde va cunoasteti? intreaba Bryanna uitandu-se curioasa de la unul la altul.

-Suntem amandoi din Dallas, ii raspunde Shane fara sa-si ia ochii de la mine.

Nu m-am mai intalnit cu el din seara in care l-am rugat sa ma sarute si apoi am plecat cu Jay. Ma simt jenata de ceea ce am facut atunci si nu vreau sa-mi imaginez ce crede despre mine. Iar faptul ca ma priveste atat de intens, nu ma ajuta deloc sa imi recapat increderea in mine!

-Nu eram sigur ca o sa vii! imi spune in timpul mesei. Nu credeam ca Jay o sa te lase sa pleci atatea saptamani, specifica cand il privesc curioasa si ma inrolesc cand pomeneste de Jay.

-Nici nu s-a pus problema sa nu vin! ii raspund indignata. Chiar daca nu este incantat, el stie ce inseamna dansul pentru mine si ce oportunitate mi s-a ivit. Patru saptamani vor trece repede!

-Si daca obtii bursa, ramai aici un an?

Privirea lui e foarte atenta la mine, pandindu-mi reactia. Si eu si Jay ne-am gandit ca s-ar putea ivi situatia, dar nu am vrut sa discutam despre aceasta posibilitate. Nu inca. Am incercat sa ne concentram doar pe urmatoarele saptamani. In functie de cum ne vom descurca in urmatoarele doua luni, vom sti la ce sa ne

asteptam in viitor. Vom afla daca ne iubim suficient de mult incat distanta si timpul sa nu conteze.

-Da, o sa raman! raspund intr-un tarziu si il vad rasufland parca usurat si nu stiu ce sa cred despre asta.

-Jay e iubitul tau? intreaba Bryanna care, pana acum, a ascultat tacuta si s-a tot uitat de la unul la altul.

-Da, ii raspund si doar mentionarea numelui sau ma face sa zambesc fericita, fara sa observ incruntarea lui Shane.

Parca simtind ca vorbesc despre el, telefonul imi suna si numele lui Jay apare pe ecran. Ma scuz stangaci in fata celor doi si ma ridic de la masa nerabdatoare sa-i aud vocea. Ma asez pe o banca in curte si povestesc cu el pana tarziu in noapte, chinuindu-ma de dorul lui.

-Hai, iubito, du-te la culcare! Maine ai o zi grea! imi spune cu regret cand ma aude cascand fara sa vreau. Ma suni cand poti, cand ai timp liber si putem vorbi. Mi-e dor de tine! imi sopteste usor si strang din ochi simtind acelasi lucru.

-Si mie mi-este dor de tine! ii raspund la fel de chinuita. Atat de dor ca nici nu stiu daca o sa pot sa dorm!

-Gandeste-te ca sunt langa tine. Ca te tin in brate si iti soptesc cat de mult te iubesc! Eu asa o sa fac!

Aprob din cap, desi stiu ca nu ma vede, si ma abtin din plans, mangaind lantisorul de la gat. Ma astept la o noapte alba, lunga, si totusi, ascultand de sfatul lui, adorm destul de repede, cu zambetul pe buze.

-Toata lumea atenta la mine! spune pe ton raspicat femeia de pe scena, privind incruntata spre sala in care suntem stransi toti elevii. Ati fost alesi pe spranceana, din toata tara, dar sa nu vi se urce la cap! Faptul ca v-am ales inseamna doar ca aveti potential, nu va garanteaza obtinerea unei burse! Pentru asta trebuie sa munciti! Aveti varste diferite, dar asta nu o sa faca nici o diferenta intre voi! In urmatoarele trei zile, ve-ti fi pusi sa dansati toate tipurile de dans posibile. O comisie va va urmari atent si, la sfarsitul acestor trei zile, vom afisa repartizarea

fiecaruia pe genul de dans care i se potriveste si profesorul atribuit. La sfarsitul perioadei, ultimele trei zile mai exact, ve-ti prezenta fiecare, in cadrul unui spectacol, cate un dans. Singuri sau in grup, la alegere. Dupa acea prestatie ve-ti fi punctati si, cei care meritati, ve-ti obtine o bursa. Sansa de a studia aici un an de zile. Totul depinde de voi, de munca depusa si de prestatia finala. Va urez tuturor succes!

-Dupa masa aflam repartizarile! imi spune Bryanna incantata in timp ce ne luam pranzul. Deabea astept!

Ma uit la Shane si il vad zambind. Da, dupa aproape patru zile de dans, in care toti am dat ce am avut mai bun din noi si am fost examinati si cantariti si masurati, Bryanna e la fel de odihnita si extaziata ca in prima zi! Ne-am facut o obisnuita din a sta impreuna, toti trei la masa, aceeasi masa retrasa dintr-un colt. Roscata a aruncat pana acum spre Shane tot felul de semnale dar, spre disperarea ei si a celorlalte fete interesate, el a ramas indiferent fata de sexul feminin.

-Poate e homosexual! imi spune intr-o seara, sub forma de concluzie, cand Shane i-a rezistat atingerilor discrete si nu prea.

-Nu e! ii spun de-abea putand sa vorbesc printre hohotele de ras.

-De unde stii tu? se uita la mine cu ochii mijiti si rasul imi sta in gat.

-L-am vazut cu fete, acasa, in Dallas, ii explic inainte sa intre la banuieli ca ar fi fost ceva intre noi.

Si de atunci tot mai incercam. Chiar daca Shane a aratat putin mai mult interes fata de ea decat fata de alte fete care se invart in jurul lui, nu pare interesat de o legatura cu ea si asta o macina.

-S-au afisat! se aude o voce si toti se grabesc spre avizier.

Desi am emotii, raman mai in urma, iar Shane ramane cu mine.

-Ce ai vrea sa dansezi, daca ar fi dupa tine? ma intreaba curios.

-Balet! raspunsul meu vine fara sa ma gandesc si il vad aprobad din cap, ca si cum se astepta la asta.

Privirea mea parcurge de trei ori lista si tot nu imi regasesc numele pe ea, dar inainte sa incep sa intru in panica, vocea sonora a doamnei Ferguson, directoare si presedinta comisiei, imi striga numele.

-Domnisoara Jones! Va rog sa veniti cu mine!

O urmez cu inima cat un purice, intrebandu-ma ce s-a intamplat, intr-una din sali. Acolo gasesc, discutand aprins, intreaga comisie. Toti tac la aparitia mea si asta ma nelinisteste si mai mult.

-Precum ai observat, nu ai fost repartizata inca, imi spune doamna Ferguson pe un ton mai cald. Asta deoarece noi, cei din comisie, nu am reusit sa ajungem la un consens. Esti atat de minunata orice ai dansa incat ne-am hotarat sa te lasam pe tine sa alegi.

Inima imi bate cu putere, de emotie, si dureaza cateva secunde pana cand sensul cuvintelor ajung la mine. Toti ma privesc atenti, asteptandu-mi raspunsul.

-Balet! soptesc emotionata si ii vad zambind.

-Balet sa fie atunci! aproba doamna Ferguson. Profesor iti va fi domnul Marco Santini!

Numele imi suna cunoscut. E un fost balerin care, in culmea succesului, a suferit un accident de masina care l-a impiedicat sa mai urce pe scena. Ar fi putut sa mai danseze, dar nu la acelasi nivel ca inainte si el nu s-a multumit cu mai putin, retragandu-se. Un barbat de vreo douazeci si cinci de ani imi zambeste cald si imi trage cu ochiul si banuiesc ca el este. Profesor balerin! O sa fie interesant, imi spun in timp ce ies fericita din sala.

Holul este acum gol si tresar usor cand il vad doar pe Shane asteptandu-ma, sprijinit de zid.

-Ce s-a intamplat? ma intreaba ingrijorat, probabil si el a observat lipsa numelui meu de pe liste.

-M-au lasat pe mine sa aleg! spun fericita si il vad ridicand

din sprancene de mirare. Si am ales balet, bineinteles! chicotesc si aproape sar in sus de bucurie. Tu?

-Dans modern, bineinteles! zambeste spre mine si era evident ca asta va face.

-Shane, am auzit ca ti s-a mai oferit de doua ori ocazia sa vii aici si ai refuzat. De ce ai acceptat acum? ii pun intrebarea care ma macina de cand am aflat de la Bryanna.

Ma priveste intens, asa cum a facut-o la depozit inainte sa ma sarute, si nu imi raspunde.

-De ce m-ai ocolit saptamana asta? ma intreaba aproape in soapta.

-Nu te-am ocolit! ii raspund desi stiu ca asta am facut. Am luat masa impreuna in fiecare zi!

-Da, dar asta din cauza Bryannei. Daca ar fi fost dupa tine, ai fi stat in celalalt capat al salii. De ce, Rya? si, dupa tonul pe care il are, nu ma va lasa sa plec fara sa-i raspund.

-Ma simt jenata pentru ce s-a intamplat la depozit, ii spun privind in pamant. Ma simt vinovata...

Se apropie de mine si imi ridica barbia cu un deget, facandu-ma sa il privesc in ochi.

-Vinovata ca s-a intamplat sau ca ti-a placut? si ochii lui albastrii ii sfredelesc pe ai mei in cautarea raspunsului.

O, Doamne, asta e o intrebare la care am evitat de-atunci sa ii aflu raspunsul.

-Pentru ca s-a intamplat! soptesc dupa un singur moment de gandire si stiu ca asta e adevarul. Pentru ca nu a fost corect nici fata de tine, nici fata de mine si, mai ales, nu fata de Jay! si il vad strangandu-si ochii pentru o clipa, parca deranjat de raspunsul meu.

-Tocmai te parasite, de ce sa te simti vinovata fata de Jay?

-Stii bine de ce a facut-o si o stiam si eu, tocmai de aceea nu trebuia sa..., ma opresc muscandu-mi buza de jos, stresata.

-Sa ma rogi sa te sarut? vocea ii suna ragusita si ochii lui imi privesc acum buzele. As fi facut-o oricum, si daca nu ma rugai! As

face-o si acum daca n-as sti ca asta o sa te indeparteze si mai mult!

Chipul ii este acum atat de aproape de mine incat ii simt rasuflarea pe fata si asta nu e bine. E prea aproape si nu vreau sa se intample din nou. Nu vreau sa mai regret inca un sarut. Nu vreau sa creada ca simt ceva pentru el sau ca se va intampla ceva intre noi.

-Trebuie sa plec! ii spun cat pot de hotarata, punand o distanta mai mare intre noi, dar ma prinde de mana si nu ma lasa sa plec.

-Daca iti promit ca n-o sa te sarut, iesi deseara cu mine?

-Nu pot! Am deja alt program! ii spun scurt si ma indepartez cat pot de repede.

In timp ce ma pregatesc emotionata de intalnirea cu Jay, nu pot sa nu ma intreb ce ar spune daca ar afla ca e si Shane aici. Nu mi-a spus niciodata nimic de faptul ca m-a gasit sarutandu-ma cu el, dar stiu ca l-a deranjat al naibii de mult. Iar daca ar afla ca e aici, in campus, ar turba de gelozie. Ei doi nu s-au placut din prima secunda si asta doar din cauza mea. Asa ca, daca nu voi fi nevoita, nu ii voi spune nimic lui Jay. Nu vreau ca timpul pe care il avem sa il petrecem certandu-ne sau sa ma ia pe sus si ma duca acasa!

Il las Bryannei un bilet in care ii spun ca plec in oras si ma intorc duminica seara si imi iau rucsacul, in care mi-am indosat cateva haine de schimb, pe umar, exact cand primesc mesaj de la Jay.

"Am ajuns, iubito, te astept!"

Capitolul 17

de corina_conny

JAY

Stau sprijinit de masina inchiriata si ochii imi fug prin campusul care imi tine iubita ocupata si departe de mine. Rya era atat de entuziasmata si mi l-a descris atat de bine incat recunosc

fiecare cladire. Dar nu cladirile ma intereseaza! Caut o blonda micuta al carei zambet sa-mi insenineze ziua!

I-am trimis mesajul de exact trei minute si deja nu mai am rabdare. La cativa metri de mine, un grup de fete si baieti ma privesc insistent si ma intreb daca m-au recunoscut. Nu as vrea sa ii creez probleme Ryei, asa ca ma rog sa vina cat mai repede.

Si iat-o, iesind dintr-o cladire si indreptandu-se grabita spre mine, cu zambetul ei minunat pe buze. Imbracata in pantaloni scurti si stramti si un maieu ca o a doua piele, arata mortal. Doamne, ce dor mi-a fost de ea! In spatele ei, doi baieti ies din aceeasi cladire si ii vad uitandu-se lung dupa Rya. Ce naiba cauta baieti in caminul fetelor?! Si de ce se uita aia la ea?

Dar toate gandurile imi fug cand se apropie de mine si nu mai am rabdare sa astept. Din trei pasi mari sunt langa ea si o lipesc de mine, zdrobindu-i gura. Nu mai conteaza unde suntem sau cine ne poate vedea! Conteaza doar ea si faptul ca e langa mine!

-Mi-a fost dor de tine! imi spune cand ii dau voie sa respire si simt ca renasc.

-Iubito, nici pe sfert cat mie! ii spun si nu stiu ce sa fac mai intai, sa o sarut sau sa ma uit la ea.

Li deschid usa masinii si apoi urc si eu si demarez in tromba, grabit sa putem fi doar noi doi.

-Jay, unde mergem? ma intreaba curioasa.

-La hotel! ii raspund cu un zambet plin de promisiuni si roseata din obraji ei ma incanta.

Hotelul de cinci stele la care am luat o camera e cel mai bun din zona campusului. Avem in camera si jacuzzi si, fiindca stiu ca a fost saptamana grea pentru ea, vreau sa o rasfat cu tot ce e mai bun. O iau de mana cand intram si ii zambesc incurajator cand vad ca e jenata. O inteleg, nu se simte in largul ei intrand intr-un hotel cu un barbat, chiar daca sunt eu acela, si ma incanta timiditatea ei.

Dar nu mai e nimic timid in ea cand, odata intrati in camera,

se intinde sa imi prinda gatul si sa ma traga in jos spre gura ei. Ii prind coapsele si o ridic incolacindu-i picioarele in jurul meu si nu ma opresc decat cand o depun pe pat. Ne privim cateva secunde, rasufland greu amandoi, apoi ne dezbracam frenetic, tragand unul de hainele celuilalt cu disperare.

Cand, in sfarsit, e goala, imi plimb degetele usor pe corpul ei, adorand fiecare adancitura si curba intalnita si inghit in sec, minunandu-ma din nou cat e de frumoasa. O simt tremurand de nerabdare si simt ca innebunesc daca mai astept.

-Te iubesc atat de mult ca doare! ii soptesc inainte sa o sarut si ma scufund adanc in trupul ei.

Gem de placere cand o simt din nou in jurul meu, fierbinte si cuprinzandu-ma strans. Se cambreaza sub mine si imi striga numele cand orgasmul ei rapid ne surprinde pe amandoi si am nevoie de toata stapanirea de sine pe care o gasesc sa ma abtin sa nu termin si eu, sa prelungesc momentul cat mai mult. Ii las doar cateva secunde sa isi revina, apoi continui sa ma misc. Incet si tandru la inceput, apoi marind ritmul, incercand sa atingem culmea satisfactiei impreuna. Si, cand o facem, intreaga lume explodeaza in jur, prinzandu-ne pe amandoi in vartejul ei.

-Nimic nu poate fi mai bine decat asta, decat sa fiu in tine! ii soptesc sarutand-o tandru si fericit cand ii simt buzele topindu-se sub gura mea.

O lacrima stinghera ii curge pe obraz si tresar speriat.

-Iubito, ce s-a intamplat? Te-am ranit? o intreb disperat ca i-am putut face vreun rau.

-Nu, imi sopteste mangaindu-mi obrazul si linistindu-ma. Doar ca a fost atat de... intens, incat m-am speriat. Nu am crezut ca pot sa simt asa ceva!

-Eu ma simt asa de fiecare data! recunosc si o sarut apoi ma intorc pe spate, tragand-o langa mine.

Nu ne mai spunem nimic, nu este nevoie. Corpurile noastre au facut-o pentru noi. Mana mea ii deseneaza cercuri largi pe pielea

catifelata a spatelui, in timp ce a ei se odihneste pe pieptul meu, in dreptul inimii, si oftam amandoi deodata, satisfacuti. Trag cearceaful peste noi si o privesc cum adoarme linistita in bratele mele si ma scufund si eu in primul somn adevarat dupa o saptamana de chin.

Nu stiu cat e ceasul si nici cat am dormit, dar geamatul usor al Ryei ma trezeste si o privesc ingrijorat. Doarme inca, dar geamatul se repeta si incep sa ma panichez. Ii ating frutea si fata dar nu e fierbinte, asa ca trag cearceaful deoparte si o privesc atent. E perfect linistita si destinsa, doar picioarele ii tresar din cand in cand si recunosc simptomele durerii musculare fiindca le-am avut si eu de atatea ori.

Ii prind un picior in palma, hotarat sa il masez in incercarea de a alunga tensiunea si raman socat.

-Ce naiba?!

Talpile Ryei sunt pline de bataturi si besici, unele dintre ele sparte si care sangereaza.

-Iubito, ce-ai patit? Ce dracu' ti-au facut aia? intreb nervos din cale afara.

-Nimic, sunt doar besici! imi raspunde fara sa-si deschida ochii.

-Doar besici? Sangerezi!

Deschide un ochi in fata tonului meu alarmat si ma priveste zambind.

-Vino aici! imi face semn pe perna de langa ea si se intinde din nou asupra mea cand o fac. Iubitule, sa stai pe poante zece ore pe

zi nu e usor. Daca ar fi, ar face-o toata lumea! Asta e pretul pe care il platesc! Vor trece sau se vor transforma in bataturi si voi face apoi altele. Nu trebuie sa te ingrijorezi, e ceva normal!

-Normal?! Rya, ai talpile praf! Nu inteleg cum de mai poti sa mergi! Si ai gemut in somn, deci sa nu-mi spui ca nu te dor!

-O, ma dor! rade ea usor. Ma dor si toti muschii din corp, dar e o durere cu care m-am obisnuit!

Imi clatin capul si tot nu-mi vine cred cat e de dura si rezistenta fata asta!

-Credeam ca a dansa este ceva frumos! Habar nu aveam ca in spate e tot... chinul asta!

-Jay! Lasa-mi picioarele in pace! Si daca tot m-ai trezit, nu vrei sa ma saruti?

Oh, da! O sarut si o mangai si o iubesc pana adoarme din nou, obosita si transpirata, in bratele mele. Iar eu raman privind la ea ca prostul si minunandu-ma cata putere poate zace intr-un corp asa micut! Am coechipieri care, din cauza unei besici, nu au putut juca, iar ea... danseaza si straluceste!

O las sa se odihneasca cateva ore in timp ce stau si doar ma uit la ea. Daca va fi dupa mine, zilele astea nu o sa puna un picior pe pamant!

Inca mai doarme cand o ridic in brate si intru cu ea in jacuzzi-ul plin de spuma. O culc deasupra mea in apa fierbinte si las jeturile date la maxim sa isi faca magia. Un geamat de placere ii scapa printre buze, geamat ce isi gaseste ecoul adanc in mine, facandu-ma sa o doresc din nou. Dar ma abtin si ma multumesc s-o tin

dormind in bratele mele si nu ma misc decat atunci cand schimb apa ce se raceste.

-Jay... ,sopteste intr-un tarziu.

-Da, iubito.

-Daca ma mai tii mult aici, o sa fac piele de baba! chicoteste ea.

Ma sterg fugitiv cu un prosop, apoi o invelesc intr-un halat pufos si moale si o duc in brate pana la pat.

-Si daca ma tii cu picioarele in sus doua zile, luni nu o sa mai pot sa merg! Ahh, nu m-am referit la... aia! roseste cand imi vede ranjetul sugestiv.

Si iata-ma, privind cu disperare la ea cum isi strange lucrurile. E deja duminica dupa-masa tarziu si intr-o ora trebuie sa fie in campus. Cele doua zile au trecut ca doua ore si nu stiu daca o sa am puterea sa o las din nou aici. Mi-e groaza sa ma gandesc la saptamana ce urmeaza si stiu ca o sa numar fiecare secunda ce va trece pana o sa pot sa fiu cu ea din nou.

Stam in masina ultimele cateva minute si o sarut adanc, incercand sa iau cat mai mult din gustul ei cu mine. Privirea imi fuge pe geam si vad iesind si intrand, din caminul Ryei, atat fete cat si baieti.

-Iubito, ce cauta baietii in caminul vostru? o intreb si incerc sa nu par exagerat de gelos.

-Caminul este comun, imi raspunde urmarindu-mi privirea si raman masca la raspunsul ei.

-Daca imi spui ca si dusurile sunt comune, iti faci bagajul si vii acasa! ii spun turbat de data asta.

Rusul ei minunat rasuna in masina si imi mangaie obrazul cu o mana.

-Avem baia in camera. E ca un hotel, Jay! Si avem etaje

diferite! Nu ai de ce sa fii gelos!

Sa nu fii gelos?! Sunt gelos pe fiecare privire care se fixeaza pe ea, pe fiecare clipa in care nu e langa mine!

-Sa fii cuminte! Sa ai grija de tine! Si vezi ce faci cu besicile alea, sa nu se infecteze! Si sa ma suni! Si...

-Taci si saruta-ma! imi intrerupe sirul de sfaturi si sunt mai mult decat bucuros sa o ascult. O sa imi fie dor de tine! imi sopteste aproape plangand.

-Iubito, si mie! Dar vineri la sase si cinci sunt aici! Nu scapi asa usor de mine! Te iubesc!

Si, dupa un ultim sarut, raman si o privesc indepartandu-se de mine, chinuit deja de dorul ei.

RYA

Incerc sa-mi stapanesc lacrimile in timp ce ma apropiu de masa din colt si ezit o secunda cand il vad doar pe Shane asezat la ea.

-Buna! Bryanna n-a venit? incerc sa vorbesc cat mai normal.

Privirea lui Shane arunca flacari nervoase spre mine in timp ce ma examineaza atent, apoi devine ingrijorata.

-Ce s-a intamplat? De ce ai plans?

-Nu am plans! incerc sa neg ceea ce e evident si ocolindu-i privirea.

-Unde ai fost? ma intreaba cand vede ca nu am de gand sa ii raspund sincer. Ai disparut de vineri seara, lasand doar un bilet in urma si ai avut si telefonul inchis. Iti dai seama ce ingrijorat am fost?

Oftez cu privirea in pamant si ma gandesc ca poate are dreptate, dar nu trebuie sa ma justific in fata lui ce fac.

-Din cauza mea ai plecat? Din cauza a ceea ce ti-am spus vineri? ma intreaba cu glas chinuit si imi ridic privirea in ochii lui.

-Nu, Shane, nu are nici o legatura..., dar vorbele imi sunt intrerupte.

-Rya, nu-i asa? ma intreaba o bruneta si amandoi ne

intoarcem curiosi spre ea.

-Da, eu sunt! aprob sovaieInic.

-Uite, nu vreau sa crezi ca ma bag in viata ta, dar m-am contrazis cu cativa colegi si doar tu poti sa ne lamoresti. Tipul cu care ai plecat vineri era Jay Hamilton, fundasul?

Imi tin respiratia o secunda si, cu coada ochiului, il vad pe Shane intai uimit, apoi incrunandu-se furios.

-Da! recunosc cu jumatate de voce si nestiind la ce sa ma astept din partea brunetei.

-Aha! Stiam eu! striga ea bucuroasa. Eu l-am recunoscut, dar baietii nu m-au crezut! Iar tu esti Micuta balerina!

-Poftim?! intreb mai uluita ca oricand.

-Micuta balerina, asa te numesc in ziare! Mi se parea ca te cunosc de undeva, dar nu am banuit ca tu esti!

-Nu citesc ziare! baguiesc ametita de ce aud.

-Pacat! Vorbesc foarte frumos despre tine! Felicitari! imi spune si, dupa ce imi trage cu ochiul, pleaca lasandu-ne socati.

Shane ma priveste furios, ochii oprindu-i-se pe buzele mele care, mai mult ca sigur, sunt inca umflate de saruturile lui Jay, apoi, cu un gest brusc, se ridica si imi fereste parul, studiindu-mi gatul. Stiu ce cauta si incruntaarea lui imi da raspunsul. Am cel putin un semn pe gat!

-Ai fost cu el tot timpul asta si eu mi-am facut griji, ca prostul! spune ironic si se intoarce si pleaca inainte sa-i pot spune ceva.

Privirea imi fuge prin sala de mese si nu sunt surprinsa cand vad ca majoritatea colegilor ma privesc curiosi, susotind. Probabil bruneta a anuntat deja pe toata lumea. Perfect! Exact ce-mi trebuia! Un tip gelos desi nu are dreptul si barfa intregului campus!

Fara sa imi mai arda de mancare, imi iau rucsacul si ma indrept spre dormitor, dornica sa fiu singura si sa vorbesc cu Jay. Restul nu mai conteaza!

Capitolul 18

Daca am crezut ca prima saptamana a fost grea, m-am inselat. Urmatoarele doua au fost criminale! Marco Santini m-a chinuit, la propriu, cu figuri si tehnici noi, incat seara ajung in camera aproape lesinata de oboseala. Jay s-a speriat de picioarele mele acum doua saptamani, acum va fi ingrozit!

Saptamana trecuta m-a rasfatat din nou, cu masaje si sauna si tot ce a putut sa faca sa ma relaxez. Ne-am plimbat de mana prin oras si am fost la cumparaturi. O sa am nevoie de inca o valiza cand plec acasa de la cate mi-a cumparat! Sunt curioasa ce o sa zica mama cand ma intorc din campus cu patru rochii de seara in geamantan! Un singur lucru mi-a refuzat categoric: sa mergem la plaja! Motivele? Nu vrea sa mi se infecteze picioarele de la nisip si... nu suporta sa ma vada altii dezbracata!

-Din nou! aud vocea lui Santini strigand la mine si las gandurile la Jay sa zboare si ma concentrez pe miscari.

-Acum, o sa ne concentram pe sarituri si ridicari!

Il privesc mirata. Cine o sa ma ridice?! Suntem doar noi doi in sala.

-Am rugat pe cineva sa ne ajute, imi zambeste si arata spre usa unde, serios si incrunat, sta... Shane. Stai linistita, are pregatirea necesara si stie ce are de facut! ma linisteste cand imi vede privirea pierduta.

O, nu! Nu, nu, nu! Asta clar nu e o idee buna!

Dupa iesirea lui de acum doua saptamani, am evitat orice discutie personala si sa mai fim doar noi doi, singuri. Iar acum trebuie sa-i sar in brate! La naiba! Trebuie sa-i spun lui Jay! Daca afla din alta parte ca Shane a fost aici si ca dansez cu el si nu i-am spus, o sa creada ca am ceva de ascuns si ne omoara pe amandoi! Trebuie sa-i spun deseara, chiar daca o sa ne certam!

Santini, indiferent la tensiunea care exista intre mine si Shane, ne da indicatii ce sa facem. Nu am incotro si ma asez in fata lui, pentru a ma ridica. Mainile ii coboara pe talia mea, mangaind inainte de a prinde.

-Esti gata? ma intreaba cu voce ragusita si, desi in sinea mea strig "nu", dau aprobator din cap.

Ma ridicam cu usurinta si ma sustineam in timp ce fac miscarile strigate de Santini. Mainile ii sunt peste tot pe corpul meu si nu imi place cum ma simt. Sau ceea ce simt. Fiindca fiecare atingere a lui Shane e mai mult o mangaiere decat o miscare de dans si nu ma simt confortabil. Nu cand stiu ce simt pentru mine si ca eu nu simt la fel.

-Concentreaza-te! imi sopteste el usor cand nu imi iese o figura si Santini se uita urat la mine.

-Atat pentru azi! Weekend placut si... ne vedem luni! ne spune Santini si ma indreapta cu Shane spre iesire. Rya! Mai ramai putin! Ma intorc mirata, evitand privirea lui Shane si dand de cea inchizitoriala a lui Santini.

-In ultimele ore nu te-ai concentrat deloc! Ai vreo problema in a fi atinsa? Daca da, rezolv-o sau lasa-te de balet!

Il privesc socata si raman fara cuvinte.

-Esti foarte buna in ceea ce faci si, daca continui asa, iti prevad un viitor stralucit. Dar trebuie sa treci peste problemele personale! E ceva intre tine si Shane?

-N-nu, ma balbai uimita de ce aud.

-Perfect! Ma bucur! imi spune privindu-ma fix. Poti sa pleci! Inca socata de discutia cu Santini, ma grabesc fara sa il observ pe Shane pe hol.

-Rya! Ce s-a intamplat? ma intreaba atunci cand ma ajunge din urma.

-M-a certat ca nu ma concentrez, ii spun doar de trebuie sa stie.

-Nici nu ai facut-o! imi reproseaza el si pare usor ironic.

Ma intorc si, pentru prima data de cand ne cunoastem, ma uit urat la el.

-Daca m-ai fi pipait mai putin as fi facut-o! ii spun nervoasa. Jumatate din atingerile alea nu-si aveau rostul!

Orice urma de ironie a disparut de pe chipul lui, lasand loc furiei. Se apropie de mine, facandu-ma sa ma dau inapoi pana ma

lipesc de perete. Isi pune mainile pe zid, langa capul meu, si se apleaca sa ma priveasca in ochi.

-Crezi ca pentru mine e usor?? Sa te tin in brate, sa te ating? Ma abtin in fiecare zi s-o fac! M-ai ametit din prima clipa in care te-am vazut in blestematul ala de depozit! De ce crezi c-am venit aici? Pentru tine! Altfel, as fi refuzat, ca si pana acum. Mi s-a oferit sansa sa te vad zilnic, sa fiu langa tine patru saptamani si am acceptat-o! Am acceptat fara sa ma gandesc ce chin va fi! Sa te am atat de aproape si sa nu poti fi a mea! In primul weekend n-am stiut ca esti cu Jay si am innebunit de grija ta, dar saptamana trecuta... A fost o tortura sa ma gandesc ca esti cu el, in bratele lui, in patul lui! Sa te vad revenind in campus cu buzele umflate si urme pe gat! Iar acum, cand mi-a propus Santini sa te ajut, am acceptat la fel de repede. Asa macar pot sa te ating, sa te tin in brate! Pot sa dansez cu tine! De ce crezi ca am acceptat toate astea? Fiindca te iubesc, cand ai sa pricepi? Dar tu il iubesti pe Jay si asta e singurul lucru care ma tine departe de tine!

Furia de la inceput i s-a transformat in soapta spre final si, inainte sa pot sa spun ceva, a plecat, iar eu am ramas fara suflare, sperziata de tot ce mi-a destainuit. Cand, in sfarsit, am reusit sa ma misc si ma desprind de zid, l-am observat pe Santini la cativa pasi , privindu-ma uimit. Probabil a auzit tot...

JAY

Ca de obicei, o astept pe Rya sprijinit de masina si cu ochii pe usa caminului, asteptand sa o revad. De data asta, mai multi ochi stau pe mine si stiu ca e din cauza ca s-a aflat despre noi. Fara sa vreau, zambesc la denumirea pe care Rya a primit-o si care i se potriveste atat de mult. Micuta balerina...

Zambetul mi se intinde pe toata fata cand Rya apare si se indreapta spre mine cu pas rapid. O sarut apasat cand o cuprind in brate, apoi ne urcam in masina si ma indrept nerabdator spre hotelul care ne va gazdui ultima data. Fiindca saptamana viitoare o iau acasa!

Este trecut de miezul noptii si Rya doarme in bratele mele.

Dar ceva nu e in regula. Simt asta! O simt de cand am vazut-o azi!

-De ce nu dormi? ma intreaba soptit.

-Nu stiu, raspund si nu imi place ca o mint. Nu mi-este somn!

Se rasuceste a nu stiu cata oara si ofteaza, apoi se intinde si aprinde lumina, ramanand in sezut si cu spatele la mine, iar eu astept sa isi descarce sufletul.

-Shane este si el la curs si, incepand de azi, profesorul m-a pus sa dansez cu el! imi spune fara sa ma priveasca.

-Poftim? intreb nevenindu-mi sa-mi cred urechilor.

Ma ridic si eu si doar ma priveste, fara sa repete. Stie ca am auzit din prima si stie ca nu sunt incantat deloc de ce aud.

-Vrei sa spui ca Shane e in campus, *cu tine*, de trei saptamani si tu abia acum imi spui? vocea imi este doar putin mai tare ca o soapta, dar furia mea e mai mult decat evidenta.

-Nu e *cu mine*, e la curs! ma corecteaza surprinzator de calma. Pana acum, ne-am intalnit doar in sala de mese, n-am avut nimic de-a face unul cu altul. Dar de azi, profesorul Santini l-a adus ca sa ma ajute sa repet sarituri si ridicari. Si am crezut ca vrei sa stii.

-As fi vrut sa stiu de la inceput, recunosc eu cu o voce la fel de rece ca si fiorul pe care il simt. Sa stiu ca tipul cu care te-am gasit sarutandu-te e langa tine zi de zi. De ce nu mi-ai spus?

Imi displace sa-mi amintesc de sarutul ala si ma urasc ca il aduc acuma in discutie, dar nu pot sa ma abtin. Rya ridica usor din umeri, stinghera.

-Stiu ca te-a deranjat sarutul ala, chiar daca nu ai pomenit nimic de el. Si stiu ca din cauza asta nu-l suporti pe Shane. Nu am vrut ca saptamanile astea sa iti imaginezi cine stie ce, ar fi trecut si mai greu.

Desi tremur de furie, ii dau dreptate. Ar fi fost si este un chin s-o stiu asa aproape de el.

-M-a deranjat ca te-ai sarutat cu el, dar in momentul ala nu aveam nici un drept sa-ti interzic s-o faci, recunosc eu. Eu am fost cel care nu te-a mai cautat, fara nici o explicatie. Iar pe Shane nu-

l suport cu un motiv: te iubeste.

Si, spre surprinderea mea, nu pare uimita de declaratia mea! Deci stie ce simte Shane pentru ea! O singura secunda isi pleaca privirea, apoi ma priveste din nou in ochi.

-De ce imi spui acum? Ce s-a intamplat? intreb si mi-este frica de raspunsul pe care o pot sa il primesc.

O vad ca isi pleaca privirea si se inroseste, iar eu imi imaginez ce e mai rau. A sarutat-o din nou?

-Rya, uita-te la mine! Ce a facut? si deja se simte panica si furia in vocea mea.

-Mi-a spus ca ma iubeste si ca din cauza mea a venit la curs.

Ei bine, am vrut sa stiu, acum stiu! Si sunt uimit de intensitatea sentimentului de gelozie! Daca Shane ar fi langa mine, l-as omora! Fara nici un dubiu si fara nici un regret! Rya ma priveste cu ochii mari, asteptandu-mi reactia, dar eu ii pun intrebarea ce imi pune inima pe jar.

-Si ce inseamna asta pentru tine?

-Nimic. Eu te iubesc pe *tine*! Si stie si el asta! imi raspunde imediat, fara sovaiala.

Si pentru mine e de ajuns! O trag in bratele mele si o sarut cu disperare, fericit ca e a mea.

RYA

Pentru prima data, Jay se da jos din masina cand ma conduce inapoi in campus. Stiu ca isi doreste sa aiba ocazia sa se rafuiasca cu Shane, chiar daca s-a convins ca nu inseamna nimic pentru mine, dar nu am de gand sa-l las sa atraga si mai mult atentie asupra noastra. Ma lipesc de el si il sarut cat pot de dulce.

-Ai incredere in mine? il intreb privindu-l in ochi.

Se uita doar in jos la mine si aproba din cap.

-Dovedeste-mi! Renunta la gandul sa il bati pe Shane!

Ma priveste uimit ca i-am ghicit intentiile, apoi rade.

-Bine, il iert de data asta. Oricum, peste cateva zile te iau acasa si nu mai vreau sa aud de campusul asta!

Cuvintele lui parca imi trec un fier inrosit prin inima. Nu mai

vrea sa auda de acest campus? Si daca o sa primesc bursa? Asta inseamna sa petrec inca un an intreg aici! Dar nu spun nimic, nu acum cand mai pot sa stau doar cateva minute cu el. O sa trecem peste hopul asta cand o sa ajungem la el. Daca o sa ajungem la el!

-Sa ma suni din timp sa-mi spui cand poti sa pleci, ca sa am timp sa ajung sa te iau! imi spune a nu stiu cata oara.

-Imediat ce aflu! il asigur razand si ma astept din nou la o avalansa de sfaturi care, bineinteles ca vine.

-Sa fii cuminte! Si sa nu-l lasi pe Shane sa te abureasca! Si... Cine-i tipul ala? se intrerupe brusc, iar eu ma intorc si caut persoana care il intriga atat de mult.

-Care tip? il intreb cand observ curtea plina de baieti si nu stiu la care dintre ei se refera.

-Tipul de la intrarea in sala de mese si care se holbeaza la tine!

-A, e profesorul meu de balet, Marco Santini. Cel care m-a chinuit ultimele doua saptamani si o va mai face cateva zile! ii spun bosumflata cu gandul ce ma mai asteapta.

-Ala e profesorul tau? Pare de varsta mea. Cati ani are?

-Jay! Imi e profesor si putin imi pasa ce varsta are! Devii paranoic! il dojenesc cand nu isi muta privirea de pe Santini.

-Iubito, cand o sa intelegi ca sunt gelos pe oricine se uita macar la tine? imi spune prinzandu-mi fata in palme si zdrobindu-si apoi buzele de ale mele.

-Esti nebun!

-Da, nebun dupa tine! si imi prinde coapsele, incolacindu-le in jurul lui si ma aseaza ma capota masinii, apoi ma saruta.

Nu un sarut obisnuit. Nu! Face dragoste cu gura mea, indiferent la toti cei care ne privesc, sau tocmai in ciuda lor, asigurandu-se ca toti inteleg ca sunt a lui.

Capitolul 19

Bryanna isi termina dansul si ma alatur si eu aplauzelor

puternice, chiar daca sunt in culise. Mai sunt doua persoane pana imi vine randul la dansul de final de curs si am emotii. Stiu exact ce am de facut, dar imi doresc bursa aceasta foarte mult, de aceea sunt asa emotionata. Majoritatea celor care au avut aceste burse au obtinut contracte imediate si au ajuns nume cunoscute. Sa reusesc si eu asta, ar insemna sa-mi vad visul indeplinindu-se. -Esti pregatita? il aud pe Santini langa mine si aprob vehement din cap. Bine! Sa nu ai emotii! Lasa-te condusa de muzica, asa cum o faci de obicei, si vei fi minunata!

Sunt surprinsa ca a venit sa ma incurajeze, nici un alt profesor nu a mai venit in culise, dar nu am timp sa ma gandesc la asta. Si iata-ma pe scena, asteptand sa inceapa muzica. Iar cand incepe, uit de tot ce ma inconjoara. Imi las corpul sa se miste in ritmul muzicii si in ritmul lui propriu. Sunt intr-o lume minunata, *lumea mea*, si permit sufletului si inimii sa se deschida, sa infloreasca. Sa-mi arat fericirea si tristetea. Fara influenta lumii din jur, fara bune intentii sau rautati. Sa fiu eu insumi.

Cand ultimul acord muzical se stinge, raman nemiscata, asteptand reactia publicului. Cateva secunde, tacerea din jur este aproape palpabila, dandu-mi emotii. Apoi, aplauzele incep sa rasune si zambesc.

Iar zambetul mi se largeste si mai mult cand il *simt* pe el. Jay este in sala, chiar daca nu il vad.

JAY

Habar nu am daca am voie sa intru in sala de spectacole si sa asist la evolutia dansatorilor, dar *trebuie* sa o vad pe Rya dansand. Asa ca m-am strecurat, profitand de faptul ca atentia tuturor este indreptata spre scena, si m-am asezat intr-un loc mai retras.

Stiu ca ea urmeaza in curand, cel putin asa mi-a spus la telefon, si am mari emotii. Asteptand-o, imi amintesc de prima data cand am vazut-o dansand si de impresia puternica pe care mi-a facut-o si zambesc gandindu-ma la cursul pe care viata mea a luat-o de

atunci, in timpul scurt ce a trecut. Rya a devenit singurul lucru care conteaza cu adevarat. Centrul vietii mele.

Rya apare pe scena, imbracata intr-un maieu stramt, cu o fusta formata din franjuri si cu poante in picioare. Ma asteptam la un costum tipic de balerina dar, ca de obicei, ma surprinde.

Mintea mi se goleste insa cand muzica rasuna si Rya incepe sa danseze. Melodia, desi imi pare cunoscuta, habar nu am cum se numeste. Si daca as fi stiut, as fi uitat totul cand o vad miscandu-se pe ritmurile armonioase. Pune atata suflet in fiecare miscare gratioasa incat ii simti trairea. Ii simti bucuria in partile mai alerte ale piesei si suferi in rand cu ea de tristete atanci cand tonul melodiei coboara aproape la o soapta.

In sala nu se aude nici un murmur si privirile tuturor sunt subjugate de dansul Ryei. Desi are reflectoare pe ea, as putea jura ca are si o aura proprie, ce te vrajeste. Te simti atras irevocabil catre ea, asa cum, pe vremuri, probabil sirenele atrageau marinarii, Rya dansand pare desprinsa dintr-un vis, dintr-o poveste, sfidand realul.

Cand totul ia sfarsit, nu cred ca mai respira cineva in sala. Cateva secunde, doar liniste perfecta, in timp ce Rya asteapta nemiscata reactia publicului. Aplauzele incep sa rasune, intai razlete, apoi din ce in ce mai furtunoase, si toata lumea se ridica in picioare. Un zambet larg i se aterne pe fata si inima imi creste de mandrie cand toti membrii comisiei si profesorii se inclina in fata ei. Inca profund impresionat si emotionat de reprezentatia Ryei, ies in curtea campusului si ma asez pe-o banca, inarmandu-ma cu rabdare. Va mai dura ceva pana se va termina totul si va putea veni la mine, dar nu conteaza, astept oricat, fiindca de data asta nu mai plec singur acasa, vine si ea cu mine.

Lumea incepe sa iese din sala si ma ridic, nerabdator. O vad inconjurata si felicitata de cei din jur, si nu pot sa nu ma stramb cand o vad imbratisata de prea multi baieti ca sa trec cu vederea. Asa ca ma apropiu incet, facandu-mi simtita prezenta discret si aproape ca ranjesc cand cei de sexul masculin se multumesc

acum doar cu amicale strangeri de mana.

Si sunt in al noualea cer cand Rya mi se arunca in brate, inconjurandu-mi talia cu picioarele ei lungi, extrem de fericita. Nu-mi pasa de cine e in jur, ii inconjor trupul cu mainile si o strang cat mai aproape de mine, apoi o sarut apasat, zdrobindu-i gura de a mea.

-Putem pleca de-aici? o intreb in soapta cand in jurul nostru se aud cateva fluieraturi.

-Doar sa ma schimb. Bagajele sunt gata! imi raspunde zambind si coboara din bratele mele.

Ma trage de mana spre camin si o urmez surprins.

-Am voie sa intru?

-Acuma da. Sa zicem ca ma ajuti la bagaje! chicoteste ea parca pusa pe sotii.

-Rya, scumpo! Permite-mi sa te felicit! se aude o voce de barbat.

Ma intorc deranjat de tonul cu care i se adreseaza si dau nas in nas cu profesorul Ryei care ne priveste curios, cu un zambet fals pe fata. Si, inainte sa apuc sa fac vreun gest, o trage in bratele lui si o saruta zgomotos pe amandoi obrazii, in timp ce Rya nu pare prea incantata.

Zambind la fel de fals si doar pentru efect, o trag din nou langa mine, inconjurandu-i talia si lipindu-i spatele de pieptul meu, si aratandu-i satenului, intr-un mod cat se poate de primitiv, ca e a mea si ar face bine sa-si tina mainile acasa. Nu-mi place deloc modul in care o priveste si care nu se potriveste cu relatia profesor - elev.

-Banuiesc ca esti *profesorul* Ryei! ii spun si accentuez pe calitatea lui.

-Da, Marco Santini. Iar tu esti...?

-Iubitul meu, Jay Hamilton. Fundasul la Dallas Cowboys, raspunde Rya in locul meu in timp ce imi arunca un zambet dulce si mandru peste umar.

Fata profesorului se stramba usor cand observa privirea

Ryei, dar eu sunt incantat de modul in care a raspuns, de felul degajat in care a recunoscut ca e a mea.

-Pe noi ne scuzati, dar vreau sa-mi duc odata iubita acasa! continui jocul Ryei si dand de inteles exact ce am de gand sa-i fac, iar Santini ramane cu buzele stranse si ochii mijiti in timp ce noi de indepartam imbratisati si razand.

Ajungi suficient de departe incat Santini sa nu ne mai poata auzi, ma incrunut spre Rya.

-Iubito, spune-mi ca animalul ala nu te-a atins decat acum, sau ma intorc si il pocnesc!

-Jay, nu poti sa bati toti barbatii care imi vorbesc! rade ea de mine si se intinde pentru un nou sarut. Pentru el, tu, sportivul, esti un animal insensibil! Dar am vrut sa stie exact cine esti, ce reprezinti pentru mine si ca ma mandresc cu tine! Pentru el, oricine nu face parte din lumea dansului, nu e suficient de bun! Stiam ca-l va soca faptul ca esti sportiv, dar am vrut sa ma razbun putin pentru cat m-a chinuit!

-Vrei sa spui ca el e vinovat ca ti-ai facut picioarele praf?! intreb uimit. Acum chiar ca ma-ntorc si il pocnesc! spun hotarat si suparat.

-Nu! Chiar daca m-a chinuit, a facut-o pentru binele meu si am invatat multe de la el! E un profesor foarte bun! imi spune acum serioasa si nu ma pot abtine sa nu arunc o privire nervoasa spre tipul care era in acelasi loc, urmarind-o atent pe Rya cu privirea, lucru care nu imi place absolut deloc.

-Doriti sa va aduc ceva?

Privirea mi se ridica o secunda spre stewardesa care imi zambeste si clatin usor din cap, apoi privesc din nou la Rya care doarme in bratele mele. A adormit imediat dupa ce am decolat. Ziua de ieri a fost o zi grea pentru ea si, de comun acord, am stabilit sa ramanem peste noapte in LA si sa plecam doar dimineata. Insa nu am prea dormit, si un zambet urias mi se intinde pe fata la amintirea noptii trecute.

O privesc de aproape sase ore si tot nu ma satur! Iar gandul ca in curand vom fi din nou despartiti ma doare. Acum plec eu. Alte patru saptamani departe de ea! Nu credeam ca o sa-mi fie atat de greu!

Cand am fost acasa, in Huston, mi-am innebunit parintii si sora cu agitatia mea! Stiau de Rya din ziare si au asteptat, cu rabdare, sa le vorbesc despre ea. Iar cand am facut-o, nu m-am mai oprit! Nu m-au lasat sa plec pana nu le-am promis ca o s-o duc sa o cunoasca si ma intreb daca Rya va fi de acord.

Uneori sunt chiar si eu speriat de rapiditatea cu care avansam in relatia asta. De faptul ca fiecare minut petrecut alaturi de Rya ma face tot mai dependent de ea si pe ea de mine. Si chiar daca eu sunt incantat, mi-e teama ca pentru ea sa nu fie prea repede. Credeam ca faptul ca vom fi putin timp despartiti va mai tempera relatia noastra, sa incetineasca rapiditatea cu care ne miscam, dar a avut exact efectul contrar. Sunt mai indragostit de ea decat am am fost vreodata si nu imi doresc decat sa imi petrec fiecare clipa cu ea. Si chiar daca si ea simte la fel, nu cred ca parintii ei vor fi de acord. Da, au fost minunati in modul in care m-au acceptat, dar stiu ca nu vor fi nici ei de acord sa petrecem atat de mult timp impreuna. Pentru ei, va fi prea mult, prea repede.

-Iubito, trezeste-te! Aterizam imediat! incerc s-o trezesc pe Rya mangaindu-i obrazii inrositi de somn si sarutand-o usor.

-Deja? pare surprinsa. De ce m-ai lasat sa dorm asa de mult?

-Fiindca erai foarte obosita. Si ador sa imi dormi in brate! ii raspund frecandu-mi nasul de al ei.

Parintii Ryei ne asteapta pe aeroport si, cu inima grea, ma uit la ei cum o iau pe Rya de langa mine. Li inteleg ca le-a fost dor de ea, dar tot nu-mi pot opri dorinta de a o lua cu mine. Ma indoiesc ca astazi o vor mai lasa sa iasa din casa, asa ca pana maine nu cred ca ne mai vedem. Ne lasa cateva minute singuri, asteptand-o pe Rya in masina si ma doare ca nu pot s-o imbratisez asa cum imi doresc, nu de fata cu ei.

-Suna-ma cand terminati povestile! ii spun incercand sa zambesc si ea ma priveste trista. Doamne, ce te-as saruta!

-Fa-o!

O sarut, dar retinerea se simte in amandoi.

-Imagineaza-ti ca te lipesc de mine! ii soptesc frustrat sprijinandu-mi fruntea de a ei. Bratele mele sunt in jurul tau si te sarut asa cum iti place. Ca gem simtindu-ti gustul! Fiindca asta as face acum!

Isi inchide ochii strans si stiu ca isi imagineaza ce i-am zis cand un sunet chinuit ii iese printre buze.

-Ne vedem maine! imi spune cand chinul devine prea mare si raman uitandu-ma dupa masina care o duce departe de mine.

-Cand pleci? ma intreaba Rya cu tristete in voce desi incerca sa o ascunda.

-Maine dimineata!

Stam tolaniti pe canapeaua din sufrageria mea si nu ne putem gandii decat la faptul ca plec la Miami pentru patru saptamani. Alte patru saptamani departe unul de altul. Si, daca eu am reusit sa o vizitez pe Rya la LA, nu stim daca parintii ei o vor lasa sa vina la Miami. Oricum, nu in fiecare weekend.

O strang mai aproape de mine, incantat de felul in care corpul ei micut se potriveste cu al meu si o sarut. Din nou. Doamne, nu ma mai satur de gustul ei! Are cea mai dulce gura!

Tresarim amandoi cand telefonul Ryei ne intrerupe si ea da sa se ridice.

-Nu raspunde! o rog dar deja e cu telefonul in mana si priveste ecranul cu ochii mariti.

Mana ii aluneca rapid pe ecran si o aud raspunzand cu voce mica.

-Da!... Eu sunt!... Deja?... Pe bune? Vorbiti serios?... Multumesc! ... Da, ne vedem in septembrie!

Inima mi se strange si o privesc atent pe pacursul scurtei convorbiri. Sper sa nu fie apelul de care imi era teama, dar ochii

stralucitori ai Ryei si bucuria ei evidenta imi da de inteles ca sper degeaba.

-Am primit bursa! chiuie ea si incepe sa sara prin camera, apoi se arunca pe mine si depune saruturi marunte si rezezi pe toata fata mea.

Iar eu, ca un nenorocit ce sunt, ii arat un zambet lesinat in timp ce mintea mea repeta, ca un disc stricat, ca pleaca de langa mine pentru un an! Nu pot nici macar sa o felicit, nici sa ma bucur de reusita ei, nici macar sa fiu incantat ca o vad atat de fericita. Singurul lucru pe care il simt acum e un gol in suflet si teama ca o pierd. Si, inainte sa imi dau seama ce spun, sau sa realizez cat de egoist suna, ii spun doar trei cuvinte pe cel mai categoric ton:

-Nu pleci nicaieri!

Capitolul 20

RYA

-CE-AI SPUS?!? intreb socata, nevenindu-mi sa-mi cred urechilor. Cum adica nu plec nicaieri?!

Jay sta teapan in mijlocul camerei, cu mainile in buzunare, nervos din cale-afara. Am impresia ca se stapaneste sa spuna ce ar avea de zis si asta ma infurie si mai tare.

-Credeam ca o sa te bucuri pentru mine!

-Ma bucur pentru tine! imi raspunde serios. Si, in sinea mea, stiam ca o s-o obtii! Cum sa nu ti-o dea cand esti atat de minunata? Dar asta nu ma face fericit! Cum naiba sa ma bucur ca pleci pentru un an de zile?!

Cateva clipe, nu facem decat sa ne uitam unul la altul, surprinsi

de reactiile pe care le avem.

-Nu pot sa cred! soptesc mai mult pentru mine. Stii foarte bine ce inseamna pentru mine!

-Eu nu insemn nimic? ma intreaba repede.

-Ba da, dar..., si un gand imi trece rapid prin minte. Ma pui sa aleg intre bursa si tine?!

-NU! N-am spus asta! raspunde imediat si pare speriat de idee. Nu intelegi! Nu o sa ne vedem cu lunile! Dupa ce incepe campionatul, aproape in fiecare sambata o sa am meci, asta insemnand ca nu o sa pot veni la tine. Si nici tu nu o sa poti veni prea des. O sa fie o adevarata tortura!

-Putem incerca!

Da doar din cap, neincrezator. Apoi, isi ridica brusc privirea spre mine si ma priveste cu ochi mijiti.

-Shane a primit bursa?

-Tu nu vorbești serios! aproape rad la intrebarea lui.

-Ba sunt al naibii de serios! Spune-mi, Rya, Shane va fi si el acolo, langa tine, urmatorul an de zile?

-Habar nu am! Putin imi pasa! Dar asta..., gelozia asta a ta, este prea mult! Ai depasit orice limita! Nu ti-am dat niciodata nici macar un motiv sa crezi ca..., si ma intrerup cand imi aduc aminte sa sarutul cu Shane pe care l-a vazut. Stii ceva? Daca nu poti rezista departe de mine atat timp, renunta la fotbal si hai cu mine!

-Cum sa renunt la fotbal?! se incrunta cand imi aude propunerea.

-A, tu nu poti renunta la ceea ce iti place si pentru care ai muncit atat de mult, dar eu da? De ce as renunta? Si eu am muncit la fel de mult ca si tine ca sa ajung aici! Sa renunt ca sa... ce? Sa fiu papusa ta? Sa te poti "juca" cu mine cand vrei tu? Asta sunt eu pentru tine? Micuta balerina a lui Jay?

Deja am ajuns sa strig si n-am strigat asa la cineva in viata mea, dar ma doare atat de mult atitudinea lui Jay incat de-abea acum imi dau seama ca plang. Nu ii astept raspunsul si ma duc in "camera mea", trantind usa cu putere dupa mine si incuind-o. Picioarele imi devin moi si ma preling cu spatele de usa, hohotind. Gandurile imi sunt amestecate, un amalgam de franturi de fraze si imagini. Cum am putut fi atat de proasta? Chiar am crezut ca Jay ma iubeste, si chiar o face, in felul lui posesiv, dar reactia lui de acum... e prea mult! Nici eu nu ma bucur ca vom fi despartiti atat de mult, dar e doar un an, nu toata viata!

Privirea imi cade pe telefonul pe care il mai am inca in mana si ma gandesc doar ca trebuie sa plec de-aici. Imi chem un taxi si ma duc la baie sa ma spal pe fata. Nu pot pleca in halul asta! Dupa ce ma sterg, realizez ca am facut-o degeaba. Lacrimile imi curg in continuare, nestigherite, luand locul celor spalate inainte. Privirea imi cade pe lantisorul de la gat si pe lacrima ce atarna de el, iar cuvintele rostite de Jay cand mi l-a daruit imi revin in memorie.

Ma intorc in camera si caut pana gasesc o bucata de hartie si un pix. Scriu cateva cuvinte, apoi pun lantisorul deasupra si ies pe hol. Il vad pe Jay stand la fereastră din sufragerie, pierdut atat de tare in ganduri incat nici nu ma observa. Deschid gura sa zic

ceva, dar o inchid la fel de repede. Ce rost mai are? Fiecare am spus ce am avut de zis! Ies usor din apartament, neobservata, si sunt fericita cand gasesc taxiul jos. Ii dau soferului adresa Amandei si raman cu privirea pierduta aiurea cand masina porneste.

-Domnisoara? Vreti sa opresc? ma intreaba soferul de taxi aratandu-mi oglinda retrovizoare.

Ma intorc si il vad pe Jay in drum, probabil strigand dupa mine.

-Nu, nu are nici un rost! raspund cu voce gatuita si imi fixeaz privirea in fata, incercand sa uit imaginea lui Jay.

Sa-l uit pe *el*.

JAY

Abia ma stapanesc sa merg dupa ea in camera, dar cred ca avem nevoie amandoi de cateva momente separati, sa ne putem calma putin inainte sa ne spunem si alte lucruri care dor.

Privesc pe fereastra fara sa vad imaginea din fata mea. Ochii mei o vad pe Rya, plangand *din cauza mea*. O, Doamne, cat am putut sa fiu de prost! Oare chiar asta crede despre mine? Ca am considerat-o papusa mea? Da, e evident ca asta crede, pentru ca modul in care m-am purtat asta a aratat.

Stiu ca am fost si sunt gelos din cale-afara, dar nu ma pot abtine! Ce simt pentru Rya ma sperie si pe mine! Nu am crezut ca pot iubi atat de mult si teama de a o pierde imi ia mintile de cate ori vad un barbat in jurul ei. Si asta e atat de gresit! Are dreptate, nu mi-a dat nici cel mai mic motiv sa ma comport asa si ar fi trebuit sa am incredere in ea. Nici o relatie nu are nici cea mai mica sansa de reusita fara incredere in partener. Ea a avut incredere totala in mine. Niciodata nu m-a intrebat unde sau cu cine am fost, ce fac atunci cand nu sunt cu ea.

Cuvintele mele au ranit-o mai mult decat a aratat si chiar m-am comportat ca si cum ar fi proprietatea mea, dar nu a inteles ca in spatele lor nu sta decat disperarea de a fi atat de mult timp departe de ea, chiar daca asta nu este o justificare. *Stiam* ca va

primi bursa din prima clipa in care a pomenit de ea si ar fi trebuit sa ma pregatesc pentru momentul asta. Sa o felicit, asa cum ar fi fost normal. Sa ma bucur alaturi de ea, sa ii impartasesc fericirea.

Imi regret cuvintele si atitudinea mai mult decat am regretat vreodata ceva in toata viata mea si as da ani din viata sa le pot sterge, sa le pot anula. Dar nu se poate si acum trebuie sa fac fata consecintelor de a vorbi fara sa gandesc.

Ma indrept incet spre camera in care s-a inchis si tot ce pot sa sper e sa ma ierte. O sa accept orice hotarare ia si o sa incerc sa ma schimb, sa fiu asa cum isi doreste. Orice, numai sa nu o pierd. Dar usa pe care o credeam incuiata e larg deschisa si camera e goala. La fel de goala ca inima si sufletul meu cand vad pe noptiera lantisorul pe care i l-am daruit si un bilet. O singura secunda imi ia ca sa-nteleg ca a plecat.

"Mi-ai spus sa nu plang niciodata... Si nu am plans... Pana te-am cunoscut pe tine!"

Alerg pe scari in urma ei si ajung doar ca sa vad taxiul indepartandu-se. Este aproape de mine si, totodata, mai departe ca niciodata. Si nu am pierdut-o din nici unul din motivele de care m-am temut: nu ne-a indepartat distanta, nu mi-a furat-o nimeni. *Eu* am alungat-o, cu gelozia, posesivitatea si neincrederea mea, cu modul total gresit in care am tratat-o si m-am comportat.

-Esti pregatit sa te intorci acasa? ma-ntreaba Chase privindu-ma incrunat.

Nu ii raspund. Stie ce simt si nu are rost sa mai discut. Cantonamentul s-a terminat si ma intorc dupa patru saptamani in Dallas la fel de disperat cum am plecat.

Rya si-a schimbat numarul de telefon si nici una din cunostintele ei nu a vrut sa-mi dea noul numar. Toti s-au grupat in jurul ei, reusind sa o ascunda si sa o tina departe de mine. Chiar si Chase si Kim au refuzat sa ma ajute sa iau legatura cu ea,

spunandu-mi ca-mi merit soarta cu varf si indesat.

Singurele vesti despre ea le-am aflat, culmea!, din ziare, alaturi de vreo doua poze pe care le-am sorbit din ochi. A fost la mall cu Amanda si cu Taylor si, tot cu ei, la o piscina. Imaginea Ryei in costum de baie m-a chinuit si mai mult cateva nopti!

Modul in care a rupt orice legatura cu mine imi spune clar ca totul s-a terminat! Fara sa vreau, ii admir hotararea si incapatanarea cu care ma evita si trebuie sa recunosc ca, pana la urma, in relatia noastra Rya a fost cea mai matura. Eu nu m-am purtat decat ca un pusti tampit, fara minte si discernamant. Asta e, imi merit soarta!

Si totusi... imi este atat de dor de ea! Atat de dor incat ma doare fizic! Imi este dor de ochii ei, de zambetul ei luminos, de rasul ca un clinchet... Si nu ma pot opri sa sper din toata inima sa am ocazia sa o revad. Doar cinci minute sa-mi acorde, sa pot sa ma explic si sa ii spun cat de mult regret tot ce am spus si am facut! Sa o implor sa-mi mai acorde inca o sansa!

Primul drum pe care il fac ajuns in Dallas, dupa ce am trecut pe-acasa unde mi-am lasat bagajul si mi-am luat masina, este la casa Ryei. Este trecut de ora douazeci, iar casa este scufundata in intuneric. Degeaba insist la sonerie, nimeni nu vine sa-mi deschida, devenind clar ca nu e nimeni acasa. Nu stiu ce altceva sa fac, asa ca stau in masina privind aiurea, cu speranta ca, intr-un tarziu, Rya va aparea.

O bataie in geamul masinii ma face sa tresar si sunt surprins cand chipul unei Amande incrunstate mi se ivate in fata ochilor.

-Ce cauti aici? ma intreaba aproape grosolan.

-Vreau sa vorbesc cu Rya! ii raspund cu un oftat. *Trebuie* sa vorbesc cu ea!

Cateva clipe ma masoara cu privirea, parca gandindu-se ce sau cat sa imi spuna.

-Nu mai astepta! Este plecata din Dallas si nici nu mai revine.

-Cum adica nu mai revine?! intreb pierdut, fara sa inteleg.

-E plecata cu parintii pentru doua saptamani la New York si,

de acolo, merge direct in LA. Incepe scoala.

Ma simt lovit ca de un tanc. Ametit, buimac, fara sa pot gandi sau spune ceva.

-Cand a plecat? intreb intr-un tarziu, cand imi recapat vocea.

Amanda ma priveste dispretuitoare inainte de a spune cuvintele care ma trantesc cu totul la pamant.

-Ieri. Stia ca astazi o sa vii si nu voia sa dea ochii cu tine! si pleaca fara sa mai arunce o privire inapoi.

Habar nu am cat am ramas incremenit si nici macar nu-mi pasa. Duritatea realitatii ca Rya chiar nu vrea sa mai stie nimic de mine ma nauceste. Imi amintesc privirea ei pe cand striga la mine, durerea pe care am vazut-o in ochii negrii plini de lacrimi, si realizez ca am ranit-o mult mai adanc decat am crezut. Suficient incat sa ma urasca, poate.

Cu mana tremurand, pornesc motorul si stau o clipa nehotarat. Imi este imposibil sa ma intorc acum in apartamentul plin de amintiri cu Rya. Desi e casa mea, parca nu mai e casa cand stiu ca ea nu mai e cu mine. Si fac singurul lucru care imi ramane de facut: intorc masina si ma indrept spre Huston. Fac ceea ce nu am mai facut demult si nu credeam ca o sa-o mai fac vreodata. Ma duc la mama sa-i cer sfatul si ajutorul.

Conduc incet, pierdut in ganduri, inconjurat de bezna noptii strapunsa doar de farurile masinii mele si, rareori, de cele ale unei masini din contrasens. Imaginea Ryei ma insoteste pe tot drumul, tinandu-mi de urat, alaturi de stradania ei de a face totul sa mearga, de a gasi un compromis.

"Nu ne va fi usor!"

"Putem incerca!"

Iar eu... ce am facut? Am cedat in fata primei greutati, incetand sa incerc si vrand mai mult decat imi poate oferi.

Este aproape dimineata cand intru in casa parinteasca si stau pierdut in hol. Parca simtindu-mi zbuciumul, mama apare cu o privire ingrijorata si ma intreaba intr-un suflet:

-Ce s-a intamplat?

-Rya...

Atat. Un singur cuvânt care îi spune tot ce e nevoie să știe. Și în momentul în care brațele ei mă încercuiesc, încurajatoare, știu că m-a înțeles.

-Ce pot să fac? mă întreaba cu lacrimi în ochi, simțindu-mi chinul.

-Ajută-mă să o împac. Învată-mă cum să o fac să mă ierte, cum să o aduc înapoi căci altfel sunt pierdut!

Capitolul 21

Două săptămâni în New York... Un oras pe care pe care l-am iubit dintotdeauna și pe care aș fi fost încântată, în mod normal, să îl revad, dar acum... Jay mi-a luat și asta!

-Rya, te rog, spune-mi ce s-a întâmplat!

După trei săptămâni de la cearta mea cu Jay, timp în care am fost aproape ca un zombi și doar insistențele Amandei și ale lui Taylor m-au făcut să ies din casa de câteva ori, mama s-a hotărât că e cazul să pună piciorul în prag și să afle ce e cu mine.

-Nimic, mama. M-am despartit de Jay.

-Și asta numești tu *nimic*? mă privește tristă. Rya, scumpo, ești ca o umbră! Uita-te cât ai slăbit! Nu te-am văzut macar zăbind de trei săptămâni, nu mai spun de ras! Tu nu ești așa! Ai fost întotdeauna o fată atât de veselă, iar starea ta de acum îmi rupe inima! Știu că suferi din cauza despartirii de el, nu asta te-am întrebat. Vreau să-mi spui de ce ai făcut-o!

Câteva clipe, stau cu ochii închiși, în spatele pleoapelor jucându-mi imagini cu Jay. Apoi, ca un zagaz care se rupe, încep să-i spun mamei tot. Cum ne-am cunoscut, cât de atrași am fost unul de altul, cât îl iubesc de mult și cât e de gelos. Îi spun chiar *totul*. Iar ea... mă ține doar în brațe, legănându-mă ușor așa cum o făcea pe vremuri. Nu spune nimic, nu mă intrerupe până când nu mă opresc eu, nu până când nu mai am cuvinte ... sau lacrimi de varsat.

-Nu banuiam că Jay te iubește atât de mult! îmi spune când m-am

mai linistit putin.

-P-poftim?! intreb surprinsa de afirmatia ei.

-Scumpo, din ce imi povestesti, Jay nu e doar gelos si posesiv. Ai devenit o... obsesie pentru el! Intreaga lui lume a ajuns sa se invarta in jurul tau! Putini barbati, mai ales dintre cei care sunt ca el, tineri si celebrii, cu lumea la picioare, ar fi ales sa isi petreaca concediul pe drumuri, vizitandu-te pe tine! Sa-si piarda atatea zeci de ore pe drumuri ca sa poata sta cu tine o zi sau doua! Asta, alaturi de modul in care se comporta, chiar daca este excesiv de gelos, imi spune doar un lucru: te iubeste mai mult decat crezi tu! Nu avea dreptul sa-ti interzica sa pleci, aici ai perfecta dreptate! Si ma bucur ca ai facut alegerea corecta! Ca esti suficient de matura incat sa iti stabilesti niste prioritati! Dar... il iubesti?

-Mai mult decat pot spune in cuvinte! recunosc cu lacrimi din nou in ochi.

-Atunci ve-ti gasi o cale de mijloc! Daca vreti cu-adevarat sa fiti impreuna, ve-ti face compromisuri! Amandoi! Uite, nu pot sa spun ca sunt incantata ca totul este atat de serios intre voi! Esti tanara si m-asteptam sa ai mai multe iubiri adolescente inainte de ceva atat de serios si, in mod cert, sa fii ceva mai mare atunci cand se va intampla! Dar inima nu ne intreaba niciodata ce vrem si isi alege cele mai ciudate momente sa preia controlul asupra actiunilor noastre. Indiferent daca ne convine sau nu, mie si tatalui tau, nu vrem decat sa fii fericita! Nu vrem sa iti interzicem relatia cu Jay fiindca asta te-ar indeparta de noi si te-ar impinge mai mult in bratele lui. Vrem doar sa te gandesti bine inainte de a hotari lucrurile importante din viata. Vom fi alaturi de tine si te vom sustine, ca intotdeauna, in orice vei hotari.

O privesc surprinsa si ma intreb cum de am norocul sa am niste parinti atat de minunati. Mama isi sterge, discret, o lacrima din coltul ochilor, apoi imi zambeste larg.

-Si-acum, spune-mi ce ai de gand sa faci! Vrei sa renunti de tot la Jay sau il ierti si va impacati?

-Nu stiu! recunosc. De trei saptamani ma gandesc doar la asta si inca nu m-am hotarat! In primul rand, vreau sa dansez. Nu o sa renunt la bursa pentru el, nici pentru nimeni! Daca nu poate accepta ca dansul face parte din viata mea si va face parte intotdeauna, atunci el nu are ce cauta in ea.

-Ai mai vorbit cu el?

-Nu, si inca nu ma simt in stare. M-a sunat intr-una si mi-a trimis o gramada de mesaje pe care nu le-am citit. De aceea mi-am schimbat numarul de telefon, ma scuz in fata mamei. Vreau sa inteleaga ca nu poate sa-mi *dicteze* nimic, ca orice vom hotara o vom face *impreuna*. Si inca nu poate accepta asta, il cunosc! Trebuie sa realizeze ca ori se schimba, ori ma pierde. Asa ca ii mai las timp. Acum e in cantonament , dar se intoarce peste cinci zile.

Ma opresc cand mama ma priveste cu ochii mari, in timp ce doua lacrimi i se preling pe obraji.

-O, Doamne, scumpa mea! Ai crescut! Ai devenit o tanara femeie, hotarata si care stie exact ce vrea! si imi zambeste mandra. Si... vei vorbi cu el cand vine?

-Nu. Pe intai septembrie incep scoala. Stie unde sa ma gaseasca, daca vrea. Pana atunci as vrea sa il las sa mai fiarba putin in suc propriu! si primul zambet dupa mult timp mi se aseaza pe fata.

-Am o idee! sare ea bucuroasa. Tatal tau pleaca vineri la New York. Putem pleca si noi cu el. Vom petrece ceva timp calitativ impreuna, sa intarim relatia mama - fiica. Sa facem cumparaturi si sa ne plimbam. Si poti merge la scoala direct de acolo. Astfel, eviti sa te intalnesti cu Jay!

Am acceptat, sperand ca timpul o sa treaca mai usor, insa nu ma puteam insela mai mult! Maine ma intorc in LA si, pe langa emotiile inceperii unui an scolar intr-o scoala noua, ma intreb daca Jay ma va cauta.

In ultimele zile am inceput sa ma indoiesc ca o va face. Si asta ma chinuie atat de mult. Stiu ca eu am fost cea care am ales

aceasta solutie, nedandu-i nici o sansa sa ma gaseasca timp de sase saptamani, iar acum ma intreb daca nu am gresit. Daca a hotarat ca nu merita sa ne mai chinuim? Ca *eu* nu merit atata osteneala?

Dar nu mai pot schimba acum nimic. Nu pot da timpul inapoi, exact asa cum nu ma pot opri sa il iubesc. Cum nu il pot opri pe el sa imi ocupe toate gandurile, in fiecare secunda.

JAY

-Acelasi tip de masina, domnule Hamilton?

Intrebarea ma scoate din gandurile sumbre si doar aprob din cap catre tipul de la inchirieri auto. M-a tinut minte si m-a recunoscut din datele trecute cand am venit in LA la Rya si acum ma considera client regulat.

Doar ce am coborat din avion si ma indrept cu nerabdare spre scoala Ryei, sperand sa obtin macar cinci minute din timpul ei. Nu stiu daca are acelasi program ca inainte, dar m-am hotarat sa o astept, ca de obicei, la ora sase si cinci minute, in acelasi loc.

Nu am nici cea mai mica idee cum va reactiona, daca va veni la mine sau nu. Daca imi va arunca o privire macar. Dar sunt dispus sa fac orice macar pentru o secunda sa o vad. Sa stiu ca este bine.

Am ajuns mai repede decat de obicei si stau sprijinit de masina, scrutand cu privirea curtea si aproape ca imi doresc sa fiu fumator ca sa pot sa fac ceva in timpul ce-mi ramane de asteptat. Recunosc cateva chipuri din cele care ma privesc curioase, dar nu am curajul sa-i intreb de Rya. Trebuie sa-mi calc pe inima si sa astept. Sa am rabdare. Sa ii arat Ryei ca pot sa ma schimb. Iar intreband in stanga si in dreapta de ea ca disperatul arat exact contrariul.

Si, tocmai cand credeam ca explodez din cauza tensiunii acumulate, o vad iesind din una dintre cladirile de curs. Inainte sa pot sa ma opresc, corpul imi face un pas catre ea, apoi raman rigid, asteptand sa ma observe. Sa-mi dea un semn ca nu m-a

uitat, ca i-a fost si ei dor de mine.

Desi a iesit cu privirea in pamant, dupa doi pasi s-a oprit, parca simtind ceva. Apoi, cu o incetineala chinuitoare, si-a indreptat privirea spre mine, fara sa lase sa se vada nimic din ceea ce simte. Nu stiu daca se astepta sa fiu aici, sau daca si-o dorea. Nu pot sa deslusesc nimic pe chipul ei atat de drag, asa ca stau si astept sa faca un semn cat de mic.

Pentru o clipa, am impresia ca vrea sa se indeparteze, apoi cu pasi chinuitori de mici, se indreapta catre mine. Daca as putea, as fi din doi pasi langa ea, dar nu pot sa fac asta. Trebuie sa rabd tot acest chin, sa ii arat ca **ea** este cea care hotaraste de data aceasta, ca sunt la mila ei.

Tot drumul ma priveste in ochi, dar eu nu pot citi nimic in ochii ei si simt cum nesiguranta creste in mine. Se opreste la un pas distanta si mainile ma dor in concentrarea de a nu o lipi de mine.

-Ai venit! imi sopteste si pare usor mirata.

Chiar credea ca nu o sa mai vin?!

-Nimic nu m-ar putea tine departe de tine, iubito! Doar tu! Esti singura care ai puterea sa ma alungi!

-Te-ai alungat singur cand ai ales in locul meu! imi spune rece si un fulger ii trece prin ochii negrii.

Imi strang ochii la vorbele ei si plec capul, invins.

-Ai reusit sa stai departe de mine sapte saptamani! continua pe acelasi ton. De-acum incolo o sa fie mai usor!

NU! Nu pot sa cred! Refuz sa cred ca asta e sfarsitul!

-Si apoi, Shane a primit si el bursa. Va fi aici, cu mine, un an intreg. De-abea te-ai abtinut sa nu il lovesti data trecuta, acum va fi mai rau. Mult mai rau! Fiindca, probabil, o sa ies cu el si cu alti colegi din cand in cand, doar nu o sa stau inchisa in camera un an de zile!

O privesc bulversat si nu inteleg de ce imi spune toate astea! Si ce vrea sa insemne? Ca e acum cu el?!? Sau vrea doar sa ma chinuie? Si care alti colegi?

-Si il am din nou profesor pe Marco Santini. Unul dintre ei, ca mai sunt doi, la fel de tineri si frumosi. Si o sa ma atinga in timpul orelor probabil, atuncea cand dansam. Stai, si pe el ai vrut sa il pocnesti! Poate reusesti sa-l faci sa-si dea demisia si sa-mi aduci in schimb o profesoara! Dar nici asa nu-i bine! Daca e lesbiana si se da la mine?! Doamne, ce de ispite!

Si, in sfarsit, rasuflu usurat! Realizez ca isi bate doar joc de gelozia mea! Ii prind obrazii in palme si ma apropii atat de mult de fata ei incat aproape ii ating buzele cu gura mea.

-Intotdeauna am avut si o sa am incredere in tine! In ei nu pot sa ma incred! ii soptesc cu regret in voce. Nu pot sa iti promit ca nu o sa mai fiu gelos, dar pot sa iti promit ca nu o sa bat sau sa omor pe nimeni! O sa incerc sa ma abtin din comentarii si sa nu te mai fac sa te simti prost din cauza geloziei mele! O sa incerc sa ma schimb, sa fiu barbatul care vrei tu sa fiu! Numai sa mai imi dai o sansa!

Ochii i se maresc considerabil si am impresia ca se abtine sa izbucneasca in ras. Un chicotit tot ii scapa insa si pot sa jur ca e cel mai frumos sunet pe care l-am auzit in ultimul timp!

-Nu vreau sa te schimbi, Jay! Nu vreau pe altul! De tine m-am indragostit si vreau sa ramai la fel! Ceva mai putin gelos si posesiv, dar sa ramai tot tu! Dar vreau sa imi respecti pasiunea si dragostea pentru dans asa cum si eu am acceptat ca fotbalul face parte din tine! Sa *discutam* inainte sa hotaram ceva si sa o facem *impreuna*! Sa facem *amandoi* compromisuri, nu doar unul dintre noi! Sa lupti pentru relatia asta ca sa mearga, asa cum o sa fac si eu! Sa nu imi ceri mai mult decat poti oferi tu insuti! Daca esti pregatit sa faci toate astea, atunci iti mai acord o sansa!

-Iubito, iti promit orice vrei tu! Fac orice, numai sa nu ma parasesti!

Si, mai fericit ca niciodata, o sarut! O sarut cu tot dorul din mine si bucuros ca m-a iertat. Ii devorez gura dulce in timp ce o lipesc de mine si, pentru prima data dupa mult timp, ma simt "acasa". Ma regasesc in bratele ei, in mangaierile ei timide, in

gustul ei innebunitor. Ma simt intreg. Rya face parte din mine, intotdeauna o va face, asa cum sper sa fac si eu parte din ea. E jumatatea mea, sufletul meu pereche si fara ea nu pot exista...

Dar oricat de mare imi este fericirea si oricat de mult ma bucur ca e din nou a mea si totul pare ca s-a rezolvat, ceva inca ma roade. Ceva ce Rya mi-a strigat la suparare atunci cand ne-am certat. Ceva ce m-a durut aproape la fel de mult ca plecarea ei si ma va durea la fel de mult pana o s-o conving ca a gresit. Dar e ceva peste care nu pot sa trec!

Capitolul 22

Desi nu vreau sa ii dau drumul din bratele mele, sunt nevoit ca sa o fac.

-Du-te si te schimba, luam cina in oras! ii soptesc intre doua saruturi si o vad privindu-ma cu ochii mari. Avem de sarbatorit ceva!

-Si ce sarbatorim?

-Faptul ca ai primit bursa! Ca ti s-a implinit un vis! Chiar daca e cu intarziere si trebuia s-o facem mai demult! Stiu ca nu ti-am aratat-o si, in mod cert, nu ti-am spus-o, dar am fost si sunt al naibii de mandru de tine, de faptul ca ai reusit s-o obtii!

Rya ma priveste cu cel mai luminos zambet al ei si regret inca o data cat am putut sa fiu de prost ca nu am facut asta atunci cand trebuia. Privesc in urma ei in timp ce se indeparteaza si nu pot sa imi abtin o incruntare. A slabit. Mult. Si ma urasc ca eu sunt cauza.

Aproape imi dau lacrimile cand Rya revine. Imbracata intr-o

rochie alba, cu maneci scurte, stramta in partea de sus suficient incat sa ma innebuneasca decolteul, iar partea de jos involburandu-se usor in jurul coapselor, arata ca o zeita. Sandalele cu toc inalt ii fac picioarele superbe sa arate incredibil de lungi, facandu-ma sa imi imaginez tot felul de lucruri. Nu pot sa nu observ multimea de capete intoarse dupa ea, dar ma abtin sa marai si inghit doar in sec gandindu-ma ca voi avea o seara grea.

Si am avut dreptate! Habar nu am ce am mancat si nici ce am baut, chiar daca eu am fost cel care a comandat. Nu am putut decat sa stau si s-o privesc, sa o manac pe ea din ochi. Nu cred ca a existat barbat din restaurantul ala care sa nu se uite lung dupa ea cand am plecat si spre surprinderea mea, nu m-am simtit gelos, doar mandru. Mandru ca e a mea.

Dar cand ajungem la hotel, desi tremur de dorinta si de dorul ei, stiu ca nu pot sa ma ating de ea. Nu inainte de a mai lamuri o problema. Problema care ma sacaie si ma roade pe interior. Rya ma priveste intrebator, simtindu-mi retinerea.

-Iubito, vreau sa te intreb ceva, ii spun cand imi iau inima in dinti. Cand ne-am certat, ai spus ca te consider doar papusa mea. Chiar asta simti cu-adevarat? Chiar crezi ca sunt cu tine numai pentru... asta?

Privirea imi este fixata in ochii negrii si urmaresc atent reactia ei.

-Atunci, in momentul acela, asta am crezut, recunoaste incrunandu-se usor iar eu ma simt ca ultimul ticalos de pe pamant.

-Si acum? intreb si imi tin respiratia in asteptarea raspunsului.

Privirea ei imi cerceteaza ochii cateva secunde, prelungindu-mi chinul interior. Si numai faptul ca se *gandeste* la asta imi da de inteles ca undeva, in felul cum m-am comportat fata de ea, am gresit. Drastic.

-Nu! vine raspunsul soptit dar hotarat si care imi usureaza putin vinovatia.

Li prind obraji in palme si imi cobor privirea in ochii ei, incercand sa ii spun ce inseamna cu adevarat pentru mine si sper sa vada ca sunt sincer.

-Iubito, m-am indragostit de tine din prima clipa in care te-am vazut pe scena aia! Cand ai venit in parcare cu Taylor, m-am speriat de-a dreptul de cum ma faceai sa simt. Faptul ca esti atat de tanara ar fi trebuit sa ma faca sa fug cat mai departe de tine, si chiar am incercat, dar n-am putut. M-ai legat de tine cu o singura privire. Iar dupa prima noapte in care ai dormit la mine... am fost pierdut! Stiam ca e gresit ce s-a-ntamplat, dar nimic nu ma mai putea tine departe de tine! Nici macar o singura secunda nu ai reprezentat o simpla placere pentru mine! Te iubesc mai mult decat pot spune si, in felul meu ciudat, ti-o arat constant. Poate nu o spun prea clar si nici nu o arat prea bine, dar n-am mai fost atat de indragostit niciodata! Tu esti totul pentru mine! Si ca sa iti dovedesc ca sunt sincer, iti promit ca nu ma mai ating de tine decat atunci cand o sa ma rogi tu. Chiar daca fiecare secunda o sa fie un chin pentru mine si o sa plang in sinea mea, vreau sa fii sigura ce reprezinti pentru mine si cat de mult te iubesc.

Rya ma priveste doar si ofteaza usor, in timp ce doua lacrimi i se preling pe obraji.

-Te rog, iubito, nu plange!

-Mi-ai spus de atatea ori ca ma iubesti si mi-o areti adeseori, chiar daca nu stii. Plang fiindca eu nu pot sa iti spun in cuvinte atat de frumoase ca te iubesc si eu la fel de mult! Dar pot sa... iti

arat!

Stiu ca am spus ca o sa astept ca sa ma roage, dar o s-o fac de la intalnirea viitoare. Acum nu pot decat sa ii cuprind trupul micut si sa o strang in brate. Sa o sarut pana uit de ultimele sapte saptamani si toata tristetea din ele.

Ne dezbracam cu disperare unul pe altul in drum spre dormitor si gemem multumiti cand ne regasim. Poate chiar am gresit ca nu am asteptat, ca e prea tanara, si m-am purtat prea posesiv, dar am o scuza. Rya e perechea mea in cele mai mici amanunte, pe cat suntem de diferiti, pe atat ne completam unul pe altul.

Si iata-ne, din nou luandu-ne ramas bun, duminica seara. Am meciuri urmatoarele doua sambete, in diferite colturi din tara, deci nu ne vedem decat peste trei saptamani. Mi-e greu sa ma despart de Rya, dar faptul ca ne-am impacat si am lamurit tot ce aveam de lamurit imi va face asteptarea mai usoara.

-Sa ai grija de tine! ii soptesc inainte sa coboare din masina. Si sa mananci!

Imi zambeste dulce, asteptand sfaturile legate de baieti, dar ma abtin, scrasnindu-mi dintii. Ceva tot trebuie s-o mai intreb.

-Iubito, ai glumit cu profesorii aia noi, tineri si frumosi, nu-i asa?

De data asta rade in hohote si isi da ochii peste cap.

-Da, Jay, a fost o gluma! Am numai profesoare si... pe Santini. Nu trebuie sa iti faci griji!

Rasflu usurat doar dupa ce coboara, bucuros ca am reusit sa ma abtin cu gelozia mea nebuna si nu am pomenit nimic de Shane.

RYA

-Din moment ce ai lipsit tot weekendul, banuiesc ca v-ati impacat! ranjeste Bryanna la mine.

Stam la aceeasi masa din colt la care stateam si asta vara, in aceeasi formatie: eu, Bryanna si cu... Shane. Nu am mai pomenit

nici eu, nici el despre iesirea pe care a avut-o si in care mi-a declarat atat de furtunos ca ma iubeste. Am preferat sa trec peste, sa uit, ca si cum nu ar fi fost. Iar el, dupa cateva momente in care mi-a analizat reactia si atitudinea, a procedat la fel. Sper sa accepte ca putem fi doar prieteni si momente ca acela sa nu mai aiba loc.

-Ati fost certati? tresare Shane la intrebarea Bryannei.

-O divergenta de pareri, nu cearta! mint eu uitandu-ma urat la cea care nu stie sa isi tina gura. Si da, le-am lamurit!

Shane pare sa vrea sa mai spuna ceva, dar este oprit brutal de o palma prieteneasca peste umar. Privirea mi se ridica si intalnesc doi ochi albastri reci in care nu regasesc nici urma din zambetul larg afisat pe fata brunetului ce ii poseda.

-Salutare, Shane! Nu ne-am vazut de mult! Pe unde ai umblat in vara asta ca nu prea te-am mai vazut pe la depozit?

Depozit? Insemna ca tipul e din Dallas, dar eu nu il cunosc. Si este prima oara cand il vad desi cursurile au inceput de o saptamana.

-Am fost plecat aproape toata vara, raspunde Shane si nu pare incantat deloc de prezenta tipului. Tu ce cauti aici?

-Eh, m-am gandit sa ma scolesc si eu. Cam tarziu, dar mai bine decat niciodata. Dar nu imi prezinti domnisoarele? ranjeste el spre noi si ma abtin sa nu-mi dau ochii peste cap in fata atitudinii infumurate.

Roscata de langa mine ii zambeste si nu pare sa observe nervozitatea lui Shane.

-Eu sunt Bryanna si ea e Rya. Iar tu esti...?

-Max si sunt al naibii de incantat!

Cateva clipe ne masoara pe amandoua, apoi privirea i se fixeaza pe mine, cu ochii mijiti.

-Pe tine te-am vazut la depozit de vreo doua ori. Si de fiecare data ai facut senzatie!

Banuiesc la ce se refera, dar nu ma incanta deloc ideea sa dezvolt subiectul, mai ales ca Shane se uita ingrijorat la mine.

Cum tocmai terminasem de mancat, imi gasesc scuza ca sunt obosita si plec fericita ca am scapat de alte intrebari puse de Max. Pot doar sa sper ca Bryanna, care se pare ca vrea sa mai ramana in compania ciudatului brunet, sa nu isi dea drumul la gura si sa spuna ceva ce nu ar trebui.

Spre surprinderea mea insa, dimineata il intalnesc pe Max in studioul in care am orele de balet.

-Rya, scumpo! Am o veste buna pentru tine! Incepand de azi ai un partener permanent. Ti-l prezint pe Max Simmons.

Raman nemiscata, inghitind in sec si intrebându-ma cum de se intampla asta.

-Ne-am cunoscut aseara, il lamureste Max pe Santini, dar eu o stiu si de acasa, din Dallas. Am vazut-o dansand si am fost impresionat, desi nu era balet.

Curiozitatea lui Santini e starnita, dar nici unul dintre noi nu mai adaugam nimic, asa ca incepem incalzirea. Incerc sa ma concentrez pe miscarile de intindere in timp ce simt privirea insistenta a lui Max. Trebuie sa recunosc ca sunt si eu curioasa in privinta lui. Arata bine, cu un fizic asemanator cu Shane, doar ca mai suplu. Are alura de balerin si cred ca asta a facut si pana acum.

Cand incepem sa dansam, ma uimeste cu tehnica perfecta pe care o are si usurinta cu care executa si cele mai grele figuri. E bun, trebuie sa recunosc asta si Santini pare la fel de incantat. Si totusi... e ceva la Max ce nu imi place, ce ma deranjeaza. Ceva nedefinit. Poate felul in care zambeste sau ca o face mult prea des. Sau poate mi se pare.

Din pacate, ne-am ales cu Max si la masa. Pare ceva normal sa stea cu noi din moment ce il cunoaste pe Shane si e partenerul meu, dar mie tot nu imi place.

Si a venit primul sfarsit de saptamana in care Jay nu poate veni la mine. Nu imi gasesc locul in campus si nu stiu ce sa fac cu timpul liber pe care il am. Si imi este atat de dor de el!

-Deseara mergem in club si ne distram! imi spune Bryanna

hotarata. Nu o sa te las sa stai in camera, gandindu-te la Jay!

Si, mai mult trasa de catre ea, ne indreptam spre locul in care nu am mai intrat din vara. E neschimbat, doar ca acum e plin si atmosfera e incendiara. Imi amintesc ca m-am intrebat cine mai are chef de dans si la sfarsitul saptamanii. Am raspunsul in fata mea: toata lumea! Spre uimirea mea, atmosfera e asemanatoare cu cea de la depozit, doar ca locatia e mai selecta.

Si nu doar locatia! Si dansatorii sunt altii! Insa aici nu mai exista profesorii care sa le dicteze ce sa faca, aici fiecare isi da frau liber imaginatiei. Aproape raman cu gura cascata cand vad doua colege de la balet care danseaza break dance intr-un mod uimitor. Si nu doar ele ma surprind.

-Vino sa dansam, Rya! imi striga Bryanna prin galagia din jur si o urmez mai mult decat incantata.

Observ cateva priviri mirate in jurul meu, dar le ignor. Probabil se intreaba cum de nu sunt plecata, ca de obicei, cu Jay. Ei bine, o sa se obisnuiasca. Acum, ca a inceput campionatul, nu cred ca el va putea veni prea des iar eu o sa-mi petrec destule weekenduri in campus.

Nu sunt surprinsa cand il vad pe Shane stand linistit deoparte. Asa facea si la depozit. Urmareste atent toti dansatorii si pot sa bag mina in foc ca o face pentru a le studia miscarile, profitand de ocazie sa mai invete ceva. Ceva ce nici un profesor nu o sa te invete. Ochii i se maresc, uimiti, cand ma zareste, apoi se incrunta in timp ce se apropie de mine.

-Cum de nu esti cu Jay?

-A inceput campionatul si are meci. Nu mai poate veni la fel de des ca inainte.

Ma priveste cateva clipe, parca vrand sa vada cum ma simt, cum ma impac cu situatia. Apoi, zambind usor, ma ia de mana si ma trage in mijlocul ringului de dans, invartindu-ma de vreo doua ori si facandu-ma sa rad. Dansez cu el asa cum am mai facut-o la depozit si ma simt bine si in largul meu. Asta pana cand il vad pe Max uitandu-se in mod ciudat la mine. La noi. La mine si

la Shane. Parca ar vrea sa inteleaga relatia dintre noi.

Cand facem o pauza, Bryanna si Max ni se alatura. Shane imi aduce o doza de suc, nedesfacuta, zambind cu subinteles. Zambesc si eu si imi amintesc de prima seara la depozit, cand m-a laudat ca sunt prevazatoare. Oare imi da de inteles sa procedez la fel si-aici? Dar gandul imi este intrerupt cand telefonul incepe sa-mi vibreze si vad numele lui Jay.

Cu un zambet larg pe fata, ies din cladire si raspund.

-Buna, iubito! Mi-a fost dor de tine! imi spune cu voce calda si eu aproape plang de dorul lui.

Capitolul 23

SHANE

Privesc prin usa larg deschisa a studioului modul in care Rya danseaza cu Max. Are o cuta usoara pe frunte, semn ca se concentreaza. Sau ca ceva nu ii convine. Inca nu pot sa-mi dau seama exact. Am petrecut ore intregi privind-o, fara sa stie, bineinteles, si inca tot nu pot s-o descifrez.

Nu imi regret iesirea pe care am avut-o fata de ea. Macar stie ce simt, chiar daca ea nu simte la fel. Aveam nevoie sa i-o spun, sa-i spun cat o iubesc chiar daca stiu ca va fi intotdeauna a lui Jay. Oricat ma doare acest lucru, nu pot sa stau departe de ea. Si poate sunt patetic, dar stiu ca Jay o va face sa sufere mai devreme sau mai tarziu si vreau sa fiu eu umarul pe care plange.

Santini ma vede, din nou, si imi arunca un zambet intelegator. Stiu ca a asistat la declaratia pe care i-am facut-o Ryei, si putin imi pasa. Chiar daca n-ar fi auzit tot ce i-am spus atunci, tot ar fi observat ce simt pentru ea. Asa cum, fara sa vrea, am observat si eu cum o priveste el. Oh, da, se stradiuieste si o ascunde foarte bine, dar pentru un observator atent si permanent, cum sunt eu,

nu e destul. Nu o data l-am vazut privind-o atat de intens incat ma mir ca i-a ars pielea! Dar stie despre Jay si stie ce simte Rya pentru el, asa ca sta deoparte, ca si mine, un simplu privitor. In plus, ii e profesor, deci trebuie sa pastreze distanta orice ar simti.

Insa nu stiu ce sa cred despre Max. In ciuda a ceea ce cred toti despre noi, ca suntem buni prieteni, nu il cunosc prea bine si nici nu stiu mare lucru despre el. Doar ce am auzit pe la depozit. Ca e baiat de bani gata. Ca e un infumurat si increzut, ceea ce este evident. Dar vorbe spuse pe la colturi, soapte auzite de la fete plangand, ma fac sa cred ca are o problema. Nu am auzit nici o acuzatie fatisa, dar se pare ca Max are o problema cu cele care ii spun nu. Odata ce i se pune pata pe vreo fata, nu se lasa pana nu e a lui. De buna voie sau nu. Daca e adevarat si a scapat pana acum cu fata curata, inseamna ca banii taticului pot cumpara orice.

Ce ma ingrijoreaza insa e faptul ca Rya e in atentia lui si este foarte mult in preajma ei. Nu cred ca a facut vreo miscare inca, dar e atent cu tot ce se intampla in jurul ei. Banuieste ca sunt aici din cauza Ryei si stiu ca a vazut ce s-a intamplat la depozit. Ca ne-am sarutat. Dar l-a vazut si pe Jay luand-o de acolo si banuiesc ca a citit si el din ziare despre ei. Bryanna mi-a povestit ca a pus o gramada de intrebari despre Rya si mine, probabil incercand sa inteleaga cum sta exact problema. Norocul nostru ca roscata e o buna prietena si nu i-a spus nimic.

-Ajunge pentru azi! Ne vedem luni! spune Santini cand acordurile melodiei se termina.

Asta e semnul ca trebuie sa plec. Si nu doar de aici, ci si din campus. Nu pot sa stau si sa il vad pe Jay cum vine dupa ea, asta este prea mult pentru mine.

Am inchiriat saptamana trecuta un mic apartament la cateva minute de campus. Un loc in care pot sa ma refugiez, in care sa pot fi singur, nu cu un coleg de camera vorbaret si curios din cale afara. Acolo ma indrept acum.

Primul lucru pe care il observ cand telefonul ma trezeste este ca e ora unu din noapte si aproape ca resping apelul cand numele Bryannei imi sare in ochi.

-Da? vocea mea suna si somnoroasa si agasata.

-Shane, trebuie sa vii la club! imi striga ea impacientata si deja sunt treaz. Rya... parca e beata si Max trage cam mult de ea!

Nici nu stiu daca i-am spus ca merg sau nu, deja sunt imbracat si fug pe strada. Il omor daca se atinge de ea! Cele mai negre temeri imi cuprind sufletul si amintirea zvonurilor despre Max nu fac decat sa le accentueze.

Clubul din campus e pe jumătate gol la ora asta, dar primul lucru pe care il observ e Rya. Danseaza cu Max, pe o melodie lenta. Mainile lui o tin strans si mult prea aproape pe cat ea ar accepta in mod normal.

-Bine ca ai venit! apare Bryanna langa mine. Nu pot s-o iau de langa Max. El nu ma lasa.

-Cat a baut? intreb mirat, stiind ca Rya nu bea si nici nu trebuia sa fie servita cu alcool la varsta ei.

-Rya? O coca-cola! Nu am vazut-o sa puna alcool in gura toata seara. De asta nu inteleg cum a ajuns asa!

Eu insa stiu si nu mai stau sa aflu mai multe. Ma apropiu de cei doi si, fara sa imi pese de uimirea lui Max la vederea mea, o trag din bratele lui.

-Hei! striga el la mine dupa doua secunde. Cum iti permiti?

Fara sa-l bag in seama pe Max, ii prind obrazii Ryei si ii privesc atent ochii. Sunt tulburi si nu ma poate fixa cu privirea. Furia creste in mine cand realizez ca nu miroase deloc a alcool, ramanand o singura posibilitate: e drogata!

-Cum imi permit eu? tun catre Max. Ai drogat-o, nebun nenorocit! Te omor!

Luat prin surprindere ca l-am descoperit, reusesc sa ii dau un pumn lui Max si sunetul maxilarului trosnind e muzica divina pentru mine. Incearca sa riposteze si el dar amandoi suntem opriti de bratele celor din jur care ne cuprind si ne trag deoparte.

-Shane! vocea ingrijorata a Bryannei razbate prin galagia din jur si o observ pe Rya tot mai moale in bratele roscatei.

Ma scutur de cei care ma tin si ajung la ea exact cand cade din picioare si reusesc s-o prind. Fara sa mai arunc macar o singura privire in urma, ies cu Rya in brate si cu o Bryanna sperziata pe urmele mele.

-Unde o duci? intreaba roscata cand vede ca plec din campus.

-La mine. Am un apartament in apropiere. Nu o putem tine aici, se va afla si Rya nu are nevoie de mai multa publicitate. Nu de asta, oricum.

Tot drumul scurt pana la apartament privesc mai mult la Rya decat pe unde merg. Aproape ca nu o simt in brate la cat e de usoara, mai ales ca a slabit. Dar chipul ei palid si faptul ca nu a scos nici un cuvant ma ingrijoreaza teribil.

Odata ajunsi la mine, o pun usor pe pat si inima ma doare cand o aud gemand.

-Ce putem sa facem? ma intreaba Bryanna la fel de ingrijorata.

-Habar nu am! recunosc infrant. In mod normal, as duce-o la spital, dar nu cred ca e o idee buna. Maine ar fi in toate ziarele stirea ca e o drogata. Acolo i-ar face spalaturi, banuiesc.

Si asta imi da o idee.

-S-o facem sa bea cat mai multa apa, poate vomita! spun si

Bryanna deja fuge la bucatarie.

Dupa mai multe pahare cu apa pe care am fortat-o pe Rya sa le bea, a varsat pentru prima data. Forta cu care a facut-o m-a speriat. Am prieteni care nici dupa cea mai crunta betie nu au vomat asa! Acum pare ca doarme, dar geme tot mai des, semn ca nu ii este mai bine, iar noi doi stam si ne uitam la ea, frangandu-ne mainile.

-Nu inteleg cum s-a-ntamplat! spune Bryanna aproape plangand. Am fost cu ea toata seara! Si nu stiu nici daca Max e cel vinovat de asta! Poate fi oricine!

-A mai stat cineva pe langa voi, in afara de Max, cand Rya a inceput sa dea semne de ameteala?

-Nu, raspunde ea dupa o clipa de gandire. Nimeni n-ar indrazni, nu cand il stiu pe Jay.

-Atunci Max este vinovatul. Probabil astepta sa-si faca drogul efectul si pleca cu ea spunand ca o ajuta. Ma bucur ca nu ai asteptat atat de mult si m-ai sunat! Nici nu vreau sa imi imaginez ce s-ar fi putut intampla!

Bryanna ma priveste cu ochii mari, intelegand abia acum totul. Ii spun pe scurt zvonurile pe care le-am auzit despre Max si acum e ingrozita.

Tresarim speriasi cand telefonul Ryei incepe sa sune si Bryanna il scoate din buzunarul blugilor ei si ochii i se maresc privind ecranul.

-Jay!

-La ora asta?! sunt si eu uimit. Obisnuieste sa o sune noaptea?

-Nu, niciodata! spune categoric.

Ii cer telefonul si il privesc nehotarat, ascultand sunetul insistent.

-Nu raspunde! imi sopteste Bryanna. O s-o ia razna daca te aude pe tine si nu mai zic daca afla ce s-a intamplat!

O privesc o clipa si ma gandesc cum ar fi sa fiu in locul lui. As vrea sa stiu, chiar daca as innebuni de nervi. Asa ca, inainte sa ma razgandesc, raspund.

-Jay! si cateva secunde o liniste apasatoare e singura reactie.

-Ce dracu' cauta telefonul Ryei la tine? il aud tunand si nu as vrea sa fiu acum in pielea lui, imaginandu-mi cine stie ce.

Cum naiba sa ii spun?

-Lasa asta, avem probleme. Rya a fost drogata si nu stiu cum sa o trezesc! turui cat pot de repede si imi tin respiratia asteptand furtuna.

-CE??? Te omor, nenorocitul!

-Stai! Nu eu am facut-o! Nu stiu cine, doar banuiesc. Am luat-o inainte sa se intample ceva, dar nu pot sa o duc la spital, stii foarte bine de ce. Dar nu stiu ce sa fac!

-Unde sunteti? ma intreba fara sa mai strige si dupa voce e speriat.

-La mine in apartament, recunosc cu voce mica. Bryanna e cu mine, ea m-a chemat cand a observat ca ceva nu e in regula, adaug inainte sa isi mai imagineze ceva. Am vrut sa stie cati mai putini despre asta, de asta am adus-o aici!

-Cum a fost drogata? intreaba dupa cateva secunde de gandire.

-In bautura, banuiesc. Desi bea numai din doze nedesfacute, probabil ascultand de tine, cineva tot a profitat de o clipa de neatentie.

-Faceti-o sa vomite! Drogul e in stomac, cu cat il elimina mai repede, cu atat digera mai putin din el!

-Am facut asta deja! ii spun si ma bucur ca asa am gandit si eu. Dar tot nu se trezeste si... geme in somn.

-Trebuie s-o trezesti! Asa va putea bea apa cat mai multa si poate sa verse! Bag-o sub dus cu apa rece si tine-o pana se trezeste! Plec acum si vin cu primul avion. Trimite-mi un mesaj cu adresa. Daca nu reusesti nimic, du-o la spital! Nu-mi pasa cine si ce afla, nu vreau sa pateasca nimic!

Tonul transant al lui Jay ma scoate din starea de disperare. O iau pe Rya in brate si intru cu ea sub dusul cu apa rece ca gheata in timp ce Bryanna sta nemiscata langa noi. Ne privim unul pe altul si amandoi pe Rya, rugandu-ne ca Jay sa fi avut dreptate si sa

reusim sa o trezim.

-Jay...

Soapta Ryei ne face sa rasuflam usurati. Desi imi tremura puternic in brate si dintii ii clantane, inca nu e treaza. Pleoapele i se zbat usor si se straduiesc sa deschida ochii, dar inca nu poate, asa ca rabd in rand cu ea frigul ce ne cuprinde. Si o tin pana cand, dintr-o data, se scutura puternic si ochii i se deschid larg.

Priveste mirata in jur, neintelegand nici ce se intampla, nici unde este si, mai ales, ce cautam amandoi la dus.

-Ma duc sa-i caut niste haine! spun cand poate sta pe propiile picioare si ies lasand-o acum in grija Bryannei.

Ma simt josnic si inghit in sec cand imaginea cu Rya uda imi ramane intiparita in minte. Dar modul in care tricoul ud i s-a mulat pe sanii plini, parand mai mult goala.... O, Doamne, da-mi putere sa nu innebunesc!

Ma schimb cat pot de repede si duc in baie un tricou si o pereche de pantaloni de trening in care va innota, mai mult ca sigur, dar altceva nu am. Rya plange acuma si banuiesc ca Bryanna i-a spus ce s-a intamplat. Ma doare sufletul s-o vad asa si as lua-o in brate s-o linistesc, sa-i spun ca totul e in regula, dar nu sunt eu cel pe care il doreste langa ea. Si, spre uimirea mea, ma bucur ca i-am spus lui Jay. Ca e pe drum incoace. Venirea lui ii va face de o mie de ori mai bine decat toate bunele mele intentii.

-A mai varsat de doua ori si-a adormit din nou! spune Bryanna alaturandu-mi-se in bucatarie. Dar cred ca a eliminat tot ce se putea. Acum trebuie sa doarma ca sa elimine ce a digerat, ofteaza ea si se tranteste obosita pe un scaun.

JAY

-Aterizam in jumatate de ora! imi spune stewardesa pe ton compatimitor, probabil observandu-mi agitatia.

Dau doar din cap, in sens c-am inteles, si imi intorc privirea pe hublou. Mai am putin si pot s-o tin in brate!

Noaptea trecuta m-am trezit dintr-un cosmar in care Rya ma

striga cu disperare. Am incercat sa adorm din nou, dar sentimentul de neliniste ca a patit ceva devenea tot mai apasator si persistent. Asa ca am sunat-o. Fara sa tin cont de ora tarzie sau ca o s-o trezesc. Voiam doar sa-i aud vocea pentru o clipa si sa-mi confirme ca e bine, atata doar.

Sa aud vocea lui Shane in telefonul Ryei aproape ca m-a daramat! Zeci de scenarii nebune mi-au trecut prin minte in cateva secunde! Imagini cu ei doi, impreuna, cu Rya spunandu-mi ca s-a terminat... Dar adevarul a ce s-a intamplat si pe care Shane a avut curajul sa mi-l spuna, este la fel de rau ca orice altceva mi-as fi imaginat.

Gandul ca Rya a fost drogata, ca cineva a vrut sa-i faca rau, imi face pielea sa tremure pe mine si nu ma mir defel de pornirile criminale pe care le am! Mai am putin si, maxim intr-o ora, o sa fiu langa ea.

Stiam ca nu am avion decat peste cateva ore, deja stiu toate zborurile spre LA. Dar am o cunostinta cu avion privat si, datorita lui, am reusit sa decolez in doar o jumatate de ora. Abia am avut timp sa il anunt pe Gibbs ca nu o sa joc in meciul de azi si nu i-am dat prea multe explicatii, lasandu-l nedumerit si infuriat ca naiba pe mine. Dar nu imi pasa! Chiar daca nu o sa mai joc fotbal vreodata, acum trebuie sa fiu cu Rya! Ea este singura care conteaza cu adevarat!

-Ce face? e primul lucru pe care il intreb cand Shane deschide usa apartamentului la care am ajuns in timp record.

-E bine acuma. Doarme. Am facut tot ce mi-ai zis si a functionat, si imi arata o usa.

Ma-ndrept cu frica parca spre usa inchisa si imi inchid o clipa ochii inainte sa o deschid. E semi-intuneric in camera din cauza draperiilor trase, iar Rya doarme linistit. Ma apropii de pat si ingenunchez la capul ei, privind-o cu nesat. Are cearcane uriase si e atat de palida ca nici buzele ei frumoase nu mai au culoare si sunt uscate si crapate. Ma simt rupt in doua si nu stiu ce sa fac. Jumatate din mine ar vrea sa o ia in brate si s-o sarute pana uita

tot ce s-a intamplat, iar cealalta jumatate, cea mai lucida poate, imi spune sa o las sa doarma, sa isi revina. Aleg calea de mijloc, incercand sa nu innebunesc. Ii mangai usor obrazul si o sarut pe frunte in asa fel incat sa nu o deranjez, apoi ies incet din camera inainte sa ma las condus de instincte si sa o trezesc.

Shane si Bryanna stau tacuti in bucatarie, cu doua cani mari de cafea in fata. Amandoi sunt obositi si trasi la fata si cearcanele arata ca nu au dormit deloc.

-Va multumesc ca ati avut grija de ea! le spun cat pot de sincer si ignor nemul Dumirea pe care o arata si care imi da de inteles ca nu era nevoie sa multumesc. Acum spune-mi ce s-a intamplat si cine-i vinovat! ii spun lui Shane in timp ce imi dau drumul si eu pe-un scaun. Te rog! adaug pe un ton mai bland cand il vad pe Shane incrunandu-se usor.

Incerc sa-mi tin furia ce ma cuprinde sub control, in timp ce ascult povestea, si doar gandul ca nu pot sa plec de langa Rya ma tine sa nu plec chiar acum sa-l caut pe ticalosul de Max si sa-l omor. Beau doar cateva guri de cafea din cana pe care, cu amabilitate si zambind usor, mi-o pune Bryanna in fata, apoi ma ridic.

-Ma duc sa stau cu ea, le spun usor si dau sa plec dar Shane ma opreste.

-Noi o sa ne intoarcem in campus. Va lasam sa... discutati, imi spune cu retinere si il inteleg.

Stiu cat o iubeste pe Rya si sa ne lase pe amandoi, in casa lui, trebuie sa fie dureros.

-Daca aveti nevoie de ceva, suna-ma! zice si iasa cu Bryanna pe usa.

Cei doi au plecat de vreo doua ore si eu inca stau si o privesc pe Rya. Doarme deja de vreo zece ore si, daca somnul nu i-ar fi atat de linistit, mi-as face griji. Nu mi-am luat ochii de pe chipul ei nici o clipa macar si tot nu ma satur. Nu-mi iese din cap ce s-ar fi putut intampla si nu stiu cum o sa fac fata la asta. Nu cand i-am promis ca nu o sa mai fiu atat de posesiv. Daca ar fi dupa mine, in

secunda asta as lua-o acasa. As tine-o langa mine in fiecare clipa ca sa fiu sigur ca nu mai poate pati nimic. Dar stiu ca nu e atat de simplu. Chiar daca e sperziata acum, tot nu v-a renunta la scoala asta blestemata! Si nu pot decat sa ii admir incapatanarea si tenacitatea, in acelasi timp in care ma aduce la disperare!

Pleoapele i se zbat usor, scotandu-ma brusc din gandurile mele. Ochii ei negrii superbi privesc o clipa roata, apoi se fixeaza pe mine si se maresc uimiti.

-Jay?

-Chiar el, iubito! ii zambesc usor.

-Ce cauti aici? Cum de..., se intrerupe cand amintirea serii trecute revine vijelios si se albeste si mai tare.

Lacrimi mari incep sa-i curga pe obraji si nu mai astept nici o secunda inainte sa o trag in bratele mele.

-Shh, totul a trecut. Acum esti bine si in siguranta! incerc s-o linistesc dar imi simte nervozitatea si asta nu ma ajuta deloc.

O ridic in brate si merg in living pe canapea, tinand-o in poala, cat mai aproape de mine. Se ghemuieste mai tare la pieptul meu, fara sa spuna nimic, multumita doar ca sunt aici. O las sa planga, sa se descarce si amandoi tacem, fiecare cu gandurile noastre. Stim amandoi ca urmeaza o discutie in urma careia sunt multe sanse sa ne certam, asa ca amanam momentul pe cat de mult putem...

Capitolul 24

de corina_conny

-Stiu ca vrei sa-mi ceri sa vin acasa! imi spune Rya cu vocea ragusita de la plans dupa ceea ce mie mi s-au parut ore. Te rog sa nu o faci! Nu vreau sa ne certam!

Li privesc ochii si chipul palid, cu lacrimi uscate pe obraji, fara sa ma mir ca stie la ce ma gandesc. Ne cunoastem atat de bine unul pe altul incat nu mai avem nevoie de cuvinte. Ultimul lucru pe care il doresc si eu este sa ne certam si, chiar daca sunt la un pas de a o duce cu forta acasa, ma abtin. Asa ca, in ciuda a tot ceea ce simt, aprob din cap. Nu sunt de acord cu ea, dar

trebuie sa ii respect decizia, oricat m-ar durea.

-Cu o conditie! ii spun in cele din urma si stiu ca nu o sa ii placa ce am sa spun. Sa ma lasi sa ma ocup de Max!

Nu specific in ce fel vreau sa ma ocup de el, nici nu vreau sa banuiasca ce am de gand cu ticalosul naibii, iar ea ma priveste doar cu ochii mari. I-am promis ca nu bat si nu omor pe nimeni, dar asta este o exceptie.

-Bine! accepta Rya destul de calma. Fa orice crezi ca trebuie, numai sa nu se mai apropie de mine! Doar... nu il omora! Nu vreau sa te vizitez la inchisoare urmatorii cativa zeci de ani! Nu vreau ca din cauza lui sa ai probleme!

Ma stramb la gandul ca daca as face ce doresc mai mult, acolo as ajunge.

-Jay! Ai meci peste cateva ore! isi aminteste si aproape imi sare din brate.

-Sambata asta sar peste! o trag din nou langa mine. Tu esti mai importanta decat oricare meci! Raman in Los Angeles cu tine pana te stiu in siguranta si il rezolv pe Max, indiferent cat dureaza asta!

-Dar...

-Nici un dar! Acum, sa mergem! Nu cred ca Shane e incantat ca suntem doar noi doi, singuri, in casa lui si isi imagineaza cine stie ce ca facem. Din respect pentru el si pentru ca te-a ajutat, ar trebui sa plecam. Momentan, la hotel.

Apartamentul lui Shane mi-a dat si mie o idee, dar nu stiu daca Rya va accepta.

-Momentan?

-Iubito, ce ai zice sa inchiriem un apartament tot pe aici, prin zona? Sa ai un loc in care sa poti sa stai cand vrei sa scapi putin din campus! ii explic cu retinere in voce. Sa nu depinzi mereu de locul ala!

Chiar daca se incrunta usor la propunerea mea, stiu ca va accepta intr-un final, caci nu ma las pana nu o face.

Am reusit sa o conving pana la urma si am gasit un apartament la cinci minute de campus, gata mobilat si care sa ne placa la amandoi si ne-am petrecut duminica cumparand tot felul de nimicuri de care ma gandeam ca ar mai avea nevoie.

Este luni dimineata si am adus-o pe Rya la scoala. Trebuie sa imi duc planul pana la capat inainte ca ea sa se intoarca din camera in care a urcat ca sa se schimbe si intreb in stanga si in dreapta pana dau de Santini intr-o sala.

Face ochii mari cand ma zareste, apoi se incrunta.

-Rya nu a venit inca la ora, dar trebuie sa soseasca.

-Stiu asta, ii raspund scurt, si vreau sa discut ceva cu tine inainte sa vina ea. Rya nu trebuie sa stie vreodata ca discutia asta a avut loc. Asa ca, poate ar fi mai bine sa mergem in alta parte.

Desi este uimit din cale-afara de tonul si atitudinea mea, imi face semn sa il urmez intr-un birou.

-Despre ce este vorba?

-Vreau sa il dati pe Max afara din scoala si sa ii interziceti sa se mai apropie de campus! spun pe un ton hotarat.

-Poftim?! exclama mirat Santini, dar eu continui netulburat.

-Max e un nenorocit cu probleme si are destule la activ. Nu pot sa iti prezint dovezi, asa ca nu o sa ma refer la trecutul lui. Dar vineri noapte a drogat-o pe Rya si nu cred ca e nevoie sa iti spun ce s-ar fi intamplat daca Bryanna si cu Shane n-ar fi intervenit, luand-o cu forta de langa el. Nici macar nu a negat acuzatiile pe care Shane i le-a aruncat.

Nu bag in seama oroarea de pe fata lui Santini si continui pe acelasi ton incisiv.

-Nu vreau ca nimeni sa mai stie ce s-a intamplat, de aceea am venit la tine. O sa gasesti o cale sa vorbești cu cei din conducere si sa-i convingi sa-l dea afara pe Max. Nu ma intereseaza ce motive invoci atata timp cat Rya nu e implicata in ele. Iar daca nu o faceti, o sa implic scoala asta intr-un scandal atat de mare incat in nici o luna o sa aveti portile inchise. Si nu glumesc! Sunt

suficient de cunoscut ca sa am puterea asta. Relatia mea cu Rya a fost deja de multe ori pe prima pagina si toti stiu ca suntem impreuna, iar presa o adora. E suficient sa ma declar nemultumit de scoala pe care o urmeaza, cu mentionari subtile la trafic de droguri si abuzuri sexuale, si o sa fiti napaditi de presa si inspectii. Pana sa va dezmeticiti, renumele va va fi facut praf si voi veti fi someri. Am fost suficient de clar?

Santini ma priveste cateva clipe, incercand probabil sa asimileze ceea ce tocmai i-am spus.

-Cum se simte? e prima intrebare pe care mi-o pune si care imi dovedeste ca am facut bine venind la el, ca ii pasa de Rya asa cum am banuit.

-Acum e bine, dar las-o si tu mai usor astazi, fara sa observe insa! reusesc sa zambesc slab. Si, iti repet, Rya nu trebuie sa stie de discutia asta. E suficient pentru ea sa afle ca Max e dat afara si nu se mai poate apropia de ea. Gasiti voi un motiv oficial!

-Ce i-ai facut lui Max? isi face curaj sa ma intrebe in timp ce ma aflu cu mana pe clanta si sunt pregatit sa plec.

-Inca nimic! zambesc sarcastic. I-am promis Ryei ca nu il omor, asa ca o sa incerc sa-l ocolesc pana rezolvati voi problema.

Fiindca daca-l gasesc... nu o sa-mi pot tine promisiunea! Si urasc sa o dezamagesc pe Rya!

RYA

Nu stiu ce a facut Jay, si nici nu vreau sa stiu, dar Max a disparut din peisaj. Total si definitiv. Santini m-a anuntat luni ca Max a fost dat afara fara sa imi dea nici o alta explicatie. Banuiesc ca e din cauza a ceea ce mi-a facut mie, dar nimeni nu pare sa faca nici o legatura. Chiar si profesorii sunt intrigati si nu stiue amanunte, iar dansatorii nici atat. Am auzit tot felul de speculatii, dar nici una legata de numele meu sau de bataia inceputa de Shane. Jay parea sa stie despre ce e vorba, dar nu a vrut sa-mi spuna nimic, zicand ca nu conteaza decat faptul ca nu mai trebuie sa imi fac griji din cauza obsedatului.

Vacanta de iarna se apropie cu pasi repezi si astept cu nerabdare sa ma intorc acasa. Trei saptamani in care sa fac o pauza si sa ma odihnesc de la programul draconic al scolii. Mi-e dor de parintii pe care nu i-am mai vazut de vreo doua luni si de Amanda si de Taylor. Chiar si fetele de la studioul din Dallas imi lipsesc!

Acum e vineri seara si stau linistita si ma relaxez intr-o baie cu spuma din apartamentul inchiriat de Jay si il astept pe el. Inchid ochii si ma gandesc la timpul care a trecut si nu pot sa nu zambesc. Cumva, au trecut mai bine de trei luni si ne-am descurcat. Nu ne-am vazut atat de des pe cat am vrut, dar am rezistat. Vom rezista si de acum incolo! Stiu ca pentru Jay a fost mult mai greu fiind tot timpul pe drumuri, plecand la meciuri sau venind la mine, dar nu s-a plans. Nici macar o singura data! Timpul petrecut impreuna ne-a apropiat si mai mult desi nu credeam ca e posibil. Ne intelegem atat de bine, dintr-o simpla privire sau un gest, incat ma sperie uneori. Am ajuns sa fiu dependenta de vizitele lui, de el. Si il iubesc mai mult decat oricand! Ador... Ador totul la el! Ochii verzi si adanci care imi fac picioarele sa mi se-nmoaie doar cu o privire, gura al carei simplu zambet imi da palpitatii. Ador modul in care ma face sa ma simt de cate ori ma priveste, de parca as fi cea mai frumoasa si speciala! De parca numai eu contez! Iubesc modul in care se incrunta sau pune suflet cand urmareste un meci de fotbal, la fel de mult ca rasul liber si sincer de la o gluma buna.

Am ajuns sa ii iubesc si bombanelile de gelozie pe care le scoate de cate ori iesim impreuna. Intotdeauna i se pare ca cineva se uita prea lung sau prea intens la mine. Dar, ce e mai ciudat e ca am devenit si eu geloasa. Am inceput sa ne afisam mai mult in public impreuna de cand am vazut ca presa nu m-a "atacat" asa cum s-a temut Jay. Am fost la teatru si la filme, chiar si la un spectacol de balet. De fiecare data cand vine, are grija sa ma duca intr-un loc nou, sa vad ceva ce nu am mai vazut. Si peste tot este recunoscut, de aici si gelozia mea. Nu, nu sunt geloasa pe cei care ne deranjeaza de la masa sau ne opresc pe strada pentru

un autograf! Dar nu ma pot abtine cand vad privirile cu care este urmarit de reprezentantele asa numitului "sex slab".

O data, pe cand eram la restaurant, o tipa nu si-a luat ochii de pe el tot timpul cat am mancat, uitand complet de farfuria din fata ei. Spre consternarea lui Jay, care nu a observat nimic, cand am plecat nu m-am putut abtine sa ii soptesc tipei "*Ti s-a racit mancarea!*", privirea ei acra facandu-l sa rada atat de tare ca toata lumea se uita la noi.

Geloasa? Cum sa nu!? Cand am reusit, cu chiu, cu vai, sa il conving sa mergem intr-o dupa-masa la plaja, din doua in doua minute era rugat de vreo papusa sa o unga cu crema, sau s-o ajute cu umbrela, chiar si o mama a venit sa-l roage sa umfle colacul copilului ei. Le-a refuzat frumos pe toate, mai putin pe mama, cu zambetul pe buze, dar tot m-am ofticat. Asa ca am facut ce trebuia sa fac! Profitand de faptul ca statea pe burta si sub pretextul ca il dau cu crema, i-am scris pe spate cu crema protectoare "*Nu deranjati! Sunt luat!*". Daca s-a mirat de ce nu il mai ataca femeile, nu a aratat-o. Era preocupat de cat de multa piele arata costumul meu de baie si, spunand ca ii e frica sa nu ma ard, ma tot acoperea cu un prosop urias, planul meu de ma bronzam macar putin ducandu-se pe apa sambetei. Asa ca, dupa nici o ora de plaja si o singura baie facuta, am hotarat de comun acord ca e mai bine sa plecăm si sa ne gasim altceva de facut. Ceva mai putin stresant.

-Spune-mi la cine te gandesti de zambesti asa, ca il nenorocesc! vocea grava a lui Jay ma face sa tresar, dar zambetul mi se adanceste.

-Uita-te in oglinda! ii raspund bucuroasa ca a ajuns.

Multumit de raspunsul primit, ranjeste in timp ce incepe sa

se dezbrace, iar eu rosesesc cu ochii la corpul lui. Se strecoara in cada in spatele meu, fara sa-i pese ca da apa pe-afara, si ma lipeste cat mai mult de el.

-Mi-a fost dor de tine! imi sopteste intorcandu-mi capul pentru un sarut. Si-acuma spune-mi de ce te-ai inrosit! Din nou! Nu pot sa cred ca, dupa atata timp, inca iti e rusine de mine!

-Imi e rusine de ce-am gandit! recunosc cu jumatate de gura, fara sa am curajul sa-l privesc, si il simt tresarind surprins.

-Iubito, ce vezi e tot al tau! Poti sa faci ce vrei cu mine!

Si ii arat asa cum stiu eu mai bine...

Mult mai tarziu, stam imbratisati si urmarim un film cand ma surprinde cu o intrebare.

-Ce vrei sa facem de sarbatori? ma intreaba Jay si ma intorc mirata spre el.

-Nu m-am gandit decat sa merg acasa. De ce? Tu ce la ce te-ai gandit?

-Ai trei saptamani vacanta si tot asa si eu. Am putea o saptamana sa stam la Dallas, sa poti sa fi cu ai tai, apoi o saptamana la ai mei, in Huston, si ultima sa plecăm undeva cu Kim si Chase, un concediu in patru.

Nu pot sa spun nimic! Am amutit si nu sunt sigura ca am auzit bine.

-Rya, uita-te la mine! vocea serioasa a lui Jay ma face sa ma intorc imediat, dar nu il pot privi in ochi, iar el imi ridica barbia

cu un deget. Te sperie ideea de a-mi cunoaste parintii?

O, Doamne!

-Da! Nu! Nu stiu! ma balbai fara sa stiu ce sa raspund si, in mod normal, ar rade de mine, dar acum nu o face.

Ma priveste atent, incercand sa inteleaga ceea ce simt si ce gandesc.

-Iubito, daca ar fi dupa capul meu, maine te-as cere de nevasta! Dar te-am grabit odata si nu vreau sa o fac din nou! Am sa ma multumesc cu ceea ce am si o sa astept pana o sa fii pregatita, indiferent cat va dura, un an sau zece. Te voi iubi la fel de mult si atunci ca si acum. Nu e nimic deosebit in a-mi cunoaste parintii! Si ei vor sa te cunoasca fiindca le-am tot vorbit de tine. Si as vrea sa stau si cu ei putin in vacanta asta fiindca i-am neglijat in ultimul timp, dar vreau sa fiu si cu tine. Asa ca cel mai bine ar fi sa mergem impreuna la Huston. Asta in cazul in care ai tai sunt de acord! Iar in ce priveste excursia cu Chase si Kim, era doar o sugestie. Nu vreau sa faci ceva ce nu iti doresti sau sa nu te simti bine. Putem ramane toata vacanta in Dallas, daca asta e ceea ce vrei. O sa dau totusi o fuga de vreo doua zile pana la Huston, dar va fi nimic pe langa ceea ce ce suntem obisnuiti.

Ca de obicei, declaratia lui Jay ma lasa fara cuvinte si cu ochii in lacrimi. Sunt uluita ca a pomenit de casatorie, dar si sperziata. Nu pot sa spun ca nu m-am gandit sau nu mi-am imaginat cum va fi viata mea cu Jay peste cativa ani. As minti. Fiecare fata incerca sa-si imagineze la un moment dat viata pe care si-o doreste. Si, desi ma asteptam sa simta asa, faptul ca si-a declarat intentia tot m-a bulversat. Momentan nu sunt pregatita nici macar sa discut despre asa ceva!

Dar faptul ca si-a neglijat parintii din cauza mea ma face sa ma simt al naibii de vinovata! Stiu ca nu a vrut sa fie un repros, mi-a explicat doar faptele si ceea ce simte si imi pare rau ca am reactionat asa. Totusi, orice as hotara eu, ultimul cuvant il au ai mei. Oricat de intelegatori sunt cu situatia noastra, cu vizita la Huston s-ar putea sa nu fie de acord. Sa li se para ca ne miscam prea repede. Poate doar daca le-am explica si lor, asa cum mi-a explicat mie Jay, ca nu vrem sa ne impartim intre parinti si noi, sa inteleaga si sa fie de acord. Cat despre un concediu in patru....

Jay ma priveste atent in timpul asta, asteptand un raspuns si nu stiu ce sa ii spun.

-Iubito, vom incepe prin a ne intoarce acasa. Nu-ti face probleme, restul vom hotara pe parcurs, in functie de situatie! imi spune cand vede ca nu-i raspund nimic si nu pare suparat deloc.

-Cum de stii intotdeauna ce gandesc? il intreb cand vad ca mi-a raspuns tuturor gandurilor mele.

-E foarte simplu! Te cunosc cum ma cunosc pe mine insumi si, mai presus de toate, te iubesc! O sa fie bine, ai sa vezi!

Capitolul 25

de corina_conny

Nimic nu poate fi mai frumos decat sa fi acasa de sarbatori! In familie, alaturi de cei dragi! Ai mei m-au bombardat cu o gramada de imbratisari, cocoloseli si cadouri. L-au invitat la masa de Craciun pe Jay, fara sa spun eu nimic, stiind ca a ramas in Dallas pentru mine. Chiar si tata pare sa se fi obisnuit cu ideea ca Jay si cu mine suntem impreuna.

Intr-una din zile, eram cu Jay in bucatarie si ne puneam cate o cafea. Cand m-am intins spre dulap sa iau canile, el s-a intins pe langa mine si mi le-a dat. Eu am turnat cafeaua, el a pus zaharul in cani. Ne-am zambit si m-a sarutat scurt. Gesturi marunte, pe care le faci zi de zi si care par obisnuite atunci cand le impartii des cu cel de langa tine, cand esti cu o persoana pe care o cunosti si ii stii obiceiurile. Cand ne-am intors, parintii mei stateau si ne priveau din usa bucatariei. Mi-am dat seama ca gesturile noastre tocmai le-au demonstrat cat suntem de apropiati si invatati unul cu altul si am ramas nemiscata, fara sa spun nici un cuvant, asteptandu-le reactia.

-Doriti si dumneavoastra cafea? a intrebat Jay amabil, fiind primul care a reusit sa spuna ceva si facand ca momentul jenant sa dispara.

Am iesit si la un club intr-o seara, impreuna cu Taylor si Amanda si am ramas surprinsa sa vad cat s-au apropiat cei doi in ultimele luni. Cand nu s-au mai ferit si le-am vazut privirele intense pe care le schimbau, nu m-am mai putut abtine si i-am intrebat direct.

-Deci voi doi sunteti impreuna? dar primul care a raspuns a fost Jay, prin rasul care l-a pufnit. Si tu stiai? Si nu mi-ai zis nimic! ma-ntorc uimita catre el.

-Iubito, nu era treaba mea sa-ti zic. Era a lor!

Si astfel saptamana a trecut foarte repede si inca nu am gasit

un moment prielnic in care sa vorbesc cu ai mei despre o plecare la Huston. Spre surprinderea mea insa, cu doua seri inainte de sfarsitul saptamanii, m-a intrebat mama cand vrem sa plecam.

-De unde stii de...,am inceput sa o intreb dar m-am oprit cand i-am vazut zambetul. Jay!

-Da, Jay! Ne-a explicat de ce doreste sa mearga acasa, de ce cu tine si ne-a cerut permisiunea. Dar ma intreb de ce nu ne-ai spus tu! Exista vreun motiv anume?

-Mama, parca erai chirurg, nu psiholog! incerc sa glumesc, dar ea nu gusta gluma si imi asteapta calma raspunsul.

-N-am vrut sa va suparati ca stau atat de putin cu voi! ii marturisesc doar o parte din adevar.

-Scumpo, noua ne este dor mereu de tine! Dar am fost si noi tineri si stim ca vreti sa va distrati! Mi-ar placea, totusi, ca ultima zi inainte de intoarcerea la Los Angeles sa o petreci aici, cu noi.

Iar acum, suntem in Huston si stau in masina si privesc spre mana intinsa a lui Jay care ma invita sa cobor. Imi zambeste incurajator si ii intind si eu mana tremuranda. Dupa ce, in sfarsit, ma dau jos din masina, imi prinde obrazii in palme si ma saruta tandru.

-Putem pleca oricand doresti! imi sopteste strangandu-ma la piept.

-Nu! Stiu cat de mult inseamna pentru tine! Dar tot am emotii! recunosc eu.

Tragand aer brusc in piept, am intrat in casa. Primul lucru pe care l-am vazut a fost o bruneta care, dupa o secunda de uimire, i-a sarit in brate lui Jay, chiuind.

-Ai venit! In sfarsit, ai venit! Vagabondule! De sase luni nu ne-am vazut!

-Si mie mi-a fost dor de tine, rade Jay la exuberanta ei, dar am un motiv intemeiat! si se intoarce spre mine. Rya, ti-o prezint pe sora mea, Maya. Iar ea este iubita mea, Rya.

Bruneta ma priveste foarte atenta, din cap pana in picioare, timp in care eu nu pot sa nu observ asemanarea izbitoare dintre frate si sora. Apoi, cu un zambet larg pe fata, Maya ma strange in brate.

-Ma bucur sa te cunosc! Am auzit atat de multe despre tine si aproape credeam ca esti invizibila! Doamne, Jay, e mult mai frumoasa decat credeam! Ma rog de cateva luni de Jay sa te aduca acasa sa te cunoastem si noi si a gasit mereu tot felul de scuze.

Simt ca ma inrosesc, dar Jay ma strange aproape de el si ma saruta usor.

-Avem un program atat de incarcat amandoi incat, atunci cand

reusim sa ne intalnim, nu vreau s-o impart cu nimeni! spune fara sa-si ia ochii de la mine.

Maya e atat de vorbareata incat sunt sigura ca va fi un bun avocat! Turuie intr-una si se invarte in jurul nostru ca un uragan.

-Mama si tata sunt plecati, dar se intorc intr-o ora. Nu va asteptam asa de devreme!

Privirea imi este atrasa insa de o alta fata ce coboara de la etaj. O blonda foarte frumoasa, cu ochi albastri si cu aspect de papusa Barbie. Se opreste o secunda cand ne observa, apoi se indreapta hotarata catre noi, cu privirea fixata pe Jay.

-Oh! Ea este prietena mea si colega de facultate, Amber. Am convins-o sa vina la noi de sarbatori! ne lamureste Maya cand o observa.

Amber?! Pe bune? Si numele il are de papusa! Din prima clipa nu imi place de ea si nu as putea sa spun de ce.

-Fratele meu, Jay, si iubita lui, Rya! ne prezinta Maya.

Blonda imi arunca doar o privire si un zambet superior, apoi atentia i se fixeaza pe Jay.

-Am vrut atat de mult sa te cunosc! Nu mi-a venit sa cred cand am aflat ca tocmai tu esti fratele Mayei! spune ea cu un ton afectat si bag mana in foc ca stia cand s-a imprietenit cu Maya. Acuma stiu de ce nu mi-a placut de ea! Se da pe fata la iubitul meu! Ii face ochi dulci si ii zambeste de parca nici nu as exista, nemaivorbind ca sunt chiar langa el! Insa nu spun nimic, doar ma apropiu mai mult de Jay, cat sa-l ating usor, stiind cum reactioneaza de cate ori fac asta. Si, bineinteles, ma cuprinde cu bratul pe dupa mijloc si ma saruta. Exact cum banuiam! Incruntarea blondei nu imi scapa si nu pot sa-mi abtin un zambet larg in timp ce Jay si Maya nu observa nimic din lupta mea cu blonda.

-De-abea astept sa-mi povestesti de campionat si cum e viata de sportiv! insista Amber cu tupeu si il ia de brat vrand sa il traga pe canapea si, implicit, cat mai departe de mine.

-Imi pare rau, ii spune Jay eliberandu-si bratul si uitandu-se cu

drag la mine, sunt in concediu si imi dedic tot timpul Ryei!
Sunt atat de mandra si multumita de raspunsul lui incat uit de orice jena si ma intind dupa un sarut. Dar nu unul simplu, ci unul asa cum obisnuieste sa imi dea cand suntem singuri. Desi surprins, Jay imi face incantat jocul si ma strange cat poate de aproape, adancind sarutul. Uitam de Maya si de blonda de langa noi, concentrati doar unul pe altul si ne intrerupem, tresarind, doar cand auzim doua voci drese langa noi. Ma-ntorc in bratele lui Jay care nu vor sa imi dea drumul tinandu-mi spatele lipit de el, ca sa gasesc langa noi un barbat si o femeie ce isi abtin cu greu rasul. O, Doamne! Parintii lui!

-Mama, tata, ea este Rya! le spune Jay razand, distrat de situatie, in timp ce eu ii privesc cu ochii mari si mai rosie decat am fost vreodata.

-Nu pare sa vrea sa fuga undeva, scumpule, ii raspunde mama lui, deci poti sa ii dai drumul!

Jay ma lasa din bratele lui pentru a fi imediat stransa de alta pereche de brate. Doamna Hamilton ma strange cu atata drag la piept, de parca as fi fiica ratacitoare intoarsa in sfarsit acasa.

-De cand asteptam sa te cunosc! imi spune zambind cu drag. Sa vad si eu femeia care l-a zapacit si cumintit pe Jay!

Domnul Hamilton ma imbratiseaza si el, ceva mai retinut insa, si ma saruta usor pe par.

-Bine ai venit! Eu sunt Tom, iar pe sotia mea o cheama Jenny si te-am ruga sa ne spui pe numele mic. Asa vom fi mai apropiati! Accept cu o inclinare usoara din cap si doar acum realizez ca nu am scos nici un cuvant de cand i-am cunoscut. Probabil cred despre mine ca sunt muta!

-Si eu ma bucur sa va cunosc! reusesc sa spun timida si imi intorc privirea spre Jay in semn de ajutor.

-Gata! Ajunge cu imbratisarile si pupaturile! Avem timp sa discutam toata saptamana. Acum vrem sa ne instalam! ma salveaza el si ma trage in sus pe scari.

Ajunsi pe holul de la etaj, ma prinde de coapse si imi ridica

picioarele in jurul lui si ma lipeste de perete.

-Si-acum, sa continuam ce-am inceput! imi spune cu buzele lipite de gura mea, apoi ma saruta gemand de placere.

-Sper ca nu vreti sa va instalati pe hol! chicoteste Maya si o vedem langa noi, alaturi de Amber ce are o mutra acra. Jay, camera ta e la doar doi pasi si, peste hol, i-am pregatit o camera Ryei, asa cum ai cerut. Ar fi mai indicat sa folositi una din ele inainte sa vada mama si tata mai mult decat au vazut deja! si se indeparteaza razand, urmata de Amber.

-Camera mea? Am si aici camera mea? intreb mirata, desi sunt fericita ca nu dormim impreuna in casa cu parintii lui.

-Bineinteles ca ai! O folosesti sau nu, cum simti tu ca e bine! imi spune privindu-ma zambind. Ti-am spus ca o sa fac tot ce pot sa fii in largul tau aici, sa nu te simti jenata de nimic. Chiar daca o sa plang in fiecare noapte stiindu-te doar peste hol, nu o sa vin la tine. Usa mea va fi descuiata si o sa poti veni tu cand vrei!

-Incredutule! ma incrunta la el.

-Nu, iubito, as vrea sa fiu atat de sigur pe mine, dar nu sunt! Chiar ma astept la o saptamana in care o sa ma faci sa tanjesc dupa tine! Te cunosc prea bine! Si apoi, asa cum ti-am mai spus, poti oricand sa spui *nu* chiar si cand dormim impreuna! Nu vreau sa crezi din nou ca esti pentru mine doar o pla...

-Nu-mi place cand vorbesti urat! ii spun punandu-i mana pe gura si nelasandu-l sa-si termine propozitia. Acum arata-mi amandoua camerele!

Bineinteles ca o sa dorm in camera mea si, oricat de greu mi-ar fi, nu am sa trec holul in nicio noapte, asa cum Jay bine a presupus. As avea impresia ca toata casa ar sti ce am facut si nu vreau asta. Parintii lui Jay m-au facut sa ma simt binevenita si toate emotiile pe care le-am avut s-au spulberat si vreau sa ramana asa.

Jenny este putin mai inalta decat mine, satena si cu ochii verzi, de la ea mostenind ochii si Maya si Jay. Dar arata ca un model ceea ce, la varsta ei e admirabil. Iar Tom... are acelasi par negru si ravasit ca Jay si aproape aceeasi statura. Doar ochii ii sunt

diferiti, avandu-i albastri. De la el a mostenit Jay corpul inalt si bine facut si pot sa jur ca si Tom a fost sportiv! Singurul lucru care ma deranjeaza este atentia marita pe care o primeste Jay din partea lui Amber. Pana la sfarsitul zilei toti au observat asta si toti par sa fie jenati de situatie. Cu exceptia lui Jay. Nu se simte prost pentru atentia primita, dar ii da flit cu eleganta. Insa pe mine chiar ma calca pe nervi si nou descoperita mea gelozie creste ingrijorator de mult, facandu-ma sa ma tem ca o sa am vreo iesire necontrolata.

Noroc ca nu stam prea mult in preajma blondei, caci Jay ma cara peste tot, prezentandu-ma atat vecinilor cat si prietenilor. Am cunoscut atat de multe persoane si am fost atat de laudata de ma simt ca un trofeu! Mai trebuia sa fiu si mangaiata si atunci chiar asa eram! Dar gelozia lui Jay si-a facut si ea aparitia, tinandu-ma mereu atat de aproape de el incat ma mir ca oamenii nu s-au intrebat daca nu suntem lipiti unul de altul!

Suntem cu totii la masa cu o seara inainte de a pleca. Jay vorbeste cu tatal lui despre fotbal, contracte si impresari.

-Cum stii sa iti alegi un impresar? ma bag si eu in vorba iar Jay ma priveste dintr-o data foarte atent.

-In general, sunt recomandati de clientii deja existenti si de munca depusa, imi raspunde el. De ce intrebi?

Nu am vorbit niciodata cu Jay despre asta si as fi preferat s-o facem intre patru ochi, dar toti sunt atenti acum la mine si nu mai pot da inapoi.

-Fiindca va trebui sa imi gasesc si eu unul pana la sfarsitul bursei. Sa imi poata face rost de cele mai bune contracte.

Tensiunea din Jay este atat de mare incat este aproape palpabila. Ne uitam unul la altul, stiind unde va duce discutia, si cei din jurul nostru au disparut.

-Te referi la contracte care genereaza spectacole si turnee? ma intreaba cu voce grava si deja stiu la ce se gandeste: alti ani de stat la distanta unul de altul.

-Da. Am primit deja oferte de la cateva companii, dar le-am spus ca nu discut cu nimeni pana nu termin scoala, spun cu voce tot mai mica, asteptandu-i reactia.

-Si mie cand aveai de gand sa-mi spui, Rya? *Dupa* ce semnai? Sau cu o zi inainte sa pleci intr-un blestemat de turneu prin toata tara, disparand un an intreg?

-Jay! striga Jenny la el, dar nu o baga in seama.

-Credeam ca stii ca asta e ceea ce urmeaza! Avem timp sa discutam...

-Iubito, asta nu e discutie! A *discuta* inseamna sa asculti si de parerea celuiilat! Tu ai spus ca vom hotara *impreuna* tot ce e important, iar asta... La dracu'! Hotararea ta e deja luata!

-Jay, te rog sa ..., incerc sa ma explic.

-Sa te-nteleg? imi taie vorba. Iubito, te inteleg mai mult decat crezi tu! Si chiar daca stiu ca, pana la urma, voi accepta orice ai hotara, urasc faptul ca ma pui in fata faptului implinit!

Si, tremurand de furie, iese din casa trantind usa dupa el atat de tare incat geamurile se cutremura.

Nu am curajul sa privesc la cei din jur si tacerea asternuta ma apasa. Dar cel mai tare ma doare faptul ca realizez ca Jay are dreptate. Ca hotararea mea e luata. Fara sa ii ascult parerea sau ce simte, fara sa *discutam* cand stiu ca decizia mea nu ma afecteaza doar pe mine ci si pe el, in egala masura.

-Va rog sa ma scuzati! murmur intr-un tarziu si urc in camera abtinandu-ma sa plang.

Ajunsa aici, incui usa si las lacrimile sa-mi curga. Am gandurile invalmasite si inima grea. L-am mai vazut pe Jay nervos sau suparat, dar niciodata atat de tare. Si nu din cauza mea! Reactia lui cand am primit bursa a fost nimic pe langa cea de acum!

Ma simt... pierduta! Rupta intre ce ar trebui sa fac si ceea ce as dori. E ca si cum m-as lupta cu mine insami. Atat Jay cat si dansul fac parte integranta din mine si nu pot sa renunt la nici unul dintre ei! M-as simti rupta in doua! Orice as alege, voi suferi

la fel de mult!

Refuz sa deschid usa sau sa raspund cand, pe rand, toti au batut si m-au strigat. Nu pot vorbi acum cu nimeni. Singurul pe care il doresc alaturi si caruia as putea sa ii destanui ce simt, sa-i cer un sfat, e cel mai bun prieten al meu... Jay! Dar si el a plecat nervos, odata cu iubitul pe care l-am ranit.

Habar nu am cat m-am invartit prin camera fara sa ajung la nici un rezultat. In cele din urma, au renuntat sa mai incerce la usa mea si in casa s-a asternut linistea. O serie de bufnituri si mormaieli se aud pe hol tarziu in noapte si rasuflu usurata ca Jay s-a intors. Insa zgomotele ciudate imi dau de inteles ca este... beat. Beat?! Niciodata nu l-am vazut sa bea mai mult de un pahar! In halul asta l-am adus?

Clanta usii se misca usor iar eu astept, tinandu-mi respiratia, reactia lui cand va vedea ca e incuiata.

-Iubito, deschide usa! Te rog! ii aud soapta chinuita.

Dar nu o fac. Nu e momentul potrivit. Nu cand e... asa! O sa astept pana se va trezi si atunci vom discuta cu adevarat. O sa-l ascult si o sa-i cer parerea asa cum trebuia sa fac de la-nceput. O sa gasim o solutie, intotdeauna am facut-o! Asa ca stau, cu fruntea lipita de usa si ochii innotand in lacrimi, si ii ascult rugamintile soptite. Si nu ma misc decat dupa mult timp dupa ce l-am auzit intrand in camera lui.

Este aproape ora zece dimineata cand imi fac curaj sa ies din camera. Murmure usoare razbat de la parter dar nu recunosc vocea lui Jay. Probabil inca doarme. Cu pasi mici, traversez holul si deschid usa camerei lui, pregatita sa ii cer iertare. Dar ceea ce vad ma face sa icnesc puternic, si-mi pun mana la gura incercand sa opresc hohotele puternice ce izbucnesc.

Imaginea din fata ochilor ma darama, ma zdrobeste si ma omoara. In fata mea, in patul lui, Jay doarme dezbracat... tinand-o in brate pe... Amber. O Amber la fel de goala ca si el...

-----*-----

RYA

-O, Doamne! aud exclamatia Mayei langa mine.

Apoi... nu mai aud nimic. Nimic altceva decat un vuiet puternic in urechi. Observ miscare in jurul meu, aud sunete, dar nimic nu are sens sau rost. Ochii imi sunt blocati pe imaginea lor si pe care nu cred ca o voi putea uita vreodata.

Jay isi deschide ochii tresarind la galagia care rasuna in jurul lui si pare buimac. Isi fixeaza privirea pe mine si se incrunta cand vede ca plag.

-Rya?

Abia cand incearca sa se ridice si sa se indrepte spre mine isi aminteste de blonda din bratele lui si care acum se intinde lenesa.

-Ce dracu'???

Nu pot sa mai stau nici o secunda in plus si fug din nou in camera care mi-a fost refugiu in ultimele ore. Trebuie sa plec de aici! *Trebuie sa plec!* Asta e singurul gand coerent pe care il mai am si care se repeta la nesfarsit in creierul meu obosit. Dar cu ce sa plec?! Am venit cu... el!

Imi calc pe inima si formez numarul celui care stiu ca va veni sa ma ia de aici fara sa ma certe sau sa puna intrebari.

-Poti veni sa ma iei din Huston? reusesc sa il intreb printre hohotele de plans.

-In doua ore sunt acolo! imi spune dupa o singura secunda de tacere si ii dau adresa cu un suspin.

Nu m-a intrebat ce s-a intamplat, nici ce caut in Huston. A stiut. M-a avertizat cu luni de zile in urma ca aici o sa ajung si nu l-am crezut!

De pe hol rasuna tipete si voci nervoase si cineva imi tot repeta numele, probabil Jay. Nu pot si nu vreau sa aud nimic! Imi pun castile la telefon si dau drumul muzicii la maxim, apoi imi strang bagajul cat pot de repede. Mai am mai mult de o ora de asteptat pana pot sa plec si singurul lucru pe care pot sa il fac este sa stau cocotata pe pat, cu genunchii la gura si cu ochii pe ceas,

numarand secunde.

Imaginea *lor* imi apare mereu in fata ochilor, chinuindu-ma, torturandu-mi sufletul. Iar inima... ma mir ca mai bate! E rupta in mii de bucati, zdrobita si calcata in picioare de fapta lui Jay.

"Am ajuns!"

Cand primesc mesajul mult asteptat, opresc muzica si, tragand adanc aer in piept, imi iau bagajul si ies din camera.

-Rya! aud soapta sperziata a lui Jay care sedea langa usa camerei mele si se ridica brusc in picioare cand ma vede.

Imi observa bagajul apoi ma priveste in ochi cu o privire indurerata pe fata.

-Te rog! Te implor! Nu pleca! Nu tin minte chiar tot ce am facut azi noapte dar iti jur ca nu te-am inselat! Nu as fi putut s-o fac oricat de beat as fi fost! Habar nu am ce cauta Amber in patul meu, dar nu am avut nimic de-a face cu ea!

Il privesc cateva clipe, ascultandu-i vorbele mincinoase. Oare ma crede chiar atat de proasta? Atat de proasta incat sa-l cred pe el cand i-am vazut cu ochii mei? Pentru o secunda, ii privesc chipul care mi-e atat de drag in ciuda faptului ca m-a distrus, apoi, cu lacrimi curgandu-mi pe obraji, cobor scarile cat de repede pot, fara sa ii spun macar un cuvnt.

Nu-i bag in seama pe cei de la parter si nici vorbele lor. Si nici pe Jay ce vine dupa mine, incercand sa ma opreasca.

-Iubito, te implor! Nu pleca! si ma prinde de brat cand ies pe usa. O furie uriasa ma cuprinde, izvorata din disperare si deznadejde, si ma intorc spre el eliberandu-mi bratul.

-Sa nu ma mai *atingi* vreodata! Sa nu imi mai *vorbesti* vreodata! Nu vreau sa te mai vad sau sa mai stiu de tine! si ma indrept cu pasi mari spre masina ce ma asteapta in fata casei.

Shane coboara si imi ia bagajul si ma priveste speriat de cum arat, apoi se uita incrunat la Jay care se apropie din nou de mine.

-A spus sa o lasi in pace! ii spune punandu-se hotarat in fata mea.

Ma astept ca Jay sa sara la bataie, mai ales ca Shane este cel

pe care l-am chemat, dar nu face nimic.

-Nu pot! ii raspunde fara sa-si ia privirea de pe mine nici o secunda. Stii bine, Rya, ca nu pot! Astept oricat si fac orice, dar nu ma tine departe de tine!

Chipul lui chinuit ma sfasie pe interior, calcand pe carnea vie lasata de tradarea lui, adancind rana si mai mult. Ma doare sa il vad asa, chiar daca el e cel ce a gresit si mai ca m-as intoarce din drum daca amintirea a ceea ce am vazut de dimineata nu ar fi revenit.

Urc in masina si o scurta privire catre Shane ii da de inteles ca vreau sa plec si nu mai am nimic de zis, iar el se urca la volan pornind la drum. Il aud pe Jay strigandu-mi numele din nou, cu disperare, dar strang puternic din ochi si imi adun fiecare farama de putere ce o mai gasesc in mine ca sa ma opresc din a-mi intoarce capul.

Shane isi imparte atentia intre drum si mine, privirea lui ingrijorata facandu-ma sa plang si mai mult. Imi ridic picioarele pe bancheta, cuprinzandu-le cu mainile si lasandu-mi fruntea pe genunchi. Durerea sufleteasca pe care o simt este atat de mare incat, in curand, devine fizica.

-Opreste masina! reusesc sa spun si, in secunda in care Shane trage pe dreapta, aproape cad din graba de a cobora.

Greata puternica ce a pus stapanire pe mine erupe cu furie, si vars atat de violent incat cad din picioare. Shane ma sustine si ma incurajeaza cu soapte usoare, incarcand sa-mi usureze chinul, pana cand nu mai am ce da afara si spasmele se linistesc. Ma ia pe sus atunci cand vede ca nu pot sa merg si ma culca cu grija pe bancheta din spate, mangaindu-mi usor parul pana cand, rupta de oboseala, de durere si de plans, atipesc usor. El ramane langa mine timp indelungat, continuand sa-mi managaie parul linistitor, fara sa spuna un cuvant. Abia cand crede ca am adormit, il aud soptind usor, cu tristete in glas:

-Imi pare rau! Imi pare atat de rau!

Cand ma trezesc, masina e parcata in acelasi loc, iar Shane e

la cativa pasi de ea, vorbind la telefon. Cand ma vede coborand din masina, inchide telefonul si se apropie rapid de mine.

-Esti bine? intreaba ingrijorat.

-Nu! ii raspund cu glasul ragusit cand simt ca greaata imi revine.

-Nu am stiut unde vrei sa te duc, asa ca m-am gandit sa astept pana te trezesti. Sa-mi spui ce vrei sa faci.

-Acasa, spun intr-un suflet. Vreau sa ma duc acasa!

O bataie usoara in usa camerei din campus imi distrage atentia de la facutul bagajelor si intorc distrata privirea spre persoana ce sta in prag.

-Buna, Rya! Nu ne-am vazut de mult! Pot sa vorbesc cu tine?

Privirea mea uimita studiaza parul negru si ochii verzi ce imi aduc aminte de chinul prin care am trecut in ultimele luni. Maya ma priveste atenta, asteptand reactia mea.

-Daca vrei sa imi spui ceva din partea lui Jay, iti pierzi timpul degeaba!

-Te rog! Nu Jay m-a trimis! Si doar cateva minute iti cer! insista ea si aprob din cap, facandu-i semn sa ia loc.

Amintirea a ce s-a intamplat acum sapte luni navaleste cu forta peste mine, provocand aceeasi durere ca si atunci.

Cearta cu Jay... Dimineata in care i-am vazut impreuna... Apoi cele doua luni in care Jay a incercat prin orice mijloace sa vorbeasca cu mine. Doua luni in care m-am ascuns in campus si nu am iesit decat insotita si numai cand era absolut necesar. Doua luni in care l-am zarit de cateva ori, dar nedandu-i ocazia sa se apropie de mine. Am fugit de el, chiar daca fiecare pas care ma indeparta rupea inca o bucatica din mine. S-a certat cu Shane si chiar si cu Santini care l-a amenintat ca daca nu ma lasa in pace anunta politia.

Apoi... tacere. Tacere deplina. Si am rasuflat, pentru o clipa, usurata. Imi lipsea. Imi lipsea prezenta lui si chiar si insistentele cu care ma cauta. Dar a fost linistea dinaintea furtunii. Intr-o

buna zi, lumea din jurul meu a inceput sa susoteasca, fara sa inteleg de ce. Apoi, cand cei din presa au inceput sa navaleasca cu o gramada de intrebari care m-au socat si la care nici nu stiam raspunsul si nici nu eram pregatita sa le aud, am inteles. Am inteles de ce Jay nu m-a mai cautat.

-De ce nu mi-ai spus? am navalit in camera lui Shane fara sa-mi pese ca intru in camera a doi baieti si nu am batut la usa.

Shane m-a privit trist si parca cu regret.

-Cand ai aflat? Cine ti-a spus? ma intreaba el oftand si facandu-i semn colegului sa plece.

-Nu mai conteaza cine si de unde. De ce nu mi-ai spus tu daca ai stiut? insist nervoasa.

-Cum as fi putut, Rya? Ce dracu'?! Cum as fi putut sa-ti spun ca am auzit ca Jay se-nsoara cand stiu ce simti inca pentru el? Cand il iubesti la fel de mult ca inainte, chiar daca nu vrei sa recunosti! De-abia ti-ai revenit cat de cat! Pur si simplu nu am putut!

M-am asezat pe primul scaun simtind, pentru a nu stiu cata oara, ca mor. Ca asta mi-e sfarsitul. Durerea pe care o simt este atat de grea, de apasatoare, incat imi striveste pieptul, lasandu-ma fara aer.

-Spune-mi exact ce stii! ii cer cu glas hotarat, stiind ca imi cer de fapt sentinta.

-Nu stiu decat ca tipa aia, Amber, a declarat presei ca e insarcinata si se vor casatori. Atat. Jay nu a declarat nimic. Nici nu a confirmat, dar nici nu a negat.

Si lumea mea s-a naruit din nou. Nici nu stiu de unde am avut putere sa ma ridic, sa continui sa exist. Fiindca asta am facut. Am existat, nu am trait, ceas dupa ceas si zi dupa zi, asteptand sa aud vestea casatoriei lor. Luni de zile m-am trezit cu groaza ca *astazi* va fi ziua in care l-am pierdut definitiv. Ziua in care v-a deveni al alteia. Dar nu s-a intamplat!

M-am scufundat in ceea ce mi-a mai ramas. In dans. Am pus in el bucatile rupte ale inimii si sufletului. M-am indepartat de

toti si toate, creand o lume doar a mea. Singura lume in care mai pot sa simt fericirea, lumea pe care mi-o pot creea de cate ori dansez. Asa am supravietuit.

Si mi-am facut ordine in viata, reusind sa termin scoala asa cum am dorit, cu o gramada de oferte ce imi recunosc talentul.

Iar sosirea Mayei imi da din nou echilibrul fragil peste cap.

-Ai venit sa-mi spui ca se insoara? Nu, stai! Sa ma inviti la nunta lui! Amber vrea sa-i fiu domisoara de onoare? Sau vor sa le botez copilul? nu pot sa ma abtin sa intreb sarcastica in timp ce pe interior ma prabusesc.

Maya ma priveste uimita, de parca nu m-ar recunoaste.

-De ce vorbesti asa? *Tu* nu esti asa! imi spune cu repros.

-Nu stii nimic despre mine! Despre cum sunt sau ce am devenit!

-Ba stiu mai multe decat crezi! aproape ca striga la mine. Dar n-am venit sa ne certam! Mama si tata sunt cu mine si vrem sa te rugam sa iei masa cu noi. Stiu ca pleci acasa intr-o zi sau doua si ai o gramada de lucruri de rezolvat, dar sper ca o sa-ti faci putin timp si pentru noi. Ai aici adresa restaurantului, imi spune intanzandu-mi un bilet. Deseara, la ora opt. O sa te asteptam.

Si pleaca lasandu-ma privind pierduta la biletul din mana mea. Cum as putea sa ma intalnesc cu parintii *lui*? Sa stau cu ei la masa?! Doar revederea Mayei m-a chinuit destul!

Si totusi, la ora opt intru pe usa restaurantului, cautandu-i cu privirea. Am ignorat sfatul Bryannei de a nu veni ca sa nu ma torturez singura si l-am ascultat pe al lui Shane, care m-a indemnat sa vin. Si mi-am ascultat si inima bolnava.

Bucuria de pe fetele celor trei cand m-au vazut este diametral opusa fata de ce simt eu. Tom s-a ridicat si a venit grabit inaintea mea, temandu-se parca sa nu fug. Maya mi-a zambit in semn de multumire, iar Jenny... m-a strans in brate cu lacrimi in ochi.

-Nu am crezut ca o sa vii, dar am sperat din toata inima ca o s-o faci! imi sopteste aproape nevrând sa-mi dea drumul din

brate.

Ma asez, stingherita de caldura cu care am fost primita, si astept, cu inima cat un purice, sa aflu scopul acestei intalniri.

-Draga mea, incepe Jenny extrem de emotionata, stim ca termini scoala in cateva zile si o sa pleci acasa. Si mai stiu ca acum o sa ai ocazia sa studiezi ofertele ce ti s-au oferit si sa semnezi contracte. Inainte de a face asta, am vrut sa ne dai ocazia sa iti spunem ce s-a intamplat in acea zi. Lucruri pe care le-am aflat si noi si Jay abia dupa mult timp. Stiu ca sunt partinitoare, doar Jay este fiul meu, dar te implor sa ne asculti si, in functie de ceea ce vei afla, sa iei o hotarare cat mai corecta si in cunostinta de cauza, privind contractele pe care le vei semna.

Cateva minute nu spun nimic si nu schitez nici un gest. O gramada de ganduri si sentimente sunt in mine, invalmasite si contradictorii. Ce ar putea sa-mi spuna mai mult decat am vazut cu proprii mei ochi?! Si totusi... Senzatia ca e mai mult decat am vazut a existat mereu in mine, dar am impins-o intr-un cotlon ascuns al mintii mele, crezand-o izvorata doar din dorinta de negare.

-Am sa va ascult fiindca ati facut atata drum ca sa-mi vorbiti, dar orice mi-ati spune nu va schimba nimic. Am semnat deja un contract pe urmatorul an de zile, le spun incercand sa par indiferenta si ii vad schimband priviri speriate.

Dar adevarul este ca sunt oricum, numai indiferenta nu. Si, chiar daca povestea lor va fi ca rasucirea unui cutit incins in inima mea, o sa ascult. O sa ascult ca sa pot inchide, odata pentru totdeauna, acest capitol din viata mea si sa pot merge mai departe.

Capitolul 27

de corina_conny

JAY

Lichidul de culoarea ambrei imi trage cu ochiul si dau paharul pe gat fara sa mai gandesc a doua oara. Al catalea pahar o fi? Habar nu am si nici nu-mi pasa. Aproape ca nu-i mai simt arsura pe gat si nici in stomac. Corpul deja incepe sa fie amortit de la el, dar doar atat. Gandurile sunt tot acolo, invartindu-se in mintea mea si chinuindu-ma.

Rya. Sunt luni de zile de cand doar ea imi umple gandurile. Si sufletul. Si inima. Ma trezesc cu ea in gand si adorm cu gandul tot la ea pentru ca, mai apoi, sa-mi bantuie visele.

Discutia despre impresari din seara asta m-a intors pe dos. Avea dreptate, stiam ca asta era urmatorul pas normal in cariera ei. Sa semneze un contract si, implicit, sa plece in turnee. Dar era doar un gand pe care, in nebunia mea, l-am ascuns intr-un coltisor al mintii mele, incercand sa neg existenta lui. De parca, ascunzandu-l, as fi schimbat ceva. Insa sa o aud spunand cu voce tare ca asta urmeaza, m-a infuriat. La naiba! Nu pot sa ma bucur ca va fi si mai mult plecata! De bine, de rau, pana acum stiam tot timpul unde o gasesc. Era in LA. Un punct stabil. Si chiar si-asa ne vedem doar o data sau, cel mult, de doua ori pe luna. Sunt multumit si cu atat. Dar un turneu... Ochii mi se inchid si incerc sa imi imaginez cum va fi. Eu prins intre antrenamente si meciuri, iar ea... prin toata tara. Azi intr-un loc, maine in altul. Atat de departe uneori incat, pana sa pot sa ajung la ea, deja pleaca in alta parte.

Mai fac un semn spre barman sa imi reumple paharul si nu stiu daca gustul amarui pe care il simt in gura este al bauturii sau al faptului ca realizez ca am plecat ca un tampit din casa, dupa ce tocmai am urlat la ea. Da, m-am comportat foarte matur! Si ma comport si-acum cand, in loc sa fiu cu ea si sa o tin in brate, stau ca ultimul betiv intr-un bar, plangandu-mi soarta.

"Nu ne va fi usor!"

O, da! Stia si ea, stiam si eu. Dar nu ma asteptam sa fie chiar atat de greu! Pentru ca acum eu imi doresc mai mult. Mai mult decat ea poate sa imi ofere. Insa o sa accept orice, asa cum i-am si

spus. Orice, numai sa stiu ca e a mea. Ca dupa o saptamana sau doua luni, este acolo, asteptandu-ma. Dar tot as fi dorit sa discutam intai. Sa-mi spuna ce-si doreste, sa stiu mai exact la ce sa ma astept. "*Urasc faptul ca...*" Cum naiba am spus?! Urasc?? Nu pot ura nimic legat de Rya! Ador fiecare lucru marunt la ea! O ador pe ea! Punct!

Gandul ca ea este acum acasa, mai mult ca sigur facandu-si griji pentru mine, iar eu stau aici ca prostul si beau, ma face face sa ma simt si mai rau. Asa ca platesc si ma indrept grabit pe casa, spre ea. O sa rezolvam si asta.

Cat naiba am baut? ma intreb cand ma impiedic de vreo doua trepte, dar nu conteaza. Am ajuns.

-Iubito, deschide usa! Te rog! soptesc disperat cand, spre surprinderea mea, gasesc usa camerei ei incuiata.

Dar nu primesc nici un raspuns. Oricat de mult ma rog si imi cer scuze, ramane incuiata. Si nu pot decat sa merg la mine si ma culc, rugandu-ma ca pana dimineata sa ma ierte.

Durerea de cap incepe sa pulseze si ma intreb cat am baut de o aud pe Rya plangand. Deschid ochii cu greu si nu mai inteleg nimic. Rya sta in prag, cu mana la gura, hohotind, iar langa ea imi vad sora si parintii privindu-ma oripilati. Ce naiba s-a intamplat?

-Rya?

Dau sa ma ridic din pat si sa ma duc la ea, speriat de ceea ce ii vad in privire, dar ceva ma tine strans de pat. De-abea acum realizez ca cineva doarme pe mine si privesc ingrozit la trupul gol al lui Amber intinzandu-se lenes.

-Ce dracu'???

Pana sa imi intorc privirea, Rya se inchide din nou in camera ei. Privesc speriat in jur si nu inteleg nimic! Imi vad parintii ca vorbesc si Maya da din maini, dar nu aud nimic. Nimic din jurul meu nu are sens!

- Ce dracu cauti in patul meu? urlu spre blonda care, desi e complet dezbracata, pare singura stapana pe situatie

si abia acum realizez ca si eu sunt gol.

Imi trag rapid blugii pe mine si ma invart prin camera, pierdut. Ce-am facut? Amintirea noptii trecute apare in franturi, dar nici una nu cuprinde ceva legat de Amber. Stiu doar ca m-am rugat la usa Ryei, apoi m-am culcat. Doamne, ce o fi in sufletul ei acum? Durerea pe care i-am vazut-o in privire nu poate fi descrisa in cuvinte! Ma indrept cu pasi mari prin camera ei, dar sunt oprit de mama cu un gest hotarat.

-Sa lasi fata in pace! I-ai facut destul! Cum poti fi atat de prost?! striga ea la mine. Ai avut tot ce era mai bun, ce ti-ai dorit si te facea fericit si ai renuntat la ea pentru...asta? arata cu scarba spre blonda de pe pat.

-Nu am facut *nimic!* strig disperat si *stiu* ca asta e adevarul, chiar daca situatia arata altfel. Nu m-am atins de ea!

-Jay! Cum poti sa spui asa ceva? se smiorcaie Amber si ma intorc spre ea.

-Nu stiu cum ai ajuns aici si nici nu-mi pasa! Stiu doar ca nu puteam sa o tradez pe Rya culcandu-ma cu o tarfa ca tine, oricat as fi fost de beat! Asa ca fa bine si ia-ti catrafusele si dispari! In cinci minute sa iesi pe usa si sa nu indraznesti sa mai apari in fata mea sau o sa regreti!

Si fara sa imi mai pese de nimeni, ma duc la usa Ryei. Ii aud hohotele de plans de aici si fiecare dintre ele ma mai omoara putin. Insa degeaba bat, degeaba implor. Usa ramane inchisa si nu pot sa-mi opresc teama ce ma cuprinde cand ma gandesc ca asa va ramane. Ca am pierdut-o definitiv.

Au trecut doua luni de cand Rya a plecat. Doua luni de cand mi-a spus ca nu vrea sa ma mai vada vreodata! Orice am incercat ca sa ajung la ea a fost in zadar!

Parintii mei nu mi-au dat voie sa o vad, reprosandu-mi ca au avut incredere in mine si tot ce am facut eu, a fost sa o ranesc. Am fost in LA in fiecare clipa libera pe care am avut-o, dar nici aici nu am putut sa ma apropiu de ea. Am reusit sa o zaresc de cateva ori, din departare, dar a fugit efectiv de mine. Am ajuns sa fiu disperat incat Santini m-a amenintat ca daca o mai hartuiesc, cheama politia. Dar nici asta nu m-ar fi oprit sa mai incerc.

Spre surprinderea mea, Shane a fost singurul care a avut curajul sa ma infrunte. M-a rugat sa ii dau Ryei timp. Sa am rabdare. Si eram pe punctul sa il lovesc, cand mi-a spus ca Rya inca ma iubeste. M-a facut sa inteleg ca ii fac mai mult rau insistand. Ca de cate ori ma vede devine trista si sufera mult.

Si am inteles. Ultimul lucru pe care mi-l doresc este s-o fac sa sufere. I-am facut destul rau pana acum. Daca plecarea mea ii poate aduce alinare, asta o sa fac. Prefer sa sufara eu de o mie de ori mai mult, decat sa o fac pe ea sa sufere.

I-am dat cheia de la apartament lui Shane sa i-o dea Ryei si sa ii spuna ca e platita chiria pana la sfarsitul verii si ca il poate folosi linistita. Sa aiba un loc in care sa se poata refugia. C a eu nu o sa mai trec pe acolo. Si am plecat.

Dar nu am putut s-o uit! Nici macar pentru o secunda! Si, fara sa vreau, am sperat. Am sperat ca timpul sa-i aline suferinta suficient de mult incat sa ma asculte si sa inteleaga ca nu i-am gresit.

Insa declaratia lui Amber mi-a distrus si asta. Fara sa mai vorbeasca cu mine de cand am dat-o afara, a apelat la presa ca sa imi forteze mana. Poate sa spuna orice, stiu ca nu e copilul meu. Dar pana se va naste si o sa pot cere un test de paternitate, nu pot face nimic. Sa ma casatoresc cu ea?! Doamne fereste! Dar declaratia ei a zdrobit orice sansa de impacare cu Rya.

Si am incetat sa mai lupt...

Au trecut sapte luni...Sapte luni de chin si de cosmaruri.

Daca ziua mai trece cumva si reusesc din cand in cand sa o uit pentru cateva minute, noaptea mi-a devenit iad. O visez de cate ori inchid ochii. Visele in care o am langa mine si e in bratele mele sunt cele mai rele, fiindca ma trezesc cautand-o in pat si nu gasesc decat cearceafurile goale, amintindu-mi ce am pierdut

Mi-e dor de zambetul ei, de ochii ei. Mi-e dor de ea atat de tare! Atat de tare incat, in unele nopti, ma duc in "camera ei", cautand-o. O caut in lucrurile din jur, o caut in amintire. Imi amintesc fiecare clipa petrecuta impreuna, fiecare gest. De prima noapte cand a dormit aici.

-Legati-va centura, domnule Hamilton, aterizam in curand!

Sunt in avion, zburand pentru ultima oara la Los Angeles. Un drum pe care nu as fi vrut sa il fac, dar nu am incotro.

Proprietarul apartamentului pe care l-am inchiriat cu Rya m-a sunat si m-a rugat sa vin sa eliberez apartamentul. Nu pot sa nu ma-ntreb daca Rya mai este aici, in LA. Stiu ca termina scoala zilele astea si ca se intoarce acasa. Pentru un timp. Caci va pleca apoi si mai departe. Bag mana in foc ca are o gramada de oferte si nu v-a sta prea mult pe-acasa. Si poate e mai bine asa. S-o stiu in Dallas, atat de aproape de mine si totusi sa-mi fie interzisa, ar fi prea mult chiar si pentru mine.

Dupa o scurta oprire in care primesc o noua cheie de la proprietar, pe motiv ca pe a mea am uitat-o, ma trezesc in fata usii apartamentului pe care l-am impartit cu Rya. Stiu deja ce ma asteapta odata intrat. Cele mai frumoase clipe din viata mea le-am petrecut aici, *cu ea*. Nu stiu daca a mai fost pe-aici de cand ne-am despartit, dar chiar si asa tot imi este greu sa intru.

Cu un oftat adanc si incercand sa-mi linistesc bataile inimii, imi fac curaj si patrund in apartament. Insa nu apuc sa fac decat cativa pasi si raman impietrit, privind la fel de uluit ca si femeia din fata mea.

O, Doamne, cu ce ti-am gresit?!

RYA

Jenny soarbe o gura de vin din paharul aflat in fata sa inainte sa inceapa sa-mi povesteasca ceea ce, cred ei, o sa imi schimbe viziunea asupra ceea ce s-a intamplat.

-Aproape trei luni de zile de la dimineata aceea mi-am condamnat fiul pentru ce a facut, incepe ea pe un ton monoton si pare intoarsa cu totul in timp. Ti-am dat dreptate cand ai plecat si i-am spus-o si lui. Asta si multe altele. Atat de multe incat a plecat si nu a mai revenit pana cand Maya s-a intors de la facultate nervoasa si ne-a dovedit cat de mult ne-am inselat. Precum stii, Amber ii este colega de facultate Mayei si, nu doar atat, au fost si colege de camera. Dar nu a stiut nimic despre sarcina lui Amber pana cand aceasta nu a facut totul public. Stirea a fost o bomba pentru noi si nu iti spun ce a insemnat pentru Jay. Nu il interesa copilul, sustinand sus si tare ca nu e al lui, dar era disperat de ceea ce o sa simti si o sa crezi *tu* cand o sa afli!

Jenny se opreste din povestit si ma priveste cateva secunde, incercand sa vada cum reactionez la vestea sarcinii lui Amber. Dar nu reactionez nicicum. Prefer sa sufăr in adancul meu si sa nu arat nimic.

-Jay nu voia sa auda nici de copil si nici de Amber! continua Maya sa povesteasca. Cu declaratia data la presa, ea spera ca ii va forta mana si o va cauta, si chiar credea ca se va casatori cu ea! Lipsa de reactie a lui Jay si faptul ca nu ii pasa deloc de ea, a dus-o pe Amber la disperare. A inceput sa umble in stanga si dreapta si sa bea. Da, desi era insarcinata, consuma destul de mult alcool, fara sa-i pese de copil. Intr-o noapte, s-a imbatat atat de tare incat a fost adusa pe sus in camera de un tip. Nu stiu cine era si nici nu mi-a pasat. Dar ceea ce a tot bolborosit ea m-a intrigat. Asa ca am inceput s-o trag de limba, inregistrand toata discutia.

A recunoscut ca Jay nu s-a atins de ea. L-a auzit intorcandu-se baut si cum s-a rugat de tine sa ii descui. A profitat de faptul ca tu l-ai respins si el era baut si s-a strecurat in patul lui, fiind sigura ca tu ai sa-i gasesti.

-Si totusi copilul exista! nu pot sa ma abtin s-o intrerup.

-O, da! Copilul exista! Amber e insarcinata in luna a saptea! Jay nu a crezut-o nici o clipa si a dat-o afara imediat din casa. Amber a plecat atunci cu mult inaintea ta! Si-a dat seama ca planul nu i-a prea reusit si s-a gandit la altul. In saptamanile care au urmat s-a culcat cu cat mai multi barbati, incercand sa ramana insarcinata. Si a reusit! Acum are exact ce si-a dorit si ceea ce merita! E insarcinata si habar nu are cine e tatal copilului pe care il poarta! Un singur lucru este cert: nu este Jay!

Maya se opreste, lasandu-ma sa asimilez tot ce mi-a spus. Am auzit si i-am sorbit fiecare cuvant, dar nu stiu ce simt. O multitudine de sentimente se invalmasesc acum in mine. Tristete, usurare, bucurie, regret.

-L-am chemat pe Jay si i-am aratat si lui dovezile aduse de Maya si am sperat ca il vor face fericit! imi spune acum Jenny. A fost usurat de faptul ca a scapat definitiv de Amber, dar nu s-a bucurat. Nu asa cum ne asteptam! Am inteles abia cand ne-a explicat cat de mult l-ai ocolit si ca, tocmai fiindca te iubeste atat de mult, a preferat sa te lase sa pleci. Ca ai inceput sa iti revii si nu vrea sa te chinuie din nou. Poate nu stii si nici nu ar trebui sa-ti spun, dar Shane l-a tinut tot timpul la curent cu tot ce faci. Jay a spus ca ai suferit destul din cauza lui si a renuntat sa mai lupte. Prefera sa te stie departe de el si fericita, asa cum meriti, decat alaturi de el luptandu-te pentru o clipa de bucurie!

Imi ridic privirea impaienjenita de lacrimi si privesc fiecare chip de langa mine. Si ei au lacrimi in ochi si nu pot sa cred ca au batut atata drum doar pentru mine! Pentru ca eu sa aflu adevarul si sa inteleg. Si inteleg, dar tot nu stiu cum sa reactionez. Inca nu stiu ce simt legat de toate astea, de ceea ce s-a intamplat cu-adevarat. Un singur lucru insa mi-este clar: chiar daca ma

iubeste, Jay a renuntat...

-Imi pare rau! soptesc grabita si ma ridic si plec, lasandu-i fara glas.

Capitolul 28

Cu pasi mici si usori, ma strecur in studioul intunecat. Stiu ca nu am voie sa fiu aici dar, in momentul asta, e singurul loc in care pot sa fiu. Aprind o singura lumina, atat cat sa ma orientez, desi nu e nevoie. Il stiu cu ochii inchisi. Muzica incepe sa rasune, invalundu-ma si... incep sa dansez. O fac asa cum n-am mai facut-o niciodata. Dansez doar pentru mine. Si pentru Jay. Fiecare sentiment si gand din mine se transpune intr-o miscare care se leaga de urmatoarea... si urmatoarea... incercand sa creeze un echilibru. Atat exterior cat si interior. Incerc sa aduc armonia din dans in sufletul meu, sa imi gasesc linistea si impacarea. Sa accept tot ceea ce s-a intamplat si sa-mi gasesc si calea viitoare.

Cu coada ochiului, il zaresc pe Santini privindu-ma incrunatat din usa, dar nu ma opresc chiar si atunci cand pare ca vrea sa-mi zica ceva. Apoi, plecandu-si capul, se razgandeste si se retrage, lasandu-ma in lumea mea. Iar eu raman, singura si ravasita, si doar dansez. Atat mai am. Dansul mi-a fost intotdeauna bucuria si refugiul. Asa incat dansez pana cand nu mai pot, pana cand, in zorii zilei, picioarele extrem de obosite cedeaza de sub mine si ma prabusesc. Si doar atunci, permit lacrimilor sa izbucneasca. Imi plang soarta, imi plang necazul... Plang dupa iubirea pierduta si ce ar fi putut sa fie...Plang pentru ca *el* a renuntat, plang pentru ca *si eu* am renuntat...

Abia cand nu mai am lacrimi si strang o picatura de putere, ma ridic si ies din studio cu aceeasi pasi mici cu care am intrat. Ma intorc in camera in care Bryanna inca doarme si o privesc o

clipa inainte sa imi iau bagajul si sa plec. Fara ramas bun si fara imbratisari. Inima mea nu mai suporta si alte despartiri. Va fi suparata si nu va vorbi un timp cu mine, dar ii va trece.

Doar cand am totul incarcat in masina pe care am primit-o de ziua mea de la parinti, acum doua saptamani, imi permit luxul sa mai arunc in urma o ultima privire spre locul care mi-a fost camin in ultimul an de zile. Locul in care am fost mai fericita ca niciodata si, totodata, in care am suferit.

-Stiam ca o sa pleci fara sa spui nimic!

Vocea lui Shane rasuna langa mine si doar zambesc, fara sa ma intorc spre el.

-Si eu stiam ca nu o sa ma lasi s-o fac!

Se sprijina alaturi de mine de masina si privim amandoi spre campus.

-Te-am vazut dansand azi-noapte, dar n-am vrut sa te deranjez. Banuiesc ca a avut legatura cu cina de aseara. Esti bine?

Dau doar din cap si nu ii spun ce am discutat cu Maya si parintii lui Jay. Oricum e prea tarziu si nu mai pot schimba nimic.

-Ar trebui sa plec, drumul e foarte lung pana in Dallas, ii spun cu un oftat si ma intorc spre el.

Minute bune doar ne uitam unul la altul. Stiu ceea ce simte pentru mine, iar el stie ca eu nu pot sa simt la fel. Asa a fost de cand ne-am cunoscut si-asa va fi si de-acum inainte si nu este nevoie s-o spunem in cuvinte care sa ne raneasca si mai mult.

-Condu cu grija! Si sa ma suni din cand in cand, sa-mi spui ce faci! Sa stiu ca esti bine! O sa te sun si eu!

Il strang in brate si nu raspund nimic. Ce as putea sa-i spun? Iti multumesc ca m-ai iubit si ai avut grija de mine? Ca a pus intotdeauna binele meu mai presus de sentimentele lui? O face si acum. Ma strange doar in brate si nu spune nimic. Nimic din ceea ce stiu ca isi doreste. E primul care se desprinde din imbratisare si ii pot vedea regretul de pe chip.

Si inainte sa incep sa plang, ma urc la volan si plec. Mai am o oprire de facut inainte sa plec din LA. Oprire care imi va stoarce

si ultima lacrima din mine, dar pe care trebuie s-o fac. Sa mai vad o data apartamentul pe care l-am impartit cu Jay. Apartamentul in care ultima data am fost cu el. Nu am putut sa ma mai intorc in el, nici chiar si-atunci cand Shane mi-a dat cheia lui Jay si mi-a transmis mesajul.

Privirea imi fuge roata si nu sunt surprinsa ca totul e asa cum a ramas acum sapte luni. Se pare ca Jay s-a tinut de promisiune si nu a mai trecut pe-aici. Aerul inchis ma face sa ma indrept inspre ferestre si sa le deschid larg pe toate. Nu-mi pot opri oftaturile in timp ce trec prin incaperi si vad urmele trecutului. Un tablou ciudat, dar care mie mi-a placut si asta a fost suficient ca Jay sa-l cumpere. Doua perne multicolore ce zac acum pleostite pe canapea. Mai au doar jumătate din umplutura, restul au pierdut-o intr-o batalie in care, pana la urma, amandoi am castigat... Lucruri marunte si nimicuri, dar fiecare legate de o amintire.

Cu teama, intru si in dormitor. Privirea imi ramane fixata pe patul pe care l-am impartit de-atatea ori. Imagini cu noi inlantuiti imi apar in fata ochilor, atat de clare incat aproape ma prabuesc sub impactul lor. O poza cu noi doi zace pe noptiera si o ridic cu mana tremurand. Singura poza pe care ne-am facut-o fiindca am fost pozati prea mult de altii. Un selfie facut de Jay. Nu e prea dreapta si nici prea reusita, dar eram atat de fericiti amandoi!

Un zgomot de la usa de intrare ma face sa tresar atat de tare incat aproape scap poza pe jos. Cu teama, ies in hol si privirea imi ramane uluita pe cel ce pare la fel de surprins sa ma vada... Jay!

Nu spun nimic minute bune si nici el nu o face. Stam doar si ne privim. Si, pentru prima data, realizez ce vreau sa fac cu adevarat o viata: sa il privesc pe Jay. Sa fiu cu el! Nici dansul parca nu mai conteaza, nimic nu pare mai important decat sa fiu cu Jay! Dar el nu face nici o miscare, nici cel mai mic gest. Sta doar si ma priveste...

JAY

Minute bune nu spunem nimic. Stam doar si ne privim. O viata as putea sa stau sa o privesc pe Rya si tot nu m-as plictisi. Aproape ca mi-e frica sa nu fie doar imaginatia mea. Atat de dormi-a fost de ea si-atat de des mi-am imaginat-o din nou langa mine, incat nu stiu daca acum este reala. E la un brat distanta de mine, dar nu pot sa fac nici un gest. Mi-e teama sa intind o mana si sa verific, teama sa nu dispara...

"Sa nu ma mai atingi vreodata! Sa nu imi mai vorbești vreodata!"

Astea au fost ultimele ei cuvinte... Cum as putea?! E ca si cum mi-ar cere sa nu mai respir sau sa nu mai traiesc!

Asa ca risc si imi intind incet o mana spre chipul pe care il ador de-atata timp. Cu o secunda inainte sa-l ating, inchid ochii si ma astept ca degetele mele sa intalneasca doar aer si atat. Asa cum au facut-o de atatea ori in ultimul timp. Dar ii deschid din nou cand mana intalneste textura de catifea a pielii si ii aud oftatul usor.

Fac si ultimul pas ce ne desparte si ii cuprind fata in maini. Si uit ca am promis ca o s-o las in pace, s-o las sa fie fericita. Nu vreau decat s-o stiu aproape, langa mine si cu mine. Asa ca o sarut usor. Cu teama, asteptand sa ma respinga, dar nu primesc nici o reactie. Sta doar si ma priveste cu ochii mari, negrii ca cerul noptii. O lacrima i se prelinge pe obraz si ma simt condamnat la moarte. Apoi, cu o singura soapta, ma readuce inapoi la viata si ma ridica pana sus la cer.

-Jay...

Si nu mai pot sa ma opresc! Ii zdrobesc buzele si-o strang aproape, gemandu-mi fericirea atunci cand ma atinge inapoi. Cu un oftat, ma lasa sa-i simt gustul si simt ca ma inec in el, in sentimentul de "acasa". Caci asta reprezinta Rya pentru mine: piatra mea de capatai. Esenta vietii mele. Locul spre care ma indrept de oriunde as fi. Femeia mea si sufletul pereche. Inceputul si sfarsitul. Ratiunea mea de a trai.

Nu stiu daca e aici ca sa ramana si nici ce va fi maine. Ma multumesc cu clipa asta, ca este langa mine. Ii simt mainile tremuratoare mangaindu-ma nerabdator si o ridic in brate, fara sa intrerup sarutul, si o duc in dormitor. Ne dezbracam unul pe altul, nerabdatori si gemem amandoi cand ne simtim piele pe piele.

-Mi-a fost atat de dor de tine! imi sopteste cu glas tremurator, iar inima imi creste in mine cand o aud spunand exact ce simt si eu.

Ii sarut ochii si ii sarut fata toata, apoi cobor pe gatul lung si nu ma pot abtine sa nu prind usor cu dintii de pielea fina si sa sug. Sa-i fac un semn care sa spuna, dupa atata timp, ca e a mea. Apoi cobor spre pieptul fin, pe care il dezmierd cu limba pana cand o aud scancind. Nu las nici o bucatica de piele nesarutata, nici un locsor neatins.

-Doamne, cat poti sa fii de dulce! ii soptesc in timp ce buzele mele continua explorarea.

-Jay... te rog! implora cu voce ragusita.

Nu pot sa mai astept nici o secunda si ma ridic sa o privesc in ochi. Si ne privim cat intru in dulcea ei captura, pana cand nu mai pot si ma opresc. Abia atunci dau drumul geamatului de placere din mine, in timp ce Rya inchide ochii cu un oftat. Inca mi-e frica sa ma misc, ca nu cumva sa dispara, dar se ridica inaintea mea si mainile ei, nerabdatoare, imi sapa santuri in muschii spatelui, aratand ca vrea mai mult. Si ii dau. Ii dau tot ce-si doreste, in dansul vietii ce ne cuprinde pe-amadoi in ritmu-i vechi de cand e lumea. In fiecare mangaiere, in fiecare adancire in corpul ei perfect, mai pun o bucatica din mine. Ma daruiesc cu trup si suflet, caci sunt al ei. Am fost din prima clipa in care am vazut-o, din clipa in care ochii ei negrii au privit in ai mei.

-Jay!

Modul in care imi striga numele cand ajunge la implinire ma face si pe mine sa ajung la orgasm si ma eliberez, gemand de placere, in corpul femeii pe care o venerez.

Insa chiar si acum cand suntem multumiti si obositi, nu pot sa ii dau drumul. Ma intorc pe spate, fara sa ies din ea, si o intind pe mine, apoi trag doar ceaceaful peste noi. Mainile mele o inconjoara si o tin aproape, in timp ce capul ei se odihneste pe pieptul meu. O simt oftand usor si asta ma doare, fiindca mi-e frica ca va pleca din nou.

Da nu o s-o mai las de data asta. De data asta o sa lupt. O sa ma agat cu dintii de orice sansa de a ramane impreuna. Si raman treaz in timp ce ea adoarme si o privesc cu mult dor. Cu dragoste si cu nesat. Si tot nu ma satur sa o privesc!

-Jay..., imi sopteste numele in somn si aproape innebunesc de fericire.

Si Rya ma viseaza, asa cum o fac si eu, asa cum am facut in fiecare noapte de cand ne-am cunoscut. Inseamna ca mai exista o sansa pentru mine, o sansa pentru *noi*. Acum, cand am speranta in suflet, astept mai linistit sa se trezeasca.

Dar, cand o face, privirea ei incurcata imi da fiori de gheata.

-Trebuie sa discutam! imi spune cu voce moale si nu pot sa nu ma infior in timp ce accept cu o inclinare usoara.

Exact de ce imi era teama! Inghit in sec, si ma cutremur pe interior cand ma gandesc ca vrea sa plece. Ca poate asta a fost un ramas bun... Dar are dreptate si oricat de mult ma doare sau ma tem, trebuie s-o facem, altfel ne distrugem amandoi....

Capitolul 29

Jay

Vom discuta insa, de data asta, in conditiile mele! reusesc sa spun intr-un tarziu.

Rya ma priveste cu ochi mari aproape sperziata, dar accepta cu o inclinare usoara din cap.

-In primul rand, indiferent cum se va termina discutia, ramai cu mine. Ramanem impreuna. In al doilea rand, o vom avea aici, in pat. De cate ori nu iti convine ceva, ma poti saruta drept pedeapsa si eu o sa fac la fel. In al treilea rand, o sa ma lasi sa iti spun adevarul despre Amber fara sa ma intrerupi, deoarece nu vreau sa mai existe dubii. Asa ca, daca mai ceva de facut inainte, fa acuma, fiindca presimt ca o sa fie o discutie *foarte* lunga, care o sa ne ocupe toata ziua!

Mi-am spus conditiile vorbind repede, de teama sa nu ma intrerupa, pe un ton clar si raspicat, dandu-i de inteles ca nu cedez nimic. Nu vreau sa ii arat teama din suflet si nici cat sunt de disperat , si acum ii astept reactia cu inima la gura. Dar Rya ramane tacuta si doar clipeste de cateva ori spre mine.

-Unde pleci? o intreb cu groaza cand se desprinde din bratele mele si se da jos din pat.

-Fac ce mi-ai spus! zambeste dulce catre mine. Ma duc sa beau apa. Si sa inchid ambele telefoane, fiindca nu vreau sa fim deranjati. Si eu presimt ca va fi o discutie lunga!

Si iese din camera linistita, fara sa-i pese ca e goala, lasandu-ma sa inghit in sec, cu privirea la corpul ei perfect si intrebandu-ma ce naiba sa fac. As vrea sa lamurim, o data pentru totdeauna, situatia noastra complicata, dat tinand cont de conditia doi, aproape ca ma tenteaza sa o necajesc urmatoarele cateva ore. Si nu ma supar nici daca si ea o face!

Dar, ce este cel mai important, este ca a acceptat conditiile, si implicit, ca ramanem impreuna. Iar asta face ca discutia sa fie doar de forma, caci principalul lucru este deja rezolvat. Si pentru prima data dupa sapte luni, oftez usurat, imi permit sa fiu fericit!

Cand Rya revine, se intinde lenes langa mine, dar eu o strang din nou la piept si o sarut.

-Acum ce nu ti-a convenit? ma intreaba zambind cand ii eliberez cu regret gura.

-Erai prea departe!

Cateva momente, stam linistiti, multumiti sa fim aproape.

Dar unul dintre noi trebuie sa inceapa si simt nevoia sa fiu eu. Nu am ocazia sa-i spun despre Amber nimic. Ea a fost motivul despartirii noastre si pana Rya nu stie tot adevarul, umbra ei va fi mereu intre noi.

-Iubito, stiu ca incep aiurea, dar vreau sa iti spun despre Amber...

Nu sunt lasat sa continui. Rya ma saruta patimas si ii raspund la fel, aproape uitand despre ce vorbeam.

-Nu este nevoie. Am luat aseara cina cu parintii tai si cu Maya si mi-au povestit ce s-a intamplat. As prefera sa consideram subiectul Amber inchis. Am suferit destul din cauza ei! Singurul lucru pe care il regret este ca nu am avut incredere in tine!

Acum e randul meu sa o sarut, chiar daca sunt aproape socat de gestul familiei mele si de care habar nu aveam, si ma priveste cu o spranceana ridicata, asteptand sa ma explic.

-Nu-mi place ca n-ai incredere in mine si in ceea ce simt pentru tine! Pot doar sa sper ca de acum incolo o sa o faci! Iubito, tu esti totul pentru mine! Doar tu si nimeni altcineva! Te iubesc! Si chiar daca viata ne va mai arunca probleme in fata, de un singur lucru nu trebuie sa te temi niciodata: ca te-as putea insela!

-Si eu te iubesc! imi sopteste cu lacrimi in ochi. Te-am iubit chiar si cand am crezut ca m-ai inselat, te-am iubit chiar si cand am plecat.

O rostogolesc sub mine si o sarut din nou. De data asta nu pentru ca nu mi-ar conveni ceva. Din contra! O fac pentru ca imi doresc, pentru simplul fapt ca e a mea. Am intrat in viata ei si i-am dat-o peste cap, netinand cont cat e de tanara si daca este pregatita sa faca fata la tot ce a urmat. Dar nu regret nici o secunda. chiar si cele sapte luni de chin au meritat si as trece inca o data prin ele doar ca sa ajung din nou aici, la faptul ca suntem impreuna!

Mult mai tarziu, satisfacuti din nou si linistiti, o aud oftand si, cumva, nu ma mir cand o aud spunand:

-Am semnat deja un contract pentru un an de zile...

De data asta n-o sarut. Nu pentru ca imi convine, ci pentru ca ma asteptam. Nu pot sa o condamn ca isi urmeaza visul, ba chiar o admir pentru pasiunea de care da dovada, de tenacitatea ei. Dansul e parte din Rya, fara el nu ar fi ea.

-Nu esti suparat? ma intreaba uimita si neg usor din cap, iar ea simte nevoia sa se explice. Cand dansez, o fac pentru mine. Dansul e viata mea! In fiecare dans pun o parte din mine, imi pun sufletul si inima pe tava, ma daruiesc cu tot ceea ce sunt!

-Atunci danseaza pentru mine! Cu mine! Iti vreau sufletul si inima. Te vreau pe tine! Nu-mi pasa de contract! E doar un an! O sa te sustin mai mult de data asta si o sa te astept. O sa ne vedem destul de rar, probabil, si o sa fie greu, dar stiu ca merita. *Tu meriti!* Si pentru tine sunt dispus sa fac orice!

RYA

Galagia de pe stadionul din Dallas a atins cote alarmante. Cowboys joaca din nou in finala, de data aceasta acasa. Un spectacol uimitor precede inceperea meciului, plin de muzica si lumini. Spectatorii sunt agitati, pregatiti sa isi sustina echipa favorita, creand o galagie de nedescris in nerabdarea ce ii cuprinde.

Stau, din nou, alaturi de Amanda si Taylor, de data asta intr-o tribuna a VIP-urilor fiindca Jay nu a vrut sa ma lase sa stau printre atatia nebuni de frica sa nu patesc ceva. Posesivitatea si protectia lui excesiva isi mai scoate coltii din cand in cand, dar nu ma mai deranjeaza. Acum il inteleg, ii inteleg motivele. E modul lui ciudat de a avea grija de mine, de a-mi arata cat de mult ii pasa. Ca ma iubeste.

Jucatorii de la Dallas Cowboys intra pe teren dar, spre surprinderea tuturor, se grupeaza la mijlocul terenului, parca ar pregati ceva. O liniste mormantala se lasa pe intreg stadionul

cand cantaretul Ed Sheeran apare pe teren, incepand sa cante melodia Thinking Out Loud. Nu-mi vine cred! Melodia si videoclipul ei sunt printre preferatele mele!

Dar nu apuc sa ma bucur prea mult de moment. Pe unul din ecranele stadionului, imi apare chipul, filmat in direct, in timp ce pe celelalte, imagini cu mine dansand in diferite ocazii. Pana sa-mi dau seama ce se intampla, mascota echipei se apropie de mine si ma ia in brate, in chicotelile si fluieraturile celor din jur. Nu inteleg ce se intampla si devin de-a dreptul sperziata cand se indreapta cu mine spre teren. Privirea mea il cauta disperata pe Jay, singurul de la care imi astept salvarea, dar nu il vad, fiind pierdut in grupul de jucatori.

Cand ajungem in centrul terenului, mascota ma pune jos cu un gest reverentios in timp ce Cowboys fac un cerc in jurul meu. Toti imi zambesc si eu ma invart roata, cautandu-l pe Jay. Nu trebuie sa caut prea mult. Il vad indreptandu-se spre mine, cu cel mai minunat zambet al lui pe fata.

Imagini cu noi apar pe ecrane, imagini luate de-a lungul timpului de presa, dar si poza facuta de Jay. Nu pot insa sa ma concentrez pe ele. Intreaga mea atentie este pe barbatul din fata mea. Imbracat in echipamentul de joc, pare si mai urias pe langa mine, dominandu-ma complet. Insa totul dispare din jurul meu, imaginile, jucatorii, terenul, intregul stadion cand Jay ingenuncheaza in fata mea si, pe ultimele versuri cantate de Ed Sheeran, cu lacrimi in ochi de emotie, imi intinde o cutiuta cu un inel in ea.

-Iubito, vrei sa fii sotia mea?

In jurul nostru e liniste deplina acum, toti asteptand, cu sufletul la gura, raspunsul meu. O singura secunda imi desprind privirea de ochii verzi atat de dragi, o secunda in care ochii mei cuprind intregul spectacol regizat de Jay pentru ca eu sa ma simt speciala.

Apoi, ochii mi se intorc la *el*. La chipul lui ce are oglindita toata iubirea ce mi-o poarta, la ochii ce ma sorb din priviri.

-Da, ii soptesc intai, emotionata, pentru ca mai apoi sa repet mult mai hotarat. DA!!

Jay se ridica, mai fericit ca niciodata, si imi pune inelul pe deget, apoi imi saruta mana. Si, in vazul tuturor, in mijlocul strigatelor de bucurie si de incurajare, filmati de televiziunea nationala, ma strange in brate si ma saruta. Fara sa-mi pese ca ne vede o tara intreaga, las lacrimile de fericire sa imi curga si ma topesc in bratele lui Jay.

Noaptea tarziu, ne tinem strans in brate, fericiti si multumiti. Cowboys au castigat campionatul, din nou, si suntem rupti de oboseala dupa petrecerea ce a urmat. Am fost centrul atentiei si atat de des imbratisata si pupata incat ma mir ca Jay nu a turbat. A rabdat un timp, cu un zambet crispat pe fata, apoi nu m-a mai dezlipit de el, aproape alungandu-i pe cei ce indrazneau sa se mai apropie de mine ca sa ma felicite.

-Inca nu pot sa cred ca ai facut asta! ii spun in timp ce privim imaginile de la televizor.

Pe majoritatea canalelor, in timp ce este comentata finala, suntem aratati si noi, alaturi de povestea noastra de iubire spusa pe scurt.

-Eu nu pot sa cred ca a trecut un an! imi raspunde sarutandu-ma tandru. Parca doar ieri te-am vazut intaia oara si sunt la fel de ametit!

Da, a trecut un an, cu bune si cu rele. Si stiu ca se asteapta la inca unul la fel de greu. Jay a facut atatea pentru mine si pot si eu acum sa fac ceva pentru el.

-Jay...

-Spune, iubito!

-Legat de contractul meu...

-Ce e cu el? ma intreaba, dintr-o data incordat.

-Inainte sa-l semnez, Santini m-a pus sa adaug o clauza.

Jay ma priveste atent, usor ingrijorat, asteptand sa continui.

-Daca ma marit in cursul anului, *pot* anula contractul. Fara despagubiri sau litigii. Ciudat, e ca si cum el s-ar fi asteptat! Si asta vreau sa fac, sa-l anulez.

Ma priveste cu ochi mari, nevenindu-i sa creada.

-Iubito, nu pot si nici nu vreau sa iti cer asta! Stiu ce inseamna dansul pentru tine! Vreau doar sa fii fericita si nu vreau sa ai regrete!

De data asta il sarut eu, aratandu-i ca nu sunt de acord cu ce spune.

-Mai stii studioul de aici, unde am luat ore? Doamna Baker vrea sa se retraga si il vinde. L-am putea cumpara noi. Asa voi putea sa fac ceea ce imi place, sa dansez si sa-i invat si pe altii sa o faca, fara sa fiu departe de tine. Un compromis, asa cum ti-am promis.

Jay ma priveste atent, incercand sa desluseasca ce simt si ce gandesc cu-adevarat. Eu ii sustin privirea, increzatoare ca fac ceea ce trebuie. Si stiu ca am ales bine cand ii vad fericirea din ochii usor inlacrimati.

-Doamne, cat te iubesc, femeie! imi spune cu o secunda inainte sa ma sarute si il las, incantata, sa imi arate.

MICUȚA BALERINĂ - Epilog - Wattpad de corina_conny

-Iubito, o sa intarziem daca nu plecam acum!

Vocea lui Jay rasuna in toata casa, timbrul lui grav facand-o pe Rya sa zambeasca. Privirea ii cade pe poza lor de la nunta si zambetul i se largeste. Si atunci, ca si acum, Jay a fost nerabdator. Odata ce a fost de acord sa se casatoreasca cu el, nimic nu-l mai putea opri. In doua saptamani, a aranjat totul. Parca se temea ca

Rya o sa se razgandea! Singura ei grija a fost sa-si aleaga rochia de mireasa si sa se prezinte la eveniment. Din cauza ca a intarziat cateva minute, Jay i-a innebunit pe toti cu disperarea lui si mai avea doar putin pana sa plece in cautarea ei.

Isi mai arunca o ultima privire in oglinda, apoi se grabeste sa coboare. La mijlocul scarilor, se opreste brusc, privirea ramanandu-i fixata pe barbatul ce o asteapta cu ochii fixati pe ea.

Imbracat intr-o pereche de blugi negrii si stramti si o camasa gri inchis, e la fel de sexi ca intotdeauna. Pana la Jay, Rya nu credea ca unui barbat ii poate sta bine in pantaloni atat de stramti. Acum crede ca *doar lui* ii pot sta bine. Statura lui nu o mai intimideaza acum, simtindu-se doar protejata de ea.

Diferenta de treizeci de centimetri la inaltime este unul din lucrurile care o incanta, adorand modul in care Jay trebuie sa se aplece ca sa o sarute sau felul in care ii ridica barbia ca sa o priveasca in ochi. In ce priveste parul lui... s-a obisnuit cu faptul ca mai mult de zece secunde nu sta aranjat. Insa stilul ciufulit il prinde foarte bine, parand ca doar ce a scapat din mainile unei femei. Din mainile *ei*. Ochii verzi si zambetul sagalnic ii dau mereu aceeasi stare de imponderabilitate, de ameteala si de fluturi in stomac, la fel ca prima data cand a privit-o. Dupa atata timp, inca se pierde si se inroseste de cate ori privirea lui ii urmareste trupul, stralucind flamanda.

Jay o asteapta, cu mana usor intinsa, sa coboare. Roseata din obrazii Ryei ii spune exact ce simte si la ce se gandeste. Zambetul i se adanceste la gandul ca doar o privire de a lui inca ii poate produce o asemenea reactie. Adeseori, o regaseste astfel pe fata tanara si inocenta ce a dormit in prima noapte in bratele lui. Inca se minuneaza cat e de frumoasa si ca este cu adevarat a lui. Sa o priveasca pe Rya i-a devenit o a doua natura si nu se va satura niciodata. Aura luminoasa ce aparea in jurul Ryei atunci cand dansa, acum e permanenta, dovedind ca e fericita si se simte implinita si facandu-l mandru ca o poate mentine asa. Fericirea ei a fost si va ramane intotdeauna prioritatea sa.

A doua conditie pusa de Jay in timpul impacarii a devenit regula si pentru casatoria lor, astfel ca nu au avut parte de nici o cearta. Dar nu doar asta e motivul. Se cunosc atat de bine unul pe altul incat, uneori, nu au nevoie de cuvinte ca sa comunice. E de ajuns o singura privire ca sa se-nțeleaga, sa stie ce simte sau gandeste celalalt.

Cei doi se strecoara cu grija in sala de spectacole, zambind si raspunzand usor salutarilor ce ii inconjoara. S-au obisnuit cu atentia permanenta si nu ii mai deranjeaza. Doua locuri ii asteapta, retinute special pentru ei si Jay o ajuta, galant, pe Rya sa se aseze, apoi ii ia mana intr-a lui, asteptand emotionati.

Lumina se stinge in sala si cortina se ridica. Fasciculele reflectoarelor se aseaza pe grupul de copii de pe scena. Pe rand, acestia spun poezii sau canta. Un alt grup urmeaza, interpretand o sceneta ce face toata sala sa izbucneasca in ras.

Serbarea este pe final cand pe scena apare o fetita. Nu pare sa aiba mai mult de patru ani, dar fetisoara ei draguta este serioasa si concentrata. Parul blond ii este prins intr-un coc strans, lasand vederii ochii verzi si trasaturile frumoase, ca de papusa. E imbracata ca o balerina, cu tutu si cu poante, tinuta accentuand mai mult alura de jucarie vie.

Acordurile grave incep sa rasune, iar fetita incepe sa danseze. O aura ciudata pare sa o cuprinda cu primul gest pe care il face, si o invaluieste tot timpul cat danseaza. Pare pierduta in lumea ei, nespuse de fericita. In jur e liniste deplina, publicul urmarind cu sufletul la gura evolutia ei. Cei mai atenti sunt insa Jay si Rya, sorbind-o din priviri si zambind incantati. Isi tin respiratia pana melodia se termina si fetita, dupa un dans impecabil, face o reverenta si zambeste. Ropotele de aplauze ce se aud in jur, alaturi de ovatii, ii fac sa fie mai mandri ca niciodata de prezent si le aduce amintiri frumoase din trecut.

Amintirea primei nopti de dragoste din luna de miere cand Rya, imbujorata in obraji, i-a spus ca impacarea din Los Angeles are si urmari. "Urmarea", pe numele ei Julia, tocmai a evoluat pe

scena. Jay inca isi aminteste perfect perioada celor noua luni de sarcina si grija care aproape i-a scos peri albi. Se temea ca Rya e prea tanara, ca a predat dansul in noul ei studio pana in luna a saptea si asta i-ar putea face rau. Dar mai presus de toate, isi aminteste de momentul in care si-a tinut, pentru prima data, fiica in brate. De prima data in care l-a privit. De prima data cand fetita s-a urcat pe poante si a vazut-o stralucind la fel cum o facea si o mai face mama ei.

-Felicitari! vocea directoarei de gradinita se aude mai tare printre felicitările din jurul lor, in timp ce se apropie de ei. Julia e minunata! Cred ca sunteti extrem de mandru de micuta dumneavoastra balerina, domnule Hamilton!

Micuta balerina a lui Jay! Un zambet nostalgic apare pe fetele celor doi, cu gandul la perioada in care se ascundeau de presa.

-Bineinteles! De amandoua! raspunde Jay hotarat, coborandu-si privirea stralucitoare in ochii negrii ai Ryei, schimbând mii de cuvinte stiute doar de ei.

-Amandoua?! pare derutata femeia. Oh, sa inteleg ca o sa aveti tot fata!

Privirea ii coboara spre bratul lui Jay ce o tine cuprinsa pe Rya de talie si mangaie grijuliu abdomenul ei destul de rotunjit deja.

-Oh, nu! raspunde Rya razand fericita. De data asta, o sa fie un fundas!

Si parca vrand sa le confirme, copilul din pantec se agita, lovind puternic in locul pe care il atinge tatal lui.

SFARSIT